Rajinder Singh

Ανθιση της Θείας Χάρης

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
SAKIDARA Σάτσανγκ 2007
Χαλκηδόνος 3 Αμπελόκηποι
Τηλ: 210 6820796 – 6932.233989
gaby.simonetos@gmail.com
www.sos.org/el

Άνθιση της Θείας Χάρης

Ζωές που τις άγγιξε η Αγάπη
και η Συμπόνια του
Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

SAKIDARA ΣΑΤΣΑΝΓΚ ΑΘΗΝΑΣ - Ιούνιος 2008
Χαλκηδόνος 3 Αμπελόκηποι
Τηλ: 6932.233989

http://www.sos.org/el

Μετάφραση: Λουίζα Ζερβού, Θάλεια Μαραβέλεια,
Γιώτα Πετρίδου, Αφροδίτη Σταυράκη
Επεξεργασία κειμένων: Γαβριήλ Σιμονέτος
Διορθώσεις: Μαίρη Γιωργιλαδάκη, Ανδρομάχη Θανασοπούλου

Σημείωση:
Τόσο τα Αγγλικά όσο και τα Ελληνικά κείμενα είναι σε ελεύθερη μετάφραση.

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Site Science of Spirituality : http://www.sos.org/el/

Εισαγωγή

Προσπαθώντας να περιγράψουμε το σύγχρονο μύστη Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ, είναι σαν να περιγράφουμε την ακρογιαλιά σε κάποιον που ποτέ δεν την έχει δει. Του μιλάμε για απαλά κύματα και ωραία βότσαλα, για απότομους βράχους και τρικυμίες, για κοχύλια που αφήνει η παλίρροια, για απέραντες ανεμοδαρμένες αμμουδιές και νυχτερινές καταιγίδες. Αν και καθεμιά από αυτές τις αναφορές ισχύουν, όλες μαζί δεν επαρκούν για να περιγράψουν τη θάλασσα.

Το βιβλίο "Άνθιση της Θείας Χάρης" προσφέρεται ως μια σύντομη αναδρομή στα προνόμια και τις ευλογίες που απολαμβάνουν όχι μόνο οι μαθητές του Σαντ Ρατζίντερ Σνγκ Τζι, αλλά και άλλοι άνθρωποι που απλώς ήλθαν σε επαφή μαζί Του. Αν και η κάθε αναφορά περιγράφει εμπειρίες που έχουν βιωθεί από πρώτο χέρι, πολλές φορές συλλογικά, όλες μαζί οι εμπειρίες του βιβλίου, είναι επίσης ανεπαρκείς, για να απόδώσουν μια ολοκληρωμένη εικόνα αυτού του εκπληκτικού ζώντος πνευματικού Διδασκάλου.

Μια επισκόπηση της ιστορίας αποκαλύπτει πως πνευματικοί ειδήμονες πάντα υπήρξαν μεταξύ μας πάνω στη γη, αλλά, για να τους ανακαλύψουμε ή να τους αναγνωρίσουμε, δεν ήταν ποτέ εύκολο. Τι καθορίζει έναν πραγματικό μυστικιστή Διδάσκαλο; Είναι ένας μέντορας ικανός να δώσει στους αναζητητές της πνευματικότητας την εμπειρία της σύνδεσής τους με τη Δύναμη του Θεού που ενυπάρχει μέσα στον καθένα μας. Αυτή τη Δύναμη που εκφράζεται με τη μορφή του εσωτερικού Φωτός και του Ηχητικού Ρεύματος και που μπορεί να βιωθεί μέσω του διαλογισμού, όταν φθάσουμε στο σημείο να υπερβούμε τη φυσική μας συνειδητότητα.

Σε νοητικό επίπεδο, ο Διδάσκαλος δέχεται την εσωτερική διδασκαλία όλων των θρησκειών. Σε προσωπικό και πνευματικό επίπεδο, είναι ένας αλάνθαστος φίλος, ένας εσωτερικός οδηγός και ένας πανταχού παρών σύντροφος για τους μαθητές Του. Σε παγκόσμιο επίπεδο επιδιώκει να συμφιλιώσει την ανθρωπότητα και να προάγει την ειρήνη. Τα διδάγματά του παρέχονται δωρεάν και η αγάπη του προσφέρεται άνευ όρων.

Η Δημιουργική Δύναμη ή Θεία Δύναμη ή Διδάσκαλος Δύναμη που λειτουργεί μέσα σε ένα ζωντανό Τέλειο Διδασκάλο υπερβαίνει το χωροχρόνο. Αυτή η Δύναμη λειτουργεί μέσω διαδοχικών ανθρώπινων υπάρξεων και είναι μια ενσαρκωμένη Δύναμη και όχι η φυσική μορφή κάποιου φορέα, που προκαλεί το σεβασμό και την αγάπη κάθε μαθητή. Στον εικοστό αιώνα, τέτοιοι Τέλειοι Διδάσκαλοι ήταν ο Χαζούρ Μπάμπα

Σαουάν (1858-1948), ο Σαντ Κιρπάλ (1884-1974), ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989) και τελευταία ο σημερινός Διδάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι.

Οι ιστορίες που είναι γραμμένες σε αυτό το βιβλίο αναφέρονται σε έναν ή και περισσότερους πνευματικούς Διδασκάλους και είναι εκπληκτικό πως, ενώ αρκετοί άνθρωποι μπορεί να βρεθούν ταυτόχρονα στην παρουσία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, την ίδια στιγμή αποκομίζουν διαφορετικές εμπειρίες ο καθένας τους. Σαν παράδειγμα, θα αναφέρουμε ένα περιστατικό που συνέβη την προηγούμενη άνοιξη, όταν κάποιοι από εμάς στεκόμασταν στην είσοδο ενός ξενοδοχείου στο Σικάγο και συζητούσαμε με έναν παλιό φίλο, που ήταν μαθητής του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και τώρα ακολουθεί τις καθοδηγήσεις του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Όπως μιλούσαμε, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μπήκε στην είσοδο του ξενοδοχείου, στάθηκε για λίγο να μας χαιρετίσει και συνέχισε την πορεία Του. Επανερχόμενοι εμείς στην κουβέντα μας, είδαμε το φίλο που πριν λίγο συζητούσαμε να φεύγει γρήγορα και να κάθεται στην πλησιέστερη καρέκλα. Φάνηκε βαθιά θορυβημένος. Μόλις συνήλθε, μας εξήγησε πως πολλές φορές στο παρελθόν έβλεπε τα μάτια του Διδασκάλου του, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, να έχουν ένα χρώμα βαθύ γαλάζιο, παρά το γεγονός πως κανονικά το χρώμα τους ήταν σκούρο καφέ. Μας είπε πως του είχε λείψει αυτή η ματιά τα τελευταία χρόνια και πως αδημονούσε να ξαναβιώσει την ίδια αυτή εμπειρία. «Σήμερα», συνέχισε, «τα μάτια του Διδασκάλου Ρατζίντερ είχαν ακριβώς την ίδια απόχρωση του έντονου λαμπερού μπλε, όπως τότε τα μάτια του Διδασκάλου Ντάρσαν. Ήταν τόσο όμορφα μάτια!» Την ίδια ώρα εμείς οι υπόλοιποι είχαμε αντικρίσει το Διδάσκαλο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ με τα γνωστά σε μας ζεστά και συμπονετικά καφετιά του μάτια.

Όμως γνωρίζουμε από απειράριθμες μαρτυρίες πως κατά την διάρκεια δημόσιων σεμιναρίων διαλογισμού κάποιοι άνθρωποι γίνονται μάρτυρες χρυσού φωτός που αναβλύζει από τα μάτια ή το πρόσωπο του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, ενώ κάποιοι άλλοι βλέπουν τη μορφή του να μεταμορφώνεται στη μορφή κάποιου προηγούμενου πνευματικού Διδασκάλου. Άλλοι δεν παρατηρούν καμία αλλαγή στο παρουσιαστικό του, αλλά απολαμβάνουν ένα πρωτόγνωρο επίπεδο πνευματικής μέθης, εσωτερικής γαλήνης και αγάπης, ενώ άλλοι αναφέρουν ότι ο διαλογισμός τους υπήρξε πιο αποδοτικός στην παρουσία Του. Σύμφωνα με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, όλοι οι παρευρισκόμενοι λαμβάνουν αυτό που τους είναι δοσμένο να βιώσουν ανάλογα με το πνευματικό τους υπόβαθρο, τη δεκτικότητά τους αλλά και τη Χάρη του Θεού.

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, επίσης, εμφανίζεται εσωτερικά σε κάποιους προνομιούχους ανά τον κόσμο, είτε στους διαλογισμούς τους είτε σε οράματα μεταφέροντας γεμάτες αγάπη οδηγίες ή ευλογίες. Ακόμα και ανάμεσα σε αυτούς που ποτέ δεν είχαν την ευκαιρία να Τον συναντήσουν προσωπικά, υπάρχουν άτομα που Τον έχουν δει να εμφανίζεται

στην πνευματική του μορφή μπροστά στα ορθάνοιχτα μάτια τους. Πώς γίνεται ένας άνθρωπος να εμφανίζεται ταυτόχρονα σε τόσες πολλές μορφές, αντίθετα με τους φυσικούς νόμους; Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ είχε μια έκφραση που μερικές φορές επαναλάμβανε, όταν πιεζόταν για μια εξήγηση πάνω σε παρόμοιες ερωτήσεις. Έλεγε: *«Η Αγάπη δε γνωρίζει περιορισμούς»*.

Η έκδοση αυτού του βιβλίου, "Άνθιση της Θείας Χάρης", συνέπεσε με τη συμπλήρωση των δέκα πρώτων ετών της πνευματικής θητείας του Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στην "Αποστολή της Επιστήμης της Πνευματικότητας". Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου, έχει μοιραστεί τον πνευματικό πλούτο που παρέλαβε από τους δικούς του Διδασκάλους, το Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι και τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι, με αστείρευτη ενεργητικότητα και με αφοσίωση που εμψυχώνει και εμπνέει. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι εξακολουθεί ακατάπαυστα να οργώνει την υφήλιο από άκρη σε άκρη, σπάνια παραμένοντας σε έναν τόπο πάνω από λίγες εβδομάδες. Η πνευματική Του επιρροή είναι αξεπέραστη και πολλοί υφίστανται μια θετική μεταμόρφωση στη ζωή τους, ακολουθώντας τις απλές αλλά άκρως διαφωτιστικές και αποτελεσματικές οδηγίες Του. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι δε ζητά απολύτως τίποτα για αντάλλαγμα και σιωπηλά αποδέχεται τις θυσίες που ο ίδιος και η οικογένειά του υπέστησαν κατά τη διάρκεια όλων των προηγούμενων εξαντλητικής εργασίας και δραστηριότητας ετών.

Η "Άνθιση της Θείας Χάρης" είναι μια συλλογή μαρτυριών για τις πνευματικές ικανότητες αυτού του εξέχοντα μυστικιστή. Ελπίζουμε να δώσει στον αναγνώστη μια κάποια αίσθηση για το ποιος είναι ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και να καταδείξει την απέραντη καλοσύνη, το χιούμορ, τη θειότητα και την υπέροχη άπλετη Χάρη Του.

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ συχνά αναφέρεται στο κείμενο αυτού του βιβλίου ως Μαχαράτζ Τζι και σε ιστορίες που αναφέρονται στα νεότερά του χρόνια πολλές φορές χρησιμοποιείται το 'Ράτζι', ως υποκοριστικό του όνομα, γιατί έτσι τον αποκαλούσαν τότε οι γνωστοί και οι φίλοι του.

Ρουθ Σίντερ
Σίλα Ρότζερς

1. Μόνικα Έτσεβρι

Ήμουν στο γραφείο μου, πριν 5 χρόνια περίπου, όταν συνέβη το εξής περιστατικό: Από το πρωί εκείνης της ημέρας άρχισα να νιώθω βάρος και μουδιάσματα στους μηρούς και στη συνέχεια σε όλο μου το σώμα. Στην αρχή δεν έδωσα σημασία, αλλά η κατάσταση άρχισε να χειροτερεύει και να επηρεάζεται και η αναπνοή μου. Ο προϊστάμενος του γραφείου μου φώναξε ασθενοφόρο αλλά, μέχρι να έρθει, εγώ είχα σταματήσει να αναπνέω και να έχω σημεία ζωής. Στο νοσοκομείο που με μεταφέρανε και παρά τις προσπάθειες να ανανήψω, οι γιατροί διέγνωσαν ότι ήμουν κλινικά νεκρή και η αιτία θανάτου μου χαρακτηρίστηκε ως «άγνωστη».

Όση ώρα οι γιατροί προσπαθούσαν να με επαναφέρουν, φυσικά δεν είχα επίγνωση του τι έκαναν. Αισθάνθηκα όμως να έχω αφήσει το σώμα μου και να περνάω μέσα από ένα σκοτεινό τούνελ. Προχωρούσα έως ότου διέκρινα ένα άνοιγμα. Φτάνοντας το άνοιγμα είδα ένα τεράστιο φως και στην συνέχεια και άλλο διαρκώς αυξανόμενο φως. Βέβαια, ο όρος «φως» είναι ανακριβής, καθώς δεν υπάρχουν λέξεις να περιγράψουν τη σύσταση αυτής της φωτεινής λαμπρότητας. Αν προσπαθούσα να εξηγήσω το πώς ένοιωθα να κινούμαι μέσα σε αυτό το φως, θα έλεγα ότι ήταν σαν να περπατώ πάνω σε βαμβάκι, αλλά και πάλι η περιγραφή είναι ανεπαρκής. Σε μια στιγμή είδα ένα υπέροχο ον, ντυμένο στα λευκά, που ήταν σαν να με περίμενε. Περιβαλλόταν από ακόμα περισσότερο φως και είχε μια έκφραση απερίγραπτης ειρήνης, γαλήνης και ηρεμίας. Γύρω από το κεφάλι του είχε μια απαστράπτουσα φωτεινή αύρα με λαμπυρίζοντα αστέρια. Είχε ένα θεσπέσιο χαμόγελο και με φώναξε κοντά του.

Φτάνοντας στην παρουσία του ένοιωσα να διαποτίζομαι από ευτυχία. Δεν μπορώ να περιγράψω μια τέτοια ευτυχία. Όταν τον πλησίασα, ακούμπησε το κέντρο του μετώπου μου, μετά χτύπησε χαϊδευτικά το μάγουλό μου και απαλά χτένισε προς τα πίσω τα μαλλιά μου. Ρώτησα πού βρισκόμουν. Μου είπε πως βρισκόμουν σε ένα ενδιάμεσο στερέωμα, μεταξύ γης και παραδείσου. Ρώτησα αν θα παρέμενα εκεί. Απάντησε όχι, δεν ήταν ακόμα ο καιρός και πως όλοι ανησυχούσαν για εμένα. Μετά έκανε μια κίνηση με το χέρι του και μια οθόνη σαν τηλεόραση εμφανίστηκε. Είδα το σώμα μου ξαπλωμένο σε ένα κρεβάτι νοσοκομείου, διασωληνωμένο και με ορούς στα χέρια και τα πόδια μου και πολλούς γιατρούς να στέκονται γύρω του. Πρόσεξα τις ανήσυχες εκφράσεις όλων και συγχρόνως έβλεπα σε ένα άλλο δωμάτιο την οικογένειά μου και το αφεντικό μου, αλλά παρόλο που έβλεπα ένα θλιβερό σκηνικό με το σώμα μου ξαπλωμένο, παραδόξως το θέαμα μου φαινόταν διασκεδαστικό. Δεν ένοιωθα την παραμικρή στεναχώρια ή μετάνοια για τα συμβάντα και για την κατάστασή μου. Ρώτησα την οντότητα εάν οι άνθρωποι τριγύρω

μπορούσαν να με δουν και μου απάντησε πως όχι και πρόσθεσε πως δεν υπήρχε λόγος ανησυχίας, επειδή όλα θα πήγαιναν καλά. Του είπα πως δεν ήθελα να επιστρέψω, αλλά μου εξήγησε πως θα έπρεπε να γυρίσω, καθώς δεν είχα ακόμα ολοκληρώσει τη δουλειά μου πάνω στη γη. Με διαβεβαίωσε όμως πως θα ξανασυναντιόμασταν πολύ σύντομα.

Σε λίγο επέστρεψα στο φυσικό μου σώμα πολύ γρήγορα. Ένοιωσα τον εαυτό μου να έλκεται γοργά προς τα κάτω. Όταν βρήκα τις αισθήσεις μου θυμόμουν επακριβώς την εμπειρία που είχα βιώσει. Το φυσικό πεδίο γύρω μου ήταν συμπυκνωμένο και βαρύ. Δεν φάνταζε πλέον ελκυστικό ή ευχάριστο για εμένα. Έκρινα πως οι άλλοι δε θα κατανοούσαν αυτήν την εμπειρία που βίωσα και έτσι την διηγήθηκα μόνο στην μητέρα μου.

Είχα ένα φίλο που είχε μυηθεί από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Αυτός συχνά με παρότρυνε να πάω στο σάτσανγκ, αλλά πάντα έβρισκα κάποια δικαιολογία, για να το αποφύγω. Σχεδόν δυο χρόνια μετά την παραθανάτια εμπειρία που είχα, αποφάσισα να πάω στο σάτσανγκ και συμπτωματικά είδα μια φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Φανταστείτε το σοκ, όταν διαπίστωσα πως αυτός ήταν το φωτεινό Ον που είχα δει στα εσωτερικά πεδία. Στην αρχή, αν και είδα πως ήταν αυτός, το μυαλό μου επαναστατούσε και δεν ήθελε να το αποδεχθεί. Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν ξαναπήγα στο σάτσανγκ για τους επόμενους 6-8 μηνες. Όταν κάποτε ξαναπήγα, έμαθα πως ο Μαχαράτζ Τζι σύντομα θα επισκεπτόταν το Ελ Σαλβαδόρ. Έτσι, αποφάσισα να τον συναντήσω.

Ένας αντιπρόσωπός του μου έδωσε την άδεια να τον υποδεχθούμε μαζί με άλλους στις αφίξεις των επισήμων στο αεροδρόμιο. Ήμουν πολύ συγκινημένη. Όταν περπατούσε προς το μέρος μας και χαιρέτησε τον αντιπρόσωπο, αμέσως άρχισα να νοιώθω το κεφάλι μου ελαφρύ και την ίδια δύναμη που είχα νοιώσει εσωτερικά να αναδύεται από τον Μαχαράτζ Τζι. Χαμογελαστός γύρισε και μου είπε «γεια». Καθώς κοιτούσα τη γνώριμη Θεία Του όψη, έκανε μια χειρονομία πανομοιότυπη με κάποια που είχε κάνει και στην πνευματική του μορφή. Δεν μπορούσα πλέον να συγκρατηθώ και ξέσπασα σε κλάματα. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είναι πλέον ο πολυαγαπημένος μου πνευματικός Διδάσκαλος.

2. Μπρέντα Μπέργκεν

Στην αέναη αναζήτησή μου για το Θεό κάποια στιγμή επικεντρώθηκα στις παραθανάτιες εμπειρίες. Όταν άκουσα κάποιον ομιλητή της Επιστήμης της Πνευματικότητας να αναφέρει πως μέσω του διαλογισμού μπορούμε να βιώσουμε παρόμοιες εμπειρίες χωρίς το τραύμα και τις ιατρικές συνέπειες μιας αρρώστιας ή ατυχήματος, μου κέντρισε το ενδιαφέρον. Όταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ήρθε στην Φιλαδέλφεια το 1996, πήγα να Τον γνωρίσω.

Μετά τη δημόσια ομιλία του πήγα στην αίθουσα συνδιαλέξεων, όπου "ο Διδάσκαλος", όπως τον αποκαλούσαν όλοι, θα απαντούσε σε ερωτήσεις μας. Ήθελα να ρωτήσω κάτι, όμως δίσταζα. Ένας φίλος με παρότρυνε, έτσι μπήκα στην ουρά και περίμενα να έρθει η σειρά μου.

Πώς να περιγράψω τι συνέβη στην συνέχεια; Ο Ρατζίντερ Σινγκ χαμογελούσε. Το χαμόγελό του ήταν θερμό και ταπεινό. Τα μάτια του ήταν γεμάτα συμπόνια. Εγώ απλώς έστεκα εκεί για λίγα δευτερόλεπτα και σκεφτόμουν. «Είναι τόσο ταπεινός. Πώς γίνεται κάποιος με τόσους πολλούς πιστούς να είναι τόσο ταπεινός; Θα μπορούσα να πω πως είναι και ντροπαλός !!».

Του έκανα την εξής ερώτηση: «Θα έπρεπε κάποιος που σκέπτεται να ζητήσει μύηση να ζήσει πρώτα την ζωή του ή να λάβει πρώτα την μύηση και μετά να τη ζήσει;».

Ο Διδάσκαλος απάντησε: «Δεν υπάρχει λόγος βιασύνης. Ποτέ δε θα ζητούσαμε από οποιονδήποτε να κάνει οτιδήποτε που δεν είναι έτοιμος να κάνει. Καλύτερα περίμενε. Μπορείς να λάβεις τη μύηση είτε τώρα είτε και σε λίγους μήνες.»

Του ανάφερα κάτι σχετικά με τις αμφιβολίες μου για τη δυνατότητα να ζήσω μια τέτοια ζωή. Χαμογέλασε πάλι και βυθίστηκε πίσω στο κάθισμά του. «Δεν έχω ξαναδεί τέτοια ταπεινότητα», σκέφτηκα και αναρωτήθηκα αν διαβάζει την σκέψη μου.

Όταν άρχισε να μιλά, ένοιωσα μια δροσερή αύρα να βγαίνει από Αυτόν και να διαπερνά το σώμα μου. Μύριζε τριαντάφυλλο. Μου είπε: «Εάν αναρωτιέσαι για να πάρεις μύηση, ρώτησε τον εαυτό σου αν αυτό θα σου φέρει περισσότερη ειρήνη στη ζωή σου και ακόμα αν αυτό θα σε βοηθήσει στις σχέσεις σου με τους συνανθρώπους σου»

Καθώς μιλούσε, κράταγα την εξέδρα. Το σώμα μου χαλάρωνε κάτω από το βλέμμα του. Η ευωδιά των ρόδων και μια δροσερή καθάρια πνοή πλανιόταν πάνω και γύρω μου και ξέπλενε όλη την ένταση που είχε το σώμα μου. Άρχισα να κρατιέμαι πιο δυνατά στην εξέδρα και να στηρίζομαι πάνω της. Άρχισα να λέω και να επαναλαμβάνω μέσα μου: «Ναι… ,ω ναι!!!»

Ο Διδάσκαλος συνέχισε: «Θα ρωτούσα τον εαυτόν μου: «θα φέρει περισσότερη αγάπη στη ζωή μου;» «Ναι…», μουρμούριζα και η ψυχή μου ένοιωθα πως θα εγκατέλειπε το σώμα ή πως θα λιποθυμούσα. Ο Διδάσκαλος συνέχισε: «Είναι ευκολότερο να είσαι χορτοφάγος σήμερα στις ΗΠΑ από ότι ήταν 20 χρόνια πριν. Όσο για τα ναρκωτικά και τα οινοπνευματώδη, αυτά σου ελαττώνουν τη συνειδητότητα». «Αυτά δεν αποτελούν πρόβλημα», απάντησα.

Ξαναχαμογέλασε και είπε: «Σκέψου το. Εσύ ξέρεις και θα βρεις τι θα πρέπει να κάνεις.» Μου έδωσε λίγο πρασάντ. «Ευχαριστώ», είπα και έφυγα. Ένοιωθα υπέροχα, φορτισμένος με ενέργεια.

Την επόμενη ημέρα, ο ταπεινός, πονόψυχος και αξιαγάπητος αυτός Διδάσκαλος με πήρε κάτω από τις προστατευτικές του φτερούγες μέσω της αγίας μύησης. Μέσω Αυτού, η ζωή μου μεταμορφώθηκε από χαοτική σε ειρηνική, από συγχυσμένη και μπερδεμένη σε σταθερή και σίγουρη. Ο θυμός μετουσιώθηκε σε αγάπη και από το σκοτάδι ήρθα στο Φως.

3. Ι.Ρ.Μάλικ

Συνήθως λέγεται πως, όταν κάποιος φθάσει στα ιερά πόδια ενός αληθινού Αγίου, ο Άγιος δεν αναλαμβάνει μόνο την πνευματική του πρόοδο, αλλά βοηθάει και στην επίλυση κάθε επίγειας πρόκλησης ή προβλήματος. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ, με το δικό του ανεπανάληπτο τρόπο, έλεγε πως ο Διδάσκαλος προάγει τις υποθέσεις μας και σε αυτόν αλλά και στον επόμενο κόσμο. Δε χρειάζεται να περιμένουμε μέχρι την τελευταία μας πνοή, για να επαληθεύσουμε πως είναι όντως παρών, για να οδηγήσει την ψυχή μας. Μπορούμε να αισθανθούμε το καθοδηγητικό του χέρι κάθε στιγμή της καθημερινότητάς μας. Σαν επιβεβαίωση αυτής της αλήθειας, θα αναφέρω ένα συμβάν της ζωής μου σχετιζόμενο με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι.

Είχα φέρει στο γραφείο μου στο Δελχί ένα πολύ σημαντικό προσωπικό έγγραφο, καθώς χρειαζόταν να προσκομίσω ένα αντίγραφό του στον εργοδότη μου. Το πήρα για να το φωτοτυπήσω, αλλά εκείνη την ώρα είχα τηλεφωνική γραμμή που έπρεπε να απαντήσω. Έτσι, άφησα το έγγραφο κάπου και μετά το τηλεφώνημα, όταν το θυμήθηκα, είχα χάσει τα ίχνη του. Είχε εξαφανιστεί λες και εξαϋλώθηκε ή έβγαλε φτερά. Ήταν σαράντα ετών έγγραφο και για να βρω αντίγραφο του, θα ήταν αδύνατον. Είχα στεναχωρεθεί και συγχρόνως εξοργιστεί.

Στο τέλος σταμάτησα να ψάχνω. Σκέφτηκα να αναφέρω το θέμα στο Διδάσκαλο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, αλλά θεώρησα ότι ήταν μάλλον ένα από τα ανάξια λόγου προσωπικά προβλήματα για τα οποία φαντάζει παράταιρο να Τον απασχολήσει κανείς. Εξάλλου, ο χρόνος του στο Δελχί είναι πάντα εξαιρετικά περιορισμένος. Περνούσαν οι ημέρες και την δέκατη ημέρα, μόλις είχα ξυπνήσει και χουζούρευα στο κρεβάτι μου, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ εμφανίσθηκε στο δωμάτιό μου σε όραμα και μου είπε: «Μην ανησυχείς. Το πιστοποιητικό σου θα βρεθεί στο γραφείο σου σήμερα». Μετά εξαφανίστηκε. Και, φυσικά, αργότερα το ίδιο απόγευμα κάποιος από το προσωπικό μου γραφείο εμφανίστηκε έτσι απλώς και μου παρέδωσε το πολύτιμο έγγραφο, για το οποίο είχα κυριολεκτικά κάνει το γραφείο άνω-κάτω, προκειμένου να το βρω.

4. Λουΐζα Φερνάντα Πατσέκο

Ο σύζυγός μου και εγώ είμαστε και οι δυο μαθητές του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Έχουμε μια μικρή κόρη, η οποία ήταν 9 μηνών, όταν συνέβη το παρακάτω περιστατικό. Αργά μια νύχτα, όπως κοιμόμαστε, ο Μαχαράτζ Τζι ήρθε στο όνειρό μου. Μου είπε ότι θα έπρεπε να κοιτάξω την κόρη μου, διότι κάτι δεν πήγαινε καλά με την υγεία της και θα έπρεπε να δώσω αμέσως προσοχή. Τρομαγμένη ξύπνησα τον άνδρα μου και τον ικέτεψα να έρθει μαζί μου χωρίς καθυστέρηση στο δωμάτιο της μικρής. Όταν την αντικρίσαμε, ολόκληρο το σώμα της ήταν βιολετί, είχε τα μάτια της κλειστά και δεν ανέπνεε. Έκλαιγα καθώς την έπαιρνα στην αγκαλιά μου και προσπαθούσα να τη συνεφέρω. Ο σύζυγός μου κάλεσε αμέσως τις πρώτες βοήθειες. Ενώ εγώ προσπαθούσα να την συνεφέρω, η μικρή άρχισε να κλαίει και άνοιξε τα μάτια της. Είχε επανακτήσει τις αισθήσεις της.

Όταν έφθασαν οι γιατροί, μας είπαν πως υποψιάζονταν πως η μικρή είχε πνιγεί με το υγρό στο μπιμπερό της και πως ήταν θαύμα που την είχαμε προλάβει. Ο σύζυγός μου είπε: «Ο Διδάσκαλος έσωσε το μωρό μας» και ξέσπασε σε λυγμούς.

5. Κόνυ Ρέντον

Τα πολιτικά δρώμενα βρίσκονταν πάντα στο επίκεντρο των ενδιαφερόντων μου. Για αρκετά χρόνια ο σύζυγός μου και εγώ προσπαθούσαμε να προωθήσουμε σκοπούς, οι οποίοι πιστεύαμε πως θα ήταν επωφελείς για την πατρίδα μας, την Κολομβία. Έτσι, ασχολήθηκα με διάφορα πολιτικά συστήματα, έχοντας την πεποίθηση πως ίσως ακόμα και μια επανάσταση να ήταν αναγκαία, για να εξαλείψει τα προβλήματα που αντιμετωπίζαμε. Όμως σύντομα αντιλήφθηκα πως οι προσεγγίσεις που εξέταζα ήταν ακραίες, αναποτελεσματικές και συνεπώς απογοητευτικές, καθώς η βία δε λύνει τα προβλήματα. Έτσι άρχισα να ψάχνω για ένα νέο νόημα στη ζωή μου.

Εκείνη ακριβώς την περίοδο, ο σύζυγός μου έμαθε για το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και τον επισκέφθηκε στην Ινδία. Γύρισε άλλος άνθρωπος. Άρχισε να επικεντρώνεται σε πνευματικούς στόχους και στην αναζήτηση τρόπων να συνεισφέρει θετικά στη χώρα και την κοινωνία μας. Αποφάσισα, αν και το ταξίδι αυτό ήταν πανάκριβο, να πάω και εγώ στην Ινδία για να γνωρίσω αυτόν το Διδάσκαλο.

Πρωτοείδα το Μαχαράτζ Τζι, όταν ήρθε στην αίθουσα διαλογισμού στο Κιρπάλ Άσραμ, όπου μαζεύονταν οι δυτικοί μαθητές του. Όταν άρχισε να μιλά, παρατήρησα με απορία με πόση προσήλωση τον παρακολουθούσαν και τη βαθιά αφοσίωση που του έδειχναν. Αναρωτιόμουν πώς

θα μπορούσα να πιστέψω σε αυτόν τον άνθρωπο, αφού δεν πίστευα καν πως υπάρχει Θεός. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μας έβαλε σε διαλογισμό και τότε είχα μια μεγαλειώδη πνευματική εμπειρία. Αισθανόμουν το θεσπέσιο Φως του εσωτερικού φεγγαριού να με τυλίγει εκ των έσω. Άκουσα μια φωνή να μου μιλά τόσο καθαρά, σαν να ερχόταν από κάποιον που καθόταν ακριβώς δίπλα μου. Ταυτόχρονα ακουγόταν και τιτίβισμα πουλιών. Μετά το διαλογισμό και ενώ παρακολουθούσα τον Διδάσκαλο η φωνή ήρθε ξανά και είπε «Να είστε καλοί. Να κάνετε το καλό. Να είστε ένα.» Δεν είχα ιδέα τότε πως αυτή ήταν μια αγαπημένη φράση του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Μετά επιβεβαίωσα από άλλους που κάθονταν δίπλα μου πως ούτε φωνές ακούστηκαν, αλλά ούτε και πουλιά τραγουδούσαν ενώ διαλογιζόμασταν.

Ο Διδάσκαλος μας μίλησε εκείνη την ημέρα. Αν και τα αγγλικά μου είναι εξαιρετικά φτωχά και οι περισσότερες λέξεις μου ήταν άγνωστες, παραδόξως κατάλαβα το νόημα όλων όσων μας δίδασκε. Ήταν σαν να είχα άμεση αντίληψη αυτών που έλεγε. Η ενέργεια που έβγαινε από το Διδάσκαλο ήταν τόσο δυνατή, που κάποια στιγμή έχασα την επαφή με το σώμα μου. Τα δάκρυα μου έτρεχαν και ένοιωθα σαν ένας βαθύς πόνος να απεκκρινόταν από τον εσωτερικό μου κόσμο και να ξεπλενόταν. Δεν μπορούσα πλέον να τον δω μέσα από τα ατέλειωτα δάκρυά μου. Τα χείλη μου μόνο τον ικέτευαν «Βοήθησέ με, σε παρακαλώ, βοήθησέ με».

Στο δεύτερο ταξίδι στην Ινδία ανέφερα στο Μαχαράτζ Τζι ότι ήθελα να μπω εσωτερικά κατά την διάρκεια του διαλογισμού. Ήθελα να φτάσω στο πρώτο εσωτερικό πεδίο, το Αστρικό. Για τις επόμενες 15 ημέρες ήμουν τόσο απορροφημένη, που ένοιωθα ότι μόλις που άγγιζαν τα πόδια μου το έδαφος. Παρέμεινα όλο αυτό το διάστημα εσωστρεφής και απόμακρη τρώγοντας και μιλώντας με τους άλλους ελάχιστα. Ένα ξημέρωμα περιμένοντας έξω για το Μαχαράτζ Τζι να έρθει, τον είδα να κατεβαίνει τα σκαλιά της κατοικίας του. Όπως κατέβαινε, άκουγα χιλιάδες γλυκά καμπανάκια να ηχούν.

Μια άλλη ημέρα στη διάρκεια του σάτσανγκ και ενώ είχα τα μάτια μου ορθάνοιχτα, ο Διδάσκαλος εμφανίσθηκε στην πνευματική του μορφή - ήταν θεόρατος - και με ενθάρρυνε να διατηρώ την προσοχή μου ψηλά και να μη χάνεται σε κατώτερες επιδιώξεις. Επίσης, είδα τις φωτεινές μορφές προηγούμενων Διδασκάλων να συγχωνεύονται και να περπατούν μεταξύ των μαθητών στο σάτσανγκ. Σε κάποια άλλη ευλογημένη περίσταση είχα μια εμπειρία που οι άνθρωποι ίσως θα δυσκολεύονταν να πιστέψουν, μα που μου προκάλεσε απέραντη έκσταση και αγαλλίαση. Μεταφέρθηκα σε μια πνευματική κατάσταση ύπαρξης, όπου χόρευα με τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Ποτέ δε θα ξεχάσω αυτή την θεσπέσια ημέρα-την ημέρα που χόρεψα με τον Διδάσκαλο Κιρπάλ ανάμεσα σε κρυστάλλινα σύννεφα.

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είναι πάντα μαζί μου. Όποτε χρειασθώ βοήθεια, απλώς κλείνω τα μάτια. Τα μάτια του μου εμφανίζονται εσωτερικά και με καθοδηγεί. Η αγάπη του Μαχαράτζ Τζι είναι η όαση όπου μπορώ να αναπαυθώ καθημερινά και να βρω καταφύγιο από τον πόνο αυτού του κόσμου.

6. Κλεμιντίνη Λάρα Ντε Λούνα

Το έτος 1990, όταν η Αποστολή του Μαχαράτζ Τζι μόλις ξεκινούσε και ενώ ο Διδάσκαλος βρισκόταν στην Ινδία, αρκετοί μαθητές του βρισκόμασταν σε σάτσανγκ στο Κουίτο της Κολομβίας. Αυτό το συγκεκριμένο απόγευμα, το δωμάτιο όπου γινόταν το σάτσανγκ ξαφνικά γέμισε με ένα πολύ δυνατό αλλά συγχρόνως και απαλό φως. Μέσα σε αυτό το φως, είδα τις μορφές του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι, του Σάντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι και του Διδασκάλου Ντάρσαν Σινγκ Τζι να βρίσκονται στο δωμάτιο. Μετά από αυτό ήρθε η θεσπέσια μορφή του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Ήταν τυλιγμένος με έναν μεγάλο λευκό μανδύα. Έβλεπα μια ανυπέρβλητη ομορφιά στο πρόσωπό του. Οι πρώτοι τρεις Διδάσκαλοι διέσχισαν το δωμάτιο και έφυγαν, αλλά ο Μαχαράτζ Τζι έμεινε. Με ένα ουράνιο χαμόγελο στο πρόσωπό του στάθηκε πίσω από το πρόσωπο που διάβαζε για το σάτσανγκ και διάβαζε και αυτός μαζί, πάνω από τον ώμο του αναγνώστη. Το δωμάτιο σύντομα κατακλύσθηκε με μια θεία ευωδιά από άνθη πορτοκαλιάς.

7. Βίκτωρ Αουαέβου

Κατά την διάρκεια ενός επαγγελματικού ταξιδιού στο Σικάγο το 1990, είχα την καλή τύχη να συναντήσω το Μαχαράτζ Τζι για πρώτη φορά. Αυτό ήταν οκτώ χρόνια μετά την μύησή μου από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Κατά την διάρκεια των 20-30 λεπτών που συζητούσαμε την γεωγραφική κατανομή της Γκάνας και της Νιγηρίας, σχετικά με τις πόλεις που θα επισκεπτόταν, έτρεμα σαν το φυλλαράκι στους παγωμένους ανέμους, όχι βέβαια από χαμηλή θερμοκρασία, αλλά από το δέος που με είχε συγκλονίσει. Έμοιαζε σαν η πνευματικότητα στο δωμάτιο να ήταν τόσο έντονη και συμπαγής, που μπορούσες να την πιάσεις με το χέρι σου.

Όταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ευλόγησε με την παρουσία του την Γκάνα και άλλες περιοχές της Αφρικής το 1994-95, ήταν η πρώτη φορά που κάποιος Διδάσκαλος της Επιστήμης της Πνευματικότητας επισκεπτόταν τη χώρα μας. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι έχουμε παρα-

μεληθεί. Οι πνευματικές τους ευλογίες και η Χάρη ήταν συνεχής και γενναιόδωρη.

Για παράδειγμα, ήταν μια κυρία σε ένα αγροτικό χωριό στην Γκάνα η οποία δεν είχε πάει καν σχολείο. Οι δυο γιοι της είναι μαθητές του Διδασκάλου Ντάρσαν. Αν και η ίδια ήταν αμύητη, έχει αναπτύξει αγάπη για τους Διδασκάλους και τους έβλεπε εσωτερικά. Αναγνώρισε σε φωτογραφίες που της έδειξαν οι γιοι της τις πνευματικές μορφές των παλαιοτέρων Διδασκάλων, που τις είχε δει εσωτερικά. Μια μέρα τους είπε ότι μαζί με τους τρεις Διδασκάλους με τα άσπρα γένια τους, όπως τους έβλεπε από παλιά, τώρα έβλεπε και ένα Διδάσκαλο με μαύρη γενειάδα και λευκό τουρμπάνι. Αυτό ήταν κάτι νέο για τους γιους και δεν είχαν ιδέα ποιος μπορεί να ήταν ο τέταρτος Διδάσκαλος. Λίγες εβδομάδες αργότερα, όταν έμαθαν πως ο Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι εγκατέλειψε το γήινο επίπεδο, βρήκαν μια φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Της την έδειξαν και αυτή τους επιβεβαίωσε ότι αυτός ήταν ο νέος Διδάσκαλος που είχε δει. Όλα αυτά συνέβησαν πολλά χρόνια πριν ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ επισκεφθεί την Γκάνα.

Λίγο καιρό πριν την επίσκεψη του Διδασκάλου είχα ένα πρόβλημα υγείας και δεχόμουν πιέσεις να παραιτηθώ από την εργασία μου λόγω μειωμένης αποδοτικότητας. Όταν έγραψα στον Διδάσκαλο, για να με συμβουλέψει, απάντησε ότι η αρρώστιά μου ήταν μια αντίδραση από παλαιό κάρμα και πως δε θα έπρεπε να παραιτηθώ ακόμα. Όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, η κατάσταση της υγείας μου σύντομα βελτιώθηκε και η εργασία μου δε με δυσκόλευε πλέον.

Πώς να περιγράψω την ευτυχία που βιώσαμε, όταν ο Μαχαράτζ Τζι και η οικογένειά του έφθασαν στην χώρα μας! Κάθε μέρα που περνούσε ήταν θαυμαστή, ανανεωτική και πρωτόγνωρα έντονη. Μας χάρισε αναμνήσεις που συνεχίζουν να φέρνουν δάκρυα στα μάτια και που θα διαρκέσουν μια ολόκληρη ζωή.

8. Ουίλλιαμ Κόμπυ

Λέγεται πως οι Διδάσκαλοι διαλέγουν το μονοπάτι της μικρότερης δυνατής αντίδρασης, για να κατακτήσουν τις καρδιές των μαθητών τους. Για αυτόν το σκοπό, μπόρεσα να παρακολουθήσω τη λεπτότητα και την ομορφιά με την οποία χειρίστηκε την νεαρή μας κόρη Άννα τα προηγούμενα χρόνια. Όταν ήταν 8 μηνών, επισκεφθήκαμε τον Μαχαράτζ Τζι στον κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Της χάιδευε το κεφάλι με κάθε ευκαιρία και της έδωσε ένα λούτρινο κουκλάκι-προβατάκι, που έπαιζε ένα νανούρισμα, καθώς κουνούσε το κεφάλι του. Θυμάμαι που ανεβαίναμε μαζί με το ασανσέρ σε εκείνη την επίσκεψη. Όταν μιλούσε, η

αύρα του ήταν τόσο λαμπερή με λευκό φως, που έπρεπε να μισοκλείσω τα βλέφαρα για να μπορέσω να τον κοιτάξω.

Έκτοτε τον συναντήσαμε πολλές φορές και η αγάπη που ο Μαχαράτζ Τζι δείχνει πάντα στην Άννα είναι ιδιαίτερα συγκινητική. Της έχει αποδείξει την αγάπη του τόσο ολοκληρωτικά και απλόχερα. Αλλά και εκείνη ως βρέφος στην αγκαλιά μου χοροπηδούσε πάνω-κάτω από χαρά, μόλις εμφανιζόταν ο Μαχαράτζ Τζι στον οπτικό της ορίζοντα, φωνάζοντάς Τον με διάφορους ήχους πολύ πριν καν μπορέσει να μιλήσει. Μόλις έγινε πιο αυτοδύναμη και μπορούσε να περπατά, πλησίαζε μόνη της το Μαχαράτζ Τζι και έτρεχε, για να είναι η πρώτη που θα τον υποδεχόταν στην αίθουσα του διαλογισμού. Στεκόταν δίπλα του, στηριζόταν πάνω του και ακολουθούσε κάθε του βήμα, όταν πήγαινε να χαιρετίσει τους μαθητές του. Ήταν πάντα τόσο υπομονετικός και προστατευτικός μαζί της! Σε ένα άλλο ταξίδι, ενώ ήμαστε σε ένα πικνίκ, ο Μαχαράτζ Τζι την κοίταξε μέσα στα μάτια της και της χάιδεψε το κεφαλάκι της και εκείνη του χόρεψε και του τραγούδησε εκστασιασμένη για 20 λεπτά. Το ίδιο έκανε και καθώς τον περιμέναμε έξω από το γραφείο του στο κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Μια άλλη μέρα που είχαμε πάει στο χριστουγεννιάτικο και το πρωτοχρονιάτικο πρόγραμμα του 1997 στο Σικάγο και μόλις μπήκαμε στο δωμάτιό μας, μας ανακοίνωσε: «Ο Διδάσκαλος με αγαπά περισσότερο από κάθε άλλον. Το ξέρετε αυτό;» Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν έλεγε πως μια από τις πιο αξιομνημόνευτες ιδιότητες του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι ήταν πως, ενώ έδινε άπλετη αγάπη σε όλους τους μαθητές του, ο καθένας ένοιωθε πως αυτόν τον αγαπούσε περισσότερο από κάθε άλλον. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ έχει πει το ίδιο για τον ευλογημένο Διδάσκαλο Ντάρσαν. Φαίνεται τώρα πως ο Μαχαράτζ Τζι ακολουθεί επάξια τα χνάρια τους κάνοντας ακριβώς το ίδιο.

9. Στέφανι Γκόλντρεγιερ

Μετά από σοβαρό τραυματισμό και μακροχρόνια περίοδο ανάρρωσης βρέθηκα σε μια κατάσταση όπου, αν και ακόμα δεν ήμουν σε θέση να εργασθώ, το επίδομα για την απώλεια του εισοδήματός μου, το οποίο λάμβανα αρχικά, θα επανεξεταζόταν αν θα εξακολουθούσα να το πέρνω. Καθώς η ιδιωτική μου ασφαλιστική εταιρία επέμενε να ζητήσω κρατική βοήθεια, έκανα δυο φορές αίτηση, η οποία και απορρίφθηκε. Τελευταίο βήμα και ύστατη ελπίδα ήταν η δικαστική ακρόαση με εξεταστική επιτροπή. Τότε ένοιωσα τρομοκρατημένη. Όντας πραγματικά ανίκανη να εργασθώ για να πληρώνω τις βασικές μου ανάγκες, χωρίς να αναφερθώ στα υπέρογκα ιατρικά έξοδα με τις ειδικές θεραπείες αποκατάστασης που ήταν απαραίτητες ώστε να επανέλθω, ένοιωθα ευάλωτη και ξεκρέμαστη σε μια κατάσταση που είχε ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Ανησυχούσα

επίσης να μη χάσω και το αρχικό μου επίδομα, εάν το κράτος απέρριπτε την περίπτωσή μου για τρίτη και τελευταία φορά.

Την ημέρα της ακρόασής μου ήμουν αρκετά αγχωμένη. Μπήκα σερνόμενη στο δικαστήριο σε ένα μικρό σκοτεινό δωμάτιο αναμονής. Άρχισα να επαναλαμβάνω τα πέντε φορτισμένα ονόματα που μας δόθηκαν την ημέρα της μυήσεως και προσευχήθηκα για βοήθεια στον Διδάσκαλο. Η στιγμή της ακρόασης είχε φθάσει. Οδηγήθηκα από το χώρο αναμονής, μέσα από μια πόρτα, στην κυρίως δικαστική αίθουσα. Καθώς άνοιγα την πόρτα ποιον άλλον θα μπορούσα να έβλεπα μπροστά μου παρά τον πολυαγαπημένο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ; Λες και είχε και αυτός περάσει μαζί μου μέσα από εκεί! Κοίταξε ίσια σε εμένα και μου χάρισε ένα ζεστό αγαπημένο καθησυχαστικό χαμόγελο. Εμφανίστηκε πανομοιότυπος με την φυσική του μορφή αν και η παρουσία του έλαμπε εκ των έσω. Έμοιαζε σαν θεσπέσιο πλάνο κινηματογραφικής ταινίας, από όπου ξεπήδησε και κατέβηκε στον κόσμο των τριών διαστάσεων. Σαν να κατάπιε τις ακτίνες του ήλιου, ακτινοβολούσε φως, ανακούφιση και παρηγοριά.

Ο Μαχαράτζ Τζι παρέμενε στο πλευρό μου και προπορεύθηκε για να περπατήσει μαζί μου προς τα κάτω, μέσα από ένα στενό διάδρομο. Φθάσαμε σε μια αίθουσα και με έβαλαν να καθίσω. Προς μεγάλη μου έκπληξη, ενώ εγώ είχα καθίσει, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ συνέχισε την πορεία του δρασκελίζοντας μεγαλόπρεπα το διάδρομο εξακολουθώντας να λαμπιρίζει εσωτερικά και κατευθύνθηκε προς το μεγάλο πλάτωμα, όπου ήταν τοποθετημένη η έδρα του δικαστή. Ο δικαστής δεν είχε εισέλθει ακόμα στην αίθουσα. Ο Μαχαράτζ Τζι περπάτησε αργά τα σκαλιά που οδηγούσαν ψηλά στην πλατφόρμα και με ένα φυσικό και βασιλικό τρόπο κάθισε κατευθείαν στην κενή θέση του δικαστή. Ενόσω καθόταν ολόκληρη η ύπαρξή του φάνταζε να μεγεθύνεται αντικατοπτρίζοντας την εσωτερική του Θεία Ισχύ.

Αυτοστιγμεί αντιλήφθηκα πως οποιοδήποτε και αν ήταν το αποτέλεσμα της ακροαματικής διαδικασίας, ήταν ο Διδάσκαλος που θα είχε κινήσει τα νήματα και όποια και αν ήταν η απόφαση του δικαστή, δε θα μπορούσε παρά να εκφράζει τη θέληση του Διδασκάλου για εμένα. Με αυτήν την ευλογημένη κατανόηση κατάφερα να ηρεμήσω, καθώς ήξερα πλέον πως η μοίρα μου δεν καθοριζόταν από τον πρώτο τυχόντα κρατικό λειτουργό αλλά από την θεία βούληση της Διδασκάλου Δυνάμεως.

Ο Μαχαράτζ Τζι παρέμεινε στο οπτικό μου ορίζοντα για τουλάχιστον πέντε λεπτά, έως ότου ο δικαστής εμφανίστηκε στην αίθουσα και άρχισε η ακροαματική διαδικασία. Ήταν μια μοναδική και πολύτιμη εμπειρία, μια άμεση επιβεβαίωση πως η Διδάσκαλος Δύναμη είναι στην συνεχή συντροφιά μας. Ο Διδάσκαλος μας διαβεβαιώνει πως είναι στο πλευρό μας, στις χαρές και στις λύπες, σε κάθε δυσκολία, σε κάθε

επιτυχία, σε κάθε σταυροδρόμι. Άπαξ και μυηθούμε ήμαστε εξολοκλήρου κάτω από την προστασία Του. Εντέλει η αίτηση για αποζημίωση έγινε αποδεκτή. Το δώρο που έλαβα από το Διδάσκαλο δεν ήταν μόνο ένα βαθύ συναίσθημα ασφάλειας και εσωτερικής γαλήνης, αλλά και μια ανεκτίμητη υπενθύμιση της πανταχού παρούσας, σφαιρικής, ολοκληρωτικής του προστασίας και ισχύος που είναι μακράν υπεράνω κάθε γήινης δυνάμεως.

10. Σάραν Μαλότρα

Οι γονείς μου είχαν την καλή τύχη να ευλογηθούν με το δώρο της μυήσης από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ το 1965. Και οι δύο τους έφεραν πολλούς αναζητητές της Αλήθειας στο Ιερό Μονοπάτι και παρέμειναν προσηλωμένοι στην πίστη και την προσευχή σε ολόκληρη τη ζωή τους. Αυτό μου έκανε μεγάλη εντύπωση και με ενθάρρυνε να ακολουθήσω και εγώ το μονοπάτι των Διδασκάλων. Ο πατέρας μου είχε εκφράσει την επιθυμία, όταν θα ερχόταν η ώρα, ο θάνατός του να επέλθει γρήγορα και ανώδυνα. Η επιθυμία του πραγματοποιήθηκε, όταν μια βραδιά, το Μάρτη του 1981, άφησε το σώμα του σε πλήρη εγρήγορση και χωρίς πόνο. Οι γονείς μου τότε ζούσαν στην Φλώριδα και εκείνη την ημέρα, ο πατέρας μου αφού τέλειωσε την κηπουρική του και ετοιμαζόταν να πάει να ξεκουραστεί, απλώς κατέρρευσε και εγκατέλειψε το σώμα. Η μητέρα μου, που εκείνη την στιγμή βρισκόταν στο πλευρό του, μου ανέφερε πως το Ηχητικό Ρεύμα και ιδίως η μεγάλη καμπάνα που άκουγε ήταν πολύ δυνατή και ηχούσε ακατάπαυστα την ώρα της αναχώρησής του.

Η μητέρα μου έπαθε καρδιακή προσβολή τον Ιανουάριο του 1995. Μου είπε πως, όταν ήταν στο νοσοκομείο, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι εμφανίσθηκε στο προσκεφάλι της και της πρόσφερε μεγάλη ανακούφιση και παρηγοριά. Η παρουσία του αναπτέρωσε το ηθικό της και βρέθηκε "χαμένη" μέσα στον πολυαγαπημένο Διδάσκαλο. Υπέστη μια δεύτερη καρδιακή προσβολή το Μάρτιο του ίδιου χρόνου και όταν συνήλθε τόσο, ώστε να μπορέσει να μιλήσει, μου είπε πως ο ζωντανός ο Διδάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ είχε έρθει στο δωμάτιο και είχε σταθεί στο πλευρό της. Την ευλόγησε και χαμογελώντας πέρασε το χέρι του από πάνω της, από την κορυφή έως τα νύχια. Ήταν ενθουσιασμένη, καθώς μοιραζόταν αυτές τις εμπειρίες μαζί μου. Βλέπετε, ο ζωντανός Διδάσκαλος φροντίζει όχι μόνο τους μαθητές του αλλά και τους μυημένους από τους προηγούμενους Διδασκάλους. Τους ανακουφίζει παρηγορώντας τις καρδιές τους και ευλογώντας τους.

11. Χέλμουθ Ρέιτερ

Εύχομαι να υπήρχε ένας τρόπος να μπορούσα να εκφράσω την απεριόριστη αγάπη του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Είναι χάρη σε Αυτόν που έχω τη δύναμη να συνεχίζω σε αυτή τη ζωή. Είναι δύσκολο να περιγράψω αυτά που μου συνέβησαν.

Υπέφερα από σοβαρή κατάθλιψη και έκανα μια τρομερή εσωτερική πάλη. Ήταν λες και τα συναισθήματά μου, τις σκέψεις, τη ζωτικότητα και την θέλησή μου να τα είχε καταπιεί το σκοτάδι. Ήταν μόνο όταν η μαυρίλα υποχωρούσε κάπως, που μπορούσα να θυμηθώ τη μεγάλη υποστήριξη που οι φίλοι μου ήταν διατεθειμένοι να μου προσφέρουν. Στη δουλειά μου δεν μπορούσα σχεδόν καθόλου να διατηρήσω τις ισορροπίες. Παρόλο που στο σάτσανγκ άρχισα να βρίσκω κάποια ανακούφιση, τελικά ένοιωθα πως πλησίαζε το τέλος της ζωής μου. Έπιασα τον εαυτό μου να αποχαιρετάει τους φίλους μου.

Μια μέρα, σε βαθύτατη απελπισία, ταχυδρόμησα ένα γράμμα στον Μαχαράτζ Τζι, σχετικά με την κατάστασή μου. Μόλις το έκανα αυτό η κατάθλιψή μου άρχισε να διαλύεται. Με πλημμύρισε η ακτινοβολία του Διδασκάλου και βίωσα μια κατάσταση ευδαιμονίας, βαθύτερης ειρήνης και υπέρτατης ευτυχίας. Δεν υπάρχει τρόπος να περιγράψω την ευγνωμοσύνη που νοιώθω για αυτό που ο Μαχαράτζ Τζι έχει κάνει και εξακολουθεί να κάνει για εμένα.

Έχω χάσει τα πάντα στην κοιλάδα
του θανάτου,
Ο Αγαπημένος τα μετέτρεψε στην
ευδαιμονία της Ένωσης.

12. Πατ Αμβρόσικ

Μια από τις βασικές αρχές της Επιστήμης της Πνευματικότητας είναι ότι η Θεία Δύναμη είναι μια, ακόμη και αν εργάζεται μέσα από διαφορετικούς ανθρώπινους πόλους. Είχα ένα ζωντανό παράδειγμα αυτής της αλήθειας, όταν πήρα μια φίλη στο Κέντρο της Αποστολής στο Σικάγο για να παρευρεθεί σε ένα σάτσανγκ που θα έδινε ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Παρακολουθήσαμε μια συνεδρία διαλογισμού στο παρεκκλήσι, πριν την άφιξη του Διδασκάλου Ρατζίντερ. Αργότερα, ο Διδάσκαλος μπήκε στην αίθουσα, διέσχισε τον διάδρομο και κάθισε στην εξέδρα όπου έδωσε το σάτσανγκ.

Όταν το σάτσανγκ τελείωσε, η φίλη μου με ρώτησε ποιος ήταν ο κύριος που ήταν καθισμένος στην εξέδρα κατά την διάρκεια του διαλογισμού. Μου εξήγησε ότι ο κύριος παρατηρούσε αυτούς που ήταν συγκεν-

τρωμένοι, σαν να προήδρευε ο ίδιος της συνεδρίας. Πρόσθεσε πως,όταν ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ήρθε μέσα και πήρε την θέση του στην εξέδρα, η μορφή αυτού του άλλου κύριου συγχωνεύτηκε με τη μορφή του Διδασκάλου. Της είπα πως δεν είχα δει κανέναν να κάθεται στο βήμα κατά την διάρκεια του διαλογισμού και ότι δεν υπήρχε κανείς εκεί. Εκείνη επέμενε και μου ξεκαθάρισε πως δεν ήταν ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ. Πήγαμε στο τραπέζι με τα βιβλία για να δούμε αν τυχόν είχε δει κάποιον από τους προηγούμενους Διδασκάλους και τότε εκείνη αμέσως έδειξε τη φωτογραφία του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι.

13. Χέρμπερτ Γκάρβιν

Σε ηλικία από 7 έως 16 ετών μεγάλωσα στην οδό Διδασκάλου, στη Φιλαδέλφεια, με τη μητέρα και τις αδελφές μου. Τώρα, στα 38 μου, μετακόμισα με τη σύζυγο και τα παιδιά μου από το Οχάιο σε ένα σπίτι στον ίδιο ακριβώς δρόμο. Η ειρηνική γειτονιά είχε σίγουρα αλλάξει και τα ναρκωτικά και η βία είναι πλέον καθημερινότητα.

Μια μέρα καθώς περπατούσα, για να μπω σε ένα κοντινό μαγαζί, γύρω στους 8 νεαρούς με πλησίασαν. Ήθελαν να αγοράσω ναρκωτικά και όταν απάντησα πως δεν ενδιαφέρομαι, θύμωσαν και απείλησαν πως θα μου αποσπούσαν τα χρήματά μου ούτως ή άλλως. Τους αγνόησα και κατευθύνθηκα προς το κατάστημα. Καθώς έφευγα από το κατάστημα ένας από τους νεαρούς ήρθε κοντά μου και ζήτησε σπίρτα να ανάψει τσιγάρο. Πριν προλάβω να απαντήσω με χτύπησε στην μούρη με την λαβή του όπλου του. Αιφνιδιάστηκα, αλλά διατήρησα τις αισθήσεις μου και γοργά απομακρύνθηκα αναφωνώντας: *«Μου την έφερες, κέρδισες, εγκαταλείπω».*

Η κατάσταση μετά έγινε πιο απειλητική. Άκουσα έναν από αυτούς να ρωτά θυμωμένος αυτόν που κρατούσε το όπλο γιατί δε με πυροβόλησε: *«Γιατί τον φοβάσαι; Εσύ έχεις το όπλο!»*, προτρέποντάς τον να με πυροβολήσει και μετά πρόσθεσε: *«Δώσε μου το όπλο. Εγώ θα τον πυροβολήσω».* Εγώ ήμουν ήδη γύρω στα 25 μέτρα. Καθώς με πρόφταιναν θυμήθηκα πως οι μυημένοι πρέπει, όταν διατρέχουν κίνδυνο, να κάνουν σιμράν. Έφερα στον νου μου την εικόνα του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και άρχισα να κάνω σιμράν, καθώς συνέχιζα να περπατώ σχεδόν σκοντάφτοντας να πέσω. Άκουσα τα βήματά τους να πλησιάζουν. Το μόνο που σκέφτηκα ήταν πως, εάν με πυροβολούσαν και σκοτωνόμουνα, τουλάχιστον θα πήγαινα στην αγκαλιά του Θεού, καθώς είχα διαβάσει πως, όταν πεθαίνουμε, η ψυχή μας πηγαίνει εκεί που επικεντρώνονται οι τελευταίες μας σκέψεις. Και τι άλλο είναι το σιμράν εκτός από την ανάμνηση του Θεού και του Διδασκάλου;

Μετά ο κρότος του πυροβολισμού που αστόχησε ήρθε στα αυτιά μου. Ξανά και ξανά και ξανά…..

Μετά από επανειλημμένους αποτυχημένους πυροβολισμούς, οι άνθρωποι αυτοί δεν μπόρεσαν να με βλάψουν και τελικά εγκατέλειψαν την καταδίωξη μου. Έφθασα αρτιμελής και ασφαλής στο σπίτι μου, γεμάτος ευγνωμοσύνη για το δώρο του σιμράν, χάρη στο οποίο εκείνη τη βραδιά σώθηκε η ζωή μου, μέσα στην τσιμεντένια ζούγκλα.

14. Τζόε Χάμιλτον

Ένα μήνα πριν γράψω αυτό το σημείωμα, έλαβα ένα τηλεφώνημα πως η Τζέση -ένα 16χρονο κορίτσι που την έχω σαν κόρη μου- ήταν σε κώμα στο νοσοκομείο. Έμαθα πως επέζησε από ένα πολύ σοβαρο αυτοκινητιστικο δυστυχήμα και πως πήρε μιάμιση ώρα απλώς και μόνο, για να την απεγκλωβίσουν από τα συντρίμμια, αυτή και την φίλη της, την οδηγό του αυτοκινήτου Οι διασώστες χρειάσθηκε να τεμαχίσουν το αυτοκίνητο χρησιμοποιώντας κάποια ειδικά εργαλεία που τα αποκαλούν ‘σαγόνια της ζωής’. Μου είπαν πως οι νοσηλευτές υπέθεσαν πως τα κορίτσια ήταν νεκρά καθώς ποτέ δεν είχαν δει κάποιον να επιζεί μετά από μια τόσο σφοδρή σύγκρουση.

Καθώς η Τζέση μεγάλωνε, οι συνθήκες ήταν τέτοιες, που υπήρχαν οικογενειακά προβλήματα, αλλά εγώ ήμουν πάντα πρόθυμος να της συμπαραστέκομαι και να τη βοηθάω και γι' αυτό με αποκαλούσε Τζόε πατερούλη.

Όταν την είδα στο κρεβάτι του νοσοκομείου, δεν την αναγνώρισα. Οι γιατροί είπαν πως η εγκεφαλική αιμορραγία και το οίδημα του εγκεφάλου σίγουρα θα της άφηναν σοβαρές βλάβες. Τα πόδια της επίσης ήταν πολύ σοβαρά τραυματισμένα. Οι γοφοί και τα γόνατά της ήταν θρυμματισμένα, το χέρι της είχε πολλαπλά κατάγματα και τα χείλη και το πρόσωπό της είχαν πρησθεί σε απίστευτο βαθμό. Και υπήρξε τόσο όμορφο κορίτσι! Όσο για την 16χρονη οδηγό δεν αναμενόταν να επιβιώσει, καθώς οι πνεύμονές της γέμιζαν με αίμα και οι γιατροί αδυνατούσαν να σταματήσουν την αιμορραγία. Εάν παραδόξως επιβίωνε, θα έπρεπε να της ακρωτηριάσουν το ένα της πόδι που ήταν συντρίμματα. Ήμουνα σοκαρισμένος.

Μην ξέροντας τι άλλο να κάνω, τηλεφώνησα στο κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Σικάγο και μίλησα στην τηλεφωνήτρια. *«Πού είναι ο Διδάσκαλος;»* τη ρώτησα, και εκείνη μου απάντησε: *«Στην Ινδία».* Εξήγησα τι είχε συμβεί και προθυμοποιήθηκε να ενημερώσει τον Μαχαράτζ Τζι με φαξ. Πήγα πίσω στον θάλαμο του νοσοκομείου και άκουσα αποκαρδιωτικά νέα για έναν ακόμα ασθενή. Ένας έφηβος ήταν σε βαρύ κώμα για κάμποσες εβδομάδες με καμία απολύτως

βελτίωση, με πρόγνωση τόσο απαισιόδοξη και πιθανότητες επιβίωσης τόσο μικρές, που η οικογένειά του με τους γιατρούς συζητούσαν να τον αποσυνδέσουν από την μηχανική υποστήριξη. Τα πράγματα δεν ήταν καθόλου ευοίωνα και για μας.

Κάθισα με την Τζέση έως τις δύο τα ξημερώματα και επέστρεψα πάλι νωρίς το επόμενο πρωί. Αποφάσισα να διαλογιστώ. Ο Μαχαράτζ Τζι μου έδωσε ένα ξεχωριστό όραμα. Είδα εσωτερικά την Τζέση που είχε αφήσει το σώμα της και έμοιαζε σαν μια σφαίρα φωτός. Μου είπε: *«Τζόε μπαμπάκα! Τζόε μπαμπάκα! Είμαι έξω από το σώμα και δε θέλω να επιστρέψω. Υπάρχει μια οντότητα εδώ που ακουμπώντας με μέ γεμίζει φως. Μου λέει πως πρέπει να επιστρέψω, επειδή έχω κάποιες εκκρεμότητες με τη μητέρα μου, αλλά εγώ δε θέλω να επιστρέψω. Είμαι τόσο ευτυχισμένη εδώ.»* Η οντότητα παραμέρισε και είδα πως ήταν ο Διδάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι.

Όταν επανήλθα, αναρωτιόμουν τι να είχε συμβεί. Ήταν άραγε απλώς ένα όνειρο; Όχι… δεν είχα κοιμηθεί. Δίσταζα να μιλήσω με οποιονδήποτε. Λίγο αργότερα πήγα κάτω στην θεία της Τζέση. Καθώς μιλούσαμε για το κώμα στο οποίο βρισκόταν, σχολίασε: «Αναρωτιέμαι εάν η Τζέση είδε το Φως». Με αυτό το έναυσμα της διηγήθηκα τι είχα βιώσει. Έδειξε ενδιαφέρον, αλλά έπρεπε σύντομα να φύγει για την δουλειά της, έτσι και εγώ επέστρεψα στο σπίτι.

Λίγο αργότερα έμαθα από το τηλέφωνο πως η Τζέση βγήκε από το κώμα. Όταν έφθασα στο νοσοκομείο η μητέρα της μου είπε τις πρώτες κουβέντες της Τζέση στη νοσοκόμα, μόλις βγήκε από το κώμα. Της είπε πως *«είχε αφήσει το σώμα της και πως ήταν μέσα στο Φως. Μια οντότητα που της έδινε Φως της είπε πως έπρεπε να επιστρέψει, καθώς είχε εκκρεμότητες να επιλύσει με τη μητέρα της.»* Την επόμενη ημέρα μίλησα πάλι με τη θεία της Τζέση. Μου είπε πως δεν είχε πει σε κανένα τίποτα για την συζήτηση που κάναμε την προηγούμενη μέρα μαζί. Δεν ήξερε καν πως η Τζέση είχε συνέλθει από το κώμα. Είχα ακούσει πολλές φορές για επιθανάτιες εμπειρίες, αλλά τώρα επιβεβαίωνα μια.

Δυστυχώς, τα χειρότερα δεν είχαν περάσει. Οι γιατροί είπαν πως η Τζέση χρειαζόταν 8ωρη εγχείρηση, για να αντιμετωπιστούν τα κατάγματα που είχε στα χέρια και στα πόδια. Εξέφρασαν φόβους πως ίσως να μην επιβιώσει από την εγχείρηση, καθώς το οίδημα του εγκεφάλου δεν είχε υποχωρήσει. Ήμουν τόσο ανήσυχος που αποφάσισα να τηλεφωνήσω στο Διδάσκαλο στην Ινδία. Κάποιος απάντησε στο τηλέφωνο και ρώτησε το όνομά μου. Είπα απλώς ο "Τζόε από την Φλώριδα". Προς μεγάλη μου έκπληξη, ο Μαχαράτζ Τζι ήρθε στη γραμμή και είπε: *«Γεια σου, Τζόε. Τι συμβαίνει;»,* μιλούσε τόσο ήρεμα! Του είπα για την Τζέση και απάντησε: *«Η Δύναμη του Θεού είναι μαζί της. Θα είναι μια χαρά»*. Έτσι, ξαφνικά, του λέω: *«Σ' αγαπώ»* και απάντησε: *«Και εγώ σε αγαπώ Τζόε»*. Εκείνη την στιγμή ένοιωσα τόσο ανάλαφρος, που νόμισα πως εγώ θα άφηνα το

σώμα μου! Καθώς τελειώσαμε τη συζήτηση ο Μαχαράτζ Τζι είπε: *«Μην ανησυχείς. Θα γίνουν καλά»* Είχα αναφερθεί μόνο στην Τζέση και αναρωτιόμουν γιατί είπε 'γίνουν' στον πληθυντικό.

Απρόσμενες αλλαγές συνέβηκαν την επόμενη ημέρα. Η εγχείρηση της Τζέση πήγε εκπληκτικά καλά και τελικά χρειάσθηκε πολύ λιγότερο χρόνο από τον προβλεπόμενο. Οι πνεύμονες της φίλης της σταμάτησαν να αιμορραγούν, η κατάστασή της βελτιώθηκε και δε θα χρειαζόταν να της ακρωτηριαστεί το πόδι. Ο έφηβος που νοσηλευόταν σε μη αναστρέψιμο κώμα επανήλθε και ανέκτησε τις αισθήσεις του. Οι γονείς περιφέρονταν αναφωνώντας: *«Θαύμα! Έγινε θαύμα με το μαγικό ραβδί*!» Τότε κατάλαβα γιατί ο Μαχαράτζ Τζι είπε στο τηλέφωνο: *«Θα "γίνουν καλά"*. Καθώς έβλεπα τις εξελίξεις να εκτυλίσσονται. καθόμουν αποσβολωμένος και ευτυχισμένος. Ποιο μαγικό ραβδί, βρε παιδιά, σκεπτόμουνα; Αν ξέρατε …

Όταν η Τζέση μπόρεσε να μιλήσει μετά το τέλος της εγχείρησης, μου είπε για ένα Φως που έβλεπε και πόσο υπέροχο ήταν. Είπε επίσης πως υπήρχαν "φίλοι" εκεί και πως τώρα θα έπρεπε να προσπαθήσει να επιλυθούν τα προβλήματα στην σχέση με την μητέρα της.

Αν και είχα παίξει σημαντικό ρόλο στην ανατροφή της Τζέση, όταν ήταν μικρή δεν την συμπεριέλαβα ποτέ στις πνευματικές μου αναζητήσεις και ποτέ δεν μου φάνηκε να ενδιαφέρεται για αυτά τα ζητήματα. Ποτέ δεν της είχα αναφέρει την Επιστήμη της Πνευματικότητας ούτε της είχα δείξει καμιά φωτογραφία του Μαχαράτζ Τζι. Όμως τότε έφερα μια φωτογραφία του στο νοσοκομείο και της την έδειξα ρωτώντας αν ήξερε ποιος είναι, εκείνη χωρίς χρονοτριβή μου απάντησε: *«Ναι, Τζόε μπαμπάκα. Ήταν στο Φως μαζί μου».* Της ζήτησα να ξανακοιτάξει πιο προσεκτικά και το επιβεβαίωσε. Μετά έπιασε το μπράτσο μου και τραβώντας με κοντά της είπε σιγανά, *«Ευχαρίστησέ τον για την αγάπη Του».*

Δυο εβδομάδες μετά, όταν ο Μαχαράτζ Τζι βρισκόταν στο δρόμο για το Εκουαδόρ, πέρασε από το Μαϊάμι και είχα την ευκαιρία να τον συναντήσω στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του. Ρώτησε για την Τζέση και όταν απάντησα πως οι γιατροί είπαν πως θα αναρρώσει πλήρως, σήκωσε τα χέρια του ψηλά και αναφώνησε: *«Ευχαριστώ, Θεέ μου».*

Παλαιότερα είχα βιώσει δυσάρεστες καταστάσεις με άλλα πνευματικά μονοπάτια και σαν επακόλουθο ήμουν σκεπτικιστής και πολύ επιφυλακτικός με οποιαδήποτε οργανωμένη θρησκευτική ομάδα. Αυτό επέφερε μεγάλη νοητική σύγχυση, αμφιβολίες και αναταραχή και συνεπώς είχα δυσκολίες να είμαι απόλυτα δεκτικός στα διδάγματα των Διδασκάλων. Αλλά αυτό το περιστατικό αυτόματα άλλαξε την ζωή μου. Γέμισα ανείπωτη αγάπη για τους πάντες και τα πάντα συμπεριλαμβανομένου βέβαια και του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι.

15. Τόνυ Γουντ

Αυτή είναι η δική μου ιστορία για το πώς με έφερε στο μονοπάτι ο Μαχαράτζ Τζι. Κάθε μυημένος έχει το δικό του χρονικό και είμαι βέβαιος πως για τον καθέναν, αυτή η υπόθεση είναι εξίσου σημαντική, όσο είναι και η παρακάτω διήγηση για εμένα.

Τρία χρόνια πριν δεν ντρέπομαι να παραδεχθώ πως δεν ήμουν και στα καλύτερά μου. Ήμουν τρίτη φορά άνεργος σε διάρκεια τριών ετών και μάλλον είχα πιάσει πάτο. Ποτέ δεν ήμουν χειρότερα. Δεν έφθανε αυτό, αρρώστησα κιόλας και ενόσω ανάρρωνα, άρχισα να νιώθω πως θα έπρεπε να ψάχνω για "κάτι" το οποίο δεν είχα ιδέα τι θα μπορούσε να είναι.

Επί δυο εβδομάδες ξυπνούσα νωρίς το πρωί, έμπαινα στο αυτοκίνητο και οδηγούσα γύρω-γύρω στη γειτονιά ψάχνοντας αυτό το "κάτι". Μετά άρχισα να επισκέπτομαι τις βιβλιοθήκες του Σίδνεϋ. Ενδιαφερόμουν συγκεκριμένα για το τμήμα της μεταφυσικής. Έπαιρνα 5 με 10 βιβλία κάθε φορά ψάχνοντας για απαντήσεις. Αλλά κανένα από όλα αυτά τα βιβλία δεν μου πρόσφερε ούτε την ελάχιστη ικανοποίηση.

Έξι εβδομάδες είχαν περάσει ψάχνοντας, όταν μπήκα σε μια μικρή, μάλλον περιθωριακή βιβλιοθήκη. Ως συνήθως κατευθύνθηκα στο μεταφυσικό τμήμα, όπου και διάλεξα 6-7 βιβλία. Στεκόμουν ακόμα στο τμήμα σαρώνοντας με τα μάτια μου τις επικεφαλίδες στα πλαϊνά εξώφυλλα, όταν την επόμενη στιγμή -κάτι που και σήμερα ακόμα δεν μπορώ να εξηγήσω πώς συνέβη- βρέθηκα να φεύγω με ένα και μοναδικό βιβλίο στα χέρια μου. Το βιβλίο ήταν "Ο Τροχός της Ζωής" του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι.

Ένιωθα πως κάτι εντελώς ασυνήθιστο είχε συμβεί και ώσπου να φθάσω στο σπίτι, η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά με προσμονή. Διάβασα το βιβλίο από άκρη σε άκρη και κατάλαβα πως ακριβώς αυτό έψαχνα τόσον καιρό. Ήμουν τυχερός που το όνομα του τοπικού αντιπροσώπου ήταν στο πίσω μέρος του βιβλίου. Επικοινώνησα μαζί του και τελικά έλαβα και την μύηση.

16. Πράτιβ Πατέλ

Με έναν επιχειρηματία, με το όνομα Ράζαν, συζητούσαμε μια κτηματομεσιτική συναλλαγή. Ενώ τα θέματα της συζήτησης ήταν τελείως τυπικά, μετά από ένα μισάωρο βρέθηκα να τον προσκαλώ στο σπίτι μου για δείπνο. Αυτός μου εξήγησε πως ευχαρίστως θα ερχόταν, αλλά φοβόταν μην προσβάλλει τη γυναίκα μου, καθώς ήταν αυστηρά χορτοφάγος. Του είπα πως και εγώ είμαι χορτοφάγος, αν και ήταν ο μόνος στην οικογένεια.

Όταν με ρώτησε γιατί δεν έτρωγα κρέας, δεν είχα κάποια πειστική εξήγηση να δώσω. Μια πενταετία πριν και ενώ σε όλη μου τη ζωή έτρωγα κρέας καθημερινά, είχα πιάσει με το πιρούνι μου ένα κομμάτι κοτόπουλο και ξαφνικά....... άφησα το κομμάτι από το σώμα του ζώου ξανά στο πιάτο μου. Δεν μπορούσα να το φάω και έτσι από τότε δεν ακούμπησα κρέας ποτέ ξανά. Εξήγησα στον Ράζαν πως το μόνο που καταλάβαινα ήταν πως πρόσμενα κάτι και πως θα έβρισκα έναν τρόπο να βρω τον Θεό. Αλλά δεν είχα ιδέα πώς…

Στην συνέχεια ρώτησα το Ράζαν την αιτία της χορτοφαγίας του. Ανέφερε τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Μου είπε ελάχιστα για το Μονοπάτι που ακολουθούσε, αλλά άνοιξε τον χαρτοφύλακά του και μου έδειξε μια φωτογραφία αυτού του Διδασκάλου, τον οποίο αποκαλούσε Μαχαράτζ Τζι. Βλέποντας τη φωτογραφία κατάλαβα πως Αυτός ήταν εκείνος που πρόσμενα. Στη συνέχεια άρχισα να νοιώθω πνευματική ανάταση και θεία μέθη.

Τις επόμενες ημέρες είχα απερίγραπτα όμορφες εμπειρίες που δεν μπορούσα να κατανοήσω. Μια φορά τραβήχτηκα εσωτερικά και αισθάνθηκα να κάθομαι σαν μικρό παιδάκι στην αγκαλιά του Μαχαράτζ Τζι. Μετά από αυτό το συμβάν και μόνο που τον σκεφτόμουν έκλαιγα. Τότε είχα ένα εργοστάσιο με ηλεκτρονικά, όποτε είμουν μόνος, έμπαινα στο γραφείο μου, έκλεινα την πόρτα και δάκρυα έρρεαν από τα μάτια μου. Αυτήν την περίοδο άκουγα το Ηχητικό Ρεύμα εικοσιτέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο, χωρίς να εχω ιδέα τι ήταν- νόμιζα πως τρελαινόμουν. Επιπλέον, προσπαθούσα να καταλάβω γιατί ένοιωθα τέτοια αγάπη για αυτόν τον άνδρα που αποκαλούσα Μαχαράτζ Τζι. Δεν μπορούσα πλέον να λειτουργήσω στην δουλειά μου. Δεν μπορούσα να συγκεντρωθώ σε τίποτα παρά μόνο σε Αυτόν.

Αποφάσισα πως ήταν πλέον επιτακτική ανάγκη να γνωρίσω αυτόν το Διδάσκαλο από κοντά και έτσι, όταν ξανασυνάντησα τον Ράζαν, του ζήτησα και τηλεφώνησε στο Μαχαράτζ Τζι και του είπε: *«Φαίνεται πως ένας παλιός φίλος επιστρέφει σε εσένα.»* Ο Μαχαράτζ Τζι με προσκάλεσε να τον γνωρίσω. Κανόνισα να πετάξω ως το Σικάγο για ένα σάτσανγκ στο ξενοδοχείο Μπίζμαρκ και προς μεγάλη μου έκπληξη, τα μέλη της οικογένειάς μου ήθελαν να έρθουν και αυτοί μαζί μου.

Θυμάμαι πως η αίθουσα διαλέξεων του ξενοδοχείου ήταν ασφυκτικά γεμάτη και γι’ αυτό καθίσαμε στις τελευταίες κενές καρέκλες της τελευταίας σειράς. Όταν ο Μαχαράτζ Τζι μπήκε στην αίθουσα από την πλαϊνή πόρτα, ήμαστε οι πρώτοι που λάβαμε την ντάρσαν Του. Μετά πήγε μπροστά, όπου και κάθισε σε μια μεγάλη καρέκλα. Από την στιγμή που έλαβα την ντάρσαν του, ένιωσα να έχω “φύγει”. Για τις επόμενες δυο ώρες δεν άκουσα ούτε λέξη από όσα είπε. Απλώς στεκόμουν εκεί και τα δάκρυα έτρεχαν από τα μάγουλά μου. Ήταν σαν να είχα μεταφερθεί σε άλλη διάσταση. Αυτό που συνέβη μετά είναι πέρα από τους φυσικούς

νόμους και δεν μπορώ να εξηγήσω πώς συνέβη, αλλά ήμουν στην αγκαλιά του Μαχαράτζ Τζι σαν μικρό παιδάκι και με έρενε με παραδείσια αγάπη. Φύγαμε για το αεροδρόμιο λίγο πριν το τέλος του σάτσανγκ για να επιστρέψουμε στην Τάμπα.

Ο Ράζαν μου έδωσε μια φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι την οποία κορνίζωσα και την κρέμασα στο γραφείο μου. Όπως και πριν, δεν μπορούσα να εργαστώ. Για ένα μήνα εξακολουθούσα να κλείνομαι στο γραφείο μου, να κοιτώ την φωτογραφία του και να κλαίω. Είχε προγραμματιστεί ημέρα μύησης στην Νέα Υόρκη και αποφάσισα πως έπρεπε να πάω. Η σύζυγός μου επίσης ήρθε και ευλογηθήκαμε και οι δύο με υπέροχες πνευματικές εμπειρίες στο διαλογισμό μας.

Εν τω μεταξύ, μέσω ειδικών συνθηκών ο Μαχαράτζ Τζι τράβηξε και τους τέσσερις γιους μου στο μονοπάτι. Θυμάμαι την ημέρα που ήμουν στο φαρμακείο με έναν από τα αγόρια μου. Ήταν 7 χρονών τότε και μου είπε: *«Μπαμπά, βλέπω το Διδάσκαλο. Είναι εκεί πέρα.»* Επέμενε πως έβλεπε το Μαχαράτζ Τζι σε κάποιον από τους διαδρόμους. Μετά πήγε σε άλλον διάδρομο και τον είδε πάλι εκεί. Άρχισε να παίζει κρυφτό μαζί του και να τρέχει από διάδρομο σε διάδρομο και να τον βλέπει παντού. Εφόσον δεν μπορούσα να δω το Μαχαράτζ Τζι, υπέθεσα πως ο γιος μου με κορόιδευε και του έκανα παρατήρηση. Αλλά μόλις φθάσαμε στο σπίτι, μου ανακοίνωσε πως ήθελε να μυηθεί από τον Διδάσκαλο και τότε αντιλήφθηκα πως με αυτόν τον τρόπο είχε επιλέξει να φέρει κοντά του το γιο μου. Ο Μαχαράτζ Τζι έφερε επίσης τους γονείς μου και άλλους συγγενείς μας στο μονοπάτι. Είμαστε όλοι μας τόσο ευγνώμονες για την Χάρη και την αγάπη του, που δε στερεύει ποτέ.

17. Σαμάη

Αρκετά χρόνια παλαιότερα, σε ένα κάμπινγκ που διηύθυνα στην περιοχή του Λορέντιαν Μάουντεν του Κεμπέκ, ένας συνάδελφος με προσκάλεσε να καθίσω σε διαλογισμό και να ακούσω υπέροχη Ινδική μουσική. Ήμουν ένας πραγματικός άθεος και χλεύαζα την ιδέα του διαλογισμού, αλλά συμφώνησα να κάνω μια απόπειρα. Έκλεισα τα μάτια και σχεδόν αμέσως βρέθηκα έξω από το σώμα κοιτώντας κάτω στη φυσική μου μορφή. Πέρασα τους επόμενους μήνες πειραματιζόμενη με το διαλογισμό σαν να ήταν ένα καινούργιο παιχνίδι.

Έγινα χορτοφάγος και σύντομα άρχισα να ακούω μια υπέροχη εσωτερική φωνή που καθοδηγούσε την πνευματική μου πρόοδο. Ένα χρόνο αργότερα βρέθηκα να οδηγούμαι εσωτερικά από ένα πανέμορφο πνεύμα-οδηγό που εμφανιζόταν σε εμένα και απαντούσε στις ερωτήσεις μου. Ποτέ δε σκέφθηκα να τον ρωτήσω το όνομά του ή ποιος είναι.

Μια μέρα που ήμουν σε ένα δωμάτιο με έναν από τους υπαλλήλους μου, παρατήρησα μια κορνιζαρισμένη φωτογραφία στο ντουλάπι της. Δεν μπορούσα να το πιστέψω- ήταν η ενσάρκωση του οδηγού μου! Πήγα στο πρώτο μου σάτσανγκ και όταν είδα ένα βίντεο με το Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι άρχισα να κλαίω με αναφιλητά, χωρίς να μπορώ να το ελέγξω.

Έγραψα στο Διδάσκαλο για να ζητήσω τη μύηση και έλαβα αμέσως απάντηση να πάω στο Σικάγο. Έλαβα τη μύηση στις 29 Δεκεμβρίου 1991. Ήταν η πρώτη ημέρα μιας ολοκαίνουργιας ζωής και θα είμαι αιώνια ευγνώμων στον Μαχαράτζ Τζι.

18. Σόνια Κατσουλίδη

Περνούσα μια δύσκολη περίοδο της ζωής μου με κάποια προβλήματα στο σπίτι μου στην Ελλάδα και ένοιωσα έντονα την ανάγκη να μιλήσω στο Μαχαράτζ Τζι. Είχα ελπίσει να πάω στην Ινδία το Φεβρουάριο του 1996, αλλά αυτό δεν έγινε και ένοιωθα απελπισμένη. Ρώτησα μερικούς φίλους για το αν θα ήταν καλή ιδέα να προσπαθήσω να επικοινωνήσω με το Διδάσκαλο στο άσραμ μέσω τηλεφώνου. Μου εξήγησαν ότι δεν απαντά στο τηλέφωνο απευθείας ο ίδιος, καθώς το πρόγραμμά του είναι πολύ φορτωμένο και πολλοί που προσπαθούν να επικοινωνήσουν μαζί του από όλον τον κόσμο, βρίσκουν δύσκολο ακόμα και το να πιάσουν γραμμή.

Βρισκόμουν στο γραφείο μου αργά μια νύχτα και ήμουν σε τέτοια συναισθηματική αγωνία που άρχισα να κλαίω. Έκλαιγα και έκλαιγα και δεν μπορούσα να σταματήσω. Ξαφνικά και αυθόρμητα άρπαξα το ακουστικό και σχημάτισα τον αριθμό του άσραμ. *«Γεια σου, Σόνια»*, άκουσα από την άλλη άκρη της γραμμής. Αναγνώρισα τη φωνή του Διδασκάλου και το μυαλό μου άδειασε. Ξέχασα τελείως τι ήθελα να πω. Οι μόνες λέξεις που βγήκαν ήταν: *«Μπορώ να μιλήσω στο Μαχαράτζ Τζι;» «Γεια σου, Σόνια»*, επανέλαβε Εκείνος.

Έμεινα εμβρόντητη και άρχισα να κλαίω ακόμα περισσότερο. Ο Διδάσκαλος άρχισε να μιλάει. Έκλαιγα τόσο πολύ που, δεν μπορούσα ούτε να ακούσω ούτε να απαντήσω σε τίποτα.

Αυτό που με συγκίνησε ήταν το πώς ο Διδάσκαλος είχε ανταποκριθεί στην κραυγή της ψυχής μου, το πώς μου είχε δείξει το μεγαλείο Του. Αυτό σήμαινε πολύ περισσότερα για εμένα από ό,τι το ίδιο το πρόβλημα, για το οποίο του είχα τηλεφωνήσει. Ούτε καν ανέφερα την αιτία για την οποία τηλεφωνούσα. Αλλά μετά το τηλεφώνημα το πρόβλημα λύθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

19. Πολίνα Ιγνάτοβα

Ο πολυαγαπημένος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι έχει εμπνεύσει την ζωή μου με τη θεία αγάπη Του, τη Χάρη και την ντάρσαν Του για περισσότερο από εννέα χρόνια. Τον Ιούλιο του 1992 στο Λονδίνο, είχα μια θεσπέσια πνευματική εμπειρία. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μου αποκάλυψε, εν μέρει, ποιος πραγματικά είναι. Καθόμουν στο πίσω μέρος της αίθουσας απλώς ακούγοντας και κοιτώντας τον στα μάτια. Ξάφνου όλο το δωμάτιο, το βήμα και η μορφή του Διδασκάλου άστραψαν με ένα έντονο χρυσαφί φως. Αυτό το θείο φως με τύλιξε και διαπέρασε όλο το είναι μου. Ένοιωσα την ψυχή μου να αναπτερώνεται σαν να χοροπηδούσε πάνω-κάτω από χαρά. Δάκρυα ευτυχίας έτρεχαν ακατάπαυστα από τα μάγουλά μου, που απλώς δε φαίνονταν να στερεύουν.

Ήθελα να παραμείνω σε αυτήν την κατάσταση ευδαιμονίας για πάντα. Δεδομένο ήταν πως σίγουρα δεν άξιζα αυτήν την θεϊκή εμπειρία. Είμαι ευγνώμων στο Θεό για τον πολυαγαπημένο Διδάσκαλο Ρατζίντερ και του είμαι απεριόριστα ευγνώμων που μου αποκάλυψε μέρος της Θείας υπόστασής του.

20. Μπεατρίς Λέινερ Έρνστ

Αυτή η ιστορία αρχίζει το 1991 σε ένα σπίτι στην Αυστρία. Ο Μαχαράτζ Τζι μας είχε επισκεφθεί με το τοπικό γκρουπ και καθώς ήμαστε καθισμένοι, εγώ σηκώθηκα από το τραπέζι, γλίστρησα και έπεσα με όλο μου το βάρος στη γωνία ενός ξύλινου τραπεζιού. Δεν μπορούσα να σηκωθώ και να περπατήσω. Ο πόνος ήταν δυνατός και ήμουν βέβαιη πως κάτι θα είχε σπάσει. Είχα τραυματιστεί άσχημα στο γοφό μου στην εφηβεία σε ένα σοβαρό ατύχημα και έκτοτε πάντα υπέφερα από αυτό. Τώρα πανικοβλήθηκα πως θα χρειαζόμουν και άλλη εγχείρηση, επειδή ο πόνος ήταν αφόρητος.

Ο Μαχαράτζ Τζι ήρθε κοντά μου με χτύπησε απαλά στον ώμο και με διαβεβαίωσε πως όλα θα πήγαιναν καλά. Μετά από λίγο άρχισα να νοιώθω βελτίωση, αν και μου πρότεινε να πάω στο νοσοκομείο. Πήγα, έβγαλα ακτινογραφίες και ευτυχώς τίποτα δεν είχε σπάσει. Ο γιατρός μου ξαφνιάστηκε πως δεν είχα τραυματιστεί πιο βαριά. Αυτό που ήταν αξιοσημείωτο είναι πως μετά από μια αναρρωτική περίοδο τεσσάρων εβδομάδων είχα λιγότερο χρόνιο πόνο από ό,τι τα προηγούμενα χρόνια.

Σύντομα κατάφερα να ξανασυναντήσω το Διδάσκαλο. Έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον και ρώτησε για το πόδι μου. Για την ακρίβεια, τον είδα αρκετές φορές τα επόμενα τέσσερα χρόνια, και ακόμα και αν ήμουν

περιστοιχισμένη από πολλούς ανθρώπους, πάντα ερχόταν να με ρωτήσει πώς είναι το πόδι μου.

Το ενδιαφέρον του Μαχαράτζ Τζι ήταν πλέον προβλέψιμο και σε μια επίσκεψή του το 1995 το ανέφερα σε κάποιους φίλους. Τους πρότεινα μάλιστα να σταθούν δίπλα μου λέγοντας: *«Να δείτε που ο Μαχαράτζ Τζι θα ρωτήσει για το πόδι μου»*. Στεκόμουν με τα χέρια σταυρωμένα και κοιτούσα με προσμονή, καθώς πλησίαζε. Ήρθε κατευθείαν σε εμένα και ρώτησε: *«Πώς είναι το δάκτυλό σου;»* Απορημένη θυμήθηκα πως πράγματι εκείνη την ημέρα είχα τραυματίσει το δάκτυλό μου, χωρίς όμως να χρειαστεί να το δέσω με επίδεσμο. Τότε άρχισα να γελώ. Ο Μαχαράτζ Τζι ξέρει τα πάντα.

Τώρα θα ήθελα να διηγηθώ μια άλλη ιστορία σχετικά με τη μύηση κάποιων φίλων μου. Είχα φέρει πρασάντ από το Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι σε μια φίλη μου, της οποίας ο μικρός γιος ήταν ασθενής μου. Της το έδωσα με την οδηγία να δίνει στο γιο της μόνο ένα κομμάτι τη φορά. Μια μέρα η φίλη μου μού είπε πως ο γιος της έδωσε ένα κομμάτι πρασάντ στο μικρό του ξάδερφο, λέγοντάς του πως ήταν ζαχαρωτό. Μετά ο ανιψιός της ήρθε τρέχοντας στη φίλη μου, λέγοντάς της πως μπορεί να δει "πολύ ψηλά". Όταν ρώτησε λεπτομέρειες, το παιδί της είπε πως μπορούσε να δει ψηλά μέχρι τον ουρανό. Μετά ζήτησε και άλλο "ζαχαρωτό", καθώς έτσι θα μπορούσε να "πετάξει στους ουρανούς".

Εν τέλει όχι μόνο η φίλη μου ζήτησε μύηση από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, αλλά και οι γονείς του μικρού ξαδέρφου μου έγιναν μαθητές του.

21. Αλβάρο Ρέντο

Για πολλά χρόνια είχα την επιθυμία να πάω στην Ινδία, για να συναντήσω ένα μεγάλο πνευματικό Διδάσκαλο, ώστε να μπορέσω να μάθω προχωρημένες τεχνικές της γιόγκα. Εργάζομαι στον τομέα της εκπαίδευσης στην Μπογκοτά της Κολομβίας και όταν με προσκάλεσαν να παρακολουθήσω ένα εκπαιδευτικό σεμινάριο στο Νέο Δελχί, δέχτηκα.

Στο σεμινάριο ρώτησα το μεταφραστή εάν γνώριζε κάποιον Διδάσκαλο, στον οποίο θα μπορούσα να απευθυνθώ. Είπε ότι δεν είχε υπόψιν του κάποιον, αλλά γνώριζε έναν που είχε κάποιο πνευματικό δάσκαλο στην Ινδία. Με πήγε στην Κολομβιανή πρεσβεία, όπου συνάντησα τον πρόξενο της Κολομβίας. Ο πρόξενος μου μίλησε για το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και μου έδειξε και μια φωτογραφία Του. Τον ευχαρίστησα, αλλά του εξήγησα πως δε με ικανοποιούσε το πρόσωπό του και πως θα εξακολουθούσα να ψάχνω για κάποιον άλλον.

Δυο-τρεις μέρες αργότερα είδα μια αφίσα του Διδασκάλου Ρατζίντερ σε μια ανακοίνωση σχετικά με ένα παγκόσμιο συνέδριο θρησκειών

στο Νέο Δελχί. Αποφάσισα ξανά πως αυτό δεν ήταν εκείνο που αναζητούσα και ένοιωσα πως έπρεπε να ψάξω για ένα δάσκαλο έξω από τις πόλεις. Με τις σκέψεις αυτές στο μυαλό μου πήγα σε ένα τοπικό ταξιδιωτικό γραφείο, για να σχεδιάσω το ταξίδι μου στην Ινδία. Ενώ ήμουν εκεί είδα για μια ακόμα φορά μια φωτογραφία του Διδασκάλου Ρατζίντερ, αυτήν την φορά στο εξώφυλλο ενός περιοδικού. Τότε αμέσως σκέφθηκα ότι πιθανώς αυτό ήταν ένα τρίτο κάλεσμα και ότι θα έπρεπε να πάω στο άσραμ του να τον βρω. Έτσι έφυγα για την Ινδία, όπου και συνάντησα το Διδάσκαλο. Όμως, για κάποια άγνωστη για μένα αιτία δεν ήμουν ακόμα ευνοϊκά διατεθειμένος και έτοιμος να μελετήσω το διαλογισμό μαζί του.

Την επόμενη ημέρα παρακολούθησα την ντάρσαν που έδινε ο Διδάσκαλος στους μαθητές του. Ενώ ήμουν στην παρουσία του περιστοιχισμένος από άλλους αφοσιωμένους μαθητές του, έμεινα εμβρόντητος, καθώς ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι μου έστειλε τόσο δυνατές ακτίνες φωτός, που σχεδόν με έκαναν να πέσω κάτω στο έδαφος. Πρέπει να πω ότι ήταν μια υπέροχη εμπειρία, ειδικά αφότου είχα υπάρξει μαζί του τόσο σκεπτικιστής.

22. Καρίμ Καπέλα Νσέκα

Το 1987 ζούσα στο Κονγκό, στην Αφρική. Ήμουν θεολόγος ιεροκήρυκας της Ισλαμικής πίστης και δίδασκα το ιερό Κοράνι σε δυο κέντρα των προαστίων της πόλεως. Συχνά νήστευα και επαναλάμβανα μάντρας, καθώς ακολουθούσα τις αρχές και τα διδάγματα των Σούφι.

Μια νύχτα επαναλάμβανα ένα μάντρα για παρατεταμένο χρονικό διάστημα. Τότε είδα σε όραμα μια λευκή σκηνή να ανοίγει μπροστά μου και πλήθος ανθρώπων εμφανίσθηκε να περπατάει γοργά σε έναν όμορφο κήπο γεμάτο με λουλούδια και δέντρα. Αναρωτιόμουν τι συνέβαινε. Ήθελα να ρωτήσω κάποιον να μου εξηγήσει, αλλά όλοι ήταν απασχολημένοι και βιάζονταν να πάνε κάπου. Εν τέλει ένα ζευγάρι ήρθε κοντά μου και μου είπε πως ένας πνευματικός Διδάσκαλος ήταν εκεί. Ρώτησα εάν ήταν αρκετά προχωρημένος πνευματικά και απάντησαν πως είχε πραγματώσει τον Θεό. Θέλοντας να γνωρίσω αυτόν το Διδάσκαλο, έφυγα να πάω μαζί τους.

Μετά κοίταξα μπροστά μου και είδα αυτόν τον Διδάσκαλο- έναν νέο άνδρα με τουρμπάνι και μαύρη γενειάδα. Αναρωτιόμουν πώς οι άνθρωποι τον αποκαλούσαν Διδάσκαλο, ενώ έδειχνε τόσο νέος. Τότε παρατήρησα πως αν και το πλήθος περιελάμβανε όλες τις ηλικίες, αποτελούνταν κυρίως από νέους ανθρώπους. Όλα μου φαίνονταν περίεργα, αλλά μια φωνή μέσα μου μού έλεγε πως πράγματι είχε πραγματώσει το Θεό. Πήγα κατευθείαν σε Αυτόν και ζήτησα μύηση. Με άγγιξε στο

κεφάλι και μου απάντησε πως δεν ήταν ακόμα ο καιρός. Απογοητευμένος έφυγα από τον κήπο.

Αργότερα είδα το αεροδρόμιο του Παρισιού, όπου μια νέα γυναίκα με πλησίασε και μου είπε πως ήμουν ο σύζυγός της. Είπα, *«Δεν είμαι ο σύζυγός σου, γιατί εσύ είσαι από τη Δυτική Ινδία, ενώ εγώ είμαι Αφρικανός και έτσι δεν μπορούμε να παντρευτούμε.»* Αυτή τότε μου απάντησε πως είχε σταλεί από τον Θεό για εμένα, εγώ το αποδέχθηκα και το όραμα τελείωσε.

Τέσσερις μήνες μετά μετακόμισα στο Παρίσι και εξακολούθησα και εκεί την πνευματική μου αναζήτηση. Είχαν περάσει σχεδόν έξι χρόνια από τότε που συνάντησα το ζευγάρι του οράματός μου, όταν ανακάλυψα ότι αυτοί ήταν οι τοπικοί αντιπρόσωποι της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Παρίσι. Στο πρώτο σάτσανγκ που παρακολούθησα έμαθα για το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και θυμήθηκα ότι ήταν αυτός ο νεαρός δάσκαλος που είχα δει στο όραμά μου.

Όταν έμαθα πως ο Διδάσκαλος θα ερχόταν στην Φρανκφούρτη, ταξίδεψα εκεί με αυτό το ζευγάρι των αντιπροσώπων. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ήταν προγραμματισμένο να κάνει μια διάλεξη στο Παλμενγκάρντεν. Μόλις έφθασα εκεί, είδα ένα μεγάλο όμορφο πάρκο με λουλούδια, δέντρα και ανθρώπους κάθε ηλικίας. Ήταν ακριβώς όπως αυτό που είχα δει στο όραμά μου. Όταν ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ έφθασε, η καρδιά μου άρχισε να καλπάζει. Αρχικά αναρωτιόμουν γιατί δεν με κοιτούσε. Αλλά ήμουν σίγουρος πως με γνώριζε, καθώς τον είχα δει στο όραμά μου. Τότε ο Διδάσκαλος γύρισε το κεφάλι προς την κατεύθυνσή μου και μου έδωσε την ντάρσαν του. Ένοιωσα ανείπωτη ευτυχία, λες και ανέβαινα ψηλά, ενώ η καρδιά μου πλημμύριζε από μια ξαφνική ανεξήγητη αγάπη για Αυτόν. Αγάπη την οποία δεν μπορώ ούτε να δοκιμάσω να περιγράψω. Ήμουν τόσο χαρούμενος που έλαβα τη μύηση σε εκείνη την περιοδεία. Επιπλέον, συνάντησα και την γυναίκα που μου είχε αποκαλυφθεί. Ήταν επίσης μυημένη, έγινε σύζυγός μου και τώρα έχουμε έναν γιο.

23. Τομ Άντριουκ

Πριν κάμποσα χρόνια η σύζυγός μου και εγώ μάθαμε πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι θα ίδρυε ένα κέντρο για την Επιστήμη της Πνευματικότητας στο Σικάγο. Ζούσαμε και δουλεύαμε στο Λος Άντζελες και πάντα επιθυμούσαμε να συμμετάσχουμε σε κάποια πνευματική κοινότητα. Αν και η μετακόμιση δε φάνταζε ούτε πρακτική αλλά ούτε καν εφικτή για την ώρα, έγραψα γράμμα στο Μαχαράτζ Τζι και ρώτησα εάν θα ήταν δυνατόν να μετακομίσουμε στο Σικάγο.

Εν τω μεταξύ, έλαβα ένα τηλεφώνημα από ένα φίλο μου, που μου γνωστοποίησε πως θα με πρότεινε για μια νέα θέση στο τμήμα του σε ένα γραφείο στο Λος Άντζελες. Αμέσως θυμήθηκα τη συμβουλή του Διδασκάλου Ντάρσαν πολλά χρόνια πριν, όταν η εργασία μου ήταν αβέβαιη. Με είχε συμβουλεύσει να αποδεχθώ οποιαδήποτε εργασία μου προτεινόταν, έστω και αν εγώ δε θα την είχα επιδιώξει, καθώς εκεί θα ενυπήρχε κάποιο πνευματικό όφελος για μένα. Έτσι και έγινε. Δέχθηκα τη θέση που μου προσφέρθηκε βασιζόμενος στη συμβουλή του Διδασκάλου μου, έστω και αν τα χρήματα που θα έπαιρνα δεν ήταν ικανοποιητικά και ο προϊστάμενός μου είχε πολύ κακή φήμη και ήταν και δύστροπος.

Λίγες εβδομάδες αργότερα έφτασε η απάντηση του γράμματός μου από τον Μαχαράτζ Τζι. Μου έγραφε πως εάν επιθυμούσα να μετακομίσω στο Σικάγο, θα έπρεπε να κάνω όλες τις απαραίτητες ειλικρινείς προσπάθειες που χρειάζονταν και η Διδάσκαλος Δύναμη θα αναλάμβανε τα υπόλοιπα.

Μια εβδομάδα αργότερα από την καινούργια μου δουλειά στο Λος Άντζελες, με έστειλαν λίγες μέρες για εκπαίδευση στο Σαν Φρανσίσκο. Κατά την διάρκεια της εκεί παραμονής μου, κάποιος ανέφερε για μια προσωρινή θέση στην περιοχή του Σικάγου που έπρεπε να καλυφθεί.

Όταν επέστρεψα στο σπίτι μου και διηγήθηκα τα καθέκαστα στην γυναίκα μου, η χαρά και ο ενθουσιασμός της κράτησαν όλο το σαββατοκύριακο. Την επομένη τηλεφώνησα στον προϊστάμενό μου και του εξέφρασα το ενδιαφέρον μου για τη θέση στο Σικάγο. Δυο ώρες αργότερα μου είπαν ότι το αίτημά μου έγινε δεκτό. Ήταν πάρα πολύ καλό που ήμουν καθιστός, γιατί τα γόνατά μου άρχισαν να τρέμουν από χαρά, όταν πήρα αυτή την απάντηση.

Αργότερα, έμαθα λεπτομέρειες για το πού ακριβώς στην ευρύτερη περιοχή του Σικάγου βρισκόταν το νέο μου γραφείο. Ήταν στην πόλη Λάιλ, σε απόσταση μόλις τριών μιλίων από το κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας.

Η δουλειά μου εκεί θα ήταν για ενάμιση χρόνο. Δεν υπάρχει τρόπος να διηγηθώ τις ώρες που πέρασα εκεί με το Μαχαράτζ Τζι. Αν πω πως ήταν από τις μεγαλύτερες εμπειρίες της ζωής μας, πάλι θα ήταν ανεπαρκές. Εάν μπορώ να δώσω ένα μήνυμα μέσα από αυτό το περιστατικό, είναι το ακόλουθο και μάλιστα με τα λόγια του ίδιου του Διδασκάλου μας: «Εάν εσύ κάνεις έστω ένα μικρό βήμα προς τον Διδάσκαλο, Αυτός θα κάνει εκατομμύρια προς εσένα».

24. Αχμέτ Κουρίμ

Με τη σύζυγό μου χώρισα μετά από 14 χρόνια γάμου. Πριν φύγω από το σπίτι τον Ιούνιο του 1996, πακετάρισα όλα τα προσωπικά μου αντικεί-

μενα. Δυστυχώς, από την εταιρεία μεταφορών ξέχασαν να πάρουν πέντε κούτες που περιείχαν αναμνηστικά από την εφηβεία μου. Το πιο πολύτιμο για εμένα ήταν ένα πακέτο με χίλιες περίπου επιστολές γραμμένες από τον πατέρα μου για εμένα, ξεκινώντας την περίοδο που η μητέρα μου πέθανε και εγώ ήμουν 4 ετών μέχρι και το τέλος της ζωής του, είκοσι χρόνια αργότερα. Επειδή όλα τα μέλη της οικογένειάς μου έχουν έκτοτε αφήσει αυτόν τον κόσμο και αυτές οι επιστολές μιλούσαν για το Θεό και την αγάπη του πατέρα μου προς την μητέρα μου, ήταν για μένα πολύ σημαντικές. Η σύζυγός μου έμαθα ότι, όταν έφυγα, άνοιξε όλες τις κούτες και πέταξε σχεδόν τα πάντα από αυτά που περιείχαν μέσα. Παρά τα επίμονα παρακάλια μου, δεν μου επέστρεψε τίποτα.

Μεταξύ Ιανουαρίου και Αυγούστου του 1997, πήγα σε διάφορα μέντιουμ, για να μάθω τι απέγιναν οι επιστολές του πατέρα μου και να βρω τρόπο, αν υπήρχε, να τις επανακτήσω. Ξόδεψα 2000 δολάρια ψάχνοντας και όλα ανεξαιρέτως τα μέντιουμ μου έλεγαν το ίδιο πράγμα, πως δηλαδή έβλεπαν τα γράμματά μου να καίγονται σε ένα κλίβανο. Όλοι μου έλεγαν να τα ξεχάσω και πως δε θα μπορούσα να τα πάρω ποτέ πίσω. Ένοιωθα τέτοιο πόνο, που δεν μπορώ να τον εκφράσω και προσευχόμουν συχνά για αυτό.

Το Σεπτέμβριο του 1997 πήγα να επισκεφθώ το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Του ανέφερα πως γνώριζα, ως μαθητής του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι πως ένας μυημένος μπορεί να ζητήσει από το Διδάσκαλό του κάτι που είναι ακατόρθωτο και εάν ο Διδάσκαλος δείξει έλεος, θα το δώσει στο μαθητή. Είχα τέτοιο θράσος, που του ζήτησα να μπει στον κλίβανο και να επαναφέρει σε ύπαρξη τα καμένα γράμματά μου, εάν βέβαια είχαν όντως καεί. Ήταν ήδη ενάμιση χρόνος που δεν τα είχα δει. Είπα στον Ρατζίντερ Σινγκ: *«Ξέρω πως είναι αδύνατον, αλλά ζητώ από τον Κιρπάλ, επειδή είσαι Αυτός, να μου φέρει τα γράμματά μου πίσω. Ξέρω πως το μόνο που θα έπρεπε να ζητώ είναι να ενώσεις την ψυχή μου με το Φως και το Ηχητικό Ρεύμα. Δε θα έπρεπε να σου ζητώ τα γράμματα μα η καρδιά μου είναι τόσο πληγωμένη, τόσο θλιμμένη που τα γράμματα μου έχουν γίνει εφιάλτης και δεν μπορώ να σκεφθώ τίποτε άλλο».*

Ο Διδάσκαλος έγειρε προς τα πίσω και έκλεισε τα μάτια και το πρόσωπό του γέμισε συμπόνια. Μετά είπε: *«Θέλω να προσεύχεσαι κάθε μέρα στον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και εγώ θα προσεύχομαι κάθε ημέρα μαζί σου».* Είπα: *«Ώστε υπάρχει ελπίδα;»*, μου απάντησε: *«Ίσως να υπάρχει μια μικρή πιθανότητα».*

Τρεις εβδομάδες αργότερα μου τηλεφώνησε η πρώην σύζυγός μου. Μου είπε πως όλον αυτόν τον καιρό είχε κρατήσει τις επιστολές του πατέρα μου και πως τώρα είχε αποφασίσει να μου τις επιστρέψει. Πράγματι μου τις έστειλε. Είμαι τόσο ευγνώμον στον Μαχαράτζ Τζι, που παίρνοντας υλικό από αυτές τις επιστολές θα εκδώσω ένα βιβλίο, το οποίο, βέβαια, θα αφιερώσω στον Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι Μαχαράτζ.

25. Τίνα Τόμας

Μελέτησα τη θεωρία του Σαντ Ματ επί τρία χρόνια με ένα δάσκαλο από την Ινδία, που διοργάνωνε ομαδικές συναντήσεις μελέτης για τα διδάγματα. Ήξερα πως αυτό ήταν το μονοπάτι που μου ταίριαζε, αλλά δεν ήξερα προσωπικά κάποιον που θα μπορούσε να με μυήσει. Ήθελα έναν Διδάσκαλο στον οποίο θα μπορούσα να έχω απόλυτη εμπιστοσύνη και ακόμα ένοιωθα πως θα ήταν σημαντικό να είναι διαθέσιμος στους μαθητές του και όχι να χρειάζεται κανείς να περιμένει πέντε χρόνια, για να τον δει. Αλλά πού θα έβρισκα έναν τέτοιο Διδάσκαλο;

Μια μέρα περπατούσα στο κέντρο της πόλης του Σικάγο, όταν ένας άνδρας με πλησίασε και με ρώτησε πού ήταν το ξενοδοχείο Μπίζμαρκ. Ήταν πολύ κοντά, έτσι του το έδειξα με το δάκτυλο. Μου είπε πως πήγαινε για σάτσανγκ.

Πολύ παράξενο, σκέφθηκα, καθώς ελάχιστοι Αμερικανοί ξέρουν τη λέξη σάτσανγκ, όπως και τι σημαίνει αυτή η λέξη. Ρώτησα ποιος έκανε το σάτσανγκ και μου απάντησε ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, πνευματικός προϊστάμενος της Επιστήμης της Πνευματικότητας που διδάσκει το διαλογισμό στο Θείο Φως και τον Θείο Ήχο. Κατάλαβα από τα λόγια του πως αναφερόταν στο Σαντ Ματ και έτσι ζήτησα να τον ακολουθήσω, προκειμένου να παρευρεθώ και εγώ στο σάτσανγκ. Όπως αποκαλύφθηκε στην συνέχεια, ο άνθρωπος αυτός είχε μπερδέψει τις ημερομηνίες και δεν είχε σάτσανγκ εκείνη την ημέρα. Όμως εγώ πήγα στο σάτσανγκ την επόμενη Κυριακή στο κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας, στο Νέιπερβιλ.

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ Τζι βρισκόταν ήδη στην αίθουσα ομιλιών του κέντρου, όταν έφθασα. Προς έκπληξή μου, όταν τον κοίταζα, έβλεπα μόνο Φως! Ήταν απίστευτα υπέροχος, έτσι όπως έστελνε κύματα αγάπης στο ακροατήριο. Το σάτσανγκ ήταν πάνω στα ίδια θέματα που είχα διδαχθεί και ενστικτωδώς κατάλαβα πως αυτός θα ήταν το πρόσωπο που θα μου έδινε τη μύηση.

Ίσως νομίζουμε πως εμείς βρίσκουμε το Διδάσκαλο, αλλά είναι Αυτός που βρίσκει εμάς!

26. Μάριο Ζαπάτα

Το Κάλι, η συμπρωτεύουσα της Κολομβίας είναι μια υπέροχη πόλη, αλλά έχει σοβαρό πρόβλημα εγκληματικότητας. Μια μέρα ο υπεύθυνος του τοπικού σάτσανγκ περπατούσε στον δρόμο, όταν τον πλησίασε ο πρόεδρος του δημαρχιακού συμβουλίου και τον ρώτησε: *«Είσαι ο τάδε και είσαι μαθητής του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι;»*, ο μαθητής απάντησε: *«Ναι, εγώ είμαι»*. Ο σύμβουλος τον ξαναρώτησε: *«Πότε ο Διδάσκαλός*

σου θα επισκεφθεί το Κάλι, γιατί θέλω εκ μέρους του συμβουλίου να του απονέμω το ανώτατο τιμητικό αξίωμα της πόλης μας».

Ο μυημένος ρώτησε: *«Γιατί θέλετε να του κάνετε αυτήν την τιμή;»* Και ο άνθρωπος εξήγησε: *«Μου έσωσε τη ζωή και θα σου πω πώς: Συνάντησα τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι κατά την διάρκεια της τελευ-ταίας του επίσκεψης εδώ. Ήταν ευγενέστατος μαζί μου, μιλήσαμε και μου είπε πως θα μπορούσα να τον θεωρώ φίλο του και πως ποτέ δε θα με ξεχνούσε. Μετά από ένα μικρό χρονικό διάστημα βρέθηκα σε θανάσιμο κίνδυνο όταν ένας από τους πολιτικούς μου αντιπάλους είχε καταστρώσει ένα σχέδιο, για να με δολοφονήσουν, ενώ θα έβγαινα από το σπίτι μου. Έμαθα αυτά τα σχέδια και κλαίγοντας προσευχήθηκα στο Διδάσκαλο, ενθυμούμενος την υπόσχεσή του πως θα είναι συμπαραστάτης μου στο καθετί. Τότε ξαφνικά στη μέση της προσευχής μου, εμφανίσθηκε μπροστά στα ορθάνοιχτα μάτια μου ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και μου έδωσε οδηγίες για το πώς να σωθώ. Ακολούθησα τις συμβουλές Του και έτσι γλίτωσα τη ζωή μου.»*

Σε μια μεγαλόπρεπη τελετή παρουσία του πρόξενου της Ινδίας στην Κολομβία, ο δήμαρχος και πολλοί άλλοι επίσημοι προσκεκλημένοι: αξιωματούχοι, πολιτικοί και θρησκευτικοί ηγέτες απένειμαν την τιμητική διάκριση, ενώ ο Μαχαράτζ Τζι απουσίαζε. Ο πρόεδρος του συμβουλίου τόνισε πως χρειαζόμαστε θρησκευτικούς ηγέτες σαν τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι που να διάγουν βίους ηθικούς και να συμβάλλουν καθοριστικά στην επίτευξη της ειρήνης στον κόσμο.

27. Μάικαλ Γκρέισον

Κατά την διάρκεια περιοδείας στην Ινδία με τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι μερικά χρόνια πριν, πήγαμε αεροπορικώς σε μια πόλη κοντά στο Πιούν. Φθάσαμε απόγευμα και εκεί απολαύσαμε μια υπέροχη ομιλία του Διδασκάλου σε δημόσιο χώρο, που είχε ενοικιασθεί ειδικά για τις ανάγκες του σάτσανγκ. Το βράδυ, όταν ήρθε η ώρα να αναπαυθεί ο Διδά-σκαλος, βρήκε κατάλυμα στο Κιρπάλ Άσραμ αυτής της πόλης, ενώ όλοι οι Δυτικοί μαθητές μείναμε σε κάποιο κοντινό ξενοδοχείο, καθώς οι εγκα-ταστάσεις του άσραμ δεν επαρκούσαν για όλους μας.

Το επόμενο πρωινό κάποιοι από τους τοπικούς διοργανωτές με οδήγησαν στο άσραμ. Το κτήριο εκεί ήταν σχετικά μικρό, αλλά η ατμό-σφαιρα ήταν φορτισμένη με τη Διδάσκαλο Δύναμη. Πληροφορήθηκα πως και ο Διδάσκαλός μου, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι είχε μείνει εκεί πολλά χρόνια πριν, όταν και εκείνος είχε επισκεφθεί την ίδια πόλη.

Ενημερώθηκα πως ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ήταν σε ένα δωμάτιο στον επάνω όροφο, στο ίδιο που είχε μείνει και ο Διδάσκαλος Κιρπάλ κατά την παλαιότερη επίσκεψή του. Ανέβηκα τα σκαλιά και βρέθηκα σε ένα μικρό χώρο αναμονής που επικοινωνούσε με δυο δωμάτια από τις

δυο του πλευρές. Κάθισα να διαλογιστώ χαρούμενος με την σκέψη πως όχι μόνο ο Διδάσκαλός μου είχε ευλογήσει αυτόν τον χώρο, αλλά και ότι ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ και η σύζυγός του Μπάμπλι Τζι βρίσκονταν στο ένα δωμάτιο ενώ η Μάτα Τζι, σύζυγος του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι και μητέρα του ζωντανού Διδασκάλου, στο άλλο δωμάτιο.

Μετά από λίγη ώρα, οι διοργανωτές ήρθαν στο χώρο αναμονής. Ένας ανέφερε πως μάλλον ο Διδάσκαλος θα αργούσε για τις συναντήσεις της ημέρας που ήταν προγραμματισμένες να ξεκινήσουν από νωρίς το πρωί. Έτσι, μου ζήτησαν να χτυπήσω την πόρτα Του. Μη θέλοντας να τον ενοχλήσω ευγενικά αρνήθηκα και πρότεινα να χτυπήσουν οι ίδιοι την πόρτα Του, αλλά ήταν και αυτοί διστακτικοί. Τελικά, η Μάτα Τζι βγήκε έξω και της είπαν τον προβληματισμό τους. Αυτή προσφέρθηκε να χτυπήσει την πόρτα.

Μόλις χτύπησε την πόρτα του Διδασκάλου Ρατζίντερ, η πόρτα άνοιξε. Προς μεγάλη μας έκπληξη με ανοιχτά τα μάτια δεν είδα τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ αλλά τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Της έδωσε μια μεγάλη αγκαλιά, για να την καλημερίσει και αυτή την ανταπέδωσε. Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν έδειχνε να ήταν ακριβώς, όπως όταν ήταν εδώ με τη φυσική του μορφή κοντά μας. Η σκηνή ήταν πανέμορφη και πολύ συγκινητική. Τότε η Μάτα Τζι γύρισε προς τον ενδιάμεσο χώρο αναμονής και φανερά ευτυχισμένη, χωρίς να μας πει λέξη, γύρισε ήσυχα στο δωμάτιό της να ετοιμαστεί.

Το δωμάτιο ήταν διάχυτο πνευματική φόρτιση και θεία μέθη. Όπως διδασκόμαστε στην Επιστήμη της Πνευματικότητας, ο ζωντανός Διδάσκαλος είναι ένα με όλους τους προηγούμενους Διδασκάλους και είναι η αγνή ενσάρκωση της θείας αγάπης. Λίγο αργότερα ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ και η Μπάμπλι Τζι ήρθαν έξω, όπως και η Μάτα Τζι, και μας επέτρεψαν να πάρουμε πρωινό μαζί τους, πριν να φύγουμε για τις εκδηλώσεις της ημέρας.

28. Μπριγκίτα Κλίνγκελ

Το 1979 γνώρισα κάποιους ανθρώπους που είχαν μυηθεί από το Διδάσκαλο Κιρπάλ Σινγκ Τζι, αλλά δεν είχαν πάει ποτέ στον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι για πνευματική καθοδήγηση. Άρχισα να το σκέφτομαι συνέχεια. Τι θα έκανα εάν ο Διδάσκαλός μου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι άφηνε αυτόν τον κόσμο και δε γνώριζα ποιος ήταν ο διάδοχός του; Μου είχε γίνει έμμονη ιδέα για μένα ήταν ένα φλέγον ζήτημα που ζητούσε επίλυση.

Το 1982 παρουσιάστηκε η ευκαιρία στο Κιρπάλ Άσραμ, κατά την διάρκεια ενός ταξιδιού στο Δελχί, να ρωτήσω το Διδάσκαλο Ντάρσαν και να τον ικετέψω, σε περίπτωση που θα έφευγε πριν από μένα, να μου επι-

τρέψει να αναγνωρίσω το διάδοχό του γρήγορα, γιατί δεν άντεχα ούτε στην σκέψη τον πόνο και την αναστάτωση που θα προέκυπτε, εάν δεν ήξερα ποιος θα είναι. Ήμουν επίσης μπερδεμένη για το επίπεδο της σχέσης που θα μπορούσα να αναπτύξω με έναν καινούργιο Διδάσκαλο. Γνώριζα πως ο επόμενος Διδάσκαλος θα έδινε την Χάρη Του, θα με βοηθούσε με το κάρμα μου και θα με καθοδηγούσε. Αλλά είχα διαβάσει πως την ίδια στιγμή θα έπρεπε συνεχώς να θυμάμαι το δικό μου Διδάσκαλο. Πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό ταυτόχρονα; Δεν είχα ιδέα αν θα κατάφερνα να διαχειριστώ μια τέτοια περίπτωση και δεν μπορούσα να το βγάλω από το μυαλό μου. Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν με καθησύχασε. *«Κόρη μου, ο διάδοχος το μόνο που κάνει είναι να σε φέρει πιο κοντά στον δικό σου Διδάσκαλο».* Ακτινοβολούσε τόση πολύ αγάπη και δύναμη, που όλες μου οι έγνοιες εξαφανίστηκαν.

Την επόμενη ημέρα, μετά το κυριακάτικο σάτσανγκ, ο Διδάσκαλος πήγαινε στο λανγκάρ (κουζίνα του άσραμ), για να ευλογήσει το φαγητό. Καθώς προπορευόταν, ο γιος του Ράτζι περπατούσε ακριβώς από πίσω του και όλοι εμείς οι επισκέπτες του άσραμ προχωρούσαμε πίσω από τον Ράτζι. Ο Διδάσκαλος στάθηκε για να ευλογήσει το φαγητό. Όπως έκλεισε τα μάτια για να προσευχηθεί, κοιτούσα αυτόν και το Ράτζι, που στεκόταν περίπου ένα μέτρο πιο πίσω. Άξαφνα, καθώς έβλεπα το Διδάσκαλό μου, οι μορφές τους πλησίασαν και ο Ράτζι με το Διδάσκαλο συγχωνεύθηκαν και έγιναν ένα. Αδυνατώ να εξηγήσω πως συνέβη αυτό, αλλά ήταν κάτι θεσπέσιο. Από εκείνη την στιγμή σχημάτισα την πεποίθηση πως ο Ρατζίντερ Σινγκ θα ήταν ο διάδοχός του Διδασκάλου μου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και επομένως όλες ανησυχίες μου δεν είχαν πια θέση. Έτσι και έγινε!

29. Ενρίκε Πατρίτσιο Ορτίζ Προσέλ

Η πιο σημαντική ιστορία που μπορώ να διηγηθώ για τη Χάρη του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είναι για το πώς το σπίτι μας έχει γίνει μια εστία αγάπης, αρμονίας και ισορροπίας, πράγμα που γίνεται έκδηλο και από το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά των παιδιών μας. Θεωρώ πως το καλύτερο που μπορούσαμε να δώσουμε στα παιδιά μας είναι το ζωντανό παράδειγμα, το παράδειγμα του τέλειου και αληθινού ανθρώπου. Ο Μαχαράτζ Τζι μας παρέχει και το παράδειγμα αλλά και την Χάρη, για να προσπαθήσουμε να τον μιμηθούμε.

Είμαι γιατρός στο Κουίτο του Εκουαδόρ. Ήταν μεγάλη έκπληξη για εμένα, όταν κάποτε ο διευθυντής του σχολείου των παιδιών μου με ρώτησε τι είδους συμβουλές και κατευθύνσεις έδινα στα παιδιά μου και είχαν έναν τόσο πολύ διακριτικό τρόπο να προσφέρουν και να είναι καλοσυνάτοι με όλους τους συμμαθητές τους. Θεωρώ ότι στην πραγμα-

τικότητα με λόγια δεν μπορούμε να διδάξουμε απολύτως τίποτα στα παιδιά μας. Οι διδασκαλίες πιάνουν τόπο μόνον όταν συνοδεύονται με πράξεις. Έτσι, ακολουθώντας τις προτροπές του Διδασκάλου μας συνηθίζαμε με τη γυναίκα μου να αγοράζουμε φάρμακα και να τα προσφέρουμε σε εξαιρετικά φτωχούς αγρότες της περιοχής. Τα παιδιά μας μάς έχουν δει να το κάνουμε αυτό και έχουν παραδειγματιστεί. Έτσι, αν ο γιος μας, για παράδειγμα, θέλει να πάρει μαζί του στο σχολείο φρούτα, δεν παίρνει μόνο γι' αυτόν, αλλά παίρνει αρκετά φρούτα για όλους.

Μου δίνει μεγάλη χαρά, όταν ο γιος μου λέει στους ανθρώπους πως αυτό είναι κάτι που έχει δει να κάνουν και οι γονείς του. Νομίζω ότι το παράδειγμα είναι πάνω από όλα και πως αυτή είναι η αιτία για την θαλπωρή και την ηρεμία που επικρατεί στο σπίτι μας. Όπως επίσης ξέρω πως η ειρηνική οικογενειακή ζωή που μας έχει δοθεί είναι λόγω της Χάρης και της ευλογίας του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, που η παρουσία Του είναι διάχυτη και την αισθάνεται κανείς μέσα σε όλο το σπίτι.

30. Ντέμπυ Πέρντυ

Ήμουν αρκετά τυχερή και μου δόθηκαν κάποιες ενδείξεις που μαρτυρούσαν πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι θα ήταν ο διάδοχος του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Μια νύχτα του 1987 είχα ένα όραμα, όπου ο Διδάσκαλος Ντάρσαν Σινγκ Τζι με πήρε ψηλά σε έναν ουρανό γεμάτο με άστρα. Τον είδα να βγάζει το δυτικού τύπου παλτό του που φορούσε και να το βάζει στις πλάτες κάποιου άλλου άνδρα. Τότε κατάλαβα πως ο διάδοχος θα ήταν κάποιος από την Δύση και επιβεβαίωσε τις σκέψεις μου. Σαν αποτέλεσμα δε δυσκολεύτηκα να αποδεχθώ τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ως διάδοχό του.

Είχα μυηθεί από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι που έφυγε τον Αύγουστο του 1974. Το 1994 ο σύζυγός μου και εγώ παρευρεθήκαμε στον εορτασμό που οργανώθηκε από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στο Δελχί για τα εκατό χρόνια από την γέννηση του Διδασκάλου μου. Όταν φθάσαμε στο Κιρπάλ Άσραμ μαζί με πολλούς άλλους δυτικούς, μας είπαν πως το δωμάτιό που θα μέναμε ήταν στο Σαουάν Άσραμ, ένα μικρότερο άσραμ όπου έζησε και δίδαξε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι, ενάμιση χιλιόμετρο πιο μακριά. Θα προτιμούσαμε το δωμάτιό μας να ήταν πιο κοντά στην οικία του Διδασκάλου Ρατζίντερ, στο Κιρπάλ Άσραμ, αλλά μας είπαν πως με τόσο μεγάλο αριθμό επισκεπτών αυτό ήταν αδύνατον.

Ένοιωσα άσχημα, καθώς σκέφθηκα ότι ίσως προτιμήθηκαν να μείνουν στο καινούργιο άσραμ οι μαθητές του τωρινού Διδασκάλου και πως η απόφαση να μείνουμε εμείς αυτές τις λίγες μέρες, στο παλαιό, στο Κιρπάλ άσραμ, αντανακλούσε τη μικρή σημασία που έδινε στην παρουσία μας ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ. Αυτές οι μαύρες σκέψεις συνέχισαν να

έρχονται στο μυαλό μου, αν και είχα αμέσως ολοκληρωτικά συντονιστεί με την ατμόσφαιρα του Σαουάν Άσραμ, όπου βρισκόταν το σπίτι του Διδασκάλου μου Κιρπάλ Σινγκ. Άρχισα να διαλογίζομαι έως αργά την νύχτα και απολάμβανα την ησυχία ενός δωματίου που φιλοξενούσε αποκλειστικά εμάς.

Το 1974, είχα χάσει την ευκαιρία να παρευρεθώ στο "Πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου", που είχε διοργανώσει ο Διδάσκαλός μου στο Δελχί. Έτσι όταν ο Διδάσκαλος Κιρπάλ άφησε το γήινο επίπεδο, αργότερα την ίδια χρονιά, μετάνιωσα πικρά που έχασα την τελευταία ευκαιρία να τον δω στη φυσική του μορφή. Η διαμονή στο Κιρπάλ Άσραμ επανέφερε στη μνήμη μου αυτή την απώλεια ακόμα πιο έντονα. Προσευχήθηκα, λοιπόν, κατά την παραμονή μου στο Σαουάν άσραμ να λάβω με κάποιο τρόπο έστω και ψήγματα της ευλογίας του πολυαγαπημένου μου Διδασκάλου σε αυτό το ταξίδι.

Όντας στο Σαουάν Άσραμ άρχισα σταδιακά να αναγνωρίζω τα οφέλη της διαμονής μου εκεί, βλέποντας εκτεθειμένα σε προθήκες στο σπίτι του Διδασκάλου το τουρμπάνι του, τα παπούτσια του, τα βιβλία του και το ημερολόγιό του. Ένοιωθα πολύ πιο κοντά του και ακόμα, μια μέρα που ήμουν εκεί και έκανα διαλογισμό, μου δόθηκε ένα υπέροχο όραμα, όπου είδα το Διδάσκαλό μου να υποδέχεται αξιωματούχους από το Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου στο σπίτι του. Έτσι, η επιθυμία μου για μια κάποια εμπειρία πραγματοποιήθηκε και η λαχτάρα είκοσι ετών είχε πλέον ικανοποιηθεί.

Εκείνο το βράδυ μεταξύ ενός πλήθους 5000 ανθρώπων που είχαμε μαζευτεί για ντάρσαν, ο Μαχαράτζ Τζι αρχικά με προσπέρασε και στη συνέχεια ξαναγύρισε πίσω και με ρώτησε: *«Είσαι ικανοποιημένη με το χώρο που διαμένετε;»* Φυσικά, είχα σκλαβωθεί από την λεπτότητά του και με το πόσο κομψά μου έδειξε το ενδιαφέρον του και απάντησα: *«Ναι Διδάσκαλε, είμαι πολύ χαρούμενη»*.

Ο Μαχαράτζ Τζι μου έδωσε αυτό που πραγματικά χρειαζόμουν και εκλιπαρούσα να αποκτήσω. Με επανασύνδεσε με το δικό μου μονάκριβο Διδάσκαλο Κιρπάλ. Με είχε φέρει σπίτι μου.

31. Τζον Μακ Βέι

Το καλοκαίρι του 1989 μετά τον θάνατο του Διδασκάλου Ντάρσαν Σινγκ Τζι ήταν εξαιρετικά επώδυνο για τη σύζυγο μου και εμένα. Η λύπη μας ήταν ισοπεδωτική. Έτσι, όταν πληροφορηθήκαμε πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι σκόπευε να κάνει στο Σικάγο μια συγκέντρωση, για να τιμήσει τον πατέρα του και Διδάσκαλό μας, αποφασίσαμε να παρευρεθούμε. Πήγαμε λοιπόν στο Σικάγο με βαριά καρδιά να γνωρίσουμε τον καινούρ-

γιο Διδάσκαλο, ελπίζοντας πως θα μας απαλύνει τον πόνο και θα επουλώσει τις πληγές μας μέσω του βλέμματός του.

Όταν ανακοινώθηκε πως ο Διδάσκαλος είχε φθάσει στο σημείο της συγκέντρωσης και πλησίαζε την εξέδρα που θα μιλούσε, εμείς γεμάτοι ανυπομονησία και προσδοκία σπεύσαμε στην αίθουσα να πάρουμε την ντάρσαν του. Είναι περίεργο πως ακόμα περιμέναμε μήπως και δούμε τον πολυαγαπημένο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι να ανεβαίνει στην εξέδρα. Όταν ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ κάθισε πίσω από το μικρόφωνο, σιγά-σιγά η οριστικότητα της αλλαγής άρχισε να εδραιώνεται στο μυαλό μας, καθώς οι ελπίδες να δούμε τη φυσική μορφή του Διδασκάλου Ντάρσαν ξεθώριαζαν.

Αυτό που με εξέπληξε στον Διδάσκαλο Ρατζίντερ ήταν πως κάθε του κίνηση, κάθε του χειρονομία, κάθε λέξη που έβγαινε από τα χείλη του έσταζε συμπόνια, καλοσύνη, λεπτότητα και ευγένεια. Κάθε του χειρονομία πρόδιδε πόσο βαθιά υπέφερε με την απώλεια του πολυαγαπημένου του πατέρα. Άρχισα να υποφέρω λιγότερο εγώ καθώς συνειδητοποιούσα τον βαθμό της απέραντης οδύνης που η οικογένεια του Διδασκάλου βίωνε. Εξακολουθούσα όμως να πενθώ για την κοινή μας και απερίγραπτη απώλεια. Κάθε φορά που βλέπαμε το Διδάσκαλο Ρατζίντερ εκείνο το σαββατοκύριακο, ο πόνος του αποχωρισμού από τη φυσική μορφή του Διδασκάλου Ντάρσαν γινόταν ελαφρά πιο ανεκτός και η θλίψη λιγότερο συνθλιπτική, αν και ποτέ δεν μπορεί να κατευναστεί επαρκώς, έως ότου επιστρέψουμε για πάντα στην αγκαλιά του Αγαπημένου.

Την τελευταία μέρα αυτής της συγκέντρωσης, ένας ομαδάρχης της Αποστολής από το Οντάριο διάβασε αποσπάσματα από το βιβλίο Τζάπ Τζι. Αυτό που συνέβη μετά, με έκανε να συνέλθω τόσο άμεσα από τη θλίψη, όσο δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ. Οι επιλεγμένες στροφές από το Τζάπ Τζι αναφέρονταν στο χρυσό φως που πηγάζει από κάθε πόρο της φυσικής μορφής του ζωντανού Διδασκάλου. Το κείμενο περιέγραφε πως η θειότητα του Διδασκάλου, που είναι αγνό ‘φως και μόνον φως’, υπερβαίνει κάθε φυσική μορφή που προσλαμβάνουν οι Διδάσκαλοι. Την κάθε λέξη, την κάθε φράση, που έφτανε στα αυτιά μου και περιέγραφε την λαμπρότητα του χρυσού αυτού φωτός που αναβλύζει από το ζωντανό Διδάσκαλο, είδα να επαληθεύεται μπροστά στα ορθάνοιχτα μάτια μου προερχόμενο από τη φυσική υπόσταση του Σαντ Ρατζιντερ Σινγκ Τζι. Ήταν το απόλυτο “φως και μόνον φως”.

Τόσο εκτυφλωτικό ήταν αυτό το χρυσό φως και τόσο απόλυτα βυθισμένος ήταν μέσα του ο Διδάσκαλος, που με δυσκολία διέκρινα τη φυσική μορφή του Μαχαράτζ Τζι. Το μόνο που έβλεπα μέσα από αυτή την ακτινοβολία ήταν τα μάτια και το μέτωπό Του. Τότε επιβεβαιώθηκαν σε μένα τα λόγια του Διδασκάλου, ότι δεν θα μας εγκατέλειπε ποτέ.

32. Χέλντα Ροΐ

Κατά την διάρκεια του πρώτου σάτσανγκ που παρευρέθηκα, την 1η Μαΐου 1996, γινόταν συζήτηση αναφορικά με την ανάγκη ενός πνευματικού οδηγού. Δεν ήξερα τι να σκεφτώ. Ακολουθώ δυτική θρησκεία και ο νους μου επαναστάτησε στις άγνωστες και μάλλον ασυνήθιστες ιδέες αυτού του μονοπατιού.

Σχεδόν δυο μήνες μετά ήμουν σπίτι μου, όταν είδα ένα πνεύμα ντυμένο στα λευκά να μπαίνει στο δωμάτιο. Χαμογελούσε και ήταν γεμάτος ενέργεια. Τον αναγνώρισα, ήταν ο Διδάσκαλος που είχα δει σε βίντεο στο σάτσανγκ. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ήρθε κοντά μου. Ήταν σαν να επέπλεε και έβαλε το χέρι του πάνω από το στεφάνι του κεφαλιού μου, χωρίς να με αγγίζει. Φάνηκε να προσεύχεται για εμένα ή να με ευλογεί. Παρέμεινε για ακόμα δυο λεπτά και μετά εξαφανίστηκε.

Την επόμενη εβδομάδα καθώς διαλογιζόμουν, ένοιωσα να ανεβαίνω πάνω από το σώμα μου. Οι μορφές τριών Διδάσκαλων εμφανίσθηκαν: Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι και ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Τα πρόσωπά τους ήταν απαλά και ελαφρώς θολά. Απόρησα, γιατί μόλις άρχιζα να ανακαλύπτω το μονοπάτι. Βρέθηκα να συνομιλώ μαζί τους. Άξαφνα αναλήφθηκα σε υψηλότερο επίπεδο, όπου ένοιωσα πως έπεσα σε έκσταση.

Μυήθηκα το Μάιο του 1997 και νοιώθω την πνευματική παρουσία του Διδασκάλου μου να με συντροφεύει πάντα. Μια φορά ξύπνησα στις 3:00 το πρωί και είδα τον Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι να κάθεται στη στάση του λωτού στο πάτωμα, στη δεξιά πλευρά μου. Φάνηκε να προσεύχεται και τρομακτικές ποσότητες φωτός έβγαιναν από τα χέρια του. Έκανα ησυχία, γιατί δεν ήθελα να τον ενοχλήσω.

Κάθε μέρα αδημονώ για την ώρα του διαλογισμού μου. Έχω τρία χοντρά σημειωματάρια γεμάτα με υπέροχες εσωτερικές εμπειρίες, γραμμένα από την ημέρα της μύησής μου. Ο Μαχαράτζ Τζι είναι εξαιρετικά γενναιόδωρος προς εμένα, αν και ειλικρινά δεν το αξίζω.

33. Ντέιβιντ Μακ Κλάναχαν

Το Μάρτιο του 1996 η σύζυγός μου Πατρίτσια έπεσε με το κεφάλι από τη σκάλα, με αποτέλεσμα να σπάσει πολλά κόκαλα και να πάθει διάσειση και ένα σοβαρό εγκεφαλικό τραυματισμό. Την άκουσα καθώς έπεφτε και τη βρήκα αναίσθητη στη βάση της σκάλας. Αμέσως γονάτισα δίπλα της και προσευχήθηκα στο Διδάσκαλο να τη φροντίσει. Κατόπιν κάλεσα ασθενοφόρο.

Η εγκεφαλική ζημιά ήταν τόσο σοβαρή, που οι γιατροί σκέφτηκαν ότι ή θα πέθαινε ή θα της έμενε κάποια μόνιμη εγκεφαλική βλάβη στο

υπόλοιπο της ζωής της. Ήταν στη μονάδα εντατικής θεραπείας για μια εβδομάδα και παρέμεινε στο νοσοκομείο για άλλες τέσσερις εβδομάδες. Τον περισσότερο καιρό ήμουνα εκεί και προσπαθούσα συνεχώς να διαλογίζομαι και να κάνω σιμράν. Ήξερα ότι ακόμα και αν πέθαινε, ως μυημένη, θα ήταν ασφαλής στην φροντίδα του Διδασκάλου.

Μετά από δύο ημέρες σε κώμα, η Πατρίτσια άρχισε να επανέρχεται κατά διαστήματα. Της υπενθύμιζα να διαλογίζεται όσο μπορούσε και μερικές φορές της ψιθύριζα στο αυτί τα φορτισμένα Ονόματα. Εβδομάδες αργότερα, όταν πλέον ήταν σε θέση να μιλήσει, άρχισε να αναφέρεται στις παραθανάτιες εμπειρίες που είχε κατά τη διάρκεια των εβδομάδων που πέρασαν και βρισκόταν μεταξύ ζωής και θανάτου. Είπε ότι κατά τη διάρκεια του ατυχήματος, αρχικά νόμισε ότι είχε πεθάνει, γιατί όλα έδειχναν ότι είχε οδηγηθεί κάπου, που της έδινε την εντύπωση πως βρισκόταν στον παράδεισο. Εξήγησε ότι ήταν μαζί με το Θεό και τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ και της δίδαξαν ένα μεγάλο μέρος από τα μυστήρια της ζωής. Είπε στον Διδάσκαλο ότι ήθελε να γυρίσει πίσω και να συνεχίσει τη ζωή της. Ο Διδάσκαλος τη διαβεβαίωσε ότι θα ήταν μια χαρά και θα γυρνούσε πίσω. Κατά τη διάρκεια της ανάρρωσης, η Πατρίτσια πολύ συχνά, κατά τη διάρκεια του ύπνου της, συναντούσε το Διδάσκαλο εσωτερικά. Είπε ότι ο Διδάσκαλος ήταν πολύ στοργικός γεμάτος αγάπη και πάντα χαμογελαστός. Η Πατρίτσια έμαθε πολλά πράγματα από τον Μαχαράτζ Τζι που δεν είχε καταλάβει παλαιότερα.

Μέρα με τη μέρα γινόταν όλο και δυνατότερη και η μνήμη της βελτιωνόταν. Η κοινωνική λειτουργός στο νοσοκομείο είπε ότι ποτέ δεν είχε δει τόσο αξιοθαύμαστη βελτίωση σε ασθενή με τόσο βαρύ εγκεφαλικό τραυματισμό. Μετά από ένα μήνα στο νοσοκομείο, η Πατρίτσια ήταν σε θέση να επιστρέψει στο σπίτι, όπου και συνέχισε τις θεραπείες για ένα δεύτερο μήνα.

Μια μέρα, όταν πλέον είχε βγει από το νοσοκομείο, με αγκάλιασε απαλά για πολλή ώρα. Είπε ότι υπήρχαν στιγμές που δεν έβλεπε το Διδάσκαλο, αλλά ένιωθε να την αγκαλιάζει με τον τρόπο που με αγκάλιαζε και πως αυτό το αγκάλιασμα ήταν κάτι πραγματικά υπέροχο.

34. Σόμα Γουάντι

Είναι δύσκολο να διηγείσαι ιστορίες σχετικά με τη Χάρη του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Ζι Μαχαράτζ. Είναι σαν να προσπαθείς να εξηγήσεις σε ένα κερί τι είναι ο ήλιος. Τον ξέρω από τα παιδικά του χρόνια στην Ινδία και σας διαβεβαιώνω πως γεννήθηκε Άγιος. Όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι άφησε αυτόν τον κόσμο και ο Μαχαράτζ Τζι ανέλαβε το πνευματικό έργο, ήταν σαν ήδη προ πολλού να έδινε σάτσανγκς. Παρουσιάζει τα διδάγματα με μεγάλη δυναμική, επεξηγώντας το μονοπάτι με τρόπο που

να αποκαλύπτεται η επιστημονική του βάση, αν και τα παραδείγματα που χρησιμοποιεί είναι τόσο απλά, που γίνονται απόλυτα κατανοητά ακόμα και από έναν αγράμματο. Είναι δύσκολο να πιστέψεις πώς θα μπορούσε κανείς να παρουσιάζει τόσο γλυκά σάτσανγκς όσο Αυτός, από τότε που ανέλαβε επικεφαλής αυτής της πνευματικής Αποστολής.

Οποτεδήποτε έχω κάποιο πρόβλημα ή δυσκολία, απλώς κάθομαι σε διαλογισμό και το πρόβλημα επιλύνεται μόνο του. Ο σύζυγός μου πέθανε αρκετά χρόνια πριν και παρόλο που έχω περάσει τα εβδομήντα, 10-15 ημέρες το μήνα είμαι εκτός Δελχί κάνοντας σάτσανγκ. Με την ευλογία του Διδασκάλου είμαι υγιής και χαρούμενη. Κάποτε έκανα εξαγωγή έξι δοντιών σε μια συνεδρία και έπρεπε να κάνω το σάτσανγκ το ίδιο απόγευμα. Φυσικά και μπόρεσα να τα καταφέρω χωρίς απολύτως καθόλου πόνο! Ο Διδάσκαλος το έμαθε και μου είπε πως σε τέτοιες περιπτώσεις το πρόβλημά μου γίνεται δικό του πρόβλημα. Μου εξήγησε πως είχε αναλάβει το μεγαλύτερο βάρος του πόνου μου. Τέτοια περιστατικά συμβαίνουν απλά σαν καθημερινότητα στη σχέση μου με το Διδάσκαλο. Ποτέ δε θα μπορούσα να του δείξω την ευγνωμοσύνη μου για την αγάπη που μου δίνει. Η αγάπη του είναι πολύ μεγαλύτερη από την αγάπη που ένα παιδί θα μπορούσε να σκεφτεί να ανταποδώσει στο γονέα.

Μια οικογένεια σατσάνγκ στο Γιουτάρ Πράντες, απέκτησαν παιδί και ήθελαν ο Μαχαράτζ Τζι να του δώσει ένα όνομα, μόλις θα τον συναντούσαν. Όμως οι αρχές του νοσοκομείου επέμεναν πως δε θα έδιναν εξιτήριο στην μητέρα, εάν δεν καταχωρούσαν στα αρχεία τους το παιδί με κάποιο όνομα. Έτσι, η οικογένεια προσευχήθηκε στο Διδάσκαλο, έψαξαν στο Γκουρού Γκράνθ Σαχίμπ (ιερές γραφές των Σικχ), βρήκαν ένα όνομα και του το έδωσαν. Όταν το μωρό ήταν δύο μηνών, το έφεραν στο Δελχί και, χωρίς να συζητήσουν το περιστατικό με κανέναν, παρακάλεσαν ο Μαχαράτζ Τζι να διαλέξει ένα όνομα, για να το δώσουν στο παιδί ως δεύτερο. Εκείνος τους έδωσε ακριβώς το όνομα που αυτοί είχαν ήδη διαλέξει.

Πρόσφατα, επισκέφθηκα την Αμερική και έδωσα σάτσανγκ σε δέκα διαφορετικές πόλεις. Ένα ενδιαφέρον περιστατικό συνέβη σε μια παρουσίαση που έγινε και ο Μαχαράτζ Τζι υπέγραψε μερικά βιβλία του με τίτλο *«Εσωτερική και Εξωτερική Ειρήνη μέσω του Διαλογισμού»,* σε ένα μεγάλο βιβλιοπωλείο της Νέας Υόρκης. Ήταν τόσο μεγάλο το πλήθος που παρευρισκόταν, ώστε πάρα πολλοί άνθρωποι στο τέλος της αίθουσας αναγκάστηκαν να στέκονται όρθιοι. Ωστόσο, αυτό δεν εμπόδισε το Μαχαράτζ Τζι να τους βάλει σε διαλογισμό ακόμα και όρθιους! Ήταν ανήκουστο για εμένα.

Επιπλέον, είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ το Σικάγο για τρεις εβδομάδες, όπου παρακολούθησα από κοντά τη ζωή του Διδασκάλου. Συνειδητοποίησα πως όχι μόνο είναι πραγματικός Άγιος, αλλά είναι και

τέλειος άνθρωπος. Μερικές φορές σερβίρει ο ίδιος τα δωρεάν γεύματα στους σατσάνγκις με τα ίδια του τα χέρια και πάντα διανέμει την άπλετη αγάπη του τόσο γενναιόδωρα σε όποιον και αν έρχεται από οποιοδήποτε σημείο του κόσμου. Ταυτόχρονα είναι και τέλειος οικογενειάρχης καθώς διάγει μια ιδανική οικογενειακή ζωή με τη σύζυγο του και τα παιδιά του.

35. Σάρλοτ Γουίνσμπεργκερ

Πριν ενάμιση χρόνο έλαβα τα θλιβερά νέα πως ο νεότερος αδερφός μου είχε ξαφνικά πεθάνει. Αυτός και άλλα μέλη της οικογένειάς μας ζούσαν στην Αυστρία ενώ εγώ στο Σίδνεϋ στην Αυστραλία. Συντετριμμένη και ισοπεδωμένη από τον πόνο, κάθισα σε διαλογισμό την επόμενη ημέρα με κάποιον άλλον σατσάνγκι. Είχα μια υπέροχη πνευματική εμπειρία, όπου ο Διδάσκαλος με πληροφόρησε πως ο αδερφός μου βρισκόταν σε πολύ καλά χέρια. Ακόμα, ένοιωσα την καρδιά μου να διαστέλλεται και να μεγεθύνεται, με έναν τρόπο που δεν μπορώ να περιγράψω και το μόνο που αντιλαμβανόμουν ήταν αγάπη και Χάρη. Απλώς δεν υπήρχε πια χώρος για πόνο. Ήταν σχεδόν αυτόματη η επούλωση της οδύνης.

Από εκείνη την ημέρα συμφιλιώθηκα με την πρόωρη αποχώρηση του αδερφού μου. Ο Μαχαράτζ Τζι μου έδωσε τη δύναμη να συμπαρασταθώ στην υπόλοιπη οικογένεια και θα του είμαι πάντα ευγνώμων.

36. Ρίτσαρντ Ντουόρσκι

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στη Μινεάπολη, στην περιοχή του Αγίου Παύλου το 1996, ένας φίλος, ονόματι Εδουάρδο, έλαβε μύηση. Ο Εδουάρδο γεννήθηκε στο Μεξικό και δε μιλούσε αγγλικά. Όχι πολύ μετά που πήρε τη μύηση, μου τηλεφώνησε γνωρίζοντας ότι μιλάω ισπανικά. Ακουγόταν προβληματισμένος και ανήσυχος. Κατά τη διάρκεια του σαββατοκύριακου, ήταν η πρώτη του συνάντηση με το Διδάσκαλο και τη διδασκαλία του και προφανώς υπήρχαν κάποια πράγματα τα οποία δεν είχε καταλάβει πλήρως. Κατέφυγε λοιπόν σε μένα, για να του δώσω διευκρινίσεις.

Ο Εδουάρδο μου ανέφερε ότι μετά τη μύησή του γύρισε στο διαμέρισμά του. Ήταν μια κουραστική ημέρα και για αυτό αποφάσισε λίγο να κοιμηθεί. Όταν ξάπλωσε και έκλεισε τα μάτια του, ξαφνιάστηκε, καθώς είδε την ακτινοβόλο μορφή του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, βυθισμένη μέσα σε χρυσό φως, να του εμφανίζεται εσωτερικά. Ξαφνιασμένος και μπερδεμένος άνοιξε τα μάτια του και έμεινε έκπληκτος, καθώς έβλεπε τώρα εξωτερικά τη φιγούρα του Διδασκάλου που συνέχισε να παραμένει στο δωμάτιο. Ο Εδουάρδο με ρώτησε αν υπήρχε κάποιο πρόβλημα

σε ό,τι αφορά τη μύησή του, που θα ήταν δυνατόν να έχει προκαλέσει αυτή του την εμπειρία. Τον διαβεβαίωσα ότι τέτοιου είδους οράματα, εσωτερικά και εξωτερικά, με τον Διδάσκαλο ήταν ειδικές ευλογίες. Επίσης, του εξήγησα ότι στο μέλλον δε θα έπρεπε να μοιράζεται τις λεπτομέρειες των εσωτερικών πνευματικών εμπειριών του με άλλους, εκτός και αν έχει προηγηθεί έγκριση του Διδασκάλου.

37. Άρραν Στίβενς

Η σύζυγός μου και εγώ ήμαστε παρόντες στην αποτέφρωση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι στο Δελχί. Μετά είχαμε την ευκαιρία να συναντήσουμε το νέο Διδάσκαλο, Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, λίγο πριν αναχωρήσουμε από την Ινδία. Από την στιγμή που το ταξί βγήκε από το άσραμ, είχα την εκπληκτική εμπειρία να βλέπω το πρόσωπο και τα μάτια του συνέχεια μπροστά μου, είτε τα μάτια μου ήταν ανοικτά είτε κλειστά. Αν και ακατόρθωτο να το περιγράψεις επακριβώς, έμοιαζε με ένα διάφανο πέπλο εμπρός στο βλέμμα μου. Αυτό εξακολούθησε να συμβαίνει τις επόμενες 24 ώρες, ακόμα και στην αναμονή ανάμεσα στις πτήσεις, μέσα στο κοσμικό περιβάλλον πολυσύχναστων αεροδρομίων.

Παρά αυτή την ευλογία και τη διανοητική αναγνώριση πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ήταν ο νέος Διδάσκαλος, ήμουν αντιμέτωπος με μια εσωτερική διαμάχη που δεν μου επέτρεπε να τον αποδεχθώ πλήρως σε αυτόν τον ρόλο. Φαινόταν πως καμιά ποσότητα θέλησης, προσευχής, διαλογισμού ή και προσωπικών επισκέψεων σε αυτόν δεν ήταν αρκετές, για να κάνουν την καρδιά μου να ανοίξει και να φωτιστεί η περιορισμένη μου αντίληψη.

Είχα πολλές φορές συναντήσει με διάφορες ευκαιρίες τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι πριν να έρθει στο Μπιρτς Μπέι και το Βανκούβερ για επίσκεψη το 1990. Σαν αντιπρόσωπος του Διδασκάλου στο δυτικό Καναδά, ένοιωθα μια εσωτερική πάλη, μια σύγχυση μέσα μου.

Ήταν προγραμματισμένο να δώσω μια ομιλία για την ιστορία του κέντρου Διαλογισμού του Μπίρτς Μπέι, στη βορειοδυτική Ουάσινγκτον. Ήμουν καλά ενήμερος πως η εργασίες της Αποστολής προόδευαν με ιλιγγιώδη ταχύτητα και πως οι άνθρωποι έλκονταν στο Διδάσκαλο Ρατζίντερ σε ρυθμούς ρεκόρ. Όμως αυτοί ήταν απλώς άλλοι άνθρωποι. Εγώ, προσωπικά, δεν είχα ακόμα βιώσει τη θεία του υπόσταση σε ικανοποιητικό βαθμό.

Ο ουρανός ήταν μουντός και όλα έδειχναν πως σύντομα θα ξεσπούσε καταιγίδα, όταν έφθασα στο κέντρο. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ βρισκόταν ήδη στην κορυφή του λόφου, όπου φύτευε ένα οπωροφόρο δέντρο περικυκλωμένος από ένα εκστασιασμένο πλήθος. Εγώ ήμουν ο απόκοσμος, ο ξένος, και τους κοίταζα από το περιθώριο.

Σύντομα όλοι μαζεύτηκαν κάτω από μια μεγάλη τέντα, για να γίνει το σάτσανγκ. Αφού έβγαλα την ομιλία μου, μπήκα ανάμεσα στο πλήθος και κάθισα, σαν σε αναμμένα κάρβουνα, στις πίσω-πίσω θέσεις. Στη συνέχεια και ενώ ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι μας μιλούσε πολύ ήρεμα, γύρω μας ο άνεμος και η βροχή μαστίγωναν την τέντα. Εγώ ατάραχος βυθίστηκα ολοκληρωτικά και απορροφήθηκα από την θεία του ακτινοβολία και αναλήφθηκα στην εσωτερική του παρουσία, ενώ το είναι μου εμποτίστηκε με παράφορη μεθυστική ευτυχία .

Ως επί το πλείστον, η ευφορία αυτή διατηρήθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της πενταήμερης παραμονής του και έτσι είχα μια χαζοχαρούμενη ηλίθια έκφραση στο πρόσωπό μου, που δεν μπορούσα να την απόμακρύνω. Ήμουν τρισευτυχισμένος και ανακουφισμένος. Ο νέος Διδάσκαλος με είχε εγκρίνει και με είχε τραβήξει στον κύκλο του.

Ένας εκδότης περιοδικού της Νέας Εποχής με μεγάλη κυκλοφορία περίμενε όλη την ημέρα, για να πάρει μια συνέντευξη από τον Μαχαράτζ Τζι για ένα άρθρο που ήθελε να γράψει. Όταν επιτέλους παρουσιάστηκε η ευκαιρία, άρχισε λέγοντας: «Διδάσκαλε Ρατζίντερ Σινγκ, είμαι ένας ανοιχτόμυαλος σκεπτικιστής» και ο Μαχαράτζ Τζι αποδέχθηκε και ενθάρρυνε την ειλικρίνειά του με ένα μεγάλο χαμόγελο. Μετά το τέλος της ωριαίας τους συνάντησης, ο εκδότης με ρώτησε: «Γιατί πάντα νοιώθω σαν μεθυσμένος στην παρουσία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ;» «Και γιατί να μη νοιώθεις;», του απάντησα και συνέχισα: «Έχει κάποιο ξεχωριστό χάρισμα. Όση ώρα κάναμε τη συνέντευξη, δεν ένοιωθα μόνο τη ζάλη, αλλά έβλεπα και άλλους να περνούν από δίπλα του: τον πατέρα του, Διδάσκαλο Ντάρσαν, τον παππού του, Διδάσκαλο Κιρπάλ, και τον Μπάμπα Σαουάν!» Η σύζυγός του και ο ίδιος ο εκδότης έλαβαν τη μύηση και είχαν και οι δύο τους συγκλονιστικά οράματα των Διδασκάλων Κιρπάλ και Ρατζίντερ μαζί με άλλες εμπειρίες στο Θείο Φως.

Η Μπάε Τζι, η υπερήλικας γιαγιά της συζύγου μου, μαθήτρια του Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι είδε τις ακτινοβόλους μορφές των Διδασκάλων Σαουάν, Κιρπάλ, Ντάρσαν και Ρατζίντερ. Αναφώνησε με θαυμασμό στα Ινδικά: *«Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι μπούντα σάντ. Μάχαν σαντ. Μπάχουτ σακτι, Μπάχουτ ντάγια Μπάμπα Σαουάν, Μπάμπα Κιρπάλ άουρ Μπάμπα Ντάρσαν!»* (Ο Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι είναι πολύ μεγάλος Άγιος. Έχει τη μεγάλη δύναμη και Χάρη του Μπάμπα Σαουάν, του Κιρπάλ και του Ντάρσαν!)

Στην επόμενη επίσκεψή του, το καλοκαίρι του 1994, πολλές ώρες πριν φύγει για το Βανκούβερ από το Κέντρο του Μπίρτς Μπέι, ο Μαχαράτζ Τζι κάθισε με όλους μας για ένα εγκάρδιο αποχαιρετισμό κάτω από μία τεράστια σφενδαμιά. Πίσω του υπήρχε ένας ηλιόλουστος κήπος με οπωροφόρα δέντρα και ακόμα πιο πίσω ένα δάσος. Από απόσταση, όπως καθόμουν στην θέση του λωτού στο γρασίδι, κοίταξα πάνω προς το μέρος του και δε φαινόταν πουθενά τίποτα, παρά μόνο η λαμπερή του

ακτινοβολία που είχε εξαλείψει τα πάντα. Τέτοια είναι η επήρεια της Θείας Δυνάμης που εργάζεται μέσω αυτού του ευγενικού Διδασκάλου.

38. Σιμπερτάντ Παλομίνο

Πριν από μερικά χρόνια, άρχισα να υποφέρω από τρομερές ημικρανίες και τα έβλεπα όλα διπλά. Σύντομα μου διέγνωσαν έναν όγκο στον εγκέφαλο. Τα προγνωστικά ήταν άσχημα. Το μέλλον με φόβιζε και έπεσα σε κατάθλιψη. Άρχισα να στέλνω φαξ στον Μαχαράτζ Τζι ζητώντας του βοήθεια και ρωτώντας τον εάν θα επιζούσα. Δεν έλαβα καμία απάντηση από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι για δυο μήνες. Και μια μέρα, ενώ ήμουν στο σπίτι στο Μεξικό, έκπληκτος έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον Μαχαράτζ Τζι. Μου είπε ότι θα γινόμουν καλά και ότι δε θα υπήρχαν προβλήματα κατά την αποθεραπεία μου.

Πήγα στο Σικάγο και συνάντησα τον Μαχαράτζ Τζι. Με ξαναδιαβεβαίωσε ότι με τη θεραπεία θα γινόμουν καλά. Ακολούθησα την συμβουλή του και μετά από 6 μήνες, προς μεγάλη έκπληξη των αρχικών γιατρών που με παρακολουθούσαν, δεν τα βλέπω πλέον διπλά, ο όγκος έχει εξαφανιστεί και είμαι καλά στην υγεία μου.

39. Λούκλα Αρμπούζοβα

Κατά τη διάρκεια μιας παραμονής μου στο Κιρπάλ Ασραμ, μια μέρα αποφάσισα να πάω στο Δελχί, για να επιβεβαιώσω την κράτηση του αεροπορικού μου εισιτηρίου. Όμως επειδή ήταν εθνική γιορτή, τα ταξί, τα σκούτερ και οι ρίξες δεν επιτρέπονταν να κυκλοφορούν στο κέντρο της πόλης και αυτό εγώ δεν το ήξερα. Έτσι, βρήκα μεν τρόπο να πάω στην πόλη, αλλά, όταν κανόνισα τις δουλειές μου και άρχισα να ψάχνω μέσον να γυρίσω στο Άσραμ, με μεγάλη μου λύπη διαπίστωσα ότι δεν μπορούσα να βρω ούτε κάποιο ταξί ούτε κάποιο σκούτερ. Σε όσους οδηγούς ταξί και αν μίλησα, αρνήθηκαν να με εξυπηρετήσουν.

Μετά από δυόμισι ώρες πείστηκα ότι ήταν μάταιο να ψάχνω για ταξί ή σκούτερ και άρχισα να ψάχνω για κανένα λεωφορείο με κατεύθυνση προς την περιοχή Βίτζεϊ Νάγκαρ, όπου βρίσκεται το άσραμ. Όμως όποιον ρωτούσα μου έδινε διαφορετικό αριθμό λεωφορείου. Τελικά, κάποιος ευγενικός κύριος με πήγε σε κάποιο αστυνομικό τμήμα, όπου μου είπαν ότι το λεωφορείο που ήθελα σύντομα θα περνούσε από μια κοντινή στάση. Αλλά το λεωφορείο δεν ήρθε ποτέ. Τώρα ήξερα ότι ήμουν σε μεγάλο μπελά, αφού είχε σκοτεινιάσει τελείως.

Τότε, προσευχήθηκα στο Διδάσκαλο να με βοηθήσει. Πολλοί άνθρωποι γύρω μου περίμεναν διαφορετικά λεωφορεία. Ξαφνικά ένας

οδηγός ενός καινούργιου σκούτερ ήρθε κατευθείαν σε εμένα. Τον ρώτησα εάν θα με πήγαινε στο Βίτζεϊ Νάγκαρ. Είπε: «Ναι». Ρώτησα πόσα ήθελε και μου είπε 45 ρουπίες. Δεν είχα καταφέρει κανέναν να με πάει ακόμα και για 200 ρουπίες!

Ανέβηκα στο σκούτερ και το επόμενο πράγμα που θυμάμαι ήταν πως σταμάτησε έξω από την πόρτα του άσραμ. Τότε μόνο συνειδητοποίησα ότι δεν είχα πει στον οδηγό τον προορισμό μου. Το μόνο που είχα πει ήταν Βίτζεϊ Νάγκαρ.

40. Γουάντα Κρίλ

Είχα την καλή τύχη να βοηθήσω στις ετοιμασίες στο σπίτι του Ρατζίντερ και της Ρίτας Ντούγκαλ, όταν ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήρθε για επίσκεψη στο σπίτι τους στο Σικάγο το 1986. Τότε αποκαλούσαμε το μετέπειτα Διδάσκαλο Ρατζίντερ «Ράτζι». Ένα βράδυ ο Διδάσκαλος Ντάρσαν Σινγκ ήταν στο καθιστικό, όπου έπινε τσάι με λίγα μέλη της οικογενείας. Λίγο αργότερα, σχεδόν ταυτόχρονα, όλοι σηκώθηκαν και βγήκαν από το δωμάτιο. Εκείνος έμεινε μόνος. Όπως και οι άλλοι έτσι και εγώ σηκώθηκα να φύγω, αλλά γυρίζοντας είδα μια πονεμένη έκφραση στο πρόσωπο του Διδασκάλου Ντάρσαν, που κατευθύνθηκε και κοίταζε έξω από το παράθυρο στο δρόμο. Πήγα κοντά Του και Τον ρώτησα εάν ήθελε να κάνω κάτι για αυτόν, να του φέρω λίγο νερό ή κι άλλο τσάι. Είπε απαλά όχι και πήγα να φύγω, αλλά ακόμα φαινόταν να αγωνιά για κάτι. Κάθισε στην άκρη ενός καθίσματος, ενώ εξακολουθούσε να φαίνεται πολύ ανήσυχος.

Αργά πλησίασα το Διδάσκαλο για μια ακόμα φορά, για να ρωτήσω αν ήταν όλα εντάξει. Κοίταζε ξανά έξω από το παράθυρο με ανυπομονησία και άγχος. Γρήγορα κοίταξε το ρολόι του και έστρεψε το βλέμμα έξω από το παράθυρο, λέγοντας «Περιμένω το Ράτζι να επιστρέψει από τη δουλειά του».

Βγαίνοντας από το δωμάτιο θυμήθηκα πως λίγα χρόνια νωρίτερα στην Ινδία, ο Διδάσκαλος Ντάρσαν είχε μιλήσει για τη φύση της αγάπης και για το πώς η αγάπη μετατρέπει τον εραστή και τον Αγαπημένο σε ένα. Εξήγησε πως έρχεται κάποια στιγμή που ο μαθητής αγαπά τον Αγαπημένο τόσο παράφορα και ολοκληρωτικά, που μετουσιώνεται σε Αγαπημένο, ενώ ο Αγαπημένος μεταμορφώνεται σε εραστή. Ήμουν τυχερή να δω, έστω και φευγαλέα, μια τέτοια θεία έκφραση αγάπης. Ο Ράτζι είχε γίνει ο Αγαπημένος, ενώ ο Διδάσκαλος Ντάρσαν έγινε ο εραστής.

41. Μίκαελ Ράβενς

Όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι άφησε το φυσικό του σώμα και ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ανέλαβε την Αποστολή, αρχικά δυσκολεύτηκα να δεχτώ αυτή τη μεταβολή. Ήμουν τόσο δεμένος με το Διδάσκαλο Ντάρσαν, που ένιωθα ότι η ζωή μου δε θα ήταν πια η ίδια. Μου έλειπε τόσο πολύ.

Πέρασαν αρκετοί μήνες και κατά τη διάρκεια της περιοδείας του, ο Μαχαράτζ Τζι έκανε μια στάση στη Νέα Υόρκη το 1990, όπου και επισκέφθηκε το σπίτι ενός μυημένου. Ήμουν εκεί και κάποια στιγμή μπήκα σε ένα δωμάτιο, όπου ξεκουραζόταν ο Διδάσκαλος. Κανείς άλλος δεν ήταν εκεί. Καθώς σιωπηλά κοιτούσα το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, ξαφνικά άρχισα να βλέπω ένα υπέροχο φως να ακτινοβολεί γύρω από το πρόσωπό Του. Καθώς συνέχισα να κοιτάζω, το φως αυξανόταν και γινόταν τόσο φωτεινό, που δεν μπορούσα πια να ξεχωρίσω τα χαρακτηριστικά του προσώπου του.

Ο Μαχαράτζ Τζι μου έδειξε ότι η Διδάσκαλος Δύναμη λειτουργούσε μέσα από αυτόν, όπως είχε εργαστεί μέσω του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του διαδόχου του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Από τότε, με τη Χάρη του Μαχαράτζ Τζι, απολαμβάνω την ίδια αλάθητη πνευματική καθοδήγηση και την ίδια μεθυστική θεϊκή αγάπη, όπως ακριβώς την εισέπραττα από τον Διδάσκαλο Κιρπάλ και το Διδάσκαλο Ντάρσαν.

42. Βάλεϊ Τάρραντ

Πίσω από το σπίτι μου υπάρχει ένας κήπος. Λατρεύω τις διάφορες λεπτεπίλεπτες μορφές ζωής του. Νιώθω τόσο ταπεινή μπροστά στην εκτίμηση που δείχνει μια αράχνη στα καινούργια φύλλα των δέντρων, που μεταξύ τους υφαίνει τον ιστό της, τη γεμάτη από ευγνωμοσύνη ανταπόκριση των φυτών στην βροχή, τη γενναιοδωρία ενός κρίνου, καθώς ευωδιάζει τον αέρα τριγύρω, την εργατικότητα της μπλε κίσας, το θάρρος και την ευελιξία ενός σκίουρου. Όλα στον κήπο μού θυμίζουν την ευγενή, ήρεμη καλοσύνη του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Συχνά εύχομαι να βρισκόταν στον κήπο μου.

Ένα πρωί, αυτήν την άνοιξη, καθώς έσκαβα με το φτυάρι μου την γη να την προετοιμάσω για τα φυτέματα, προβληματίστηκα για την αναταραχή που αυτό το φύτεμα θα προκαλούσε στα σκουλήκια και σε άλλα έντομα που ζούσαν ανενόχλητα στο χώμα. Δεν ήξερα τι να κάνω, πέρα από το να παρακαλέσω τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι να ενδιαφερθεί για αυτά και να μου δόσει κάποια καθοδήγηση.

Καθώς ο ήλιος ανέβηκε ψηλά στον ουρανό, μπήκα μέσα στο σπίτι με βαριά καρδιά και κάθισα να ξεκουραστώ για λίγες ώρες. Τη στιγμή

που έκλεισα τα μάτια μου, προς μεγάλη μου έκπληξη, είδα μπροστά μου τον κήπο μου και με ένα φτυάρι το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Βρισκόταν και δούλευε στο σημείο όπου νωρίτερα έσκαβα και ζητούσα την βοήθειά Του.

Τώρα, τέσσερις μήνες αργότερα, είναι φθινόπωρο και ο Διδάσκαλος έχει έρθει στο ίδιο σημείο στον κήπο τυλιγμένος σε λευκό φως. Τα λουλούδια που φύτρωσαν σε αυτό το μέρος του κήπου έχουν φτάσει στο ύψος ενός ανθρώπου. Τα τριαντάφυλλα είναι αραιά και τα φύλλα από το δέντρο του γείτονα άρχισαν ήδη να πέφτουν και να διανθίζουν το χώμα στο έδαφος. Σύντομα, χιόνι θα σκεπάσει τον κήπο και εγώ θα κοιτάω από το παράθυρο της κουζίνας κάθε μέρα και θα θυμάμαι την τρυφερότητα του Σαντ Ρατζίντερ ΣΙνγκ Τζι, του παντοτινά περιποιητικού Φίλου που είναι ανελλιπώς δίπλα μας σε ό,τι και αν κάνουμε.

43. Σόνια Γουόλφ

Έλαβα μύηση στον Εσωτερικό Ήχο από το Διδάσκαλο Ντάρσαν ΣΙνγκ Τζι, όταν ήμουν 6 ετών. Από παιδί ο διαλογισμός για εμένα ήταν κάτι σύνηθες και φυσιολογικό και ο νους μου ποτέ δε στάθηκε εμπόδιο. Όταν ο Διδάσκαλος άφησε το φυσικό του σώμα για τελευταία φορά το 1989, ήμουν 13 ετών. Προς το τέλος της εφηβείας μου, άρχισα να είμαι δύσπιστη σε ό,τι αφορά τα διδάγματα των Διδασκάλων και είχα πολλά αναπάντητα ερωτήματα. Καθώς περνούσε ο καιρός, αποστασιοποιήθηκα από το μονοπάτι και δεν ήθελα να ακούσω κανέναν και τίποτα να μου μιλάει πάνω σε αυτό.

Όταν ο Σαντ Ρατζίντερ ΣΙνγκ Τζι ήρθε στο Λιντζ στην Αυστρία το 1994, είπα στον εαυτό μου: «Εντάξει, θα τον δω αλλά δε θα αντιδράσω συναισθηματικά». Ένα απόγευμα η ομάδα μαζεύτηκε με τον Μαχαράτζ Τζι, για να παρακολουθήσει κάποια βίντεο του Διδασκάλου Ντάρσαν. Παρατηρούσα τη σκηνή από μακριά. Ξαφνικά, βλέπω ένα παιδί στην οθόνη, ήμουν εγώ. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ αμέσως με αναγνώρισε και ανακοίνωσε: «Α, αυτή είναι η Σόνια!» Τότε γύρισε πίσω και με κοίταξε κατάματα. Η ματιά του εξέπεμπε ένα δυνατό φως, που άρχισε να ανοίγει την καρδιά μου.

Την επόμενη ημέρα ο Μαχαράτζ Τζι έδωσε μια ομιλία και εγώ κάθισα πολύ μπροστά. Παρόλο που κοιτούσε όλο το κοινό, μου φαινόταν σαν κάθε του ματιά να απευθυνόταν μόνο σε μένα. Δάκρυα άρχισαν να τρέχουν στο πρόσωπό μου και δεν μπορούσα να σταματήσω. Κάθε ματιά του με άγγιζε βαθιά. Δεν ήθελα να φύγω από την παρουσία του. Ήθελα τόσο πολύ να παραμείνω εκεί, να τον κοιτάζω για το υπόλοιπο της ζωής μου. Αυτό εξακολουθώ να κάνω.

44. Λορέττα Τζέικομπς

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι ήρθε στη Φλώριδα το 1988, όπου τον γνώρισα για πρώτη φορά. Λόγω της Ινδικής προφοράς του και της άγνοιας μου στο αντικείμενο, κατάλαβα λίγα πράγματα κατά τη διάρκεια των ομιλιών του, αλλά ένιωθα ιδιαίτερη χαρά που παρευρισκόμουν σε κάθε συνάντηση της περιοδείας αυτής. Ένιωθα πολύ όμορφα που ήμουν κοντά Του. Πριν ο Διδάσκαλος φύγει από το Δυτικό Πάλμ Μπίτς, τον ρώτησα αν μπορούσα να λάβω μύηση στο μέλλον μέσω του τοπικού αρχηγού και εκείνος έδωσε την άδειά του.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας έκλεισα τα μάτια μου και μια μικρή περιοχή εμφανίστηκε εσωτερικά μπροστά μου σαν οθόνη. Εντελώς ξαφνικά το πρόσωπο ενός νέου Ινδού με τουρμπάνι και σκούρα γένια εμφανίστηκε. Το πρόσωπό του κινήθηκε γρήγορα προς το μέρος μου και κατευθυνόταν ακριβώς πάνω μου. Ήταν πολύ ιδιαίτερο, αλλά δεν ήξερα ποιος ήταν και ξαφνιάστηκα που δεν ήταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι.

Αρκετούς μήνες αργότερα έμαθα τα θλιβερά νέα, ότι ο Διδάσκαλος Ντάρσαν είχε φύγει από αυτόν τον κόσμο. Δεν είχα λάβει ακόμη μύηση και ένιωθα συντετριμμένη. Από σεβασμό και αγάπη για τον Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι αποφάσισα να ταξιδέψω στο Σικάγο, σε μια εκδήλωση που έγινε εκεί στη μνήμη του. Εκεί είδα τον διάδοχό του για πρώτη φορά, τον ευπαρουσίαστο νεαρό Διδάσκαλο, Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Αμέσως αναγνώρισα το πρόσωπό του και κατάλαβα γιατί είχε εμφανιστεί εκείνος σε μένα και όχι ο Διδάσκαλος Ντάρσαν. Ήταν κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού στο Σικάγο, που έλαβα τη μύηση στο Φως και τον Ήχο.

45. Τζάκι Τέστα Τζέρνταλ

Πέρσι το καλοκαίρι ο αρραβωνιαστικός μου και εγώ κάναμε τον αρραβώνα μας στο κέντρο διαλογισμού στο Μπόουλινγκ Γκριν, ενώ ο Μαχαράτζ Τζι βρισκόταν εκεί, για να εγκαινιάσει μια παιδική κατάσκήνωση. Η αδελφή μου είχε ετοιμάσει μια τούρτα για μας και προσκληθήκαμε να δειπνήσουμε στο τραπέζι του Διδασκάλου. Ήταν προγραμματισμένο να φύγουμε την επόμενη μέρα για το γάμο μας, στη Σουηδία. Ο Διδάσκαλος θα έφευγε και αυτός για τη Γερμανία. Αρκετές φορές κατά τη διάρκεια του γεύματος με ρώτησε σχετικά με τα σχέδιά μας για το ταξίδι, δηλαδή αν θα πετάγαμε κατευθείαν για τη Σουηδία, με ποια αεροπορική εταιρεία και από ποιο αεροδρόμιο θα φεύγαμε. Ήμουν τόσο ευτυχισμένη με τον αρραβώνα, που δεν μπορούσα να συγκεντρωθώ στις ερωτήσεις του. Το μόνο που απάντησα ήταν ότι πηγαίνουμε κατευθείαν στη Σουηδία.

Όταν όμως την άλλη μέρα ελέγξαμε τα εισιτήριά μας, αντιληφθή-καμε ότι θα είχαμε μια στάση στη Φρανκφούρτη και τότε θυμηθήκαμε ότι ο Διδάσκαλος είχε προσπαθήσει να μας πει κάτι σχετικό.

Όταν φτάσαμε στη Γερμανία, ρωτήσαμε για την πτήση με την οποία ο Διδάσκαλος θα έπρεπε να είχε φθάσει πριν από μας στη Φρανκφούρτη στο δρόμο επιστροφής του στην Ινδία, αλλά οι πληροφορίες που μας δόθηκαν έδειχναν ότι δεν τον είχαμε προλάβει. Απογοητευμένοι βρήκαμε ένα μέρος να κοιμηθούμε για λίγο και αργότερα κατευθυνθήκαμε προς την πύλη αναχώρησης, όπου συναντήσαμε κάποιον σατσάνγκι από το Μπόουλινγκ Γκρήν. Ρωτώντας για τον Μαχαράτζ Τζι μάθαμε ότι δεν είχε φύγει ακόμη, αλλά μάλλον δε θα προφτάναμε να τον δούμε. Ωστόσο, εκείνη τη στιγμή ένιωσα κάτι να συμβαίνει και κοίταξα επάνω.

Ήταν ο Μαχαράτζ Τζι που περπατούσε κατά μήκος του διαδρόμου με μια ομάδα μυημένων. Σαν ένα παρορμητικό παιδί φώναξα όλο χαρά: *«Διδάσκαλε!»* και έτρεξα αμέσως κοντά Του. Χαμογέλασε και μου είπε: *«Μου είχες πει πως θα πήγαινες κατευθείαν στη Σουηδία.»* Με τον αρραβωνιαστικό μου έπρεπε βιαστούμε να πάμε στην πύλη αναχώρησης. Μα όταν φτάσαμε εκεί, πληροφορηθήκαμε ότι και το δικό μας αεροπλάνο θα είχε καθυστέρηση μισής ώρας. Έτσι, μαζί με το Γερμανικό σανγκάτ μας δόθηκε η ευκαιρία να λάβουμε πάλι τη ντάρσαν του Διδασκάλου μας.

46. Κάρμεν Λούζ Μπριόνες Καστίλλο

Ήμουν στο σπίτι μου στη Χιλή, όταν είχα μια μοναδική εμπειρία. Καθόμουν μέσα στο σπίτι, όταν είδα κάποιον να εμφανίζεται στο δωμάτιο, να το διασχίζει και να με προσπερνάει περνώντας ακριβώς μπροστά μου! Το πρόσωπο αυτό με κοίταζε και μου χαμογελούσε. Μίλησα σε μια φίλη για αυτό και αφού της έδωσα μια περιγραφή του, μου είπε ότι πρέπει να ήταν ο πνευματικός της Διδάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Μου εξήγησε για το πνευματικό μονοπάτι και μου έδειξε μια φωτογραφία του. Τότε έμαθα την ταυτότητα του επισκέπτη μου.

Έλαβα μύηση στο Εκουαδόρ κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Διδασκάλου Ρατζίντερ εκεί. Είμαι δασκάλα σε δημοτικό σχολείο και έχω συμπεριλάβει το διαλογισμό στο καθημερινό σχολικό πρόγραμμα. Αν για κάποιο λόγο είμαι απασχολημένη και ξεχάσω το διαλογισμό, τα παιδιά μου το υπενθυμίζουν, καθώς δε βλέπουν την ώρα για την άσκηση του διαλογισμού τους.

47. Κάθριν Λάσλεϋ

Πήρα ένα αεροπλάνο με προορισμό το αεροδρόμιο του Σαν Φρανσίσκο, προκειμένου να συναντήσω εκεί το Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Είχε

προγραμματίσει σε μια ανταπόκριση μεταξύ δύο πτήσεων να συναντηθεί με όσους θα είχαν μαζευτεί εκεί, πριν συνεχίσει για τον τελικό του προορισμό. Ξεκίνησα αεροπορικώς από το Λος Άντζελες την προκαθορισμένη ώρα για αυτήν την σύντομη συνάντηση. Τι απογοήτευση όμως έλαβα, όταν έμαθα ότι το πρόγραμμά του Διδασκάλου είχε αλλάξει την τελευταία στιγμή και ότι θα ερχόταν την άλλη ημέρα!

Περιμένοντας στο αεροδρόμιο για την πτήση της επιστροφής ένοιωθα κουρασμένη και αποκαρδιωμένη. Στο αεροπλάνο ήμουν εξαντλημένη και δεν μπορούσα να συγκεντρωθώ για να διαλογιστώ, αλλά ανακάλυψα προς μεγάλη μου χαρά ότι, όποτε έκλεινα τα μάτια μου, η μορφή του Διδασκάλου εμφανιζόταν μπροστά μου. Μπορούσα να δω το Διδάσκαλο να παίρνει μέρος σε διάφορες καθημερινές δραστηριότητες, λες και ήμουν παρούσα. Τον έβλεπα να κάθεται και να ξεφυλλίζει τα χαρτιά του, μερικές φορές περπατούσε, μιλούσε ή ασχολιόταν με άλλα πράγματα. Αυτό το υπέροχο φαινόμενο συνεχίστηκε καθ’ όλη τη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής, που διήρκεσε αρκετές ώρες.

Ήξερα πια ότι έχουμε έναν τρυφερό και πονόψυχο Διδάσκαλο, ένα Διδάσκαλο που δε θέλει να μας απογοητεύει ποτέ!

48. Ελίας Γκονζάλες

Όταν ο Μαχαράτζ Τζι ήρθε στην Κολομβία πριν αρκετά χρόνια, είχε προγραμματιστεί μια συγκέντρωση για σάτσανγκ στην Μπογκοτά. Την συγκεκριμένη ημέρα αρκετοί από εμάς περπατούσαμε στην άκρη του δρόμου ψάχνοντας να βρούμε μεταφορικό μέσο, για να πάμε στη συγκέντρωση. Ξάφνου, ένα αυτοκίνητο που έτρεχε με ιλιγγιώδη ταχύτητα έπεσε πάνω μας, στην προσπάθειά του να αποφύγει ένα άλλο αυτοκίνητο και χτύπησε κάποιους από τους πεζούς. Το χτύπημα ήταν τόσο δυνατό που δύο άτομα εκσφενδονιστήκαν στον αέρα. Ευτυχώς, οι υπόλοιποι τη γλιτώσαμε. Αστυνομικούς, που στέκονταν παραδίπλα, τους ακούσαμε να λένε μεταξύ τους ανήσυχα: «Πάμε γρήγορα! Πρέπει να είναι τουλάχιστον τρεις οι νεκροί»

Όσοι προσέτρεχαν στο σημείο του ατυχήματος, δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτό που αντίκρυζαν. Τον ένα από τους χτυπημένους μόλις τον είχε ακουμπήσει το αυτοκίνητο, ενώ οι δύο άλλοι που τους είχε εξφενδονίσει το αυτοκίνητο στον αέρα δεν είχαν ούτε ένα κάταγμα ούτε καν μώλωπες ή εκδορές, σε κανένα μέρος του σώματος. Μια κοπέλα που τη βρήκαν επίσης αναίσθητη, ξαπλωμένη στην άσφαλτο και το χρώμα είχε φύγει από το πρόσωπό της, επίσης δεν είχε κανένα σοβαρό τραύμα πέρα από κάποια μικροπονάκια και δε χρειαζόταν ιατρική παρακολούθηση. Αυτή μας είπε αργότερα πως είχε μια επιθανάτια εμπειρία. Οι αστυνομικοί είχαν απορήσει για το πώς δε σκοτώθηκε κανένας και πολύ

περισσότερο απορούσαν που δεν υπήρχε κανένας βαριά τραυματι-σμένος και αναρωτιόνταν μεγαλόφωνα πώς μπορούσε να έχει συμβεί ένα τέτοιο ατύχημα και να μην υπάρχουν θύματα. Απαντήσαμε πως αυτό οφειλόταν στο ζωντανό μας Διδάσκαλο που μας περίμενε. Με χαρά τα άτομα αυτά κράτησαν να διαβάσουν κάποια φυλλάδια της Αποστολής που τους μοιράσαμε.

Λίγα χρόνια αργότερα συνέβη ένα ακόμα ενδιαφέρον περιστατικό. Δουλεύω σε μια εταιρεία στο Κάλι και έχω μια φίλη η οποία είναι νοσοκόμα στην ίδια εταιρεία. Της έδωσα, λοιπόν, ένα μπρελόκ που είχε μια φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Αυτή η φίλη μου δεν ήταν μυημένη, ούτε καν ήταν χορτοφάγος. Περίπου την ίδια εποχή, η μητέρα της, μια αφοσιωμένη Καθολική, αρρώστησε και δεν ανταποκρινόταν καλά στην θεραπεία. Κάποιες από τις σωματικές λειτουργίες της άρχισαν να υπολειτουργούν και δεν αντιδρούσε στα φάρμακα που της χορηγούσε το νοσοκομείο. Η φίλη μου προσευχόταν στο Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι να βοηθήσει την μητέρα της.

Μια μέρα, όταν η κόρη πήγε στο νοσοκομείο, η μάνα της τής είπε πως ένας άγνωστος Ινδός κύριος με τουρμπάνι είχε έρθει να την επισκεφθεί. Περπάτησε μέσα στο δωμάτιο, όπως θα είχε κάνει ένας γιατρός και κάθισε στο πλευρό της. Απλώς την κοίταζε, χωρίς να την αγγίξει ούτε να της μιλήσει και μετά εγκατέλειψε το δωμάτιο. Η φίλη μου έδειξε στη μητέρα της το μπρελόκ και αυτή αναγνώρισε το Διδάσκαλο Ρατζίντερ και της είπε πως αυτός ήταν ο επισκέπτης. Από εκείνη την ημέρα η άρρωστη άρχισε να αναρρώνει γρήγορα και τώρα είναι απολύτως υγιής.

Λίγο καιρό μετά τα παραπάνω γεγονότα ήμουν στις μαύρες μου, γιατί είχα προβλήματα με τη δουλειά μου και αυτή η φίλη μου με πλησίασε να με παρηγόρησε λέγοντας: «Δεν πρέπει να στενοχωριέσαι για τίποτα! Έχεις έναν απίστευτα σπουδαίο Διδάσκαλο!» και πόσο δίκιο είχε. Έχουμε ένα Διδάσκαλο που δε φροντίζει μόνο εμάς τους μυημένους αλλά ακόμα και τους συγγενείς των φίλων μας!

49. Ειρήνη Βασιλάκη

Αυτή η ιστορία αφορά την κόρη μου. Όταν ήταν στην εφηβεία, στην τρίτη γυμνασίου, ήταν απογοητευμένη από αυτόν τον κόσμο. Στην συνέχεια, συνέπεσε να μείνει μετεξεταστέα στη φυσική. Κάποιες συμμαθήτριές της ήρθαν να μου αναφέρουν ότι έλεγε πως, όταν θα γύριζε σπίτι, θα επιχειρούσε να αυτοκτονήσει. Τρελαμένη από το άγχος γύρισα σπίτι πανικόβλητη, όπου τη βρήκα να έχει πάρει ένα ολόκληρο κουτί ασπιρίνες.

Τη μεταφέραμε κατευθείαν στο νοσοκομείο του Ηρακλείου, στην Κρήτη, όπου οι γιατροί μας πληροφόρησαν πως ίσα που την προλάβαμε από το να πάθει κάτι πολύ σοβαρό. Αλλά οι φαρμακευτικές ουσίες από τα χαπάκια βρίσκονταν ήδη στο κυκλοφορικό της σύστημα, οπότε και θα χρειαζόταν παρατεταμένη νοσηλεία. Υπήρχε όμως ανησυχία γιατί ο σφυγμός της ήταν πολύ αδύναμος, η αρτηριακή πίεση πολύ χαμηλή, και κάποιες άλλες λειτουργίες του οργανισμού δεν ήταν ικανοποιητικές. Οι γιατροί περνούσαν συνέχεια από το κρεβάτι της, για να δουν πώς πάει.

Όταν η κόρη μου έμαθε πως οι γιατροί σκόπευαν να την κρατήσουν στο νοσοκομείο, εκλιπαρούσε να γυρίσει πίσω στο σπίτι. Μετά, ξαφνικά, μου λέει: «Σε παρακαλώ, μάνα, βγες από το δωμάτιο, γιατί θέλω να προσευχηθώ στο Διδάσκαλο.» Δεν γνώριζε τίποτα για τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, απλώς είχε ακούσει για Αυτόν στο σχολείο από δυο συμμαθήτριές της που ήταν μυημένες. Αυτό με στενοχώρησε, αλλά βγήκα από το δωμάτιο. Λίγο αργότερα με φώναξε πίσω και μου είπε. «Μάνα, αύριο στις 10 το πρωί, θα φύγουμε από το νοσοκομείο.»

Αργότερα, ο ίδιος γιατρός ήρθε να τη δει και γύρισε και μου είπε ξαφνιασμένος. «Μα τι συνέβη; Το κορίτσι τώρα είναι μια χαρά! Αν συνεχίσει έτσι, αύριο θα μπορέσει να βγει από το νοσοκομείο!» Την επομένη βγήκαμε και φθάσαμε στο σπίτι στις 10 το πρωί, με την βοήθεια του Μαχαράτζ Τζι. Έκτοτε η κόρη μου είναι πολύ χαρούμενη και πήραμε την μύηση και οι δυο μας.

50. Ούμες Μπάττια

Όταν προγραμμάτισα ένα ταξίδι στο Δελχί τον Ιανουάριο του 1996, η σύζυγός μου μού είπε ότι κατά τη διάρκεια της παραμονής μου εκεί θα ήταν καλό να έβλεπα τον Μαχαράτζ Τζι, που έμενε στο Κιρπάλ Άσραμ. Δεν πήρα τα λόγια της και πολύ στα σοβαρά, γιατί δεν ήξερα για τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι τίποτα, εκτός από το ότι η σύζυγός μου είχε λάβει τη μύηση στο Λόγο ή Νάαμ από Εκείνον. Παρόλα αυτά, το βράδυ που έφτασα στην Ινδία, ένοιωσα μια επιθυμία να δω αυτόν τον άνθρωπο, για τον οποίο μιλούσε τόσο θερμά η σύζυγός μου.

Πήγα κατευθείαν στο Κιρπάλ Άσραμ και περίμενα να δω τον Μαχαράτζ Τζι που θα έφτανε από στιγμή σε στιγμή. Καθώς στεκόμουν στο πίσω μέρος του πλήθους, τον είδα να βγαίνει από την κατοικία του και να κοιτάζει τον καθένα. Τα μάτια του στράφηκαν προς την κατεύθυνσή μου για περίπου 2 ή 3 δευτερόλεπτα και ένοιωσα να κατακλύζομαι από την δύναμη της ματιάς του. Ένα κύμα από λαμπερό φως έπεσε πάνω μου, κάτι σαν κεραυνός. Το φως ερχόταν καταπάνω μου κατευθείαν μέσα από τα μάτια του. Τα συναισθήματα που βίωσα αυτή τη δεδομένη στιγμή

ήταν απερίγραπτα, καθώς ένιωσα απέραντη έκσταση, ειρήνη και αγάπη και όλα αυτά μετά από ένα και μόνο βλέμμα Του.

Μετά από αυτό έλαβα τη μύηση και αγωνίζομαι να ακολουθώ τις διδασκαλίες της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Στην αρχή συνήθιζα να είμαι επιρρεπής στο ποτό, στο κρασί και την μπύρα. Μα κάθε φορά που έμπαινα στον πειρασμό, το χαμογελαστό πρόσωπο του Μαχαράτζ Τζι εμφανιζόταν κυριολεκτικά πάνω στο μπουκάλι. Ήταν σαν να μου έλεγε να επιλέξω να προχωρήσω σε μια ανώτερη, μόνιμη κατάσταση θεϊκής μέθης και όχι σε κάτι προσωρινό. Αυτή η ευλογία Του με βοήθησε να απέχω και έτσι δεν έχω πια την ανάγκη να καταφεύγω στο αλκοόλ.

51. Ρίτσαρντ Χάντελ

Όπως πολλοί άλλοι έτσι και εγώ είχα την ευλογία να γνωρίσω και να ζήσω από κοντά τον Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι. Όταν ο Διδάσκαλός μου, Κιρπάλ Σινγκ, άφησε το σώμα του το 1974, δεν ήμουν σίγουρος ποιος ήταν ο διάδοχός του και δεν πήγα κατευθείαν στο Διδάσκαλο Ντάρσαν.

Περίμενα να έχω τις αποδείξεις μου. Αργότερα, όταν με τον καιρό δέχθηκα το νέο Διδάσκαλο, άρχισα να παρατηρώ πώς Τον ανέφερε ένα άτομο ξανά και ξανά με λαμπρούς χαρακτηρισμούς. Εκθείαζε τόσο πολύ το “Ράτζι”: πως συνεισέφερε στην Αποστολή, πως δώριζε μεγάλα χρηματικά ποσά σαν “σεβα” για το όφελος όλων κλπ. Ακόμα όποτε συνέβαινε να είμαι κοντά στον Διδάσκαλο Ντάρσαν, θυμάμαι πως ήταν και Αυτός κοντά και μου φαινόταν πως ένα συναίσθημα πνευματικής μέθης διαπότιζε τη σχέση τους. Θυμάμαι ακόμα πως, όταν ήμουν στην Ινδία, οκτώ ημέρες μετά την οριστική αποχώρηση του Διδασκάλου Ντάρσαν το 1989, ο νέος Διδάσκαλος Ρατζίντερ με παρηγορούσε με τόσο εγκάρδιο και ανθρώπινο τρόπο, που θα μου μείνει αξέχαστος. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι εξακολουθεί να με έλκει στην τροχιά του. Οι συμβουλές του, εγκόσμιες και πνευματικές, υπήρξαν πάντα αψεγάδιαστες. Απροσδόκητες εμπειρίες του Ήχου και του Φωτός και πνευματική ανάταση βιώνω πάντα, όταν βρίσκομαι στην παρουσία του.

Μια φορά η σύζυγός μου Μάρλιν και εγώ μόλις είχαμε φτάσει στην Ινδία, μετά από αρκετές εβδομάδες εντατικών εμπορικών δραστηριοτήτων με ταξίδια στο Μπαλί, την Ταϊλάνδη και το Νεπάλ. Πήγαμε κατευθείαν στο Κυριακάτικο σάτσανγκ του Δελχί. Ένοιωθα εμποτισμένος από τον κόσμο και γενικά εκτός πνευματικότητας. Αλλά την στιγμή που ο Διδάσκαλος έφθασε, η ψυχή μου άρχισε να αποτραβιέται από το σώμα με μια ορμητική πανδαισία ευφορίας. Πώς μπορούσε να συμβεί αυτό; Κάποια ανώτερη δύναμη εργάζεται μέσω του Διδασκάλου, την οποία δεν μπορώ να κατανοήσω πώς λειτουργεί.

Κάποτε ήμαστε σε μια παρουσίαση βιβλίου στην Ουάσινγκτον. Εκεί πήρε το αυτί μου κάποια κυρία που έλεγε *«Αυτή η παρουσίαση και υπογραφή βιβλίου ήταν απλώς η αφορμή, για να βρεθώ στην δόνηση αυτού του ανθρώπου που με έχει γεμίσει με απερίγραπτη χαρά»*. Προφανώς, συνέπεσε να βρίσκεται 'τυχαία' στο βιβλιοπωλείο και αυθόρμητα αποφάσισε να αγοράσει ένα βιβλίο και έτσι κάθισε στην ουρά για να της το υπογράψει ο Διδάσκαλος. Η Διδάσκαλος Δύναμη, ό,τι και αν αυτό σημαίνει, ανέλαβε τα υπόλοιπα.

Αυτό που απολαμβάνω περισσότερο στο Διδάσκαλο είναι απλώς να βρίσκομαι κοντά Του και να αφήνομαι να υπάρχω, άδειος από σκέψεις και επιθυμίες αλλά απόλυτα ικανοποιημένος στην απεραντοσύνη της παρούσας στιγμής και της αιωνιότητας. Ποτέ δε σκέφτομαι τι είναι ο Διδάσκαλος ή ποιος είμαι και τι είμαι εγώ, αλλά έχω την αίσθηση πως αυτό που είναι αυτός είμαι και εγώ καθώς και όλοι οι άλλοι άνθρωποι και Εκείνος μας περιβάλλει και είναι τα πάντα.

52. Ιγνάσιο Μάτσο Κουεβέντο

Μετά από ένα σάτσανγκ στο Κουίτο με πλησίασε ένας τύπος με μια πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία. Μου εξήγησε ότι, αφού μελέτησε πολλές θρησκείες, είχε αποφασίσει γύρω στα 50 του να γίνει ιερέας. Αλλά όταν συναντήθηκε με έναν υπάλληλο της εκκλησίας στη χώρα όπου τότε ζούσε, αυτός του είπε ότι, επειδή ήταν μαύρος, δε θα του επέτρεπαν να χειροτονηθεί. Όπως ήταν φυσικό, αυτό τον αποκαρδίωσε.

Ο άντρας αυτός μου είπε ότι λίγο καιρό μετά από αυτό το περιστατικό είχε ένα όραμα και είδε κάποιον το οποίο δε γνώριζε. Το άτομο στο όραμα ήταν ντυμένο στα λευκά, ακτινοβολούσε φως και στεκόταν στην μέση ενός όμορφου τοπίου. Το πρόσωπο αυτό του χαμογελούσε και είχε τα χέρια του διάπλατα ανοιχτά, σαν για να τον δεχθεί και να τον καλωσορίσει. Ο άνθρωπος αναρωτιόταν ποιος μπορεί να ήταν το πρόσωπο που έβλεπε στο όραμα.

Την επόμενη ημέρα, περπατώντας κατά μήκος του δρόμου, είδε μια αφίσα του Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι. Αμέσως τον αναγνώρισε σαν το πρόσωπο του οράματός του. Διαβάζοντας την αφίσα πληροφορήθηκε ότι ο Μαχαράτζ Τζι βρισκόταν σε περιοδεία και ότι θα πήγαινε σε αυτή την πόλη εκείνη την εβδομάδα. Έτσι σημείωσε την διεύθυνση του ξενοδοχείου, πήγε στη διάλεξη που έδωσε ο Διδάσκαλος και στη συνέχεια, ζήτησε και έλαβε τη μύηση.

Καθώς μου διηγούταν αυτή την ιστορία ο τυχερός αυτός άνθρωπος, έμοιαζε να έχει κατακλυστεί από μια μεθυστική χαρά. Μου είπε σχετικά με την μύησή του: *«Ήταν η καλύτερη ημέρα της ζωής μου. Μόνο αυτό μπορώ να σου πω. Πραγματικά η καλύτερη ημέρα της ζωής μου.»*

53. Έλλεν Ναρντιέλλο

Ένα από τα πλεονεκτήματα που έχουμε, όσοι διαμένουμε στην περιοχή του Σικάγο, είναι ότι έχουμε τη δυνατότητα να βρισκόμαστε πολύ συχνά στην παρουσία του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ και να επωφελούμαστε από την ακτινοβολία και την αγάπη Του. Απολαμβάνω ιδιαίτερα το να τον παρακολουθώ στο Κέντρο του Νέιπερβιλ, όπου δε χρειάζεται να ανησυχούμε για υπαλλήλους του ξενοδοχείου που θέλουν να καθαρίσουν τα δωμάτια ή άλλα παρόμοια γήινα ζητήματα. Μπορούμε να είμαστε χαλαροί σαν στο σπίτι μας. Θα ήθελα να μοιραστώ κάποια από όσα έχω δει με τα ίδια μου τα μάτια κοιτάζοντας το Διδάσκαλο στο Κέντρο.

Όταν ο Διδάσκαλος ανεβαίνει, για να μιλήσει στην εξέδρα της αίθουσας που δίνει ομιλίες και διπλώνει τα χέρια, για να δώσει την ντάρσαν του σε όλους τους παρευρισκόμενους, μπορώ να τον δω να εκπέμπει μια ακτινοβολία που περιλούζει με απαστράπτουσες ακτίνες φωτός, που μοιάζουν με φλόγες, όλη τη συνάθροιση. Καθώς μας κοιτάζει τον καθέναν από εμάς ξεχωριστά, το φως βγαίνει παιχνιδίζοντας μέσα από τα μάτια του και ταλαντώνεται στον αέρα σε ένα συνεχή χαρούμενο χορό.

Το φως ξεπηδά αναζητώντας στη σειρά τον έναν μετά τον άλλον τους μαθητές του. Αυτό το φως συναρπάζει την ψυχή μου, γιατί την περιβάλλει με τη ζεστή γαλήνη του Διδασκάλου. Μερικές φορές το φως φαίνεται να μετασχηματίζεται σε ένα δεσμό σπινθηροβόλας αγάπης, που ενώνει το Διδάσκαλο με τον μαθητή και είναι σαν να τους δένει μεταξύ τους. Ενώ η ματιά του Διδασκάλου απλώνεται στο δωμάτιο, οι σπινθήρες της αγάπης συγχωνεύονται σε μεγάλες δέσμες αγάπης, που κάποτε σταματούν να χορεύουν παντού στην ατμόσφαιρα και παραμένουν γύρω μας σαν φωτεινοί κρίκοι. Αυτό το φως παραμένει στην αίθουσα, ακόμα και όταν η ντάρσαν του Διδασκάλου έχει τελειώσει. Όταν ο ζωντανός Διδάσκαλος δεν είναι στο δωμάτιο, παρατηρώ φως να στροβιλίζεται γύρω από τα καθίσματα, ψηλά κοντά στο ταβάνι, παντού μέσα στον ιερό χώρο του διαλογισμού. Μπορεί να δω παλαιότερους Διδασκάλους να κάθονται στα καθίσματα και να περιφέρονται στους διαδρόμους, όταν υπάρχει χώρος. Το φως φαίνεται να εκφράζει τη χαρά του Διδασκάλου Ρατζίντερ και την αγάπη του για τον χώρο τον οποίο έχει ορίσει για να διαλογιζόμαστε.

Ενώ ο Διδάσκαλος κάθεται και δίνει την ομιλία του, επιπρόσθετες δέσμες φωτός κυλούν από τα μάτια Του. Μέσω των ματιών του ξεχύνεται τόσο άπλετο μπλε, χρυσό και λευκό φως, που τα μάτια του, αν και καφετιά, φαίνονται είτε μπλε είτε σαν να αποτελούνται από καθαρό φως. Κατά καιρούς αυτό το φως είναι τόσο απαστράπτον, που τα χαρακτηριστικά του Διδασκάλου σβήνουν μέσα του, δημιουργώντας έτσι μια ιδιαίτερα θελκτική εικόνα της θειότητάς του. Με τη Χάρη του Διδασκάλου, συχνά νιώθω και βλέπω να μου αποστέλλει δέσμες φωτός, που σαν ένας σύνδεσμος αγάπης ξεκινάει από το μέτωπό του και εισέρχεται

απευθείας στο Τρίτο μου Μάτι, έλκοντας και δένοντάς με σαν για να Τον πλησιάσω. Η αγνότητα και η καθαρότητα της αγάπης του δεν έχει όρια και μου φαίνεται ανθρωπίνως αδύνατο να ανταποκριθώ σε αυτή την απεραντοσύνη και το μεγαλείο της. Έτσι καθώς η ομιλία συνεχίζεται, στέκομαι σιωπηλή επαναλαμβάνοντας: «Σε ευχαριστώ, σε ευχαριστώ…»

Ενίοτε, την ώρα της ομιλίας, κάποιος μπορεί να παρεμβάλλεται με το σώμα του μεταξύ του Διδασκάλου και εμένα, αλλά αυτό δε διακόπτει την ροή του φωτός του. Το φως συνεχίζει να διαπερνά τους άλλους, έως ότου να φθάσει σε εμένα. Κάποιες άλλες στιγμές, όταν δεν μπορώ να δω το πρόσωπο του Διδασκάλου, κοιτώ τα χέρια Του. Συνήθως κάνει χειρονομίες στον αέρα χρησιμοποιώντας και τα δυο του χέρια. Καθώς κρατά το δάχτυλο ψηλά και διαγράφει έναν κύκλο με αυτό, αφήνει πίσω ένα φως που χορεύει και κινείται ταχύτερα και γίνεται λαμπρότερο σε κάθε κίνηση του χεριού του.

Όταν μπορώ να δω τα χέρια του, μπορεί να είμαι αρκετά τυχερή να βλέπω ακόμα και τις τριχούλες στα γένια του ή στο χέρι του. Εάν συγκεντρωθώ στις τρίχες αυτές, φως ξεπετιέται από αυτές προς όλες τις κατευθύνσεις, φως τόσο δυνατό που μου θυμίζει αστέρι που γίνεται νόβα. Κατευθύνεται με ταχύτητα προς το ακροατήριο και θαυμάζω και αυτό σαν να είναι ένας άλλος τρόπος να μας ευλογεί ο Διδάσκαλος.

Άλλοτε και ενώ ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μιλάει, βλέπω προηγούμενους Διδασκάλους πάνω στην εξέδρα μαζί Του. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν ΣΙνγκ Τζι, ο Διδάσκαλος Κιρπάλ ΣΙνγκ Τζι και ο Διδάσκαλος Ντάρσαν ΣΙνγκ Τζι συχνά επιδοκιμάζουν και χαμογελούν με αυτά που ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ΣΙνγκ Τζι λέει και κάνει. Συχνά έρχονται και παρευρίσκονται και πολύ παλαιότεροι Διδάσκαλοι και όλοι δείχνουν να επιδοκιμάζουν τον Ίδιο και το έργο Του! Όλοι, νεότεροι και παλαιότεροι Διδάσκαλοι, φαίνονται σαν να μοιράζονται κάποια χαρά. Είναι διακριτικοί, υποκλίνονται στο ζωντανό Διδάσκαλο και συνεχώς επικροτούν τις πράξεις του.

Πολλές φορές στη διάρκεια της ομιλίας ο Διδάσκαλος αυξάνει την πυκνότητα του φωτός που ακτινοβολεί ή πιο σωστά, επειδή το φως δεν αλλάζει, μάλλον εγώ το αντιλαμβάνομαι διαφορετικά, όσο περισσότερο συγκεντρώνεται η προσοχή μου και μεγαλώνει ο χρόνος παραμονής μου στην παρουσία Του. Το φως, λοιπόν, αυτό σχηματίζει κάτι σαν βάση σε χρώμα ροζ-λευκό, σαν τη βάση που βλέπουμε να έχουν τα αγάλματα. Αυτή η βάση στηρίζει μια εξέδρα, στην οποία κάθεται ένας εξαίσιος και απαστράπτον θρόνος. Όταν η προσοχή μου μείνει σταθερή, βλέπω το Διδάσκαλο Ρατζίντερ να κάθεται σε αυτόν το θρόνο με εκθαμβωτική δόξα και λάμψη.

Απολαμβάνω ιδιαίτερα να παρατηρώ το Διδάσκαλο και κατά την διάρκεια της μύησης. Όταν μπαίνει στην αίθουσα συνήθως τον ακολουθεί μια συνοδεία από παλαιούς Διδασκάλους. Βλέπω ακόμα και άλλους

Διδασκάλους να γεμίζουν κάθε άδεια θέση, να στηρίζονται στους τοίχους περιστοιχίζοντας το δωμάτιο με μια λαμπερή φλόγα αγάπης ή να συντροφεύουν τη φυσική μορφή του Διδασκάλου στην εξέδρα. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ κοιτά όλους τους ακροατές έναν-έναν, καθώς περνά και σταματά δίπλα από τους νέους που μυούνται, για να ρίξει το βλέμμα του στον καθέναν από αυτούς ξεχωριστά. Μερικές φορές έχω δει φως να βγαίνει από Αυτόν και να τυλίγει κάθε νεοφερμένο, σαν σε ένα προσωπικό κουκούλι αγάπης. Αργότερα, όταν ο Διδάσκαλος δίνει την ντάρσαν του από την εξέδρα, το φως βγαίνει από αυτόν και πάει σε κάθε ψυχή στο δωμάτιο. Αυτό το φως γίνεται ισχυρότερο, όσο η μύηση εκτυλίσσεται. Καθώς ο Διδάσκαλος προφέρει μεγαλόφωνα το καθένα από τα ιερά Ονόματα, εξακολουθεί να εκχέει ολοένα αυξανόμενες ποσότητες φωτός, μέχρις ότου το δέρμα του φαίνεται σαν μια λεπτή κρούστα, το οποίο ίσα που συγκρατεί το φως που μας στέλνει. Στην μύηση βιώνω το Διδάσκαλο να κατευθύνει την αγάπη του Θεού σε όλους μας, παλαιούς και νέους μυημένους.

Στη συνέχεια, την ώρα του διαλογισμού, ο Μαχαράτζ Τζι περπατά ανάμεσα στους μαθητές βοηθώντας τους νέους μυημένους στη συγκέντρωσή τους. Μετά στρέφεται προς τους παλαιούς μαθητές, βάζοντας κάποιους από εμάς σε διαλογισμό με ένα άγγιγμα του χεριού του ή κοιτάζοντας μερικούς από εμάς περπατώντας αργά μέσα στο δωμάτιο. Μια φορά, καθώς περπατούσε στο διάδρομο προς την κατεύθυνσή μου, είχε στο πρόσωπό του φως, το οποίο σχημάτιζε ένα δάκρυ που έτρεχε από το πρόσωπό του. Αυτό το υγροποιημένο φως ήταν τόσο ισχυρό, που ήθελα να απλώσω τα χέρια, να το συλλέξω και να το φυλάξω για πάντα. Μετά ο Διδάσκαλος απομακρύνθηκε από κοντά μου, αφήνοντας στην αίθουσα συμπαγή τα αχνάρια της αγάπης του σε κάθε του βήμα.

Κάτι ακόμα που απολαμβάνω ιδιαίτερα να παρακολουθώ είναι όταν ο Μαχαράτζ Τζι μοιράζει πρασάντ. Κάποιες Κυριακές, μετά το μεσημεριανό γεύμα στο αναψυκτήριο του κέντρου, μοιράζει πρασάντ σε εκατοντάδες ανθρώπους. Συνήθως αυτό διαρκεί ώρες ολόκληρες και τις περισσότερες φορές ο Μαχαράτζ Τζι είτε έχει κοιμηθεί ελάχιστα την προηγούμενη νύχτα ή και καθόλου. Παρά ταύτα, χαιρετάει τους πάντες χαμογελώντας στον καθέναν από εμάς, εκπέμποντας επιπρόσθετο φως σε κάθε ψυχή. Μερικές φορές, καθώς περιμένουμε στην ουρά, απλώνει το χέρι και χτυπά χαϊδευτικά τον ώμο μας, καθώς μας χαμογελά, και άλλοτε Τον βλέπω πως στέλνει φως σε κάθε ψυχή. Αυτό το φως ξεπηδά από τα βάθη των ματιών του και χάνεται μέσα στην ψυχή αυτού που βρίσκεται μπροστά του. Όταν επιτέλους έρθει η σειρά μου να λάβω το πρασάντ και κοιτά εμένα με αυτόν τον θεσπέσιο τρόπο, θέλω να βουτήξω στο τρισχαριτωμένο μπλε-λευκό φως που πηγάζει από τα μάτια του και να μην το αφήσω ποτέ, ούτε το φως του ούτε και τον Ίδιο. Θέλω να υπάρχω στην χαρά και την έκσταση των ματιών του για πάντα και κάθε

κύτταρο του οργανισμού μου κραυγάζει να μείνει κοντά του, να μην προχωρήσω …. αλλά ο επόμενος στην ουρά περιμένει την σειρά του. Ζητώ την βοήθειά Του και πιέζω τον εαυτό μου να γυρίσει και να μην εμποδίζω με το σώμα μου τη θέα του, για να μπορούν να τον βλέπουν οι άλλοι. Ξανακάθομαι και καθώς το Νάαμ, ο Εσωτερικός Ήχος, αντηχεί μέσα από το σώμα μου, εξακολουθώ να θαυμάζω τα δώρα με τα οποία ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ακατάπαυστα μας περιρρέει και Τον ευχαριστώ για το γεγονός ότι μου επιτρέπει να αντιλαμβάνομαι έστω και μέρος αυτών των δώρων.

54. Μισέλ Σίλμπερμπεργκ

Το Σεπτέμβριο του 1996 πήρα μεταγραφή και γράφτηκα στο πανεπιστήμιο του Μαίρυλαντ ως δευτεροετής φοιτήτρια. Δεν ήμουν ευχαριστημένη στο προηγούμενο πανεπιστήμιο που φοιτούσα, κυρίως, επειδή δεν είχα γνωρίσει άλλους φοιτητές που να ενδιαφέρονται για την πνευματικότητα και τη χορτοφαγία. Πάντα αναρωτιόμουν πώς θα ήταν στην σχολή τα πράγματα, εάν είχα κοντά μου και μια φίλη που να είναι και αυτή, σαν και μένα, μυημένη. Συμπτωματικά, η κολλητή φίλη μου, η Σάρα, που ήταν μυημένη από το Διδάσκαλο, ξεκίνησε σαν πρωτοετής φοιτήτρια σε αυτό το πανεπιστήμιο. Θυμάμαι πόσο είχαμε χαρεί και οι δύο που θα συγκατοικούσαμε. Σχεδιάζαμε να διαλογιζόμαστε για όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο. Ωστόσο εξακολουθούσα να έχω ενδοιασμούς για το πώς θα εξελίσσονταν οι καταστάσεις σε μένα ως φοιτήτρια και τι δυσκολίες θα αντιμετώπιζα, καθώς είχα κάνει μεταγραφή και προερχόμουνα από ένα άλλο πανεπιστήμιο.

Ένα απόγευμα, στην αρχή του ακαδημαϊκού έτους, η Σάρα και εγώ πήγαμε στο εκκλησάκι της σχολής, για να διαλογιστούμε. Λίγα λεπτά αφότου αρχίσαμε, είδα το Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Δεν ήταν το ίδιο σαν να τον βλέπω με την φυσική του μορφή, αλλά ούτε και ακριβώς όπως φανταζόμουν πως θα είναι μια εσωτερική εμπειρία, επειδή ενώ έβλεπα Αυτόν, έβλεπα συγχρόνως και τη Σάρα και το εκκλησάκι.

Ο Μαχαράτζ Τζι άρχισε να με ρωτά συγκεκριμένες, “συνηθισμένες” ερωτήσεις για την καθημερινότητά μου, όπως αν μου άρεσε να ζω στο διεθνή ξενώνα, πως πήγαιναν τα μαθήματα και αν μου άρεσε αυτό το τμήμα. Για κάμποση ώρα εξακολούθησα αυτή την καταπληκτική συζήτηση με τον Μαχαράτζ Τζι, ο οποίος εκείνη την εποχή βρισκόταν στην Ινδία. Στο τέλος με παρότρυνε να προσπαθήσω πολύ σκληρά για τις σπουδές μου.

Αυτή την νύχτα ένοιωθα πολύ ευτυχισμένη μετά από τη μεθυστική εμπειρία που είχα. Δεν είχα ποτέ συζητήσει με το Διδάσκαλο Ρατζίντερ τα σχέδιά μου να μεταγραφώ σε αυτό το πανεπιστήμιο, αλλά οι ερωτή-

σεις του με έκαναν να καταλάβω πως ήταν πλήρως ενήμερος για την κατάσταση. Οι ανησυχίες μου για το πώς θα τα έβγαζα πέρα την ερχόμενη σχολική χρονιά εξαλείφθηκαν τελείως, καθώς συνειδητοποίησα πως είναι πάντα μαζί μου και συνέχεια με προσέχει.

55. Όθμαρ Τόμπιστς

Δυο χρόνια πριν η σύζυγός μου και εγώ πήγαμε στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί, για να βρεθούμε στην παρουσία του Μαχαράτζ Τζι. Νωρίς ένα πρωί, ήμουν στην αίθουσα διαλογισμού και μόλις είχα τελειώσει τον διαλογισμό μου. Καθώς έτριβα τα μάτια μου, τεντωνόμουνα και σιγά-σιγά επανερχόμουνα στις πρωινές εικόνες, θορύβους και οσμές, ξαφνικά είδα μια εικόνα-προτομή του Μαχαράτζ Τζι να στέκεται εμπρός μου. Ήταν σχεδόν διάφανος -δηλαδή μπορούσα αμυδρά να διακρίνω ένα θαμπό τοίχο πίσω του- αλλά όλα του τα χαρακτηριστικά ξεχώριζαν πεντακάθαρα. Ανοιγόκλεισα τα μάτια μια - δυο φορές με θαυμασμό.

Αυτή η εμπειρία που είχα ηταν σαν την εμπειρία του Διδασκάλου Ντάρσαν που είχα διαβάσει, πως έβλεπε εμπρός του επί μέρες την ακτινοβόλο μορφή του δικού του Διδασκάλου, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Αυτό πέρασε από τον νου μου, αλλά αυτοπροσγειώθηκα κρυφογελώντας με την υπεραισιόδοξη ονειροπόλησή μου. Παρόλα αυτά η εικόνα ήταν ακόμα εκεί, γι' αυτό ξαναέτριψα τα μάτια μου. Η εικόνα του ξεθώριασε γοργά αλλά, για υπέρτατη αγαλλίαση μου, αμέσως επέστρεψε με μεγαλύτερη σαφήνεια. Έτσι, είπα στον εαυτό μου: «Γιατί όχι;» και χαλάρωσα για να απολαύσω το χαμογελαστό του πρόσωπο, πριν η μορφή του σταδιακά να χαθεί από τα μάτια μου.

56. Τζόε Αμβρόσικ

Κάναμε ένα δημόσιο σάτσανγκ στην περιοχή του Κλίβελαντ, το οποίο είχαμε γνωστοποιήσει και διαφημίσει στο κοινό, στα μέσα της δεκαετίας του 1980. Η Όλγα Ντόνενμπεργκ από το Σικάγο ήταν έκτακτη ομιλήτρια και συνοδευόταν από τον Ρατζίντερ Σινγκ. Αυτό ήταν πολύ πριν αυτός αναλάβει το ρόλο της πνευματικής ηγεσίας της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Μετά τη συνάντηση, όπου και οι δυο έδωσαν από μια ομιλία, πήγαμε στον επάνω όροφο για δείπνο.

Στο γεύμα η σύζυγός μου ρώτησε μια κυρία, η οποία ήταν διάσημο μέντιουμ στην περιοχή μας, αν της είχαν αρέσει οι ομιλίες. Η γυναίκα, που και η ίδια είχε δικούς της μαθητές, ανέφερε πως είχε εντυπωσιασθεί από τον άντρα με το τουρμπάνι που καθόταν τώρα στην άκρη του τραπεζιού. Όταν ρωτήθηκε γιατί, απάντησε πως, όποτε πηγαίνει κάπου,

προσεύχεται, ώστε ένα κόκκινο τριαντάφυλλο με κάποιο τρόπο να εμφανίζεται, προκειμένου να της προαναγγείλει πως η συνάντηση θα είναι πνευματικά επωφελής και εποικοδομητική για αυτήν. Έτσι, της είπε πως, ενώ ανέβαινε τη σκάλα για να έρθει στο δείπνο, αυτός ο άνδρας, ο Ρατζίντερ Σινγκ, έσκυψε μπροστά της και αφού σήκωσε ένα κόκκινο τριαντάφυλλο που 'έτυχε' να είναι πεσμένο στα σκαλιά, της το πρόσφερε.

Λίγα χρόνια αργότερα, συνάντησα την ίδια γυναίκα να βγαίνει από ένα αμφιθέατρο, όπου ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι μόλις της είχε δώσει τη μύηση. Ήταν εκτός εαυτού από χαρά και αναφωνούσε: «Το Φως, το Φως! Ποτέ δε φανταζόμουν πως μπορούσε να είναι τόσο ισχυρό!»

57. Σάντυ Γκλάσσμαν

Οι προετοιμασίες του ταξιδιού στην Ινδία, για να επισκεφθώ το Διδάσκαλο είναι πάντα μια αναζωογονητική και χαροποιός διαδικασία που πρέπει όμως να γίνεται προσγειωμένα και με πρακτικότητα. Πρώτα βρίσκεις το διαβατήριό σου, βγάζεις φωτογραφίες για την αίτηση για βίζα, παίρνεις αντίγραφο της αίτησης και τα στέλνεις αυτά συγκεντρωμένα στην Ινδική πρεσβεία. Στην συνέχεια, φροντίζεις για τα αεροπορικά εισιτήρια. Μετά, επικοινωνείς με το γραφείο του άσραμ και τους γνωστοποιείς ημέρα και ώρα άφιξης, αεροπορική εταιρεία και αριθμό πτήσης.

Λίγα χρόνια πριν έκανα όλα τα παραπάνω και έστειλα φαξ με το πρόγραμμα άφιξής μου στο προσωπικό του άσραμ. Επιβιβάστηκα στο αεροπλάνο, σίγουρη πως θα με υποδεχόταν στο αεροδρόμιο κάποιος από το άσραμ, ακριβώς όπως είχε συμβεί και στα προηγούμενα ταξίδια μου. Όταν προσγειώθηκα στο Δελχί, είδα ένα οικείο πρόσωπο. Ήταν ο Ρακμπίρ (υπάλληλος της Air India – μυημένος, που συχνά πήγαινε να υποδεχθεί μαθητές που έρχονταν από τη Δύση) είχε έρθει να με βρει. Του χαμογέλασα και αυτός με κοίταζε με δυσπιστία.

«Είναι απίστευτο», έλεγε, «πραγματικά απίστευτο». Τον ρώτησα τι εννοούσε και απάντησε: «Σήμερα το μεσημέρι, πήγα να ελέγξω για τυχόν εκκρεμότητες στο γραφείο του άσραμ και μου είπαν να πάω σπίτι μου, καθώς κανείς δεν θα ερχόταν απόψε. Ρώτησα και ξαναρώτησα αν περιμέναμε κανένα από το εξωτερικό, αλλά δύο φορές από τη γραμματεία με διαβεβαίωσαν πως όχι. Εντούτοις αμέσως μετά ο Μαχαράτζ Τζι μου ζήτησε να έρθω στο αεροδρόμιο.» Όταν έφθασα στο άσραμ έμαθα πως στη γραμματεία ποτέ δεν έλαβαν το φαξ μου. Κανείς δεν ήξερε πως θα ερχόμουν εκείνο το βράδυ. Κανείς εκτός από τον Μαχαράτζ Τζι.

58. Ιβάν Τσάλα

Η Μισέλ, η έφηβη κόρη μου, πήγε να δει το Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, όταν εκείνος ήταν στο Μέντελλιν της Κολομβίας, ακριβώς πριν από τον επόμενο σταθμό της περιοδείας του στο Κάλι. Κατά το διάστημα που ήταν στο Μέντελλιν, η Μισέλ, στις 26 Νοεμβρίου του 1998, είχε ένα όραμα. Σε αυτό το όραμα ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ της εμφανίστηκε μαζί με την αξιαγάπητη σύζυγό του, την Μπάμπλι Τζι. Η Μισέλ πρόσεξε πως η Μπάμπλι Τζι φορούσε ένα κόκκινο σάρι. Στο όραμα, η κόρη μου ανέφερε στον Διδάσκαλο ότι τα γενέθλιά της ήταν σε τρεις ημέρες και ρώτησε αν ίσως μπορούσε να έχει κάποιο ειδικό δώρο για την περίσταση. Συγκεκριμένα, ζήτησε ένα σάρι σαν αυτό που φορούσε η Μπάμπλι Τζι. Για το όραμα δεν ανέφερε τίποτα σε κανέναν.

Δυο μέρες αργότερα, το δεύτερο απόγευμα της επίσκεψης του Διδασκάλου στο Κάλι, η οικογένειά μας προσκλήθηκε να συναντηθεί με το Διδάσκαλο και την Μπάμπλι Τζι. Η συνάντηση διάρκεσε μέχρι νωρίς το πρωί. Γύρω στις 1:00 το πρωί στις 29 Νοεμβρίου, ο Διδάσκαλος μίλησε στην Μισέλ και της είπε πως έμαθε πως εκείνη την ημέρα ήταν τα $15^{α}$ γενέθλιά της και της έδωσε τις ευλογίες του και τις καλύτερες ευχές του. Έπειτα, της είπε ότι εκείνος και η Μπάμπλι Τζι θα ήθελαν να της δώσουν κάτι για τα γενέθλιά της και η Μισέλ ξαφνιάστηκε, γιατί δεν περίμενε τίποτα. Τότε η Μπάμπλι Τζι βγήκε από το δωμάτιο και επέστρεψε κρατώντας ένα δώρο. Με ένα μεγάλο χαμόγελο είπε στην Μισέλ ότι αυτό ήταν κάτι που θα ήθελαν να το έχει. Ανοίγοντάς το η Μισέλ είδε ένα όμορφο κόκκινο σάρι, διακοσμημένο ακριβώς όπως αυτό που η Μπάμπι Τζι φορούσε στο όραμα. Η Μισέλ ξέσπασε σε κλάματα και τότε μοιράστηκε και με εμάς την ιστορία της εμπειρίας που είχε, τρεις ημέρες νωρίτερα.

59. Κέη Κατάλδο

Την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1998, εθελοντές από τις ανατολικές πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών ήρθαν, για να βοηθήσουν στο χτίσιμο ενός ξενώνα στο Σαουάν Κιρπάλ, Κέντρο Διαλογισμού στην Βιρτζίνια. Ένας τέτοιος εθελοντής ήταν και ο Μίνγκο Γκουέντες, που ήρθε οδικά με τον αδερφό του από το Κονέκτικατ.

Ο Μίνγκο τοποθετούσε μεγάλα καδρόνια στην οροφή του ξενώνα. Η δουλειά είχε σχεδόν τελειώσει, όταν στάθηκε πάνω σε ένα δοκάρι που λανθασμένα νόμιζε πως ήταν καρφωμένο. Καθώς αυτό υποχώρησε, ο Μίνγκο έπεσε από την οροφή και προσγειώθηκε με την πλάτη του.

Έτυχε να οδηγώ προς το μέρος όπου γίνονταν οι εργασίες και έφθασα εκεί ακριβώς την ώρα που έπεσε και ήταν ακίνητος, πεσμένος

στο πάτωμα. Έτρεξα να τηλεφωνήσω στο σταθμό Πρώτων Βοηθειών. Κάποιος τηλεφώνησε και στο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στην Ινδία. Ο Διδάσκαλος αμέσως βγήκε στη γραμμή, σχεδόν σαν να περίμενε το τηλεφώνημα. Είπε στον κύριο Σάρμα ότι ο Μίνγκο θα είναι εντάξει και, όταν μίλησα και εγώ μαζί Του, μου είπε να δώσω στον Μίνγκο την αγάπη του.

Αφού έφθασε το ασθενοφόρο, έπρεπε να περιμένουμε να έρθει και ένα πυροσβεστικό όχημα που διέθετε ανυψωτικό μηχάνημα, προκειμένου να μετακινήσει το Μίνγκο από το κτήριο. Ακολουθήσαμε το ασθενοφόρο στο νοσοκομείο, όπου έγιναν οι απαραίτητες εξετάσεις και ακτινογραφίες. Μας ενημέρωσαν πως είχε ένα βαρύ τραυματισμό με μετατόπιση σπονδύλων στο άνω μέρος της σπονδυλικής του στήλης. Ο γιατρός είπε πως ο Μίνγκο δε θα μπορούσε να περπατήσει για αρκετούς μήνες και ακόμα πως δε θα μπορούσε να εργαστεί για ένα ακόμα πιο μεγάλο χρονικό διάστημα. Επίσης είπε πως θα υπέφερε από ισχυρούς πόνους για αρκετές εβδομάδες. Καμιά ειδική θεραπεία δεν μπορούσε και δεν χρειαζόταν να του προσφερθεί και για το λόγο αυτό, του δόθηκε εξιτήριο και του συνέστησαν να μείνει στο σπίτι του, ακίνητος στο κρεβάτι. Επέστρεψε στο Κονέκτικατ την επόμενη ημέρα.

Η οικογένειά του Μίνγκο στη συνέχεια τον πήγε και σε ένα άλλο γιατρό, ο οποίος επέμενε πως κάποιες περαιτέρω εξετάσεις ήταν απαραίτητες, για να σιγουρευτεί πως δεν υπήρχαν και άλλες εσωτερικές κακώσεις που πιθανόν δεν είχαν διαγνωστεί. Φανταστείτε την έκπληξη όλων, όταν είδαν πως οι καινούργιες ακτινογραφίες έδειχναν πως η σπονδυλική στήλη, μετά από δυο ημέρες, δεν είχε απολύτως κανένα σπάσιμο ή μετατόπιση. Την ίδια εβδομάδα ο Μίνγκο επέστρεψε στην δουλειά του.

60. Λάκσμι Καπούρ Γουίλλις

Το χιούμορ του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είναι μια από τις πιο υπέροχες ιδιότητες του χαρακτήρα του. Θυμάμαι κάποιο σαββατοκύριακο ξεκούρασης στο Έβανστον του Ιλλινόις, το Σεπτέμβριο του 1989. Διοργανώθηκε μια συγκέντρωση στη μνήμη του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι και για δύο ημέρες κλαίγαμε όλοι μαζί, καθώς ποιήματα, μουσικές και διηγήσεις, όλα, μιλούσαν για τον Αγαπημένο. Κάποια στιγμή κάποιος ανέφερε ένα περιστατικό που είχε πρόσφατα συμβεί στο άσραμ, στο Δελχί, τις πρώτες ημέρες της Αποστολής του Διδασκάλου Ρατζίντερ. Τότε μια μαθήτρια είχε κάνει μια ερώτηση σε μια συνάντηση του Διδασκάλου με δυτικούς επισκέπτες. Είχε πει πως κατά την διάρκεια του διαλογισμού της και ενώ απολάμβανε το εσωτερικό φως, άξαφνα το φως εξαφανίστηκε σαν μια κουρτίνα να είχε τραβηχτεί μπροστά στα μάτια της. «Αυτό που συνέβη τι σημαίνει;», ρώτησε. Χωρίς χρονοτριβές ο Μαχαράτζ Τζι της απά-

ντησε: *«Αυτό σημαίνει πως το σόου τέλειωσε!»* Όταν μας διηγιόταν αυτή την ιστορία προς στιγμήν έγινε σιγή. Οι ακροατές βαριανασάναμε και αμέσως μετά ξεσπάσαμε σε ξέφρενα γέλια. Τότε καταλάβαμε πως έχουμε ένα Διδάσκαλο που μπορεί να έκλαιγε, αλλά και θα γελούσε μαζί μας.

61. Ίνγκριντ Κάμστεντ

Ήταν η πρώτη φορά που συνάντησα τον Μαχαράτζ Τζι, πριν γίνει Διδάσκαλος. Είχαμε φθάσει μαζί στο αεροδρόμιο του Δελχί πολύ νωρίς το πρωί, Αυτός από Σικάγο και εγώ από Γερμανία. Είχαμε έρθει, για να επισκεφθούμε τον πατέρα του, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Δεν έβρισκα μεταφορικό μέσον και κάποιος μου συνέστησε να ρωτήσω το Ράτζι αν θα μπορούσα να πάω μαζί Του στο Κιρπάλ Άσραμ. Δεν είχα ποτέ ξανασυναντήσει το Ράτζι, αλλά τον πλησίασα, τον ρώτησα και εκείνος απάντησε: *«Ναι, φυσικά. Πάμε!»* Όταν φθάσαμε στο άσραμ, τον ευχαρίστησα, πήρα την βαλίτσα μου και άρχισα να απομακρύνομαι. Ο Ράτζι με φώναξε και ρώτησε πού πήγαινα. Του είπα πως πήγαινα να βρω το δωμάτιό μου, αλλά Αυτός είπε: *«Όχι, όχι! Είσαι παιδί της Άντυ Τζι και του Διδασκάλου. Ας πάρουμε το πρωινό μας όλη η οικογένεια μαζί»*. Οι γενναιόδωροι και ευγενικοί του τρόποι μου έκαναν μεγάλη εντύπωση.

Η μητέρα μου είναι βαθιά θρησκευόμενη και για πολλά χρόνια ανησυχούσε που διαλογιζόμουν σύμφωνα με τα διδάγματα των Διδασκάλων. Αλλά, όταν ο Διδάσκαλος Ντάρσαν επισκέφθηκε το Μόναχο, η μητέρα μου δέχτηκε την πρόσκλησή μου και ήρθε να ακούσει την ομιλία του. Όταν τον συνάντησε, ήταν πολύ εγκάρδιος και γλυκός μαζί της. Της έπιασε τα χέρια, την κοίταξε στα μάτια και μίλησε μαζί της. Εκείνο το βράδυ μου είπε: *«Σε όλη μου τη ζωή ποτέ ξανά δεν ένοιωσα τέτοια ευτυχία»*, Η μητέρα μου δε μυήθηκε επίσημα, αλλά εάν κάποιος την ρωτούσε αν είχε λάβει την μύηση, απαντούσε *«Και βέβαια είμαι μυημένη. Είμαι μαθήτρια του Διδασκάλου Ντάρσαν»*.

Μια φορά ανέφερα στο Διδάσκαλο Ντάρσαν ότι η απώλεια του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι και η άγνοια σχετικά με το ποιος ήταν ο διάδοχός του ήταν πολύ οδυνηρή για εμένα. Του ζήτησα να μην επιτρέψει να ξανασυμβεί αυτό στο μέλλον. Με χτύπησε φιλικά στον ώμο και μου είπε: *«Όλα θα πάνε καλά. Δεν θα νοιώσεις ποτέ πόνο για αυτό»*. Υπέθεσα πως εννοούσε ότι θα πέθαινα πριν από Αυτόν. Έτσι, μόλις μου τηλεφώνησαν, για να μου πουν ότι ο Διδάσκαλος Ντάρσαν είχε φύγει, δεν μπορούσα να το πιστέψω. Αλλά αμέσως μου δόθηκε η γνώση πως ο διάδοχος ήταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Είχα τη θαυμαστή εμπειρία του προαισθήματος πως ο νέος Διδάσκαλος με ενημέρωσε σχετικά. Τα λόγια του Διδασκάλου Ντάρσαν επαληθεύτηκαν.

Όταν κάποτε ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ήρθε στη Βιέννη, η μητέρα μου ήρθε μαζί μου, για να τον συναντήσει. Το βράδυ που έτυχε να είναι μια τοπική εορτή άρχισαν να ρίχνουν βεγγαλικά και εγώ της είπα τα βεγγαλικά που βλέπαμε εξωτερικά μπορούμε να τα δούμε και εσωτερικά, στο διαλογισμό μας. Μου είπε πως αυτά ήταν υπερβολές και πως δε με πίστευε. Την επόμενη ημέρα ο Μαχαράτζ Τζι έδινε μύηση. Η μητέρα μου δε ζήτησε μύηση, αλλά την ώρα της μύησης την βρήκα σε διπλανή αίθουσα, όπου είχε πάει για να καθίσει σε διαλογισμό. Την ίδια νύχτα μου είπε απαλά: *«Ξέρεις, Ίνγκριντ, τελικά δεν υπερέβαλες. Είδα πολλά βεγγαλικά εσωτερικά».*

62. Νταϊάν Ρόη

Πολλές φορές το ταξίδι είναι εξίσου αξιοθαύμαστο με τον τελικό προορισμό. Για εμένα τα γεγονότα που οδήγησαν στο να παρευρεθώ στους εορτασμούς για τα 75α γενέθλια του Διδάσκαλου μου, Σαντ Νταρσαν Σινγκ Τζι το Σεπτέμβριο του 1996 στο Δελχί, αποκαλύπτουν το μέγεθος της Χάρης και της δύναμης του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Αν και από καιρό το σκεφτόμουν και το ήθελα πολύ να πάω στην τελετή, καθώς πλησίαζαν οι ημέρες άρχισα να απογοητεύομαι και να παραιτούμαι από αυτή την ιδέα, γιατί φαινόταν αδύνατο να καταφέρω να πάω. Πρώτον, δεν είχα τα χρήματα. Δεύτερον, το επάγγελμά μου είναι δασκάλα και ήμουν σίγουρη πως ο διευθυντής αποκλείεται να μου έδινε άδεια, ειδικά στην αρχή της σχολικής χρονιάς. Επιπλέον, για την ώρα δεν είχα υπογράψει επίσημα σύμβαση εργασίας και έτσι δεν είχα δικαίωμα να πάρω κανονική άδεια. Απελπισμένη, προσπάθησα να ξεχάσω το ταξίδι και ο άντρας μου άρχισε τις ετοιμασίες, για να φύγει μόνος του.

Μόλις έναν μήνα πριν τους εορτασμούς ένοιωσα την παρέμβαση του Διδασκάλου. Ήταν μια δυνατή και ισχυρή πεποίθηση που έλαμψε σαν αστραπή στο νου μου. Από εκείνη την ημέρα οι εξελίξεις προχωρούσαν σαν σε όνειρο, σαν να τα κατεύθυνε κάποιος ενορχηστρωτής. Έτσι, ως εκ θαύματος, ο αδερφός του άνδρα μου κέρδισε δυο εισιτήρια για οποιονδήποτε προορισμό στον κόσμο και μας τα χάρισε, λέγοντας πως αντιλαμβανόταν το πόσο σημαντικό ήταν για εμάς αυτό το ταξίδι. Όσον αφορά το θέμα της άδειας, δεν μπορούσα να το θίξω μέχρι και το τέλος του Αυγούστου, όταν, επιτέλους, υπέγραψα τη σύμβαση εργασίας, για να διδάσκω. Εν τω μεταξύ, έλαβα μια επίσημη πρόσκληση να συμμετάσχω στις διεργασίες των εορτασμών ως ειδικός απεσταλμένος. Αυτό θα αύξανε τις πιθανότητες να μου δώσουν άδεια.

Λίγες μέρες πριν τους εορτασμούς, μου πρόσφεραν συμβόλαιο για να υπογράψω και συναντήθηκα και με τον πρόεδρο του σωματείου που

έπεισε τον επόπτη να μου επιτρέψει να φύγω. Σε χρόνο μηδέν ο άνδρας μου και εγώ βρισκόμασταν καθ'οδόν.

Έμαθα πολλά από αυτήν την εμπειρία. Ο Διδάσκαλος έχει την ζωή μας κυριολεκτικά στα χέρια του και πραγματικά τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο για αυτόν.

63. Ταουκίρ Αχμάντ

Κατά τη διάρκεια του 16^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου για την Ενότητα των Ανθρώπων στο Νέο Δελχί το 1996, συνέβη ένα ανεξήγητο περιστατικό. Ήμαστε στο Σίρι Φορτ, ένα μεγάλο αμφιθέατρο, για τη δεύτερη ημέρα του συνεδρίου και όλες οι θέσεις ήταν πιασμένες. Η αίθουσα ήταν υπερπλήρης. Ο Μαχαράτζ Τζι και αρκετοί άλλοι κάθονταν στην εξέδρα. Γύρω στις 15:30 όλοι σοκαρίστηκαν από τις υστερικές κραυγές κάποιου που ζητούσε βοήθεια. Είδα πως ένα μικρό αγοράκι ήταν αναίσθητο στα χέρια του πατέρα του. Ο άνθρωπος εκλιπαρούσε μεγαλόφωνα το Μαχαράτζ Τζι να σώσει τον γιο του.

Επειδή είμαι γιατρός και καθόμουν κοντά τους, άρπαξα το παιδί από τα χέρια του πατέρα. Δεν είχε κανένα σημείο ζωής. Η καρδιά του είχε πάψει να χτυπά και δεν ανάσαινε. Τα μάτια του είχαν γυρίσει πίσω και αφρός έβγαινε από το στόμα του. Το πεντάχρονο παιδί το βγάλαμε έξω από το αμφιθέατρο, όπου προσπαθούσαμε να το κάνουμε να ανανήψει. Μετά από λίγη ώρα η καρδιά του τελικά άρχισε πάλι να χτυπά και να αναπνέει μόνο του. Έμαθα πως η οικογένειά του ήταν από το Πακιστάν και πως το παιδί ήταν πάρα πολύ άρρωστο και καταβεβλημένο, με πολύ υψηλό πυρετό τις δυο προηγούμενες ημέρες. Είχαν έρθει να δουν τον Μαχαράτζ Τζι και να πάρουν τις ευλογίες του.

Πήγα με την οικογένεια του παιδιού στο νοσοκομείο. Παραδόξως, μέσα σε λίγες ώρες, δεν ήταν μόνο σε θέση να καθίσει, αλλά περπατούσε χαμογελαστός και μίλαγε με όλους. Το προσωπικό του νοσοκομείου παρακολουθούσε με δυσπιστία. Όταν επέστρεψα στο αμφιθέατρο, έμαθα πως ο Μαχαράτζ Τζι, μόλις άκουσε την κραυγή του πατέρα για βοήθεια, ήρεμα καθησύχασε τους παρευρισκόμενους πως το παιδί θα γίνει καλά και δεν υπήρχε λόγος ανησυχίας. Κανένας γιατρός δε θα μπορούσε να κάνει τέτοια πρόβλεψη και ειδικά για ένα παιδί σε τόσο κρίσιμη κατάσταση, αν και ακριβώς αυτό έγινε. Μπορώ να διαβεβαιώσω πως η ανάρρωσή του ήταν πραγματικά ένα θαύμα.

64. Τζ. Μ. Σέθι

Στις χριστουγεννιάτικες διακοπές του 1997, ο Μαχαράτζ Τζι, που βρισκόταν στις Ηνωμένες Πολιτείες, έστειλε κάποιους από εμάς από το

Κιρπάλ Άσραμ σε περιοδεία για σάτσανγκ. Εξαιτίας της κακοκαιρίας η άφιξή μας στην Λουντιάνα είχε καθυστέρηση και δεν προλάβαμε το καθιερωμένο πρωινό σάτσανγκ. Μάθαμε όμως πως ένα έκτακτο σάτσανγκ θα γινόταν το ίδιο απόγευμα σε κοντινό σπίτι ενός πρόσφατα μυημένου σατσάνγκι. Πήγαμε στο σπίτι του και είχε βάλει μια μεγάλη τέντα στην είσοδο, κάτω από την οποία είχαν συνωστισθεί περίπου 3000 άτομα.

Κατά την διάρκεια του σάτσανγκ υπήρχε τρομακτική πνευματική ακτινοβολία. Ένα πλούσιο πεντανόστιμο γεύμα ακολούθησε. Αστειευόμενος με τον ιδιοκτήτη τον ρώτησα μήπως οι τόσο επιμελείς και περίτεχνες ετοιμασίες του για τους σατσάνγκι ήταν αποτέλεσμα οδηγιών δοσμένων από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Προς μεγάλη μου έκπληξη, μου είπε πως είχα απόλυτο δίκιο και πως πράγματι ο Μαχαράτζ Τζι, που βρισκόταν χιλιάδες μίλια μακριά, τον είχε ξυπνήσει τα μεσάνυχτα της προηγουμένης και του έδωσε λεπτομερείς οδηγίες για τις ετοιμασίες που έπρεπε να κάνει για ένα έκτακτο σάτσανγκ με ένα τόσο μεγάλο αριθμό ατόμων. Ο Διδάσκαλος του είπε πως πάρα πολλοί άνθρωποι θα παρευρίσκονταν και του έδωσε επακριβώς το μενού για το γεύμα που θα έπρεπε να σερβιριστεί στους σατσάνγκις. Και έτσι όλα είχαν ετοιμαστεί τόσο όμορφα και είχε μεγάλη επιτυχία.

65. Σάραν Σίβελι

Νωρίς ένα πρωί πήγα στην αίθουσα διαλογισμού του Κιρπάλ Άσραμ και διαλογιζόμουν ακουμπισμένη στον τοίχο προς την πλευρά της αυλής. Αυτήν την ημέρα είχα καλό διαλογισμό και συγκεντρώθηκα ευκολότερα από συνήθως. Ξάφνου, ένοιωσα κάποιος να με χτυπά απαλά στο γόνατο και να μου λέει: *«Ξύπνα»*, Τι ατυχία να παρεμποδίζει κάποιος τον διαλογισμό μου, ειδικά τώρα που πήγαινε τόσο καλά! Άνοιξα τα μάτια και προς μεγάλη μου έκπληξη ήταν ο Μαχαράτζ Τζι.

Το επόμενο παρόμοιο περιστατικό συνέβη κατά την διάρκεια μιας περιοδείας σε επαρχία της Ινδίας. Έκανα διαλογισμό στο δωμάτιο του ξενοδοχείου, όταν κάποιος ανακοίνωσε πως σύντομα θα έφτανε το λεωφορείο και ότι έπρεπε αμέσως να κατέβουμε και να περιμένουμε να επιβιβασθούμε, για να φύγουμε. Βγήκα βιαστικά από το δωμάτιό μου και κατέβαινα γρήγορα τα σκαλιά. Γυρνώντας στην γωνία του κεφαλόσκαλου, είδα τον Μαχαράτζ Τζι να ανεβαίνει από την σκάλα. Τα μάτια του συναντήθηκαν με τα δικά μου για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου και η ματιά που μου έδωσε με γέμισε με χαρά. Ελπίζοντας να κάνω την καλύτερη δυνατή χρήση αυτού του δώρου, μπήκα άρον-άρον στο πούλμαν, έτρεξα μέσα στον διάδρομο, για να θρονιαστώ στην πρώτη άδεια

θέση, να κλείσω τα μάτια και να διαλογιστώ. Οι άνθρωποι γύρω μου μιλούσαν και γέλαγαν, αλλά εγώ απλώς τους αγνοούσα.

Δεν έχω ιδέα πια είναι η πραγματική έκσταση, αλλά αυτό που ένοιωθα ήταν απόλυτα υπέροχο και χαιρόμουν που ήμουν ικανή να είμαι τελείως ξύπνια και ταυτόχρονα να εστιάζω εσωτερικά, ενώ επαναλάμβανα το σιμράν. Σε λίγο παρατήρησα πως οι φωνές μέσα στο πούλμαν γίνονταν σιγανότερες και τελικά σταμάτησαν. Ξαφνικά ταράχτηκα από το έντονο άγγιγμα ενός αντίχειρα στο μέτωπό μου. Άνοιξα τα μάτια. Ο Μαχαράτζ Τζι είχε ανέβει στο πούλμαν, είχε περάσει μέσα από τον διάδρομο και με είχε χτυπήσει ελαφρά πάνω στο κεφάλι. Μου είπε: *«Ξύπνα!»* Αυτή την φορά ήμουν σε τέτοια κατάσταση ευφορίας, που δεν είπα τίποτα. Μόνο χαμογέλασα χαρούμενα. Ποτέ δεν κατάλαβα τι πραγματικά σήμαινε αυτή η προσοχή από τον Διδάσκαλο, επειδή και τις δυο φορές ήμουν ξύπνια και ένοιωσα υπέρμετρα εμπνευσμένη.

Χρόνια μετά ήμουν σε ένα σάτσανγκ του Μαχαράτζ Τζι, όταν είπε: *«Ξύπνα, ψυχή. Γιατί κοιμάσαι και χαραμίζεις την ζωή σου μεταξύ κλεφτών και ληστών. Ξύπνα, και επέστρεψε Σπίτι, στον Έναν, που πραγματικά σε αγαπά.»* Τότε θυμήθηκα τη γλυκιά αγαπημένη του φωνή που με παρότρυνε να ξυπνήσω, όταν νόμιζα πως ήμουν ήδη ξύπνια. Τότε, προσευχήθηκα, όπως κάνω και τώρα, για τη θεία Χάρη Του να με βοηθήσει.

66. Ρίτσαρντ Σκόττι

Αυτό το ταξίδι στην Ινδία ήταν διαφορετικό από τα άλλα, ειδικά λόγω κάποιων ιδιαίτερων σχεδίων που είχα κανονίσει να συναντήσω τον αδερφό ενός μαθητή μου για εμπορικές διαπραγματεύσεις. Αυτός ο άνθρωπος κατείχε υψηλόβαθμη θέση στην κυβέρνηση της Ινδίας. Με πήρε, λοιπόν, από το αεροδρόμιο για ένα γεύμα εργασίας στο σπίτι του, παρέα με την οικογένειά του, πριν με πάει στο Κιρπάλ Άσραμ. Όταν έμαθε την αιτία της επίσκεψής μου στην Ινδία, είπε πως θα ήθελε να έρθει και αυτός μαζί μου στο σάτσανγκ της Κυριακής στο Κιρπάλ Μπαγκ. Ανέφερα στο Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι ότι η νέα μου γνωριμία θα ερχόταν στο σάτσανγκ και χωρίς δισταγμό ο Μαχαράτζ Τζι είπε πως θα ήθελε να τον συναντήσει μετά το σάτσανγκ στο Κιρπάλ Άσραμ.

Ο φίλος μου ήρθε στο σάτσανγκ, όπως είχε προγραμματίσει. Στο τέλος, σχολίασε πόσο υπέροχα ξεκάθαρη και συγκινητική ήταν η ομιλία του Μαχαράτζ Τζι. Έχοντας ήδη λάβει την ντάρσαν του Διδασκάλου, φύγαμε και πήγαμε να Τον περιμένουμε στο σπίτι του, στο Κιρπάλ Άσραμ. Μόλις μπήκε ο Διδάσκαλος και μας είδε, χαιρέτησε εγκάρδια το φίλο μου, πριν μας καλέσει στο γραφείο του και κλείσει την πόρτα. Με ειλικρινή σεβασμό, ο φίλος μου έβγαλε ένα πάκο χρήματα και τα έβαλε

στην τσέπη του γιλέκου του Μαχαράτζ Τζι μιλώντας για μια απλή ένδειξη αγάπης για το υπέροχο σάτσανγκ. Με μια επιδέξια σβέλτη κίνηση, ο Μαχαράτζ Τζι γεμάτος Χάρη επέστρεψε τα χρήματα στην τσέπη του φίλου μου, τον χτύπησε με αγάπη στον ώμο και του είπε πως αυτό δε χρειαζόταν στο Κιρπάλ Άσραμ. Ο φίλος μου χαλάρωσε, ελαφρά σαστισμένος, ενώ ο Μαχαράτζ Τζι του εξηγούσε πολλά υπέροχα πράγματα, σχετικά με τον τρόπο που όλοι αντιμετωπίζονται στο μονοπάτι των Διδασκάλων.

Αυτό που ξεκίνησε σαν μια πρόσχαρη φιλική γνωριμία και επεξήγηση του μονοπατιού από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σίνγκ μεταβλήθηκε μπρος στα μάτια μου σε θείο παιχνίδι. Ο Θεός τραγούδησε ένα πολύ γλυκό σκοπό στην ψυχή αυτού του ανθρώπου. Η πλοκή, το θείο Φως και η έκταση της αγάπης που πήρε ήταν όλα άσπιλα! Ήμουν τόσο ευγνώμων που ήμουν παρών. Μετά από κάποια ώρα, ο φίλος μου και εγώ μουρμουρίσαμε ευχαριστίες και καληνύχτα στον Μαχαράτζ Τζι και καταφέραμε να συρθούμε έξω από το δωμάτιο.

Ο φίλος μου μού τηλεφώνησε δυο εβδομάδες αργότερα να με ευχαριστήσει, γιατί όλη η ζωή του καθώς και η σχέση με την οικογένειά του είχαν αλλάξει ριζικά ως αποτέλεσμα αυτής της επίσκεψης. Είπε πως τώρα διαλογιζόταν καθημερινά και πως ήθελε να ζητήσει από τον Μαχαράτζ Τζι τη μύηση, πρώτα λόγω του μεγαλείου του Διδασκάλου και δεύτερον, γιατί θεωρούσε πως το μονοπάτι πλάθει ανθρώπους που αναπτύσσονται σύμφωνα με τις πραγματικές αξίες της ζωής. Αυτές οι αρχές μαζί με την ασύλληπτη τελειότητα που έβλεπε στο Διδάσκαλο, τον έπεισαν για την αλήθεια και την αξία αυτού του μονοπατιού.

Απέραντη ευγνωμοσύνη πλημμύρισε το είναι μου, καθώς αντιλήφθηκα για μια ακόμα φορά την έκταση της καλής μου τύχης. Αμέσως ήρθε στην μνήμη μου η αιώνια επίκαιρη και εν ισχύ συμβουλή του Διδασκάλου Κιρπάλ Σινγκ Τζι: *«Η αλήθεια είναι πάνω από όλα, αλλά ακόμα ανώτερο είναι το να ζει κανείς αληθινά.»* Οι αλλαγές προς το καλύτερο που προκλήθηκαν στην ζωή μας με τη Χάρη των Διδασκάλων και με τις δικές μας μικρές προσπάθειες για βελτίωση έχουν πολύ μεγαλύτερη επιρροή σε αυτούς που συναντάμε από ό,τι τα λόγια μας ή η κατανόηση της θεωρίας του μονοπατιού.

67. Μαρία Πετούκερ

Ορφάνεψα πριν από την ηλικία των δύο ετών και έτσι δε γνώρισα ποτέ γονείς. Αυτό ήταν πάντα επώδυνο για εμένα και πάλευα με ερωτήσεις του τύπου: *«Γιατί πρέπει να το υποφέρω αυτό; Ποιο ήταν το αμάρτημά μου; Γιατί να μην μπορούσα και εγώ να γνωρίσω τους γονείς μου;»* Για αρκετά χρόνια έψαχνα για απαντήσεις στην Καθολική εκκλησία και

αργότερα αφιέρωσα τον εαυτό μου στο σύζυγο και τα παιδιά μου, αρχίζοντας συγχρόνως να κάνω γιόγκα και άλλες φυσικές υγιεινές πρακτικές. Αλλά την αγάπη που πραγματικά χρειαζόμουν, την αγάπη που θα γέμιζε το κενό μέσα μου, δεν μπόρεσα να τη βρω.

Μετά γνώρισα τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στην Τρανσυλβανία. Την 29η Οκτωβρίου 1994 έλαβα τη μύηση και είχα μια βαθιά εσωτερική εμπειρία. Ανήλθα ψηλά, έξω από το σώμα και ταξίδεψα μακριά. Ήταν όμορφη εμπειρία και διήρκεσε αρκετή ώρα. Γέμισα με τέτοια χαρά και ευτυχία που, όταν γύρισα σπίτι οι άλλοι αναρωτιούνταν τι μου είχε συμβεί! Ένας γιατρός που με ήξερε καλά σχολίασε, λέγοντας,: *«Μαρία, η συμπε-ριφορά σου έχει αλλάξει τόσο πολύ!»* Αναρωτιόταν τι μου είχε συμβεί, δεν μπορούσε να πιστέψει πως ήμουν ξαφνικά χαρούμενη και ευχαριστημένη για πρώτη φορά στην ζωή μου.

Δεν μπορώ να περιγράψω τι έχει κάνει ο Μαχαράτζ Τζι για εμένα. Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να προτείνω και σε άλλους να γνωρίσουν οι ίδιοι αυτόν τον υπέροχο Διδάσκαλο.

68. Κάρλος Λοζάνο

Σε ένα ταξίδι μου στην Ινδία αρκετά χρόνια πριν, γνώρισα την οικογένεια ενός κυβερνητικού διπλωμάτη. Με τη σύζυγό του είχαν μια εγγονή περίπου ενάμισι έτους. Το παιδάκι ήταν πανέμορφο όμως το κεφαλάκι της άρχισε να γέρνει λιγάκι προς την μια πλευρά και δεν μπορούσε να το ισιώσει. Ήταν εμφανές πως κάτι δεν πήγαινε καλά. Η μητέρα του κοριτσιού με ρώτησε εάν μπορούσε να πάει τη μικρή πρώτα στον Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι για τις ευλογίες του, πριν να πάει στο γιατρό για το ραντεβού της την επόμενη ημέρα. Είχε ακούσει να μιλώ για το Διδάσκαλο και σκέφθηκε πως ίσως αυτός μπορούσε να βοηθήσει.

Όταν πήγαμε να δούμε τον Μαχαράτζ Τζι στο Κιρπάλ Άσραμ, αυτός γενναιόδωρα αφιέρωσε αρκετό χρόνο σε εμάς. Έπαιξε με το κοριτσάκι, της χάιδεψε το κεφαλάκι και διαβεβαίωσε τη μητέρα πως όλα θα πήγαιναν καλά. Το ίδιο βράδυ, καθώς η μάνα κρατούσε το κορίτσι στα χέρια της με το κεφαλάκι του ακουμπισμένο στον ώμο της, είχε ένα όραμα όπου ο Μαχαράτζ Τζι της χαμογελούσε και η κόρη της ήταν μαζί Του, μόνο που η κόρη της ήταν στην εφηβεία και όχι νήπιο. Έδειχνε χαρούμενη και υγιής.

Το επόμενο πρωί οι ειδικοί έκαναν τις απαραίτητες εξετάσεις και βρήκαν στον εγκέφαλό της έναν όγκο σε μέγεθος μπάλας του τένις. Πληροφόρησαν τη μάνα πως οποιαδήποτε εγχείρηση θα ήταν παρακινδυνευμένη και πως καλύτερα θα ήταν να μην προσπαθούσαν. Έδωσαν στο παιδί ένα μήνα ζωής. Αλλά λόγο των διαβεβαιώσεων του Μαχαράτζ

Τζι και του οράματός της, όπου είδε την κόρη της έφηβη, η μάνα είχε πίστη πως το κορίτσι θα επιβίωνε, αν γινόταν μια εγχείρηση.

Η οικογένεια αποφάσισε να πάει στις Ηνωμένες Πολιτείες για να κάνουν την εγχείρηση, αν και έμαθαν πως θα κόστιζε πάρα πολλά χρήματα. Έφυγαν, ελπίζοντας πως κάτι θα γινόταν και πως θα έβρισκαν ένα πολύ καλό νοσοκομείο που συγχρόνως θα τους δεχόταν με μια καλύτερη τιμή. Έτσι και έγινε. Ήρθαν έτσι τα πράγματα, που, προς μεγάλη τους έκπληξη τους προσφέρθηκε η εγχείρηση εντελώς δωρεάν σε ένα μεγάλο νοσοκομείο. Τους προειδοποίησαν όμως για την πιθανότητα το κορίτσι να μην επιβιώσει μετά από μια τόσο σοβαρή εγχείρηση. Αλλά όλα εξελίχθηκαν ομαλά και το κορίτσι είναι τώρα δέκα ετών χωρίς καμιά ένδειξη για μετάσταση που ήταν ο αρχικός φόβος.

Στην πρώτη επίσκεψη του Μαχαράτζ Τζι στο Πόρτο Ρίκο το 1996 συνέβηκαν κάποια συνταρακτικά περιστατικά. Ένας άνδρας που ήταν τυφλός από το ένα μάτι και ερχόταν στις συνεδρίες είπε στο Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι: *«Εξήγησέ μου, σε παρακαλώ, πως μπορώ να δω την μορφή σου χωρίς να μπερδεύομαι. Με το καλό μου μάτι σε βλέπω εξωτερικά και με το εσωτερικό μου μάτι σε βλέπω εσωτερικά. Βλέπω δυο Διδασκάλους ταυτόχρονα και δεν μπορώ να τους ενώσω σε έναν και να σε βλέπω κανονικά.»* Τα λόγια αυτά έφεραν ένα καλοπροαίρετο γέλιο σε όλους μας.

Μια κυρία έλαβε τη μύηση στο Πουέρτο Ρίκο και μετά από λίγο είπε: *«Μαχαράτζ Τζι, μπορώ να περιγράψω το Κιρπάλ άσραμ;»*. Μετά προχώρησε σε λεπτομερή περιγραφή της διαρρύθμισης του και των κτηρίων στο Κιρπάλ Άσραμ. Στην συνέχεια του είπε: *«Έχεις και μια μητέρα που ζει εκεί. Παίζει αρμόνιο και τραγουδά πολύ όμορφα.»* Αυτό φυσικά ισχύει. Η γυναίκα δεν είχε πάει ποτέ στο άσραμ ούτε είχε ακούσει για τις διδασκαλίες πριν τη συνάντηση αυτή. Είχε δει το άσραμ στο διαλογισμό της πριν λίγη ώρα. Ο Μαχαράτζ Τζι την πείραξε λέγοντάς της πως με το διαλογισμό είχε κάνει ένα πάμφθηνο ταξιδάκι στην Ινδία.

Ίσως το πιο συγκινητικό περιστατικό αφορούσε έναν εβδομηνταπεντάχρονο κληρικό. Αυτός ο άνθρωπος είχε παλέψει όλη του τη ζωή στην προσπάθειά του να βρει τον Θεό. Είχε ζήσει σε μοναστήρια και είχε υποστεί διάφορες κακουχίες, στερήσεις και ταλαιπορίες, όλα όμως χωρίς αξιόλογο αποτέλεσμα. Κάποιος του είπε πως ένας Άγιος θα επισκεπτόταν το Πουέρτο Ρίκο και του πρότεινε να πάει τον δει. Ο κληρικός απάντησε σε αυτόν που έκανε την συζήτηση πως μάλλον ο ‘Άγιος’ θα ήταν πάλι κάποιος ψεύτης, όπως τόσοι άλλοι που είχε γνωρίαει στο παρελθόν, αλλά τέλος πάντων θα πήγαινε στη συγκέντρωση, με σκοπό να ξεσκεπάσει αυτόν τον πιθανό κομπογιαννίτη και να τον ξεμπροστιάσει μπροστά σε όλους.

Ο ιερέας πράγματι πήγε στην συγκέντρωση και στο τέλος της, σηκώθηκε όρθιος μπροστά σε όλο το ακροατήριο και έβγαλε το δαχτυ-

λίδι του που συμβόλιζε τη χειροτόνησή του ως ιερέα. Με βροντερή φωνή, πνιγμένη όμως από συγκίνηση, είπε: *«Μαχαράτζ Τζι, επιτέλους σήμερα είδα το Φως. Σε παρακαλώ πολύ, πάρε το δαχτυλίδι μου.»* Ο Διδάσκαλος πήρε το δαχτυλίδι του ιερέα και το ευλόγησε ακουμπώντας το στο μέτωπό του. Μετά το επέστρεψε στον ιερέα λέγοντας: *«Πάτερ, δεν πρέπει να αφήσεις την πίστη σου».* Ο ιερέας ζήτησε από το Διδάσκαλο να τον ευλογήσει και να του φορέσει αυτός το δαχτυλίδι του.

Ο άνθρωπος μου εξήγησε μετά πως είχε βιώσει ένα μεγαλειώδες εκτυφλωτικό φως στη διάρκεια του συνεδρίου. Ήταν τόσο ευτυχισμένος, που κουβαλούσε παντού μαζί του μια φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και την έβαζε στο ιερό την ώρα της θείας λειτουργίας. Τα νέα σύντομα έφτασαν στα αυτιά του επίσκοπου, που έκανε αυστηρή σύσταση και επέπληξε τον ιερέα. Η απάντησή του στον επίσκοπο ήταν πολύ απλή: *«Αυτός μου έδωσε το Φως. Εσύ ποτέ δεν μου έδωσες το Φως.»*

Ταξίδευα τακτικά σε μια πόλη της Κολομβίας, για να δώσω σάτσανγκ. Μια μέρα που βρισκόμουν σε αυτή την πόλη, ρώτησα για ένα συγκεκριμένο δωδεκάχρονο κορίτσι που ήταν προγραμματισμένο να μυηθεί την επόμενη εβδομάδα. Πάντα έδειχνε χαρούμενη και ήταν και αρκετά ομορφούλα. Σάστισα, όταν άκουσα πως πέθαινε σε τοπικό νοσοκομείο από δηλητήριο που είχε πάρει από μόνη της.

Με πήγαν στο νοσοκομείο, όπου την είδα στη μονάδα εντατικής θεραπείας. Οι γιατροί μου είπαν πως η κατάστασή της ήταν σοβαρή. Όταν πλησίασα το κρεβάτι της, μου είπε: *«Θείε, δε θέλω να πεθάνω. Σε παρακαλώ, ζήτησε συγχώρεση από το Διδάσκαλο.»* Ήθελα να της δώσω ελπίδες να κρατηθεί και της λέω: *«Δε θα πεθάνεις. Απλώς να σκέφτεσαι το Διδάσκαλο».*

Ο γιατρός της μου είπε πως το δηλητήριο είχε διαβρώσει όλο της τον οργανισμό που είχε μολυνθεί και θα έπρεπε να μεταφερθεί σε άλλο νοσοκομείο, μήπως και εκεί είχαν κάποια μεγαλύτερη πιθανότητα να την σώσουν. Στο άλλο νοσοκομείο, όπου θα έπρεπε να νοσηλευτεί, μου είπαν πως το κόστος της νοσηλείας θα ήταν μερικές χιλιάδες δολάρια ημερησίως. Η οικογένεια δεν είχε τέτοια ποσά να διαθέσει, αλλά μίλησα με το διευθυντή που έτυχε να είναι μαθητής των μεγάλων Διδασκάλων και προσφέρθηκε να την περιθάλψουν δωρεάν στο νοσοκομείο.

Όταν έφθασε πλέον στο νέο νοσοκομείο, αδυνατούσε ακόμα και να μιλήσει. Άρχισαν να της κάνουν ενδοφλέβιες εγχύσεις φαρμάκων και μετά από αρκετές ημέρες ανάκαμψε αρκετά, για να μπορέσει να μιλήσει. Μου είπε πως αυτό το διάστημα ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είχε εμφανιστεί και της είπε πως για την ώρα ο θάνατος ήταν κακός φίλος για αυτήν, οπότε έπρεπε να επιστρέψει στη ζωή της σε αυτόν τον κόσμο. Επίσης, μου είπε πως κάθε φορά που οι νοσοκόμες έρχονταν να της κάνουν ενδοφλέβιες ενέσεις και άρχιζε να κλαίει, ο Διδάσκαλος εμφανιζόταν της κρατούσε το χέρι και την παρηγορούσε, μέχρι να τελειώσει η

έγχυση του φαρμάκου. Συγχρόνως όμως κρατούσε και το χέρι της νοσοκόμας, καθώς έκανε την εισαγωγή της βελόνας.

Με τη θέλησή της αυτή η κοπέλα ζήτησε και έλαβε τη μύηση, ενώ νοσηλευόταν στο κρεβάτι του νοσοκομείου. Η ανάρρωση χρειάστηκε ένα μήνα. Όταν πήγε σπίτι, ήταν γεμάτη αγάπη για τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, καθώς θυμόταν πως της είχε συμπαρασταθεί ακόμα και πριν τη μύησή της.

69. Έλεν Τζέιμς

Σε μια περίοδο της ζωής μου που περνούσα μια φάση πνευματικής αναζήτησης, γνώρισα ένα μαθητή του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι. Μου έκανε μια μικρή εισαγωγή στις διδασκαλίες που μου κέντρισαν την περιέργεια. Την ίδια περίοδο ένοιωσα την ανάγκη να γίνω χορτοφάγος. Όταν ήμουν στο Σικάγο σε επίσκεψη σε αυτόν τον μαθητή, με πήγε στο τοπικό κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας να συναντήσω το Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Γνώριζα πολύ λίγα για το μονοπάτι, αλλά δεν είχα ούτε επιθυμία αλλά ούτε και πραγματικό ενδιαφέρον να το γνωρίσω περισσότερο. Παρόλα αυτά, τη στιγμή που αντίκρισα το Διδάσκαλο Ρατζίντερ, ένοιωσα πως κάτι ξεχωριστό συνέβαινε.

Έκλεισα ραντεβού, για να του μιλήσω ιδιαιτέρως και μόλις πάτησα το πόδι μου στο γραφείο του, ήταν σαν να μπήκα σε έναν άλλον κόσμο. Καθόταν πίσω από ένα μεγάλο γραφείο. Κάθισα σε μια καρέκλα μπροστά του και του εξιστόρησα όλη την ιστορία της ζωής μου σε δευτερόλεπτα. Όπως άρχισε να μου απαντά, το μόνο που μπορούσα να ακούσω ήταν το Ηχητικό Ρεύμα. Όλο το δωμάτιο δονούταν έντονα από ένα ζεστό καταπραϋντικό ήχο που με αγκάλιαζε. Ένοιωσα μεγαλύτερη ασφάλεια από ποτέ και δεν ήθελα να κουνηθώ. Χωρίς να είμαι ικανή να ακούσω ούτε καν τη χροιά της φωνής του λόγο της έντασης του Ήχου, κατάλαβα όλα όσα ήθελε να μου πει.

Την επόμενη εβδομάδα είχα την ευκαιρία να συναντήσω τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ άλλη μια φορά. Σε αυτή τη συνάντηση είχα μια εντυπωσιακή εμπειρία. Καθώς κάθισα κοντά Του, κυριολεκτικά ένιωσα την περιοχή του Τρίτου Οφθαλμού μου να ανοίγει. Ζήτησα τη μύηση και την έλαβα λίγες ημέρες αργότερα. Είμαι αρκετά σκεπτικίστρια και χρειάζονται γεγονότα, για να με πείσουν για κάτι. Αλλά μετά από αυτή την εκπληκτική εβδομάδα, δεν είχα απολύτως κανέναν ενδοιασμό πως είχα βρει το σωστό μονοπάτι και το σωστό πνευματικό Διδάσκαλο.

70. Ρόουζ Γκρέισον

Το καλοκαίρι, πριν να πάω στην τρίτη λυκείου, όταν ήμουν στο Δυτικό Παλμ Μπιτς της Φλώριδα, αποφάσισα να γραφτώ σε κολέγιο στο Σικάγο, για να είμαι κοντά στο Μαχαράτζ Τζι και το κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Έκανα, λοιπόν, αίτηση σε σχολές της περιοχής και περίμενα εναγωνίως για θετικές απαντητικές επιστολές. Είχα επιλέξει ένα συγκεκριμένο πανεπιστήμιο και καταχάρηκα, όταν πληροφορήθηκα πως έγινα δεκτή. Αλλά ούτε και εγώ δεν κατάλαβα πώς έχασα την προθεσμία υποβολής της αίτησης και των απαραίτητων δικαιολογητικών, που επιβεβαιώνουν την πρόθεσή μου να φοιτήσω εκεί τον ερχόμενο Σεπτέμβριο.

Όταν το αντιλήφθηκα, αμέσως τηλεφώνησα στο πανεπιστήμιο. Μου είπαν πως όχι μόνο είχε λήξει η προθεσμία, αλλά δεν μπορούσα ούτε καν να μπω σε λίστα αναμονής, καθώς πολλοί άλλοι είχαν ανταποκριθεί έγκαιρα. Ό,τι και να έλεγα, η σύμβουλος του τμήματος εγγραφών επέμενε πως ήταν αδύνατον να γίνει κάτι και δεν μπορούσε να υπάρξει καμία εξαίρεση για την περίπτωσή μου. Στο τέλος, την εκλιπαρούσα να με βοηθήσει και προσφέρθηκε να μιλήσει με τον επικεφαλής του τμήματος εγγραφών για την υπόθεσή μου. Αλλά πολύ σύντομα έλαβα την τελεσίδικη απόφασή τους πως δεν μπορούσε πλέον να γίνει τίποτα. *«Έχασες την ευκαιρία σου»,* μου είπε.

Σε αυτό το σημείο ξέσπασα σε αναφιλητά και πήγα στο δωμάτιό μου. Την ίδια στιγμή χτύπησε το τηλέφωνο. Η μητέρα μου απάντησε και μου είπε αργότερα πως ήταν ο Μαχαράτζ Τζι.(Δε θυμάμαι ποτέ να έχει ξανατηλεφωνήσει στο σπίτι μας!). Είχε πει: *«Για σας. Είμαι ο Ρατζίντερ Σινγκ. Τι κάνετε, πώς πάνε τα πράγματα;»* Όταν η μαμά μου του εξήγησε την κατάσταση, ο Διδάσκαλος συμβούλεψε: *«Καλά, δεν πρέπει να το βάλει κάτω. Η Ρόουζ θα έπρεπε να ξανατηλεφωνήσει και να στείλει και ένα φαξ».*

Με το που το έμαθα αυτό, σκούπισα τα δάκρυά μου, τηλεφώνησα πάλι στο πανεπιστήμιο και για μια ακόμα φορά έλαβα αρνητική απάντηση. Την ίδια νύχτα έστειλα και ένα φαξ.

Δυο μέρες αργότερα με φώναξαν έξω από την τάξη στο λύκειο, για να απαντήσω σε ένα υπεραστικό τηλεφώνημα. Προς έκπληξή μου, ήταν η σύμβουλος στις εγγραφές του πανεπιστημίου. Είχαν ψάξει και με είχαν βρει στην τάξη μου, για να με προσκαλέσουν προσωπικά να εγγραφώ στη σχολή τους!

Ήμουν στο Σικάγο τέσσερα χρόνια και πήγαινα στα σάτσανγκ όποτε μπορούσα ακόμα και κατά την εξεταστική περίοδο. Ούτως η άλλως ήξερα πως μόνο χάρη στο Μαχαράτζ Τζι φοιτούσα εκεί.

71. Λιέτ Γκάγκν

Έχω ανακαλύψει πως ο Διδάσκαλος φροντίζει τις ανάγκες μας μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια. Το Μάιο του 1994 ήθελα να ταξιδέψω από το Μόντρεαλ στο Σικάγο, για να δω το Διδάσκαλο. Εκείνη την περίοδο δεν είχα καλή δουλειά και είχα χαμηλές αποδοχές. Δεν είχα αρκετά χρήμματα αλλά πήγα στην τράπεζα να πάρω όσα λίγα μπορούσα. Προς μεγάλη μου έκπληξη και απορία, μου είπαν ότι είχα ένα επιπλέον ποσό εκατό δολαρίων στις οικονομίες μου. Ήξερα ότι αυτό δεν μπορούσε να συνέβαινε, αλλά από την τράπεζα με διαβεβαίωσαν ότι δεν είχε γίνει κανένα λάθος. Με αυτά τα χρήματα θα μπορούσα να ταξιδέψω.

Πέρα από το ότι απόλαυσα υπέροχα σάτσανγκ είχα και μια προσωπική συνέντευξη με το Διδάσκαλο που ήταν πάρα πολύ εποικοδομητική και αναπτέρωσε το ηθικό μου. Κατά την διάρκεια αυτής της συνέντευξης απάντησε σε όλες μου τις ερωτήσεις και μου έδωσε συμβουλές για το μέλλον. Επέστρεψα στο Μόντρεαλ σε κατάσταση έκστασης. Κατά την διάρκεια των επόμενων εβδομάδων πέρασα μια εξαιρετικά δύσκολη φάση της ζωής μου και νοσηλεύτηκα για ένα διάστημα. Καθ' όλη όμως τη διάρκεια αυτής της περιόδου, μπορούσα να νοιώσω το Διδάσκαλο να με στηρίζει και να μου δίνει δύναμη. Ήταν μόνο τότε που συνειδητοποίησα πόσο σημαντικό υπήρξε το ταξίδι μου στο Σικάγο και πόσο χρήσιμες ήταν οι συμβουλές του Διδασκάλου για εμένα.

Έξι μήνες αργότερα και μόλις είχα βρει καινούργια δουλειά, ένας ταμίας στην τράπεζα μου τηλεφώνησε, για να μου πει ότι είχε γίνει κάποιο λάθος και πως τώρα ανακάλυψαν πως εκείνα τα εκατό δολάρια που είχαν κατατεθεί στον λογαριασμό μου ήταν από λάθος.

72. Εύα Γκράφτ

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ με μύησε στο Δελχί στην Ινδία, το 1977. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ είχε μυήσει το σύζυγό μου Τζέιμς στο Βερμόντ το 1972. Κάποτε, όταν ήδη ο Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι είχε αφήσει το φυσικό του σώμα, ταξιδέψαμε με το σύζυγό μου στο Σικάγο, για να παρευρεθούμε σε ένα πρόγραμμα διαλογισμού το τριήμερο της «αργίας της Δευτέρας και της Εργατικής Ημέρας» τον Σεπτέμβριο του 1989. Σκεπτόμουνα πως ο Διδάσκαλος Ραζίντερ Σινγκ θα ήταν πλέον ο πνευματικός μου διδάσκαλος στο γήινο επίπεδο. Ήξερα πως έπρεπε από καρδιάς να τον αποδεχθώ ολόψυχα.

Κάθισα λοιπόν κοντά στην δημόσια αίθουσα όπου θα γινόταν το πρό-γραμμα και είπα μια προσευχή στο Θεό να με βοηθήσει. Όλες μου οι σκέψεις, τα αισθήματα και η προσοχή ήταν εστιασμένα στο επόμενο βήμα. Αυτή δε θα ήταν μια οποιαδήποτε συνάντηση. Υπάρχουν πολλοί

δρόμοι στην ζωή και η Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα προϋποθέτει έναν ζωντανό πνευματικό Διδάσκαλο. Για να συνεχίσω στο μονοπάτι, χρειαζόμουν την καθοδήγηση του Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι.

Ο Ρατζίντερ Μαχαράτζ έκανε τα δύσκολα εύκολα. Από την πρώτη στιγμή που τον αντίκρισα, τρόμαξα από το δέος της πνευματικής του υπόστασης. Ο φόβος πως δε θα μπορούσα να τον αποδεχθώ διαλύθηκε, καθώς μια μυστικιστική δύναμη ανάβλυζε από μέσα του. Όταν έλεγε καλησπέρα στον Τζέιμς και σε εμένα, η δόνησή του με έκανε να μην μπορώ να αρθρώσω λέξη. Τουλάχιστον όμως μπόρεσα να γνέψω με το κεφάλι. Δεν υπάρχουν λέξεις να περιγράψουν την ατελείωτα γλυκιά δύναμη που ανέβλυζε από αυτόν. Όπως μιλούσε για λίγο με τον Τζέιμς, ξάφνου είχα μια εσωτερική συνειδητοποίηση της δύναμής του, η οποία είχε αδειάσει τον νου μου από κάθε σκέψη. Ο Μαχαράτζ Τζι με κοίταξε με μια συμπονετική ματιά γεμάτη κατανόηση, με χτύπησε στον ώμο και συνέχισε.

Εκείνο το σαββατοκύριακο ο Μαχαράτζ Τζι έδωσε ομιλίες και σεμινάρια διαλογισμού σε μεγάλο κοινό. Με δυσκολία άκουγα τα λόγια του. Ένα έντονο φως τον περιέβαλλε, όταν κάθισε στην εξέδρα. Με το πέρασμα της ώρας το φως αυξανόταν και παρόλο που γινόταν εκτυφλωτικό, ήταν ταυτόχρονα ανώδυνο για τα μάτια. Αρχικά νόμιζα πως κάτι πάθανε τα μάτια μου, έτσι κοίταζα αλλού, για να δω αν υπήρχε φως κάπου αλλού αλλά μάταια. Αυτός ήταν η πηγή της ακτινοβολίας.

Το πρόσωπό του συνέχιζε να αλλάζει σε πολλά άλλα άγνωστα πρόσωπα. Κάποιες στιγμές το υλικό του σώμα πρακτικά εξαφανιζόταν, τα χαρακτηριστικά του θόλωναν και υπήρχε μόνο φως. Καθισμένη όπως ήμουν, ήταν σαν να παρακολουθώ ένα εξαίσιο θέαμα με πυροτεχνήματα. Κάποια στιγμή στη διάρκεια του προγράμματος, η ντάρσαν του ήρθε καταπάνω μου σαν μια καλά εστιασμένη, συμπυκνωμένη δέσμη φωτός. Έμοιαζε με προβολέα που στρεφόταν προς την κατεύθυνσή μου. Καθώς το φως έμπαινε στα μάτια μου, κατακλύσθηκα από μια αδημονία για αποκλειστικά πνευματική ύπαρξη. Άσπιλη από υλικό σώμα. Ήθελα να ενωθώ με τον ανώτερο εαυτό μου. Η ένταση αυτής της λαχτάρας επισκίασε κάθε άλλη προσδοκία που είχα. Επιθυμούσα μόνον τον Θεό. Αυτές οι εμπειρίες είχαν τέτοια επίδραση που ήξερα πως τα πάντα στη ζωή μου έπρεπε να μπουν σε αναμονή, μέχρι να μπορέσω, κάπως, να τις επεξεργαστώ και να τις κατανοήσω. Ένοιωθα πως έπρεπε να τις κατατάξω και να τις αξιολογήσω.

Ο Μαχαράτζ Τζι ήταν προγραμματισμένο να πάει στην Ινδία μετά τις εκδηλώσεις στο Σικάγο. Από το Σικάγο πήγα πίσω στην Νέα Υόρκη και από εκεί, λίγες μέρες αργότερα κανόνισα να επισκεφθώ το νέο μου Διδάσκαλο στο Δελχί. Φτάνοντας στο Δελχί οι δραστηριότητες που θα γίνονταν σε ανάμνηση των γενεθλίων του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι βρίσκονταν σε εξέλιξη. Ανεβαίνοντας ο Μαχαράτζ Τζι για να καθίσει

στην εξέδρα, έβλεπα ένα όμορφο φως γύρω του. Κάθισα για πολλές ώρες στην ιερή παρουσία του, ολοκληρωτικά έκθαμβη από την μεγαλοπρέπειά του. Στο τέλος κάθε ημέρας πήγαινα στο δωμάτιό μου για διαλογισμό. Είδα πως χρειαζόμουν ελάχιστο ύπνο και συχνά τον παρέλειπα τελείως και αντί αυτού έκανα διαλογισμό σε αναμονή της επόμενης ημέρας.

Αυτές τις ώρες τα υλικά αντικείμενα πολλές φορές έχαναν την συμπαγή σκληρή τους όψη και συχνά τα έβλεπα σαν να υγροποιούνται. Το πάτωμα έλαμπε σαν νερό, σαν να μπορούσα να βυθιστώ μέσα του. Καθώς περνούσαν οι μέρες στο άσραμ, η παρουσία του Μαχαράτζ Τζι με γέμισε με ανυπέρβλητη γαλήνη και ηρεμία, πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που ο κόσμος αυτός θα μπορούσε ποτέ να προσφέρει. Ξεχνούσα να φάω και σχεδόν δεν έβγαζα λέξη. Τι μπορούσα άλλωστε να πω; Η όλη εμπειρία ήταν τόσο μεθυστική τόσο περιεκτική αλλά και λυτρωτική. Κάθε αμφιβολία για το ότι ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ήταν η πηγή της πνευματικότητας είχε εξαλειφθεί.

Σε μια συνεστίαση στην διάρκεια του συνεδρίου ο Μαχαράτζ Τζι γύρισε και μου είπε χαμογελώντας: *«Φάε και λίγο φαγητό. Μη ζεις μόνο με πνευματική τροφή»*. Ήταν μια γλυκιά αναγνώριση της κατάστασής μου. Μένοντας στο άσραμ μπόρεσα να ταξινομήσω τις εμπειρίες μου και να ξαναενώσω τα συστατικά της ζωής μου, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα καινούργιο διαφορετικό μοτίβο.

73. Χέλγκα Κάμμερλ

Το πεντάχρονο αγόρι μιας οικογένειας μυημένων του Μονάχου έπαιζε μπάλα με φίλους του σε ένα μικρό πάρκο κοντά σε μια κεντρική οδό. Η μπάλα πετάχτηκε στον πολυσύχναστο δρόμο και το παιδί αυθόρμητα όρμησε πίσω της. Ξαφνικά όμως, όπως είχε αρχίσει να τρέχει, ένας άνδρας το εμπόδισε, τραβώντας το πίσω στο πεζοδρόμιο. Όταν το παιδί στράφηκε πίσω του είδε ποιος τον είχε συγκρατήσει. Τον είδαν και οι φίλοι του και τον ρώτησαν αργότερα *«Ποιος ήταν αυτός ο άνθρωπος;»* Όταν το παιδί γύρισε πίσω διηγήθηκε το συμβάν στη μητέρα του και της είπε ότι ο δάσκαλος του διαλογισμού της τον κράτησε από το μπράτσο, για να μη κατέβει στο δρόμο. Η ταυτότητα του Διδασκάλου επιβεβαιώθηκε, όταν η μητέρα του παιδιού τού έδειξε τη φωτογραφία του, που την είχαν στο σπίτι τους κρεμασμένη και που ήδη το παιδί γνώριζε.

Ένα άλλο πολύ ενδιαφέρον περιστατικό συνέβη αρκετά χρόνια αργότερα, όταν ο Μαχαράτζ Τζι σταμάτησε για λίγο στη Φρανκφούρτη καθ’οδόν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες ερχόμενος από την Ινδία. Είχε προγραμματιστεί να δοθεί μύηση σε διακόσια περίπου άτομα που περίμεναν την άφιξή του. Άλλα εξακόσια άτομα, ήδη μυημένοι, παρευρέθηκαν στη μύηση. Στη διάρκεια της συνάντησης ο Διδάσκαλος ανακοίνωσε πως

θα περπατούσε στο δωμάτιο και θα άγγιζε στο μέτωπο όλους, ενώ θα διαλογίζονταν.

Μια μυημένη ήταν πανευτυχής όταν άκουσε πως η κόρη της, που τώρα έπαιρνε τη μύηση, θα λάμβανε την προσοχή του Μαχαράτζ Τζι. Αφού δόθηκαν οι οδηγίες μύησης, το γκρουπ έκλεισε τα μάτια και όλοι άρχισαν να διαλογίζονται. Αυτή η μητέρα παρακολουθούσε, καθώς ο Μαχαράτζ Τζι άρχισε να περνάει μέσα από το κοινό. Προς απογοήτευσή της είδε πως, αφού πέρασε και άγγιξε την πρώτη σειρά, αποφάσισε πως τα παπούτσια του έκαναν υπερβολικό θόρυβο πάνω στο ξύλινο πάτωμα και βγήκε από την αίθουσα αφήνοντας το γκρουπ σε διαλογισμό. Η κόρη της δεν καθόταν στην πρώτη σειρά, έτσι έχασε την ευκαιρία ο Μαχαράτζ Τζι να της αγγίξει το μέτωπο.

Η μάνα μού εξήγησε πως, όταν συνάντησε την κόρη της λίγο αργότερα, η κόρη της ανέφερε τι υπέροχη εμπειρία είχε, αφότου ο Μαχαράτζ Τζι άγγιξε το μέτωπό της. Έπειτα, ένας άντρας ήρθε και μου είπε ότι ένοιωσε ότι ο Διδάσκαλος άγγιξε το μέτωπό του, αλλά εγώ είχα δει με τα μάτια μου πως αυτός ο άντρας ήταν καθισμένος στην τελευταία σειρά και ο Μαχαράτζ Τζι δεν είχε καν πλησιάσει κοντά του στην φυσική του μορφή. Τέλος, ένα τρίτο άτομο, το οποίο επίσης δεν είχε καθίσει στην πρώτη σειρά, ανέφερε πόσο ευγνώμον ήταν για την ευλογία του Διδάσκαλου που άγγιξε με το χέρι του το κεφάλι της! Εάν αυτοί δεν το είχαν αναφέρει, ποτέ δε θα είχα μάθει πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είχε προσφέρει ευλογία στους παρευρισκόμενους, που έφθανε πολύ πιο πέρα από αυτό που τα φυσικά μας μάτια μπορούν να δουν.

74. Ρέβαθι Ραμντάς

Με την οικογένειά μου πήγαμε στην περιοχή Ρίσικες της βόρειας Ινδίας, όταν ήμουν μόλις επτά ετών. Αφού διασχίσαμε την γέφυρα Λάξμαν Ζιούλα μπήκαμε σε ένα δάσος, όπου είδαμε αρκετούς ρίσις και μιούνις πασαλειμμένους με άμμο και καθισμένους οκλαδόν σε διαλογισμό πάνω σε κάτι ανυψωμένες πλατφόρμες. Ρώτησα τον παππού μου για αυτούς και μου εξήγησε πως μπορούμε να πετύχουμε την Θέωση μόνο μέσω του διαλογισμού. Μετά από αυτό μερικές φορές έκλεινα τα μάτια και επαναλάμβανα το όνομα του Θεού, νομίζοντας πως αυτό ήταν ο αληθινός διαλογισμός. Μόνο αφού έμαθα για το Σαντ Ματ συνειδητοποίησα πως θα έπρεπε να δω το Φως του Θεού και να ακούσω τον Ήχο του Θεού εσωτερικά. Ο σύζυγός μου, τα τέσσερα παιδιά μου και εγώ πήραμε τη μύηση από τον Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι.

Κάποτε, ο σύζυγός μου και εγώ πήγαμε από το Δελχί στο Μαντράς για ένα γάμο. Ακριβώς λίγο πριν την επιστροφή, ανακαλύψαμε πως δεν μπορούσαμε να βρούμε τα αεροπορικά μας εισιτήρια. Λόγο της αυξη-

μένης κίνησης της θερινής περιόδου ήταν ουσιαστικά αδύνατον να κάνουμε άλλη κράτηση. Ήμασταν τόσο αναστατωμένοι, που δεν μπορούσαμε να κοιμηθούμε και προσευχηθήκαμε στο Διδάσκαλο να μας σώσει. Προς τα μεσάνυχτα ψάξαμε για άλλη μια φορά πολύ σχολαστικά όλες τις τσάντες και όλες αποσκευές μας για τα εισιτήρια, αλλά πάλι δε βρήκαμε τίποτα. Γύρω στις 3:30 το ξημέρωμα βρήκα το σύζυγό μου να ψάχνει πάλι τις τσάντες και τον ρώτησα το γιατί. Μου είπε πως ο Μαχαράτζ Τζι του είχε εμφανισθεί και του είπε: «Γιατί ανησυχείς; Τα εισιτήρια είναι στο πορτοκαλί πορτοφόλι, μέσα στην χειραποσκευή σου. Πήγαινε και βρες τα.» Και προς μεγάλη μας ανακούφιση, ήταν πράγματι εκεί.

Διάβασα στη βιογραφία ενός Νότιου Ινδού σανιάσιν πως είχε δει το Φως του Θεού τόσο λαμπερό όσο το φως χίλιων ήλιων. Την επόμενη ημέρα είχα έντονη επιθυμία να βιώσω την ίδια πνευματική εμπειρία και προσευχόμενη στον Μαχαράτζ Τζι έκλαιγα και με δάκρυα στα μάτια του ζήτησα να μου χαρίσει την ευλογία να έχω την ίδια πνευματική εμπειρία. Στο διαλογισμό μου μού έδωσε αυτό που του ζήτησα. Είδα το φως χιλίων ήλιων σαν τον ήλιο του καταμεσήμερου αλλά τόσο εκτυφλωτικό, που γυμνό ένα φυσικό μάτι δεν αντέχει να αντικρίσει. Ένοιωσα το είναι μου να λούζεται μέσα σε αυτό το φως, χωρίς να αισθάνομαι ότι υπήρχε ιδιαίτερη ζέστη. Δεν ξέρω πόσο διάρκεσε το όραμα, αλλά εξακολουθώ κάθε στιγμή, όταν το σκέπτομαι, να απολαμβάνω την ευδαιμονία και την έκστασή του. Με άφησε χωρίς λόγια, για να μπορώ να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ.

75. Μπέττε Χόφμαν

Ταξίδευα με τον Μαχαράτζ Τζι σε περιοδεία στην Νότια Αμερική. Αν και είχα πάει για προσωπικό πνευματικό όφελος, πολύ συχνά η προσοχή μου ήταν διασπασμένη με το να απασχολούμαι με τις προετοιμασίες για τον επόμενο σταθμό της περιοδείας. Το πρόγραμμα ήταν πυρετώδες, αλλά κάθε φορά που υπήρχε σεμινάριο διαλογισμού ανυπομονούσα να παρατήσω τις ασχολίες μου και να συγκεντρωθώ στο διαλογισμό, προκειμένου να επανασυνδεθώ με την εσωτερική ευδαιμονία. Δυστυχώς, αυτό που διαρκώς συνέβαινε ήταν πως, έχοντας τόσα πολλά στο κεφάλι μου να διαχειριστώ, δυσκολευόμουν να καθίσω σε διαλογισμό.

Θυμάμαι λοιπόν μια συγκεκριμένη ημέρα στο Κάλι της Κολομβίας. Ήμασταν στο Ολυμπιακό Γυμναστήριο όπου δίνονταν οι δημόσιες ομιλίες του Ρατζίντερ Σίνγκ. Υπήρχε μεγάλος συνωστισμός. Καθόμουν λίγο απόμακρα κοντά σε έναν τοίχο. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ είχε εξηγήσει την τεχνική του διαλογισμού και είχε βάλει το κοινό σε διαλογισμό. Έκανα μια προσπάθεια, αλλά σύντομα ανακάλυψα πως θα είχα δυσκολία στη συγκέντρωση. Όταν είναι μικρότερο το ακροατήριο, ο Μαχαράτζ Τζι

συχνά βάζει το χέρι του στο κεφάλι μας κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μας και με τον αντίχειρά του ακουμπάει το μέτωπό μας. Αυτό δίνει μια τεράστια ώθηση στο διαλογισμό. Ήξερα όμως πως ήμαστε πάρα πολλοί, για να κάνει κάτι τέτοιο. Ειλικρινά, εκλιπαρούσα για έναν επιτυχημένο διαλογισμό εκείνη την ημέρα. Κάθισα λοιπόν με τα μάτια μου κλειστά και άκουγα τα βήματα του Μαχαράτζ Τζι να πλησιάζουν, καθώς περπατούσε στον διάδρομο, ίσως είκοσι βήματα μακριά. Θα πρέπει να με λυπήθηκε, γιατί σε μια στιγμή ένοιωσα ένα χέρι από το πουθενά που με μάζεψε, με σήκωσε (όχι το σώμα μου αλλά την προσοχή μου, την ψυχή μου, τη συνειδητότητά μου) και με εκσφενδόνισε κάτω, συγκεντρωμένη ακριβώς και μόνο στο Τρίτο Μάτι, περίπου όπως καθίζεις ένα παιδάκι σε μια ψιλή καρέκλα για να φάει το φαγητό του.

Τι ευτυχία ήταν αυτή! Όχι μόνο να έχω έναν ωραίο διαλογισμό, αλλά επίσης και να ξέρω πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είναι ενήμερος για τις επιθυμίες της καρδιάς μας και τις πνευματικές μας ανάγκες.

76. Τζάστις Ντον

Στις αρχές της Αποστολής του, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι έκανε μια στάση στο Παρίσι. Ένα γκρουπ από εμάς είχαμε έρθει από την Αγγλία, για να δούμε τον Μαχαράτζ Τζι και ήταν ένα υπέροχο ταξίδι. Μας προσκάλεσε να τον συναντήσουμε. Στην διάρκεια της συνάντησης κάποιος ανέφερε ότι, όταν ο Διδάσκαλος ταξιδεύει σε περιοδεία στην Ινδία, το ταξίδι για αυτούς που τον συνοδεύουν είναι πολύ εξαντλητικό. Καθόμουν ακριβώς πίσω από τον Μαχαράτζ Τζι και σκέφθηκα *«Κούραση; Πώς μπορεί κανείς με το Διδάσκαλο να κουραστεί;»* Αμέσως μόλις αυτή η σκέψη πέρασε από το μυαλό μου, ο Μαχαράτζ Τζι γύρισε πίσω και με κοίταξε, σαν να είχε διαβάσει την σκέψη μου. Λίγο αργότερα, ρώτησα το Διδάσκαλο εάν μπορούσα να τον επισκεφθώ στην Αμερική, αλλά εκείνος μου πρότεινε πως θα ήταν προτιμότερο να πάω στην Ινδία σε περιοδεία μαζί του.

Πράγματι, μετά από λίγο καιρό πήγα με τον Μαχαράτζ Τζι στην Νότια Ινδία. Στο Μαντράς το πλήθος των μυημένων Ινδών που περίμεναν ξεχύθηκαν γύρω του, σαν κύμα που σκάει και παρασύρει τα πάντα. Χιλιάδες άνθρωποι πρόσμεναν έστω μια φευγαλέα ματιά του, για να λάβουν την αγάπη του, όλοι τους ταυτόχρονα. Είδα κάποιους λίγους παρευρισκόμενους να σχηματίζουν έναν προστατευτικό κλοιό γύρω του, για να αποτρέψουν τους γύρω ανθρώπους από το να τον συνθλίψουν. Δεν τα κατάφερναν, έτσι βοήθησα και εγώ. Καταφέραμε να φτιάξουμε αυτόν τον κλοιό, αλλά αυτό ήταν πολύ δύσκολο και εξουθενωτικό. Αργά-αργά μπορέσαμε να του ανοίξουμε δρόμο μέσα από το πλήθος και πήγαμε προς το αυτοκίνητο. Όταν ο Διδάσκαλος έφθασε στο αυτοκίνητο, γύρισε

πίσω και με κοίταξε, άνοιξε διάπλατα τα μάτια του και μετά έγνεψε με το κεφάλι του. Μόλις τότε θυμήθηκα αυτό που κάποτε είχα αναρωτηθεί: *«πώς μια περιοδεία με τον Διδάσκαλο μπορεί να είναι κουραστική;»* Από εκείνη την στιγμή συνειδητοποίησα ότι ο ίδιος ο Μαχαράτζ Τζι σπάνια ξεκουραζόταν. Έκανε κάθε δυνατή προσπάθεια, σε κάθε πόλη, να αφιερώνει το μέγιστο δυνατό χρόνο στις χιλιάδες των ανθρώπων που συρρέουν από όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, για να τον συναντήσουν. Ανεξάρτητα από το πόσο απαιτητικό ήταν το ταξίδι, πόσο ατέλειωτα μακριές ήταν οι ημέρες και οι νύχτες, δεν ενδιαφέρθηκε καθόλου, ούτε στιγμή, για την προσωπική του βολή και δεν έδωσε καμία απολύτως σημασία στις φυσικές του ανάγκες. Αυτή η εμπειρία ήταν για εμένα άκρως ταπεινωτική. Δυστυχώς, μέχρι τότε είχα καταλάβει πάρα πολύ λίγα για το μέγεθος των τρομακτικών θυσιών που αυτός ο Διδάσκαλος κάνει καθημερινά, επί μονίμου βάσεως, για τους μαθητές του.

77. Ρίγκο Μούνεζ

Στην εφηβεία συχνά εγκατέλειπα το σώμα τις νύχτες. Ήταν ένα είδος Αστρικής προβολής που μου συνέβαινε ακούσια. Μερικές φορές πήγαινα λίγα τετράγωνα πιο κάτω στην γειτονιά, άλλες φορές ταξίδευα σε άλλα μέρη της Γης ή επισκεπτόμουν κάποιους άλλους ανθρώπους και τους παρακολουθούσα, ποτέ όμως δε με έβλεπαν και δε με άκουγαν. Μια φορά είχα μια πολύ ιδιαίτερη εμπειρία, όπου ταξίδεψα στο φεγγάρι και στάθηκα από εκεί να χαζεύω την Γη. Ήταν πολύ συγκινητικό και μου έφερε δάκρυα στα μάτια. Η υλική Γη φαινόταν τόσο όμορφη με τα στροβιλιζόμενα χρώματα του λευκού και του μπλε! Αλλά τις περισσότερες φορές δεν ήθελα να αφήνω το σώμα και ούτε μου άρεσε το παράξενο συναίσθημα της γρήγορης και απότομης επιστροφής στο σώμα. Προσευχήθηκα, λοιπόν, οι εμπειρίες μου αυτές να σταματήσουν και έτσι και έγινε.

Γύρω στα είκοσί μου χρόνια, άρχισα να πηγαίνω στα σάτσανγκ και να μαθαίνω τα διδάγματα του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Αυτό μου άνοιξε έναν καινούργιο ορίζοντα σε έναν κόσμο πραγματικών πνευματικών εμπειριών. Κάτι πολύ ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι τον καιρό που πρωτοάρχισα να πηγαίνω στα σάτσανγκ ο πατέρας μου ήταν στα τελευταία του. Μου είπε πως ένας άγνωστος άνδρας με τουρμπάνι επανειλημμένα ερχόταν στο δωμάτιό του και τον χαιρετούσε. Τότε βέβαια δεν γνώριζα πως αυτό ήταν η προστασία που παρείχε ο Διδάσκαλος στους αγαπημένους των αφοσιωμένων του μαθητών. Απλώς δεν είχα κάνει ακόμα το συνειρμό. Εξάλλου, τότε δεν ήμουν καν μυημένος, απλώς είχα πάει σε κάποια σάτσανγκ!

Από την μύησή μου και μετά έχω πάρει την ευλογία να βιώνω υπέροχες εμπειρίες στη διάρκεια της νύχτας. Νοιώθω πως μπορώ να τις μοιραστώ, γιατί ξέρω πως δεν είναι παρά δώρα του Διδασκάλου. Σε πληθώρα περιπτώσεων έχω οδηγηθεί ψηλά σε ένα θεσπέσιο ουρανό. Δεν ξέρω πώς να περιγράψω τη διαφορά από το φυσικό ουρανό που βλέπουμε με τα μάτια μας, αλλά αυτό που μπορώ να πω είναι ότι μοιάζει να υπάρχει σε μια άλλη διάσταση. Υπάρχουν εναλλασσόμενες αποχρώσεις του βαθύ μπλε και του μοβ που σου κόβουν την ανάσα με την ομορφιά τους. Τα αστέρια είναι πιο απαστράπτοντα από ό,τι μπορούμε να δούμε ακόμα και με πεντακάθαρο ουρανό και στην πιο απομακρυσμένη γωνιά της Γης. Μερικές φορές υπάρχουν χρωματιστά φώτα και διάττοντες αστέρες στον ουρανό. Το φεγγάρι εκεί είναι εξαιρετικά φωτεινό. Είναι μια τεράστια, δροσερή σφαίρα χρυσού, κίτρινου και λευκού φωτός. Αυτό που είναι πιο αξιοσημείωτο είναι η καθησυχαστική ήρεμη δόνηση που υπάρχει εκεί. Είναι τόσο απόλυτα ειρηνική, που ο οποιοσδήποτε θα ήθελε να μείνει εκεί ακίνητος και να μη γυρίσει ποτέ πίσω. Ως προς εμένα πάντα νοιώθω ανανεωμένος και ανεβασμένος.

Σε άλλες περιπτώσεις ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ Τζι μου έχει εμφανισθεί σε οράματα. Ένα από τα αγαπημένα μού συνέβη πέρυσι την ημέρα του εορτασμού των γενεθλίων του. Λόγο οικογενειακών καταστάσεων δεν μπόρεσα να πάω στην Ινδία για τα γενέθλιά του. Αλλά σε αυτό το όραμα ήμουν προσκεκλημένος στην γιορτή. Είχε διαμορφωθεί μια τεράστια αίθουσα με πολλά τραπέζια δείπνου σκεπασμένα με όμορφα λευκά τραπεζομάντιλα. Ο Μαχαράτζ Τζι και η οικογένειά του κάθονταν σε ένα μακρύ κεντρικό τραπέζι. Μια μεγάλη τούρτα ήταν τοποθετημένη στο κέντρο του τραπεζιού και εγώ στεκόμουν εκεί κοντά στο πλάι. Υπήρχαν παντού λουλούδια. Κυρίως λευκά μπουκέτα και λίγα κίτρινα. Πολλοί άλλοι μυημένοι βρίσκονταν εκεί. Απολάμβανα να παρευρίσκομαι στην παρουσία του Διδασκάλου, που πολύ συχνά γύριζε και με κοίταζε. Σε ένα βάζο κοντά μου τα λουλούδια μαραίνονταν. Ο Μαχαράτζ Τζι έστρεψε το χέρι του προς τα λουλούδια και τα μπουμπούκια ξαναζωντάνεψαν σε πλήρη ανθοφορία. Ήταν τρομακτικά δυνατή εμπειρία να τον παρακολουθείς. Με κοίταζε με μια λάμψη στα μάτια και τηλεπαθητικά μου είπε πως και εγώ θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω τη δύναμη της αγάπης. Εξήγησε πως είναι κομμάτι της φύσης και πως τα φυτά ανταποκρίνονται στην αγάπη. Μετά έψαξε για τυχόν μαραμένα λουλούδια και επανέλαβε το θαύμα, σαν να προσπαθούσε να με διδάξει. Μετά από αυτό όλοι μαζί τραγουδήσαμε τα χρόνια πολλά. Έπειτα, κόπηκε η τούρτα. Μου δόθηκε ένα κομμάτι από την τούρτα, και η χαρούμενη βραδιά έφθασε στο τέλος της.

78. Δαβίδ Λιάο

Όταν πήρα την μύηση από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ στο Βανκούβερ, δεν είχα ιδέα της πραγματικής αξίας αυτού του ανεκτίμητου δώρου. Επίσης, δεν είχα ιδέα τι σημαίνει αληθινός πνευματικός Διδάσκαλος. Αρχικά θεωρούσα τον Μαχαράτζ Τζι σαν ένα ακόμα ένα δάσκαλο διαλογισμού που περνούσε από την πόλη, καθώς το Βανκούβερ πολύ συχνά κατακλύζεται από τέτοιους δασκάλους ή γκουρού, που έρχονται να μοιραστούν τις πνευματικές τους διδασκαλίες. Στην πρώτη δημόσια ομιλία ήμουν γεμάτος εγωισμό και δεν έδωσα και μεγάλη σημασία στο μήνυμά του. Αλλά ένοιωσα μια σπάνια αίσθηση ειρήνης που ήταν πρωτόγνωρη εμπειρία για εμένα. Αναγνώρισα πως είχε κάτι που συναντούσα για πρώτη φορά. Όταν ο Ρατζίντερ Σίνγκ ολοκλήρωσε την ομιλία του και προχώρησε να βγει από την αίθουσα, βρήκα τον εαυτό μου χαμένο ανάμεσα σε αυτούς που με τα χέρια σε στάση προσευχής σπρωχνόντουσαν στην κατάμεστη αίθουσα, για να ανταλλάξουν ένα βλέμμα μαζί του. Δεν ήξερα πως το να έχει κανείς τα χέρια αντικριστά και ακουμπισμένες μεταξύ τους τις παλάμες είναι ένας παραδοσιακός Ινδικός τρόπος χαιρετισμού, ούτε και καταλάβαινα γιατί προσπαθούσαν να λάβουν την "ντάρσαν" του, γιατί τότε δεν είχα ιδέα τι ήταν αυτό.

Ο Μαχαράτζ Τζι κοίταζε από την μια πλευρά της αίθουσας και μετά από την άλλη, καθώς περπατούσε αργά-αργά στον διάδρομο. Ήμουν ψηλά σε ένα υπερυψωμένο θεωρείο στα δεξιά του. Άξαφνα κοίταξε κατευθείαν προς εμένα και κράτησε μόνο τη δική μου ματιά για ένα ατέλειωτο εκατοστό του δευτερολέπτου. Με αυτή τη ματιά στη στιγμή διέλυσε τον εγωισμό μου. αφήνοντας μέσα μου ένα φλέγον ερώτημα: *«Γιατί αυτός ο ξένος με κοίταξε τόσο έντονα, εμένα μόνον για αυτό το μακρύ δευτερόλεπτο;»* Αν και δεν αντιλήφθηκα πως αυτό που βίωσα λέγεται: "έλαβα την ντάρσαν Του, την ευλογία Του" , την ίδια στιγμή δεν μπορούσα να βγάλω αυτήν την εντύπωση από το μυαλό μου. Αυτή η έντονη, η γεμάτη από Χάρη ματιά του, δοσμένη από καθαρό οίκτο, με οδήγησε να πάρω τη μύηση. Χωρίς εκείνη τη μοναδική ματιά της Χάρης του, ακόμα και σήμερα θα ήμουν μια ακόμα μοναχική, άθλια και σε απόγνωση ψυχή. Μια χαμένη ψυχή.

79. Βίκυ Σίμπλεϊ

Ο Διδάσκαλος επισκέφθηκε την Πεόρια του Ιλλινόις για ένα σαββατοκύριακο. Σε μια από τις συνεδριάσεις και κατά την διάρκεια ενός διαλείμματος, αυτός και η Μπάμπλι Τζι, η γυναίκα του, πήγαν να επισκεφθούν το παιδικό σάτσανγκ. Μετά από ζεστή υποδοχή και μια όμορφη παράσταση των παιδιών για χάρη του Διδασκάλου, ο Διδάσκαλος Ρατζίν-

τερ τους μίλησε και τους έδωσε πρασάντ . Με τα παιδιά καθισμένα άνετα γύρω στα πόδια του και ενώ μασουλούσαν το πρασάντ τους, ο Διδάσκαλος τους έκανε μια ερώτηση: *«Τι πιστεύετε ότι είναι το πιο δύσκολο κομμάτι στην δουλειά μου;»*

Τα παιδιά αυθόρμητα, μασουλώντας ταυτόχρονα και το πρασάντ τους, έδωσαν πρόθυμα απαντήσεις: *«Δεν έχεις χρόνο», «Ταξιδεύεις υπερβολικά πολύ», «Ποτέ δεν κοιμάσαι».*

Ο Διδάσκαλος συμφώνησε με όλες αυτές τις απαντήσεις, αλλά καμία δεν κατονόμασε ως το δυσκολότερο πράγμα. Τελικά, με μια λυπημένη χροιά στην φωνή του ο Διδάσκαλος είπε στα παιδιά: *«Το δυσκολότερο μέρος της δουλειάς μου είναι ότι δεν υπάρχει κανένας να μου δώσει πρασάντ.»* Τότε η πάντα γλυκιά Μπάμπλι Τζι, γεμάτη με ανείπωτη στοργή, έγειρε προς το μέρος του Διδασκάλου το πρασάντ της και του είπε απαλά: *«Είναι γι' αυτό που πάντα μοιράζομαι ένα μέρος από το δικό μου πρασάντ μαζί σου.»*

80. Μάικλ Ρίμπετ

Όταν η επιχείρηση στην οποία εργαζόμουν άρχισε να έχει οικονομικά προβλήματα, άρχισα να ψάχνω στην αγορά εργασίας για άλλες ευκαιρίες απασχόλησης. Τότε ήμουν στην βόρεια Καλιφόρνια και συνάντησα έναν κυνηγό ταλέντων που βοηθούσε στελέχη επιχειρήσεων να αλλάζουν δουλειές. Στην πρώτη μας συνάντηση μου είπε: *«Υπάρχει μια εταιρεία που σκέφτομαι πως θα έπρεπε να σε φέρω σε επαφή μαζί τους, αλλά θα έπρεπε να μετακομίσεις.»* Ρώτησα: *«Σε ποια περιοχή αναφέρεσαι;»* και μου απάντησε: *«Κάπου στο Σικάγο»*, Χαμογέλασα για αυτήν του την σκέψη, ξέροντας πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι περνούσε αρκετό χρόνο στο Σικάγο και απάντησα: *«Καλά, αυτό χρειάζεται συζήτηση πάντως δεν το αποκλείω».* Πέταξα για Σικάγο το επόμενο σαββατοκύριακο, για να συμμετάσχω σε ένα πρόγραμμα στο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευμα-τικότητας. Μου είχε πει τη διεύθυνση της καινούργιας εταιρείας, έτσι αποφάσισα να πάω και εκεί για να δω πού ακριβώς βρισκόταν. Έμεινα άφωνος, όταν ανακάλυψα πως ήταν ακριβώς στο απέναντι κτίριο από το Κέντρο.

Στην εταιρεία που δούλευα εξακολούθησαν να υπάρχουν οικονομικά προβλήματα. Λίγους μήνες αργότερα μίλησα με τον Σαντ Ρατζίντερ Σίνγκ Τζι και του είπα πως η εταιρεία στην Καλιφόρνια θα χρεοκοπούσε. *«Μην ανησυχείς,»*, προέβλεψε, *«θα βρεις άλλη δουλειά πολύ σύντομα.»* Τελικά πήρα τη θέση και το γραφείο μου έχει θέα το Κέντρο. Οπότε, από τα δυο χιλιάδες μίλια απόσταση βρέθηκα στις διακόσιες γιάρδες και έκτοτε ζω στο Σικάγο.

81. Αννέτ Σιουμπάτα

Αρχές Δεκεμβρίου του 1997 η πολύ στενή φίλη της μητέρας μου, Νέλλη, πέθανε. Πήγα την μητέρα μου στην κηδεία της και καθώς καθόμασταν στην τελετή άκουσα την φωνή της Νέλλης να με καλεί. Νοητικά, χωρίς να μιλήσω, την ρώτησα αν ήταν καλά. Μου είπε πως ήταν μια χαρά και πως το μέρος όπου βρισκόταν ήταν πανέμορφο. Επίσης, ανέφερε πως την είχε υποδεχθεί ένας ευγενέστατος Ινδός κύριος του οποίου την φωτογραφία είχε δει στο σπίτι μου. Αυτός της είπε πως το όνομά του ήταν Κιρπάλ Σίνγκ (ο Διδάσκαλός μου). Μου ζήτησε να μεταφέρω ένα μήνυμα στην κόρη της: *«Μου αρέσει πολύ η αλυσίδα»*.

Όταν τα έλεγα αυτά στην μάνα μου και σε μια φίλη της στο αυτοκίνητο καθ'οδόν για το σπίτι, η μάνα μου αμέσως κατάλαβε για ποια αλυσίδα μιλούσε η Νέλλη. Η κόρη της Νέλλης είχε αγοράσει μια καινούργια αλυσίδα, για να τη φορέσει στο σώμα της μητέρας της στην ταφή. Αυτή η επιβεβαίωση της ζωής μετά τον θάνατο και η παρουσία του Διδασκάλου μου με την Νέλλη ήταν πολύ παρηγορητικά για την μάνα μου, την φίλη της και την οικογένεια της Νέλλης.

Λίγες εβδομάδες αργότερα, η μητέρα μου νοσηλεύτηκε στην εντατική μονάδα, σε έναν θάλαμο με οκτώ ακόμα ασθενείς. Ήταν πολύ αναστατωμένη και φοβισμένη, εκτός από τις στιγμές που της κρατούσα το χέρι και έκανα σιμράν. Μια μέρα που την επισκέφθηκα, κοίταξα προς τα επάνω και είδα τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι να έρχεται από τον διάδρομο προς τον θάλαμό της. Καμία πόρτα δεν είχε ανοίξει, κανένα βήμα δεν είχε ακουστεί, κανένα ρεύμα αέρα δεν είχε υπάρξει και κανείς δεν τον έβλεπε. Ήταν ντυμένος με δυτικού τύπου ρούχα γραφείου, με λευκό πουκάμισο ανοιχτό στο κολάρο, σκούρο παντελόνι και μαύρα παπούτσια. Στάθηκε για λίγα λεπτά δίπλα στο πλευρό της, με το κεφάλι του σκυμμένο και με το αριστερό του χέρι ακούμπησε το μέτωπό της. Μετά εξαφανίστηκε όσο αθόρυβα είχε αρχικά εμφανισθεί.

Σε καμιά περίπτωση ο Μαχαράτζ Τζι δεν ασχολήθηκε με την παρουσία μου και ούτε και εγώ ένοιωσα απαραίτητο να απευθυνθώ σε αυτόν. Ένοιωθα πως ήταν απόλυτα φυσικό για αυτόν να βρίσκεται εκεί. Ήμουν περιχαρής για την πνευματική του παρουσία που ήρθε να δώσει τις ευλογίες του και να φέρει την αγάπη και την ειρήνη που τον χαρακτηρίζει. Η μητέρα μου ήταν πλέον γαλήνια.

Αργά το επόμενο απόγευμα, ο Μαχαράτζ Τζι ξανάρθε. Στάθηκε πίσω από το προσκεφάλι της μητέρας και ψιθύρισε στο αυτί της. Μέχρι στιγμής υπέθετα πως θα τα κατάφερνε να επανακάμψει, αλλά τώρα για πρώτη φορά μου πέρασε από το νου πως ίσως και να έφευγε πολύ σύντομα. Προσευχήθηκα για παρηγοριά, ανακούφιση και δύναμη να το ξεπεράσω και ο Διδάσκαλος το πραγματοποίησε. Το ίδιο βράδυ η μητέρα πέρασε ειρηνικά 'απέναντι' στον άλλον κόσμο.

82. Γκαετάν Τσάρεστ

Μια μέρα του Οκτώβρη του 1991 ένας σατσάνγκι μου τηλεφώνησε για να μου πει πως οι γιατροί είχαν εντοπίσει και μια τρίτη μετάσταση του καρκίνου που είχε στον εγκέφαλο. Οι προηγούμενοι όγκοι είχαν αφαιρεθεί χειρουργικά, αλλά αυτός ήταν πολύ πιο σοβαρός και σε δύσκολο σημείο στον εγκέφαλο. Ήταν πολύ αναστατωμένος. Ζούσαμε στο Μόντρεαλ και μου εξήγησε πως το Ρίντινγκ Μεμόριαλ, ένα ιατρικό κέντρο ειδικευμένο στις επεμβάσεις στον εγκέφαλο, είχε μια νέα τεχνική. Μου ζήτησε να τηλεφωνήσω στο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και να τον ρωτήσω εάν θα έπρεπε να κάνει την εγχείρηση. Βρήκα τον Μαχαράτζ Τζι που μου είπε: *«Ναι, να προχωρήσει. Πρέπει να κάνει την εγχείρηση.»*

Πριν να προγραμματίσει την εγχείρηση, οι γιατροί έλεγξαν τον εγκέφαλο του ανθρώπου και αποφάνθηκαν πως ο όγκος ήταν από τους δυσκολότερους που είχαν ποτέ δοκιμάσει να θεραπεύσουν. Οι πιθανότητες να τα καταφέρουν δεν ήταν πολλές. Αλλά ο Μαχαράτζ Τζι είχε πει πως θα ήταν όλα εντάξει και να μην ανησυχεί.

Την επόμενη Τρίτη ο φίλος μας έκανε την εγχείρηση και όλα πήγαν κατ' ευχήν. Την ίδια νύχτα μου τηλεφώνησε ο ίδιος και μου παραπονιόταν για έντονους πόνους. Ήταν μεσάνυχτα και μου ζητούσε να ξανατηλεφωνήσω στο Μαχαράτζ Τζι, για να του πάρει τον πόνο. Του είπα πως δεν ένοιωθα την άνεση να κάνω κάτι τέτοιο. Του εξήγησα πως ίσως ο πόνος να ήταν κάτι που θα έπρεπε να αντιμετωπίσει και του πρότεινα να απευθυνθεί στις νοσοκόμες.

Σύντομα ξανατηλεφώνησε λέγοντας πως ο πόνος ήταν αφόρητος. Με ικέτευε να τηλεφωνήσω στο Διδάσκαλο, γιατί δεν άντεχε άλλο. Για μια ακόμα φορά του εξήγησα πως δεν ήμουν σε θέση να του ζητήσω να τον κάνει καλά με αυτόν τον τρόπο. Πρόσθεσα πως η Διδάσκαλος Δύναμη, όντας πανταχού παρούσα, «άκουγε» αυτά που λέγαμε, οπότε ο Μαχαράτζ Τζι ήδη γνώριζε τα πάντα και έτσι ήταν περιττό ένα ακόμα δικό μου τηλεφώνημά. Καθώς του έλεγα αυτά τα λόγια μια λάμψη φωτός εμφανίσθηκε στο σκοτεινό δωμάτιο που βρισκόμουν και μια τρομακτική έκρηξη ενέργειας δημιουργήθηκε, ενώ συγχρόνως ένιωσα το φως να μπαίνει μέσα στον εγκέφαλό μου και από εκεί να κατακλύζει όλη μου την ύπαρξη, κάθε κύτταρο του οργανισμού μου. Μετά το φως αυτό με εγκατέλειψε και βγαίνοντας από το κεφάλι μου φάνηκε σαν να πέρασε μέσα από το καλώδιο του τηλεφώνου και "τίναξε" το φίλο μου στην άλλη άκρη της γραμμής. Μετά από αυτό και μέσα σε ελάχιστα λεπτά ο φίλος μου ηρέμησε και μου είπε πως ο πόνος εξαφανίστηκε.

Τις επόμενες δυο ημέρες η ίασή του ήταν ραγδαία. Εξελίχθηκε τόσο ομαλά, που ο διευθυντής της κλινικής διοργάνωσε ιατρικό συμπόσιο και έδωσε συνέντευξη τύπου με θέμα εργασιών τη νέα χειρουργική τεχνική, το "ιατρικό θαύμα" του νοσοκομείου.

83. Ρίκι Λίνκσμαν

Γνώρισα το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ δεκαεπτά χρόνια πριν να γίνει Διδάσκαλος. Κάνοντας μια ανασκόπηση στο παρελθόν, στις εμπειρίες που μου δόθηκαν εσωτερικά και εξωτερικά, μάλλον προμήνυαν πως ίσως μια μέρα θα γινόταν ο διάδοχος του Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι Μαχαράτζ.

Το 1976 οργανώθηκε μια πρώτη συνάντηση σατσάγκι από την Δύση, με σκοπό συλλογικά να δουλέψουμε για την Αποστολή του τότε νέου Διδάσκαλου, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Εκατόν σαράντα άνθρωποι μαζευτήκαμε στο Μπόουλινγκ Γκριν της Βιρτζίνια, για να συζητήσουμε τους τρόπους που θα αναδιοργανώναμε την Αποστολή στη Δύση. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, τότε γνωστός ως Ράτζι, μόλις είχε επιστρέψει από την Ινδία φρεσκοπαντρεμένος με την Μπάμπλι Ρίτα Τζι. Ο σύζυγός μου και εγώ είχαμε την καλή τύχη να τους πάρουμε από το αεροδρόμιο στην Ουάσινγκτον και να τους φέρουμε οδικώς στο Μπόουλινγκ Γκρίν την επόμενη ημέρα για την συνάντηση.

Ήμουν η γραμματέας της συνάντησης και κρατούσα τα πρακτικά. Στο τέλος τα συγκέντρωσα σε μια επίσημη έκθεση που αργότερα δημοσιεύθηκε. Ο Ράτζι καθόταν σε μια καρέκλα ακριβώς στην μέση του πλήθους. Εγώ καθόμουν στο πάτωμα, κοντά στην καρέκλα του και σημείωνα. Σε μια στιγμή κοίταξα ψηλά προς το μέρος του και τον είδα να έχει αλλάξει το πρόσωπό του και να έχει γίνει ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι. Αυτή η πνευματική αποκάλυψη συνεχίστηκε καθ' όλη την ημέρα της συνάντησης.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1970 άρχισα να έχω πρόβλημα με το δεξί μου γόνατο. Ήταν τόσο χάλια, που πονούσα φρικτά όταν περπατούσα. Είχα πάει και σε χειροπρακτικό και σε ορθοπεδικό γιατρό αλλά δεν έβρισκα ανακούφιση. Τον περισσότερο χρόνο το γόνατό μου έπρεπε να είναι τυλιγμένο σε έμπλαστρο, για να μπορώ για λίγο να κινηθώ.

Ένα απόγευμα, ήμουν ξαπλωμένη στον καναπέ του καθιστικού του σπιτιού μας, στη Λίμνη Γουόρθ της Φλώριδα, με πολλούς πόνους. Ξάφνου με ανοιχτά μάτια είδα το Ράτζι να εμφανίζεται μπροστά μου αν και το φυσικό του σώμα βρισκόταν χιλιάδες μίλια μακριά, στο Σικάγο. Έμεινα κατάπληκτη. Στεκόταν πάνω μου και ακούμπησε το δεξί μου γόνατο εκεί που πονούσε. Παρέμεινε να στέκεται έτσι για λίγα ακόμα λεπτά και έφυγε. Έκτοτε περπατώ χωρίς πρόβλημα και ποτέ ξανά δεν πόνεσα στο δεξί μου γόνατο.

Ένα βράδυ, όταν διαλογιζόμουν σε ένα στρωματάκι στο καθιστικό του σπιτιού μας στην Φλώριδα, ένοιωσα μια υπέρμετρα δυνατή παρουσία στο δωμάτιο. Ήταν μια πολύ ισχυρή αίσθηση πως κάποιος βρισκόταν στο δωμάτιο μαζί μου και άνοιξα τα μάτια να δω ποιος είναι. Με ανοιχτά μάτια, αν και ακόμα σε κατάσταση διαλογισμού, είδα τη μορφή του Ράτζι

να έχει ξαφνικά εμφανισθεί μπροστά μου. Ήταν τόσο παντοδύναμη και ακτινοβόλος, που ένοιωσα σαν η ψυχή μου να μαγνητίζεται από το πνευματικό ρεύμα της ενέργειας που ανάβλυζε από αυτόν. Για μια ακόμα φορά η μορφή του είχε έρθει σε εμένα και την έβλεπα με ορθάνοιχτα μάτια!

Με την πάροδο των χρόνων είχα πληθώρα οραμάτων με το Ράτζι-μερικές φορές μόνος του και άλλες φορές με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Ήμουν περίεργη για την αιτία που συνέβαινε αυτό, καθώς δεν είχα ιδέα ότι μια μέρα θα γινόταν ο ίδιος Διδάσκαλος. Αποφάσισα να μιλήσω σχετικά για το θέμα αυτό με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Το 1979, σε μια προσωπική συνέντευξη μαζί Του, Του διηγήθηκα τις εμπειρίες που είχα και ότι μερικές φορές έβλεπα το Ράτζι να γίνεται ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι ή ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Τον ρώτησα γιατί έβλεπα αυτές τις αποκαλύψεις και τι σήμαιναν. Ο Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι απάντησε: *«Είναι σαν την αγία τριάδα. Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ, ο ζωντανός Διδάσκαλος και ο Ράτζι είναι ένα».* Αυτό συνέβηκε δέκα χρόνια, πριν ο Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι αφήσει το σώμα.

Ένα ακόμα αξιοσημείωτο γεγονός συνέβη πριν ο Ράτζι γίνει Διδάσκαλος. Η φίλη μου Μάρθα Σμιθ, που ζούσε κοντά μας στην νότια Φλώριδα, ήταν ετοιμόγεννη στο πρώτο της παιδί. Ο άντρας μου και εγώ έπρεπε να πάμε σε ένα ταξίδι εκτός πόλεως. Στις 7 Φεβρουαρίου 1988, κατά την διάρκεια αυτού του ταξιδιού, είχα ένα όραμα, ενώ ήμουν ξαπλωμένη στο κρεβάτι. Στο όραμα η Μάρθα ήταν στο νοσοκομείο και γεννούσε. Είδα όλη τη σκηνή ξεκάθαρα μπροστά μου. Ο σύζυγός της Τζέιμι Σμιθ ήταν στο δωμάτιο του τοκετού φορώντας χειρουργική στολή και μάσκα. Το παιδί που γέννησε, αν και κορίτσι, ήταν αρκετά μεγαλόσωμο. Στη σκηνή παρευρισκόταν και ο Ράτζι.

Όταν γυρίσαμε στη νότια Φλώριδα από το ταξίδι, έμαθα πως η Μάρθα πράγματι γέννησε κορίτσι. Της είπα στο τηλέφωνο για το όραμά μου και σοκαρίσθηκε. Το όραμά μου συνέβη ακριβώς την ώρα του τοκετού. Ήταν όπως τα περιέγραψα. Ο Τζέιμι ήταν παρών και το κοριτσάκι, η Χέδερ, ήταν μεγάλο μωρό για νεογέννητο. Το μέγεθος του μωρού φαινόταν ακόμα μεγαλύτερο, ειδικά αφού η μητέρα η Μάρθα είναι τόσο μικροκαμωμένη. Μετά της είπα πως και ο Ράτζι ήταν παρών στο όραμα και αναρωτιόμασταν και οι δυο μας για την αιτία. Η Μάρθα μου είπε πως, αφού γεννήθηκε η Χέδερ, έλαβαν δυο τηλεφωνήματα, ένα από το Διδάσκαλο Ντάρσαν που έδωσε το όνομα της Χέδερ και ένα δεύτερο από τον Ράτζι, για το οποίο η Μάρθα σχολίασε πως ήταν μια έκπληξη, καθώς δε μιλούσαν συχνά μαζί του στο τηλέφωνο. Μόνο μετά την πάροδο αρκετών χρόνων και αφότου ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι άφησε το σώμα του, αντιληφθήκαμε γιατί ο Ράτζι εμφανίσθηκε στο όραμα της γέννησης της Χέδερ. Η Χέδερ αργότερα μυήθηκε όχι από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι αλλά από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι.

Όσο ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι ζούσε ποτέ δεν ασχολήθηκα με το θέμα της διαδοχής του, γιατί δεν ήθελα ούτε καν να σκεφθώ πως μια μέρα θα φύγει. Αλλά θυμούμενη το παρελθόν, τώρα συνειδητοποιώ πως αυτές καθώς και κάποιες άλλες εμπειρίες ήταν πρώιμες ματιές των μελλούμενων.

Είχα αρκετές εσωτερικές εμπειρίες με την πάροδο των χρόνων όπου είτε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι ή ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι ή ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι εμφανιζόταν εσωτερικά επιβεβαιώνοντας τα λόγια του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι: *«οι Διδάσκαλοι μπορούν να στείλουν όποιον θέλουν σε μας εσωτερικά.»*

84. Ρόμπερτ Χόφμαν

Μετά την μετακόμισή μου σε μια νέα περιοχή στην Γερμανία, ανακάλυψα πως είχα δύο πολύ καλούς γείτονες. Καθώς εγώ ήμουν ήδη μυημένος, γρήγορα κατάλαβα πως είχαμε κάποια κοινά ενδιαφέροντα. Ο σύζυγος του ζευγαριού έκανε εξάσκηση στο διαλογισμό Ζεν και η σύζυγος του, που ήταν νοσηλεύτρια, άρχισε να δείχνει ενδιαφέρον για το δικό μας Μονοπάτι. Η τελευταία ανέφερε πως μια μέρα που είχε ένα πολύ σοβαρό περιστατικό στο νοσοκομείο, εμφανίσθηκε μπροστά της και τη βοήθησε να περιποιηθεί τον ασθενή ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι και αργότερα ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Από τότε μας εξήγησε πως οποτεδήποτε ξεκινούσε να εργαστεί, ο Διδάσκαλος ερχόταν και καθόταν σε μια καρέκλα, όπου παρέμενε, μέχρι να τελειώσει η θεραπεία. Τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ τον αναγνώρισε από μια φωτογραφία στο καθιστικό του σπιτιού μου και από τότε άρχισε να ρωτάει περισσότερα για το Μονοπάτι. Όταν ο Μαχαράτζι ήρθε στο Βερολίνο, πήρε τη μύηση. Στην αρχή, είχα αναρωτηθεί γιατί μετακόμισα σε αυτή τη μικρή πόλη και γιατί επέλεξα το συγκεκριμένο σπίτι. Αφού γνώρισα τους γείτονες, έγινε γρήγορα ξεκάθαρο πως το χέρι των Διδασκάλων είχε παρέμβει και η παρέμβασή τους βρισκόταν σε πλήρη λειτουργία.

85. Μαγδαληνή Κράνια

Γεννήθηκα στην Ελλάδα, αλλά έζησα στην Αυστραλία για εικοσιπέντε χρόνια. Ήταν κατά την διάρκεια ενός ταξιδιού μου στην Ελλάδα που γνώρισα το Μονοπάτι. Είχα ήδη συμπεράνει πως, αν και υπάρχουν πάμπολλες θρησκευτικές κοινότητες, ο Θεός είναι ένας και κοινός για όλους. Έτσι, όταν κάποτε η μητέρα ενός μαθητή μου με κάλεσε να πάω σε ένα σάτσανγκ της Επιστήμης της Πνευματικότητας, σκέφθηκα πως θα ήταν μια καλή ευκαιρία και αποφάσισα να πάω.

Δε γνώριζα πώς να διαλογιστώ, αλλά στο σάτσανγκ μίλησα εσωτερικά με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Του είπα: *«Το μυαλό μου είναι καθαρό, η ψυχή μου δυνατή. Διδάσκαλε, η ψυχή μου είναι έτοιμη να σε δεχθεί»*. Αργότερα, όταν ανέφερα στην φίλη μου ότι το μόνο που είδα ήταν ένα καλειδοσκόπιο από έγχρωμα φώτα, αυτή μου απάντησε: *«Αυτό είναι! Θα έπρεπε να είδες διάφορα χρωματιστά φώτα»*.

Την επόμενη εβδομάδα στο σάτσανγκ είδα το Διδάσκαλο εσωτερικά. Κρατούσε ένα μικρούλι κοριτσάκι με μπουκλίτσες, που φορούσε ένα πανέμορφο λευκό κεντητό φορεματάκι. Εμφανίσθηκε με το παιδάκι τρεις φορές σε τρεις διαφορετικές περιπτώσεις. Ρώτησα κάποιον σχετικά και μου είπε: *«Ίσως το κοριτσάκι να είσαι εσύ»*.

Το Σεπτέμβριο του 1996 πήγα στην Ινδία να δω τον Μαχαράτζ Τζι και να πάρω μύηση. Ήθελα να ράψω κάποια ρούχα και κάποιος πρότεινε να παραγγείλω ένα λευκό φόρεμα, ειδικά για την μέρα της μύησης, μιας και θα ήταν τα πνευματικά μου γενέθλια. Έτσι συνενοήθηκα με το ράφτη, που έχει μαγαζί απέναντι από το άσραμ, να μου φτιάξει ένα φόρεμα για την περίσταση. Όταν ήρθε το φόρεμα δεν μπορούσα να το πιστέψω, καθώς ήταν όμορφα κεντημένο και ήταν ένα ακριβές αντίγραφο από το φορεματάκι που φορούσε το κοριτσάκι, τότε, στα χέρια του Διδασκάλου.

86. Γιούτα Στάρλινγκερ (Αυστριακή)

Γύρω στα εικοσιπέντε μου χρόνια άρχισα να αναρωτιέμαι πού με οδηγούσε η ζωή. Δεν είχα βρει ούτε αγάπη ούτε ευτυχία ούτε πληρότητα και ικανοποίηση. Αν και οι εξωτερικές συνθήκες ήταν ευνοϊκές για μένα, κάτι ουσιαστικό και απαραίτητο έλειπε. Ζητήματα όπως ποιος είμαι, ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της ζωής μου, αν υπάρχει Θεός, αν υπάρχει ζωή μετά θάνατον, με βασάνιζαν από την εφηβεία και επανήλθαν αργότερα πάλι, ξαφνικά, στο προσκήνιο.

Εκείνη την περίοδο της ζωής μου ένα φίλος μού έδωσε ένα ενδιαφέρον βιβλίο σχετικό με την Νέα Εποχή που μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Συνειδητοποίησα πως οι απαντήσεις που έψαχνα όλο αυτό τον καιρό βρίσκονταν μέσα μου. Αποφάσισα, λοιπόν, να μάθω την τεχνική κάποιου τύπου διαλογισμού, που θα μου έδινε κάποια εμπειρία του υπερπέραν. Μαζί με αυτό κατάλαβα πως χρειαζόμουν και έναν πνευματικό δάσκαλο. Έτσι άρχισε η αναζήτησή μου, με δοκιμές σε διάφορες τεχνικές διαλογισμού σε διαφορετικούς δασκάλους και με τη συμμετοχή μου σε διάφορες συζητήσεις σχετικά με το Θεό. Όλα αυτά με προχώρησαν ένα βήμα, αλλά σίγουρα δεν ένοιωθα πως έφθανα στο τέλος της διαδρομής.

Ενώ, λοιπόν, είχα αρχίσει να απελπίζομαι, μια κυρία σε ένα κατάστημα υγιεινών προϊόντων μου μίλησε για τον δάσκαλο του διαλογισμού

της, τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ. Στη διάρκεια της συζήτησής μας ένοιωσα να κατακλύζομαι από τρυφερές, στοργικές δονήσεις που με γέμισαν ασφάλεια και αγάπη, βεβαιώνοντάς με πως βρισκόμουν στο σωστό δρόμο. Αυτή η κυρία μου έδωσε κάποια γραπτά των Διδασκάλων τα οποία διάβασα απνευστί. Ήταν ακριβώς ό,τι έψαχνα. Άρχισα να πηγαίνω στα τοπικά σάτσανγκ και ένοιωσα να έλκομαι από τις διδασκαλίες. Μόλις άρχισα να σκέφτομαι σοβαρά να ζητήσω την μύηση, ο Διδάσκαλος άφησε την Γη.

Μου είπαν πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ ήταν ο διάδοχος, αλλά ήμουν διστακτικιά. Αποφάσισα να περιμένω και σταμάτησα να πηγαίνω και στα σάτσανγκ. Μετά από λίγο καιρό, ξαφνικά, μια μέρα άρχισα να προσεύχομαι στον Κύριο από τα βάθη της καρδιάς μου να με οδηγήσει στον Τέλειο ζωντανό Διδάσκαλο της εποχής μου. Ακριβώς μια εβδομάδα αργότερα, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ήρθε στο Μόναχο για πρώτη φορά. Ανεξάρτητα από τις αποτυχίες και τις αδυναμίες μου μού έδωσε το δώρο της μύησης.

Εκείνη τη βραδιά υπήρχε ένα ειδικό πρόγραμμα και ακολουθούσε ομιλία από τον Μαχαράτζ Τζι. Στη διάρκεια του προγράμματος πολλοί από τους ακροατές εξέφρασαν τη θλίψη, την αγωνία και τον αβάσταχτο πόνο για το θάνατο του Διδασκάλου Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Τραγούδησαν τραγούδια, απήγγειλαν στίχους και διηγούνταν επί μακρόν τις εμπειρίες τους. Ο Μαχαράτζ Τζι καθόταν στην εξέδρα ακούγοντας με πολύ αγάπη, αφοσίωση, υπομονή και ταπεινότητα. Το πρόγραμμα τραβούσε και όπως η νύχτα προχωρούσε, ο Μαχαράτζ Τζί έκλεισε τα μάτια. Σκεφτόμουν πόσο κουρασμένος θα έπρεπε να είναι, αφού μόλις την προηγούμενη μέρα ήταν που έφτασε από την Αμερική και στη συνέχεια είχε ένα πολύωρο απογευματινό πρόγραμμα. Μετά συνάντησε μυημένους χωρίς να σταματήσει όλη την νύχτα και το άλλο πρωί έδωσε μύηση. Μετά τη μύηση είχε πάλι προσωπικές συνεντεύξεις με κόσμο για πολλές ώρες και τώρα χωρίς διακοπή παρακολουθούσε το πρόγραμμα.

Τότε κατάλαβα πως η δύναμη μέσα του αποκλείεται να είναι κοινή ανθρώπινη δύναμη. Συλλογίστηκα πως αναμφίβολα είναι Θείος. Ενώ έκανα αυτές τις σκέψεις, την ίδια στιγμή άνοιξε τα μάτια του και γύρισε το κεφάλι προς την κατεύθυνσή μου. Οι λέξεις είναι φτωχές και ανίκανες να περιγράψουν τη ματιά που μου έριξε. Μια ματιά με διεισδυτική αγάπη που με γέμισε ευδαιμονία, μακαριότητα και ευτυχία και που με συνεπήρε και με έφερε σε έκσταση. Μυστηριωδώς έχασα κάθε αίσθηση χρόνου και χώρου, ακόμα και του ίδιου μου του εαυτού.

Οι επιθυμίες μου είχαν πραγματοποιηθεί. Είχα συναντήσει το Διδάσκαλό μου, τον αιώνιο Αγαπημένο και από τότε βίωσα περισσότερα απ’ όσα είχα ονειρευτεί ποτέ μου. Κάποιοι θεσπέσιοι στοίχοι του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζί περιγράφουν την κατάστασή μου:

Εκείνη η μοναδική βραδιά
που πέρασα στην συντροφιά σου.
Ήταν η εκπλήρωση μιας ολόκληρης ζωής
σε καρτερία.

87. Αντζέλικα Μαλντονάλντο

Όταν ήμουν στο Μπόουλινγκ Γκριν της Βιρτζίνια, είχα την ευκαιρία να μιλήσω με τον Μαχαράτζ Τζί. Του ζήτησα να επεκτείνει το έλεος και την ευλογία του και στο σύζυγό μου, τον Έκτορα, που δούλευε τότε στο Περού. Υπήρχε μεγάλη εγκληματικότητα τότε στο Περού και μπορούσαν τα πράγματα να γίνουν επικίνδυνα. Ο Διδάσκαλος μού είπε να μην ανησυχώ. Τον επόμενο μήνα ο Έκτορας ήταν σε ένα μαγαζί με ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά είδη, όταν έγινε ληστεία και τους κράτησαν όλους, υπαλλήλους και πελάτες, όμηρους. Πολλούς τους κλοτσούσαν και τους χτυπούσαν. Οι κλέφτες επεδείκνυαν και κουνούσαν απειλητικά τα όπλα τους, αναγκάζοντας τους πάντες να τους υπακούν. Νόμισαν πως ο Έκτορας ήταν ο ιδιοκτήτης του καταστήματος και κάποιος του έβαλε το πιστόλι στον κρόταφο. Ο Έκτορας του είπε: *«Πάρτε όλα όσα έχω. Θα τα μοιραστώ με όλους σας. Δεν υπάρχει πρόβλημα σε αυτό»*. Ένας από τους κλέφτες του λέει: *«Δε φοβάσαι μην πεθάνεις;»* και ο Έκτορας του αποκρίθηκε: *«Δε φοβάμαι τον θάνατο, επειδή είμαι αθάνατος, όπως ακριβώς είσαι και εσύ. Θα μοιραστώ ό,τι έχω. Πάρε τα»*.

Μετά του είπαν να ξαπλώσει στο πάτωμα και να κάνει ησυχία, προειδοποιώντας τον να μην κοιτάζει τι κάνουν. Ο Έκτορας αμέσως ξάπλωσε κάτω, έκλεισε τα μάτια και προσευχήθηκε στον Σάντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Άρχισε να διαλογίζεται και μετά αποκοιμήθηκε! Όταν ξύπνησε, οι κλέφτες απλώς είχαν φύγει.

88. Ίνγκριντ Μάικαλ

Ο σύζυγός μου Γουίλι και εγώ είχαμε μυηθεί το 1963. Είχαμε μια πολύ δεμένη και στοργική σχέση. Το 1989, μετά από διάφορα προβλήματα υγείας με αποκορύφωμα σειρά εγκεφαλικών επεισοδίων, έγινε τρόφιμος σε μια κλινική στο Μπράνενμπουργκ της Γερμανίας. Από τότε δεν μπορούσε πλέον να μιλήσει και επικοινωνούσε μόνο σε συναισθηματικό επίπεδο.

Όταν πήγα να επισκεφθώ τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στο Σικάγο το 1991, του ζήτησα να μου επιτρέψει να παραβρίσκομαι, όταν ο Διδάσκαλος θα έπαιρνε το Γουίλι από αυτόν τον κόσμο. Ο Διδάσκαλος

Ρατζίντερ έγνεψε καταφατικά και μου έδωσε ένα καθησυχαστικό χτύπημα στον ώμο.

Ο Διδάσκαλος κράτησε την υπόσχεσή του. Ήμουν στην δουλειά, όταν έλαβα τηλεφώνημα από το ίδρυμα πως η κατάσταση του Γουίλι είχε ξαφνικά επιδεινωθεί. Η αναπνοή του ήταν ακανόνιστη και είχε ανεβάσει πυρετό. Περνώντας περισσότερο χρόνο μαζί του τις επόμενες ημέρες, σύντομα κατάλαβα πως το τέλος ήταν πλέον πολύ κοντά. Ήταν σε βαρύ κώμα. Μια μέρα έφθασα στο ίδρυμα ακριβώς την ώρα που έπαιρνε τις τελευταίες του αναπνοές. Η νοσοκόμα απόρησε για το πόσο ήρεμα και γαλήνια είχε φύγει και στο τέλος πρόσθεσε: *«Τώρα κατάλαβα, σε περίμενε να έρθεις, για να φύγει».*

Έμεινα άλλα σαράντα πέντε λεπτά μόνη με το Γουίλι, μέχρι να έρθει ο γιατρός. Το καλύτερο που είχα να κάνω ήταν να διαλογιστώ και τότε ένα ανεξήγητο, αν και υπέροχο συμβάν, ακολούθησε. Μόλις έκλεισα τα μάτια, τραβήχτηκα εσωτερικά με τρομερή δύναμη. Ήταν κάτι που βίωνα για πρώτη φορά. Αρχικά συλλογίστηκα πως ίσως ήταν και εμένα ο καιρός μου να φύγω και πως ο Διδάσκαλος θα με έπαιρνε. Αλλά τότε όλη η θλίψη και ο πόνος του αποχωρισμού από το θάνατο του Γουίλι εξανεμίστηκε και ένοιωθα τόσο κορεσμένη από ευτυχία και ευγνωμοσύνη, που θα μπορούσα να χορέψω από χαρά. Όταν ο γιατρός τελικά έφθασε, έτεινε το χέρι του για να με χαιρετίσει, αλλά εγώ δεν μπορούσα να του δώσω το δικό μου. Το αισθητηριακό ρεύμα μου είχε τελείως αποτραβηχτεί από τα άκρα μου. Ώρες αργότερα, όταν έπρεπε να κάνω κάποιες υποχρεωτικές καθημερινές εργασίες, ένοιωθα σαν το σώμα μου-ειδικά το κεφάλι μου - να είχε γίνει διάτρητο από μια πανίσχυρη ενέργεια και το πρόσωπό μου ήταν ακτινοβόλο, σαν ο ήλιος να έλαμπε πάνω σε αυτό.

89. Άρθουρ Μπάνγκελ

Έφτασα στην ηλικία των ογδόντα τριών, για να γνωρίσω επιτέλους την αληθινή πνευματικότητα. Πάνω από σαράντα χρόνια πριν, ως αγνωστικιστής, άρχισα να αντιμετωπίζω την πρόκληση της επίλυσης του κοσμικού μυστηρίου. Ψάχνοντας για απαντήσεις, ως Εβραίος, οδηγήθηκα στις ρίζες της θρησκευτικής μου παράδοσης, το Χασιδισμό και την Καμπάλα. Μετά πέρασα στη σπουδή των θρησκειών, των επιστημών και της φυσικής. Πέρασα μέσα από πολλές μεταμορφώσεις και εξελικτικά στάδια, για να καταστώ έτοιμος για τον πνευματικό μου Διδάσκαλο.

Καθώς η θρησκεία ξεκινά εκεί που τελειώνει η φιλοσοφία, ήταν πρωτίστως απαραίτητο να πείσω την διάνοιά μου να σταματήσει να ταλανίζει την ψυχή μου. Το τελικό στάδιο για εμένα άρχισε λίγα χρόνια πριν, όταν πήγα σε ένα σεμινάριο της Επιστήμης της Πνευματικότητας

στην Φλώρι-δα. Ρώτησα για προηγούμενες μυστικιστικές εμπειρίες που είχα βιώσει και ήταν πολύ ενδιαφέρον το να μάθω πως η πορεία και η εξέλιξή μου σε προηγούμενες ζωές ήταν η αιτία που τις είχε προκαλέσει. Αν και βαθιά εντυπωσιασμένος από αυτά που άκουσα, δεν ξαναπήγα στο κέντρο για τουλάχιστον δυο χρόνια, γιατί δεν ήμουν σε θέση να αποδεχθώ ένα δάσκαλο από την Ανατολή.

Όμως, η περιέργεια με ώθησε να ξαναπάω σε σάτσανγκ. Ένοιωθα μια οικειότητα και έτσι πήγα και στην επόμενη συνάντηση. Κατάλαβα πως τα διδάγματα περί εσωτερικών πεδίων ήταν σε συμφωνία με τις Γραφές της Καμπάλα. Μόλις πληροφορήθηκα πως χρειαζόταν να είμαι χορτοφάγος, την επόμενη μέρα το είχα ήδη κάνει. Δεν μου φάνηκε και σαν πολύ σπουδαία θυσία για έναν πρώην κρεατοφάγο, ειδικά αφότου συνειδητοποίησα την αντίφαση στην ηθική, να καταναλώνει δηλαδή κάποιος την σάρκα ενός άλλου μέλους της οικογένειας του Θεού. Διαβάζοντας τα βιβλία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και των προκατόχων του ενισχύθηκε η πεποίθησή μου και σιγουρεύτηκα για την ορθότητά τους. Η ικανότητα να ξεφεύγω από το σώμα και τον νου μέσω της συγκεντρωμένης προσοχής, του διαλογισμού δηλαδή, πρόσθεσε μια νέα διάσταση στην ύπαρξή μου, γιατί με γέμιζε εσωτερική ειρήνη, αγάπη, χαρά, κατανόηση και αποδοχή.

Επιτέλους, είχα την καλή τύχη να συναντήσω τον Μαχαράτζ Τζι στο Σικάγο. Από την πρώτη στιγμή, κλειδώθηκα μέσα στα ολόγλυκα, μάτια του. Ήμουν τόσο απορροφημένος και μαγνητισμένος από αυτόν που το σώμα μου ήταν ανήμπορο να κινηθεί και δεν ήμουν καν σε θέση να καταλάβω πως μιλούσε. Έμοιαζε σαν το σώμα και η ψυχή μου να έλιωναν και να χάνονταν μέσα στο δικό του. Η ενθάρρυνση που έλαβα σε μια προσωπική συνέντευξη που είχα μαζί του κυριολεκτικά με μεταμόρφωσε. Πέρυσι πάλι, σε μια δεύτερη επίσκεψή μου, με συγκλόνισε γεμίζοντάς με με ανείπωτη χαρά.

Η απομάκρυνσή μου σε φυσικό επίπεδο από το Διδάσκαλο με αφήνει σε ένα οδυνηρό κενό, αλλά είμαι πάντα με την ελπίδα πως θα ξανασυναντηθώ σύντομα μαζί του.

90. Μαρία Κονσουέλο Μπορντά

Ένα συγκεκριμένο σάτσανγκ θα μείνει για πάντα ζωντανό στο μυαλό μου. Τότε ήμουν ακόμα σχετικά καινούργια στο μονοπάτι και τα διδάγματα και πάλευα να εφαρμόσω τη χορτοφαγική διατροφή. Αυτή η διήγηση ίσως ακουστεί λίγο παρατραβηγμένη, αλλά είναι πραγματική. Στην αίθουσα του σάτσανγκ, υπήρχαν στον τοίχο τέσσερις φωτογραφίες των τελευταίων Διδασκάλων. Στεκόμουν μπροστά στη φωτογραφία του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι και του νέου Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ

Τζι. Είχα συναντήσει μια φορά το Διδάσκαλο Ντάρσαν και τον ένοιωθα πιο κοντά μου απ' ό,τι το νέο Διδάσκαλο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Καθώς άκουγα το σάτσανγκ, κάθισα σε διαλογισμό. Σύντομα άνοιξα τα μάτια και κοίταξα την φωτογραφία του Διδάσκαλου Ντάρσαν. Κοίταζα κατάπληκτη, καθώς το κεφάλι του άρχισε να κινείται. Μετά βγήκε από την φωτογραφία και μου χαμογελούσε. Έδειχνε πολύ χαρούμενος. Αναρωτιόμουν μήπως είχα παρακρατήσει τα μάτια μου κλειστά και με είχε πάρει ο ύπνος. Μα τι συνέβαινε επιτέλους; Μετά γύρισε το κεφάλι του δεξιά προς την πλευρά της φωτογραφίας του Διδασκάλου Ρατζίντερ. Τότε ο Μαχαράτζ Τζι μου χαμογέλασε καθώς και η δική του φωτογραφία τώρα ζωντάνευε. Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν μίλησε αργά και ξεκάθαρα και μου διευκρίνισε: *«Τώρα εγώ είμαι μέσα σε αυτόν και αυτός είναι μέσα σε εμένα».*

Ήμουν συνεπαρμένη και έκλεισα τα μάτια, για να προσευχηθώ. Σύντομα ο αντιπρόσωπος του Διδασκάλου μάς έβαλε όλους σε διαλογισμό. Πολύ γρήγορα άφησα το σώμα μου. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ Τζι με πήρε μακριά σε έναν κόσμο που απάστραπτε μέσα σε χρυσό και ασημένιο φως. Υπήρχε τόση αγάπη εκεί, που δεν ήθελα να επιστρέψω. Πρέπει να παρέμεινα εκεί για μισή ώρα με τρία τέταρτα. Δάκρυα άρχισαν να τρέχουν από τα μάτια μου, αλλά δεν ήμουν εγώ που έκλαιγα. Ήταν το κλάμα της ψυχής μου.

Ήξερα πως το σάτσανγκ τέλειωσε, αλλά εγώ βρισκόμουν ακόμα εκεί, στο Φως. Καθώς επέστρεφα στην φυσική μου υπόσταση, ζήτησα τη μύηση και ορκίστηκα να σταματήσω να θυσιάζω τις ζωές των ζώων, των νεαρότερων αδελφών μου στην Δημιουργία και απλώς να τρώω…

91. Εσπεράνζα Σολάρτε Παρέδες

Όλοι οι συγγενείς μου πρώτου βαθμού είναι μαθητές του Διδάσκαλου Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Όταν ένα από τα παιδιά μου, ο Φάρο, πρωτοξεκίνησε να μιλάει, επαναλάμβανε το όνομα του Χαζούρ ξανά και ξανά. Ποτέ δεν του είχαμε μιλήσει για τον πνευματικό Διδάσκαλο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι ούτε συζητήσαμε για διαλογισμό παρουσία του. Παρόλα αυτά, συχνά έλεγε και επαναλάμβανε πως ήθελε το όνομά του να είναι Φάρο Χαζούρ.

Ο Φάρο έλαβε την μύηση από το Διδάσκαλο Ντάρσαν σε ηλικία πέντε χρονών. Ξέρω πως δεν θα έπρεπε να μοιραζόμαστε τις εσωτερικές πνευματικές μας εμπειρίες του διαλογισμού, αλλά ο Φάρο δεν μπορούσε να κρατήσει τις εμπειρίες του για τον εαυτό του. Μια φορά μου είπε πως είχε δει τέσσερις Διδασκάλους εσωτερικά: τους Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι και έναν ακόμα Διδάσκαλο. Καιρό μετά τον θάνατο του Διδασκάλου Ντάρσαν

Σινγκ Τζι ο Φάρο είδε μια φωτογραφία του Διδάσκαλου Ρατζίντερ και ήρθε και μου είπε: *«Μαμά, θυμάσαι που σου είχα πει πως είδα τέσσερις Διδασκάλους; Λοιπόν, αυτός ήταν ο τέταρτος»,* και μου έδειξε τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι.

92. Μόνα Λίζα Γκρέισον

Έχοντας ανατραφεί από γονείς μαθητές των Διδασκάλων, ευλογήθηκα με το να μου δώσει το όνομά μου ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και να βρεθώ στην παρουσία του πολλές φορές εντός και εκτός της χώρας. Αλλά στην εφηβεία, σε ηλικίες μεταξύ 15 έως 21ετών αποτραβήχτηκα από την πρότερη ζωή μου που ήταν προσανατολισμένη στην πνευματικότητα και έχασα το ενδιαφέρον μου για την Επιστήμη της Πνευματικότητας.

Στα 21 μου χρόνια άρχισα να ζω πάλι με τη μητέρα μου στη Φλώριδα, τη γενέτειρά μου, και να παρακολουθώ εκεί το σχολείο. Αργά αλλά σταθερά βρέθηκα να αρχίζω πάλι να ξαναβρίσκω ενδιαφέρον στον τρόπο ζωής που είχα εγκαταλείψει. Έτσι, κάποτε, όταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι ήρθε στο Μαϊάμι για λίγες ώρες μεταξύ δύο πτήσεων, πήγα να Τον συναντήσω στο αεροδρόμιο. Μετά από μόλις δυο ώρες στην αίθου σα αναχωρήσεων μαζί του, όχι μόνο έκλαιγα, αλλά είχα νοιώσει τέτοια ταπεινότητα που δεν μπόρεσα καν να μιλήσω, όταν μου προσέφερε πρασάντ. Ποτέ πριν ο Διδάσκαλος δεν με είχε αγγίξει με τέτοιο τρόπο. Σε ένα μήνα ήμουν στο αεροπλάνο για την Βιρτζίνια, για να τον ξαναδώ.

Το να βρεθώ στο Σαουάν Κιρπάλ Κέντρο Διαλογισμού του Μπόουλινγκ Γκρίν ήταν σαν να επιστρέφω σπίτι μου. Οι πρώτες τρεις μέρες ήταν τόσο πνευματικές και συγκλονιστικές για εμένα, που αποφάσισα να ζητήσω τη μύηση. Ο Διδάσκαλος με ευλόγησε με το Φως και ολοκλήρωσε τη διαδικασία της μύησης που είχε αρχίσει ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι, ο οποίος μου είχε δώσει μόνο τον Ήχο σε ηλικία τεσσάρων ετών.

Το ότι περνούσαμε το χρόνο μας με φίλους ήταν μια ευχάριστη παρένθεση της επίσκεψης μας στο Μαχαράτζ Τζι στο Μπόουλινγκ Γκριν. Έτσι, σε αυτό το ταξίδι γνώρισα έναν καινούργιο μυημένο. Εκείνο το απόγευμα, αυτός και εγώ καθόμασταν σε ένα τσιμεντένιο παγκάκι έξω από την αίθουσα Σαουάν, όταν για μια στιγμή μου είπε πως θα πήγαινε κάπου και θα επέστρεφε σύντομα. Στην απουσία του παρατηρούσα τη γύρω περιοχή. Υπήρχαν παιδιά που έπαιζαν χαρούμενα και μελισσούλες που βούιζαν έντονα πάνω από τα λουλούδια. Την προσοχή μου τράβηξε ένα έντονα ροζ κομμάτι ουρανού πάνω από τις τέντες των κατασκηνωτών και ξαφνικά καθώς το κοίταγα επίμονα μια αίσθηση απόλυτης ειρήνης με κατέλαβε και μπροστά μου εμφανίστηκαν τα πρόσωπα των τεσσάρων Διδασκάλων με τη σειρά. Πρώτα ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι, στη συνέχεια ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ

Τζι και ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Τα μικρά ξεθωριασμένα συννεφάκια του ουρανού ήταν σαν να φιλοξενούσαν τα υπέροχα πρόσωπά τους. Εξακολουθούσα να τα θαυμάζω χαμογελώντας με χτυποκάρδι σε κάθε Διδάσκαλο, βιώνοντας τον καθένα τους ξεχωριστά μαγευτικό και θείο. Η βοή και η ζέστη της ημέρας ξέφτισαν για μένα που είχα απορροφηθεί στην μεθυστική παρουσία των Διδασκάλων. Έτρεμα εσωτερικά και η καρδιά μου με σφυροκοπούσε αναστατωμένη. Λίγο αργότερα, ένοιωσα κάποια κίνηση στον ουρανό στα δεξιά των προσώπων τους. Όταν κοίταξα προς τα εκεί, ο Διδάσκαλος Ντάρσαν φανέρωνε τον εαυτό του σε εμένα σε μέγεθος είκοσι φορές μεγαλύτερο από τις εικόνες που με είχαν τόσο συνεπάρει. Ξεχώριζαν πεντακάθαρα τα μάτια του που κοίταζαν πάνω από το προαύλιο και σπινθήριζαν από ικανοποίηση. Δεν μπορούσα να σκεφτώ την πιθανότητα ύπαρξης τίποτα πιο τέλειου από αυτό που μόλις έβλεπα.

Ο φίλος μου επέστρεψε και με ακούμπησε στον ώμο, αποσπώντας αναπάντεχα την προσοχή μου μακριά από τον ουρανό. Όταν γύρισα προς το μέρος του, με ρώτησε: *«Τι έκανες μόλις τώρα;»* Εγώ, χαχανίζοντας και σαν να αστειεύομαι του απάντησα αδιάφορα: *«Έβλεπα τους Διδασκά-λους στα σύννεφα!»*. Το πίστεψε και κάθισε δίπλα μου στο παγκάκι. Ξανάψαξα για τη ροζ περιοχή του ουρανού και την βρήκα. Ο Σάντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι ήταν ακόμα εκεί. Ο ξαφνιασμένος σύντροφός μου, έκθαμβος, μου είπε: *«Ναι, ναι είναι αλήθεια, Τον βλέπω και εγώ!!»*

Ήταν λιγότερο από 24 ώρες που είχαμε πάρει τη μύηση από τον Μαχαράτζ Τζι και βρεθήκαμε να κοιτάζουμε στον ουρανό το φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Ντάρσαν Σινγκ Τζι, καθώς παρακολουθούσε τον ευρύτερο χώρο. Τα μάτια του ακόμα απάστραπταν, καθώς γυρνούσαν και καθώς επιθεωρούσαν το χώρο και τελικά στράφηκαν κατευθείαν πάνω μας. Μας περιέλουσε με την ντάρσαν Του, μέχρι να μουσκέψουμε από τη Χάρη του. Σύντομα, αφού πλημμυρίσαμε από την αγάπη του, κοιτάξαμε ο ένας τον άλλον με θαυμασμό. Όταν ξανακοιτάξαμε πάνω, ο Διδάσκαλος είχε φύγει. Ο ουρανός είχε ξαναγίνει αχνό μπλε και ούτε ίχνος από το λαμπερό ροζ δεν είχε απομείνει.

93. Τζέιμς Γκραφτ

Το Φεβρουάριο του 1997 πήγα σε μια θαυμάσια περιοδεία με το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ στη Λουντιάνα του Παντζάμπ. Τα πλήθη ήταν αναρίθμητα και η ατμόσφαιρα έντονα φορτισμένη με αγάπη και αφοσίωση. Αυτές τις μέρες άρχισα να νοιώθω δυσφορία αλλά προσπάθησα να το αγνοήσω. Πάντως, όταν γύρισα στο Δελχί, η κατάστασή μου χειροτέρεψε. Ο Μαχαράτζ Τζι με συμβούλεψε να εισαχθώ στο νοσοκομείο του Νέου Δελχί. Αν και δεν ήθελα να φύγω από το άσραμ, το νοσο-

κομείο είχε πολύ καλή φήμη και η σύζυγός μου Εύα με πήγε εκεί και έμεινε μαζί μου.

Την τρίτη μέρα της νοσηλείας μου με πνευμονία, είχα πολύ έντονη αλλεργική αντίδραση σε κάποιο φάρμακο και άρχισα να τρέμω σύγκορμος. Είχα πολύ έντονες και οδυνηρές μυϊκές συσπάσεις. Με τύλιξαν με κουβέρτες, για να περιορίσουν τις ανεξέλεγκτες κινήσεις μου, αλλά στη συνέχεια άρχισα να ανεβάζω πυρετό. Όταν ο πυρετός ξεπέρασε τους 41 βαθμούς, οι γιατροί άρχισαν να ανησυχούν. Μου έκαναν ενέσεις αντιισταμινικών και στεροοιδών με απολύτως κανένα θετικό αποτέλεσμα. Το σώμα μου αισθανόταν όλο και μεγαλύτερη κόπωση από τις ασταμάτητες συσπάσεις των μυών και στο τέλος, άρχισα να αδυνατώ ακόμα και να αναπνεύσω. Ζήτησα οξυγόνο και μου έβαλαν τη μάσκα του οξυγόνου.

Οι νοσοκόμες άρχισαν να με καλύπτουν με παγωμένες πετσέτες, για να κατεβάσουν τον πυρετό, αλλά η ανακούφιση ήταν μηδαμινή. Ως γιατρός και εγώ φοβόμουν πως ο πυρετός θα μου προκαλούσε εγκεφαλική βλάβη και επέμενα να με καλύψουν από την κορυφή μέχρι τα νύχια με πετσέτες από παγωμένο νερό. Πόναγα τόσο αβάσταχτα, που ούτε καν καταλάβαινα τον πάγο στις πετσέτες. Μετά από λίγη ώρα οι συσπάσεις και το τρέμουλο αραίωσαν, αλλά και, όταν ακόμα μετά από λίγο ο πυρετός είχε κάπως πέσει, ξανάρχισα να έχω αναπνευστικό πρόβλημα. Η Εύα πρότεινε να κάνω σιμράν. Καθώς επαναλάμβανα τα ονόματα, άρχισα να χαλαρώνω και να βλέπω το εσωτερικό Φως. Άρχισα να έχω μια αίσθηση ηρεμίας, ενώ το Φως συνέχισε να γίνεται ολοένα και πιο λαμπερό. Βυθιζόμουν όλο και βαθύτερα, μέχρι σε σημείο που σταμάτησα να αναπνέω και τότε όλα έγιναν πολύ ήσυχα. Ξαφνικά ανασηκώθηκα στο κρεβάτι και άρχισα να βήχω, να βγάζω φλέματα και να παίρνω βαθειές αναπνοές. Σε λίγο επανήλθα σε μια κατάσταση ξεκούρασης, καθώς τώρα μπορούσα να αναπνέω ελεύθερα και ξάπλωσα πίσω εξαντλημένος. Μετά από λίγο όμως η ίδια διαδικασία ξανάρχισε πάλι από την αρχή. Άρχισα πάλι να βυθίζομαι και να έχω δύσπνοια και μετά πάλι να βλέπω το εσωτερικό Φως και μετά πάλι να βήχω και να παίρνω αέρα. Αυτό έγινε ξανά και ξανά και ξανά και δεν μπορούσα να το σταματήσω. Προσπάθησα να εξηγήσω στους γιατρούς τι συνέβαινε, αλλά φυσικά δεν καταλάβαιναν. Μετά από λίγο συλλογίστηκα: *«Δεν μπορεί να συνεχισθεί αυτό. Εξαντλούμαι. Μάλλον ήρθε η ώρα μου να πεθάνω».*

Δε φοβόμουν βέβαια τον θάνατο, απλώς απορούσα γιατί να συνέβαινε αυτό τώρα. Έμοιαζε σαν να έρχεται ένα μάλλον απότομο τέλος. Θυμήθηκα το Μαχαράτζ Τζι να μου λέει, πριν να φύγω από το άσραμ, πως όλα θα πάνε καλά. Ίσως να μιλούσε σε πιο κοσμικό και όχι αποκλειστικά σε γήινο επίπεδο. Αλλά τι θα γινόταν με την Εύα; Τι θα της συνέβαινε; Κοίταξα προς το μέρος της και την είδα να κάθεται παράμερα με το κεφάλι κατεβασμένο, τα χέρια της να καλύπτουν το πρόσωπό της και έδειχνε εξαιρετικά ανήσυχη με την κατάστασή μου.

Καθώς άρχισα πάλι να ξαναβυθίζομαι, είδα ξαφνικά τον Μαχαράτζ Τζι να μπαίνει στο δωμάτιο. Ένοιωσα ενοχές που παράτησε το υπερφορτωμένο πρόγραμμά του, για να έρθει να με δει. Ήξερα πως θα έπρεπε να βρίσκεται σε περιοδεία και ίσως η αρρώστια μου να ματαίωσε τα σχέδιά Του Αλλά και από την άλλη πώς μπορώ να περιγράψω πόσο ανακουφισμένος, ευγνώμων και χαρούμενος ένοιωσα, μόλις Τον αντίκρισα; Ήταν περίλαμπρος, καθώς περπατούσε προς το μέρος μου. Κινούταν γοργά με έκφραση έντονη στο πρόσωπο, σαν να έπρεπε να προσπαθήσει για να καταφέρει κάτι. Έβαλε τον αντίχειρά του στο μέτωπό μου και το έτριψε απαλά, όπως συχνά κάνει, για να βοηθήσει τους ανθρώπους να συγκεντρωθούν την ώρα του διαλογισμού. Αυτόματα ένοιωσα απέραντη γαλήνη να διαπερνά το σώμα μου. Άρχισα να διαλογίζομαι υποθέτοντας πως αυτό ήθελε να κάνω.

Τότε άκουσα την Εύα να φωνάζει δυνατά: *«Τζέιμς, άνοιξε τα μάτια σου!»* Τα άνοιξα και παραξενεύτηκα, γιατί είδα ένα γιατρό και την Εύα πάνω από το κεφάλι μου αλλά κανένα ίχνος του Μαχαράτζ Τζι! Η αναπνοή μου ξανάγινε κανονική και μπόρεσα επιτέλους πραγματικά να ξεκουραστώ για πρώτη φορά μετά από αρκετές ώρες.

Ο Μαχαράτζ Τζι ποτέ δεν ήρθε με τη φυσική του μορφή στο νοσοκομείο. Τη διάρκεια της νοσηλείας που ήμουν πολύ βαριά, στην πραγματικότητα βρισκόταν σε περιοδεία στην Ινδία μακριά από το Δελχί. Τηλεφώνησε να μου μιλήσει και με συμβούλεψε να μη βγω από το νοσοκομείο, αν δεν μου έφευγε εντελώς ο πυρετός. Την ημέρα που ο Μαχαράτζ Τζι επέστρεψε στο Δελχί ήταν η πρώτη ημέρα που ήμουν απύρετος. Μπόρεσα να βγω από το νοσοκομείο, να τον δω στο άσραμ και να τον ευχαριστήσω που μου εμφανίστηκε την ώρα που τον είχα ανάγκη.

94. Ντέμπυ Τέστα

Αρκετά χρόνια πριν, όταν ήμουν αντιπρόσωπος του Διδασκάλου στην περιοχή του Χόμποκεν του Νιου Τζέρσεϊ, κάποια μέλη του σάτσανγκ μαζευτήκαμε, για να γιορτάσουμε τα γενέθλια του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ. Μας έλειπε πραγματικά και ευχόμασταν να μπορούσαμε να του τραγουδήσουμε τα χρόνια πολλά. Αν και μακριά του, αποφασίσαμε να γράψουμε στιχάκια πάνω στην μελωδία του Happy Birthday για τα χρόνια πολλά αναφέροντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του Διδασκά-λου για τα οποία θέλαμε να τον ευχαριστήσουμε. Αφού τραγουδούσαμε το νέο τραγουδάκι μας για αρκετή ώρα, κάποιος είχε την ιδέα να τηλεφωνήσουμε στο Μαχαράτζ Τζι στην Ινδία και να του το τραγουδήσουμε. Ήξερα πως ήταν εξαιρετικά δύσκολο να τον βρούμε λόγω του φόρτου εργασίας του και επίσης ήξερα πως η ώρα ήταν περίπου 2 το πρωί στην

Ινδία. Φαινόταν μάλλον απίθανο οποιοσδήποτε να απαντήσει στο τηλέφωνο, πόσο μάλλον να βρούμε το Μαχαράτζ Τζι.

Αποφασίσαμε να δοκιμάσουμε. Τηλεφωνήσαμε στο άσραμ στο Δελχί και προς μεγάλη μας έκπληξη ο ίδιος ο Μαχαράτζ Τζι απάντησε στο τηλέφωνο. Εξηγήσαμε ποιοι ήμαστε και πως θέλαμε να του τραγουδήσουμε το τραγούδι μας. Και μας είπε: *«Ναι, βέβαια, ξεκινήστε!»* Έτσι, βάλαμε το ακουστικό μεταξύ μας και τραγουδήσαμε το τραγούδι μας που εκθείαζε τα προτερήματά Του. Ήμαστε όλοι μας τρισευτυχισμένοι. Μετά είπε πως ήθελε να μιλήσει στον καθένα μας ξεχωριστά, έτσι το ακουστικό έκανε το γύρω μεταξύ μας. Ήμαστε περίπου δέκα άτομα. Ούτε στο όνειρό μας δεν περιμέναμε πως θα μιλούσαμε μαζί του. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ήξερε πόσο έντονα αποζητούσαμε να έρθουμε σε επαφή μαζί του. Όταν μας λείπει αληθινά, τότε αυτός πάντα ανταποκρί-νεται.

95. Λίντα Μπάγγα

Όταν ο Μαχαράτζ Τζι ήρθε στο Βανκούβερ το 1990, μια από τις γυναίκες που μόλις πήραν την μύηση πήγε μετά από λίγο και του μίλησε για την εμπειρία της. Του διηγήθηκε πως, αφού πέρασε μέσα από ένα σκοτεινό τούνελ, είδε μικρές "σταγονίτσες" φωτός σαν κουκκίδες να την προσπερνούν γρήγορα. Όταν το άκουσα, κατάλαβα πως είχε διατρέξει ιλιγγιωδώς τον έναστρο ουρανό. Μετά περιέγραψε πως προσπέρασε τον εσωτερικό ήλιο και το φεγγάρι. *«Μετά είδα Εσένα»,* του είπε.

Έμεινα έκπληκτη και σαστισμένη, όταν άρχισε να παραπονιέται στο Μαχαράτζ Τζι. Ήταν εκνευρισμένη, γιατί δεν μπόρεσε να του μιλήσει εσωτερικά, καθώς είχε την πρόθεση κάτι να τον ρωτήσει. Ο Μαχαράτζ Τζι χαμογέλασε καλόβολα και με επιείκεια της πρότεινε να συνεχίζει να διαλογίζεται και έτσι της είπε ότι θα μπορούσε να κατάφερει αυτό που ήθελε μια άλλη φορά.

96. Μπερνάρντ Ρος

Ο Μαχαράτζ Τζι εκδηλώνει τη Χάρη Του με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Πάντα είχα την πεποίθηση πως μια επίσκεψη από το Διδάσκαλο στο σπίτι ή στο γραφείο μου θα ήταν πραγματικά σαν ένα όνειρο και σαν μια εξαιρετική ευλογία που εκπληρώνεται πολύ σπάνια. Οι αφοσιωμένοι του μαθητές μπορεί να περιμένουν μια ολόκληρη ζωή για μια τέτοια Χάρη, αλλά με τόσες χιλιάδες μυημένους στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι προφανώς ακατόρθωτο το πρόγραμμα του Διδασκάλου να περιλαμβάνει και τέτοιες επισκέψεις. Όμως, μια μέρα, όταν ήταν στη Νέα Υόρκη, ήμουν παρών σε μια επίσκεψη που έκανε στο μαγαζί ενός μυημένου. Όλη η οικογένεια βρισκόταν εκεί, για να μοιραστούν αυτή την μοναδική

εμπειρία. Είναι ένα εξαιρετικό προνόμιο να είσαι μάρτυρας της ξεχωριστής αγάπης με την οποία ο Διδάσκαλος τους διαπότισε, αλλά και της βαθύτατης ειλικρινούς ευγνωμοσύνης που ο μαθητής από την πλευρά του επέδειξε προς το Διδάσκαλο.

Τότε συλλογίστηκα πως ίσως μια μέρα, εάν ο Διδάσκαλος δεν ήταν τόσο απασχολημένος, θα Του ζητούσα να ευλογήσει την επιχείρησή μου. Ήταν μια αυθόρμητη σκέψη την οποία και δεν εξέφρασα. Έχω μια εταιρεία ηλεκτρονικών υπολογιστών στο κέντρο του Μανχάτταν, σε πολύ κοντινή απόσταση από εκεί που βρισκόμασταν και ακριβώς αυτή η πολύ μικρή απόσταση ήταν που μου φούντωσε την επιθυμία. Δευτερόλεπτα μετά, προς μεγάλη μου έκπληξη, ο Διδάσκαλος είπε: *«Μπέρναρντ, το γραφείο σου δεν είναι μακριά»*. Είπα: *«Είναι μόλις έξι δρόμους πιο κάτω»*. Με ένα μεγάλο χαμόγελο στα χείλη μού απάντησε: *«Πότε σκέφτεσαι να με προσκαλέσεις;»* Ήμουν σοκαρισμένος και κάτι μουρμούρισα πως θα ήταν ανείπωτη ευλογία, εάν ερχόταν κάποτε στο γραφείο μου, εφόσον εύρισκε λίγο χρόνο. Έτσι μου λέει: *«Τι λες να βρεθούμε εκεί σε μισή ωρίτσα;»*.

Σε μισή ωρίτσα!! Έτρεξα φουριόζος να φέρω γυναίκα και παιδιά, να συμμαζέψω το χώρο και να ετοιμάσω κάποια κεράσματα. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι έφθασε με την ωραία σύζυγό του, Μπάμπλι Τζι, και μερικούς σατσάγκις ακόμα. Τον ξενάγησα στα γραφεία μας και έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τα πάντα. Καθώς κοιτούσε όλα τα τμήματα και τις αίθουσες, σε κάθε γραφείο του έλεγα το αντίστοιχο όνομα των υπαλλήλων. Η ατμόσφαιρα ήταν εξαιρετικά φορτισμένη.

Μετά πήγαμε στο δικό μου γραφείο. Ακούμπησε το έπιπλο και κάθισε στην καρέκλα μου. Αυτό ήταν τόσο απίστευτο, τόσο θεσπέσιο και έγινε με απέραντη αγάπη. Ήμουν άφωνος. Μετά πήγαμε στην αίθουσα συνδιασκέψεων και ήπιαμε καφέ και τσάι. Μου έκανε λεπτομερείς ερωτήσεις για τη δουλειά μου και κοίταξε τα φυλλάδια που αποστέλλουμε. Πόσο ευλογημένη ημέρα ήταν!

Ο Διδάσκαλος μας αποχαιρέτησε και τον ευχαρίστησα για την αγάπη και την καλοσύνη του. Χωρίς καν να το ζητήσω, ο Διδάσκαλος μου έδωσε περισσότερα από όσα είχα ονειρευτεί και στα πιο τρελά μου όνειρα. Μου έδωσε μια ημέρα μοναδική και αξέχαστη. Όποτε κάθομαι στην καρέκλα μου πίσω από το γραφείο μου, θυμάμαι πως κάθισε και Αυτός εκεί και ακατάπαυστα ευλογεί τη ζωή μου. Δεν υπάρχει αρκετή ευγνωμοσύνη στον κόσμο αυτό, για να εκφράσει τις ευχαριστίες μου για όλα τα δώρα, την καλοσύνη και τις ευεργεσίες με τις οποίες ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μας ευλογεί.

97. Φανή Ντε Καρρίλλο

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ μου έδωσε τη μύηση το 1968. Λάμβανα απευθείας προστασία αρχικά από αυτόν και μετά από τον Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ Τζι Μαχαράτζ, το διάδοχό του. Μετά την επίσκεψη του Διδασκάλου Ντάρσαν στην Μπογκοτά το 1983, βρέθηκα επικεφαλής του τοπικού σάτσανγκ και ασχολήθηκα πιο αποτελεσματικά με την Αποστολή του Διδασκάλου.

Τον Απρίλιο του 1989 είχα ένα πολύ ζωντανό όραμα, πως ο Διδάσκαλος Ντάρσαν άφηνε αυτόν τον κόσμο και έτσι του έγραψα σχετικά. Τον επόμενο μήνα μου τηλεφώνησε από την Ινδία, για να μου πει ένα γεια και να συζητήσουμε κάποια θέματα σχετικά με το σάτσανγκ. Ένοιωσα συντετριμμένη, καθώς δέκα ημέρες αργότερα αποχώρησε από αυτόν τον κόσμο.

Στις 12 Μαΐου 1992 είδα ένα όνειρο. Σε αυτό το όνειρο είδα πως έπαθα εγκεφαλικό και παράλυσε το μισό μου σώμα. Μετά βίας μπορούσα να μιλήσω και το αριστερό μου χέρι και πόδι δεν ανταποκρίνονταν και ένοιωθα όλο μου το σώμα μουδιασμένο. Ήταν ένα συμβάν που με τάραξε και ξύπνησα με κλάματα. Ο σύζυγός μου προσπάθησε να με κάνει να συνέλθω και να το ξεπεράσω, λέγοντας πως δεν ήταν παρά ένας εφιάλτης. Αλλά μόλις πέντε ημέρες αργότερα η πρόβλεψη βγήκε αληθινή. Τελειώνοντας το κυριακάτικο σάτσανγκ πήγα να ανέβω από τα σκαλιά στον επάνω όροφο και στο πρώτο σκαλί το αριστερό μου πόδι δε με υπάκουσε. Ευτυχώς, πιάστηκα από το χερούλι και δεν έπεσα. Είχα επαφή με το περιβάλλον, μέχρι να φτάσω στην κλινική, όπου και έχασα τις αισθήσεις μου. Με ανέλαβε ένας εξέχων νευροχειρουργός που διέγνω-σε εγκεφαλικό επεισόδιο και αύξηση της ενδοκρανιακής πίεσης. Μετά έμαθα πως η εγχείρηση εκείνη τη στιγμή κρινόταν απαραίτητη, αν και δεν θα επέφερε σίγουρα θετικά αποτελέσματα.

Παρέμεινα σε κώμα για δεκαοκτώ ημέρες. Αυτό το διάστημα είχα μία εκπληκτική επιθανάτια εμπειρία, την οποία και θυμάμαι πολύ καθαρά. Βρέθηκα σε ένα άλλο χώρο ύπαρξης. Κάποιος μου έδειξε έναν διάδρομο με μια πόρτα στο βάθος από όπου έπρεπε να περάσω. Αυτό οδηγούσε σε ένα δωμάτιο με ένα οβάλ τραπέζι με αρκετούς κυρίους καθισμένους γύρω του. Ήταν ντυμένοι με γιλέκα, μαύρα παντελόνια και λευκά πουκάμισα, με κομψά κεντήματα στα μανίκια και στο στήθος. Με μεγάλη περιέργεια κοίταξα τον πρώτο άνδρα προς τα δεξιά. Με κοίταζε, καθώς έκανε μια κίνηση με το δεξί του χέρι, ώστε ο αντίχειρας του να δείχνει προς τα κάτω. Μετά ο άνδρας δίπλα του έκανε την ίδια χειρονομία, το ίδιο και ο επόμενος, κλπ. Υπέθεσα πως ήταν καρμικοί δικαστές και συμπέρανα από αυτό πως η αναχώρησή μου από αυτόν τον φυσικό κόσμο ήταν δεδομένη και μπορώ να πω πως με χαρά αποδέχθηκα αυτήν την εκδοχή.

Ένας από τους άνδρες μου είπε: *«Αυτό είναι το σώμα σου,»* και μου έδειξε κάτι που έδειχνε άνευ αξίας. Επίσης είδα ένα ορθογώνιο αντικείμενο που ενεργοποιούταν από κάποιο αφρώδες υλικό, σαν να βρίσκεται μέσα σε μια γυάλινη θήκη. Ήταν εξαιρετικά φωτεινό και έλαμπε σαν λευκό φως από νέον. Μου είπαν πως αυτή ήταν η ψυχή μου. Με έλκυσε η λευκότητά της και πήγα πιο κοντά. Τότε διέκρινα στίγματα πάνω της.

Καθώς κοιτούσα την ψυχή μου, μού δόθηκε να καταλάβω πως ήταν εξαιτίας αυτών των λεκέδων που θα έπρεπε κάποια στιγμή να επιστρέψω στον φυσικό κόσμο, για να εξαγνιστώ. Αγανάκτησα με τον εαυτό μου, γιατί τα στίγματα θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, καθώς είχαν προκληθεί από παρεξηγήσεις μεταξύ κάποιων ανθρώπων και εμένα. Ταυτόχρονα είδα τα πιο δύσκολα επεισόδια της ζωής μου και κατάλαβα γιατί θα έπρεπε να επιστρέψω πίσω.

Επιπλέον, μου δόθηκε να καταλάβω πως θα ήταν πιο δύσκολο για εμένα να μετενσαρκωθώ αργότερα και πως στην παρούσα μου ζωή στην Γη οι περιστάσεις ήταν ειδυλλιακές. Τα παιδιά μου είχαν μεγαλώσει, είχα καλή οικογένεια και οικονομική άνεση, αλλά το πιο σημαντικό είχα την καθοδήγηση ενός Τέλειου Διδασκάλου. Είδα μια μακριά ουρά από ψυχές που αδυνατούσαν να επιστρέψουν στο Θεό, επειδή είχαν παρόμοιες βρομιές με εμένα και περίμεναν να μετενσαρκωθούν, για να μπορέσουν να καθαριστούν. Οι ευκαιρίες για μετενσάρκωση δεν ήταν άφθονες. Οι χαμένοι ήταν απειράριθμοι, γιατί συγκριτικά λίγοι άνθρωποι κάνανε παιδιά σε αυτόν τον κόσμο. Αντιλήφθηκα την σοβαρότητα της κατάστασης.

Εκείνη την στιγμή καταλήφθηκα από αγωνία. Θυμήθηκα το Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Γονάτισα και προσευχήθηκα να με βοηθήσει και τον κάλεσα με το όνομά Του. Δεν ήθελα να τα υποστώ όλα αυτά μόνη μου. Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν αμέσως εμφανίστηκε, για να με βοηθήσει. Βλέποντας την ψυχή μου μού φάνηκε τόσο ξαφνιασμένος, που έμοιαζε λες και προσποιούταν άγνοια. Διάβαζα τις σκέψεις του. *«Παρακάλεσα τόσες φορές την Φάνη να αλλάξει και κοιτάξτε τα αποτελέσματα.»* Ήρθε κοντά μου και μου είπε: *«Ήρθα για εσένα, για να σε πάρω σε ένα ξεχωριστό μέρος. Το έχεις κερδίσει λόγο των υπηρεσιών που με αγάπη πρόσφερες για τον σκοπό του Διδασκάλου, που είναι το Θείο Σχέδιο. Αλλά με αυτές τις ακαθαρσίες δεν μπορώ να σε πάω εκεί.»* Και απάντησα: *«Αγαπημένε Διδάσκαλε, αυτός είναι ο λόγος που σου ζήτησα να με βοηθήσεις, επειδή δε θέλω να φύγω με αυτόν τον τρόπο.»*

Δεν μου απάντησε και πήγε προς το μέρος δυο κυρίων που καθόντουσαν στο διάδρομο στη στάση του λωτού. Έσκυψε για να πει κάτι σε έναν από αυτούς. Δεν μπορούσα να διακρίνω ποιος ήταν και η προσπάθεια να ακούσω τι έλεγαν μου προξενούσε πόνο. Εκείνος ο άνδρας αμέσως σηκώθηκε και πήγε σε έναν από τους άντρες στο τραπέζι. Πολύ ταπεινά είπε: *«Σου ζητώ άλλη μια ευκαιρία για τη Φανή. Υπήρξε εργάτης στην Αποστολή του Διδασκάλου που εξυπηρετεί το Θείο Σχέδιο.»*

Ένας ηλικιωμένος κύριος είπε: *«Της έχουν δοθεί αρκετές ευκαιρίες και δεν εννοεί να αλλάξει.»*

Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκε ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ. Επέμενε τόσο έντονα, σαν να έδωσε διαταγές πως θα έπρεπε να μου δοθεί μια ακόμα ευκαιρία και χωρίς να περιμένει απάντηση, πήγε πάνω από το φυσικό μου σώμα που ήταν ξαπλωμένο πάνω σε ένα φορείο. Είδε πως ήταν παράλυτο και ταρακούνησε το πιασμένο άκαμπτο σώμα. Μετά επέστρεψε στους καρμικούς δικαστές και τους είπε: *«Όχι, όχι παράλυτη, όχι, όχι!»* Ο κύριος στο τραπέζι είπε: *«Αν δεν είναι έτσι, δε θα τελειοποιήσει τον εαυτό της, για να ανέλθει πάνω από αυτόν τον κόσμο. Ως παράλυτη σε δυο χρόνια θα επιτύχει τον σκοπό.»* Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι σήκωσε το χέρι του, σαν να έπαιρνε κάποιον όρκο και ανταπάντησε, *«Εγώ θα είμαι υπεύθυνος για αυτήν. Υπόσχομαι πως θα εκπληρώσει το ταξίδι της, αλλά δε θα είναι παράλυτη. Θα τα καταφέρει. Την εμπιστεύομαι.»*

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ήρθε πίσω εκεί που ήμουν. Η ύπαρξή μου ήταν σαν ατμός, σαν καπνός που κινούταν με μεγάλη ταχύτητα. Όταν με πλησίασε, με άγγιξε με τα δάχτυλά του στο κεφάλι. Ένοιωσα ένα δυνατό ρεύμα να με διαπερνά και κατάλαβα πως η αριστερή πλευρά του σώματός μου θα ανάρρωνε. Ήξερα πως θα μπορούσα να περπατήσω και να κινώ τον καρπό και το χέρι μου. Μετά γύρισα στο σώμα μου.

Μέσα σε δυο εβδομάδες είχα μερικώς ανακτήσει την συνειδητότητά μου. Τότε αντιλήφθηκα πως ήμουν δεμένη. Είχα συνεχόμενα αποκλειστική νοσοκόμα με τις οδηγίες να μην με αφήσει να κινούμαι. Θα έπρεπε να κάνει εκείνη τα πάντα αντί για εμένα. Μόλις μπόρεσα να μιλήσω, της εξήγησα ότι μπορούσα να περπατήσω και έδειξα στην νοσοκόμα πως μπορούσα να κινήσω το χέρι και τον καρπό μου αν και με μεγάλη δυσκολία. Στις 3 Ιουνίου μου έδωσαν εξιτήριο και πέντε ημέρες αργότερα επέστρεψα για τσεκ-απ σε αναπηρικό καροτσάκι. Είκοσι ημέρες αργότερα περπατούσα.

Ο γιατρός που είχε προβλέψει μόνιμη παράλυση έμεινε κατάπληκτος. Είπε πως ήταν το μόνο περιστατικό εδώ και 25 χρόνια που κάποιος είχε αναρρώσει τόσο γρήγορα. Μια μέρα τελικά με ρώτησε: *«Τι στο καλό έχεις; Κάποια ειδική δύναμη του νου ή κάποια πνευματική δύναμη; Αυτό είναι τελείως απίθανο. Δε θα έπρεπε να ήσουν ούτε καν ζωντανή. Η κατάστασή σου ήταν από τις χειρότερες που έχω δει. Είπα στους συγγενείς σου πως είχες μόνο 1 στις 100 πιθανότητες να επιζήσεις. Αλλά το ότι ξεπέρασες την παράλυση είναι κάτι αδύνατον.»* Του απάντησα: *«Έχω σπουδαίο πνευματικό Διδάσκαλο.»*

Τώρα περπατάω κανονικά, το χέρι και το πόδι μου επανέκτησαν τις φυσιολογικές κινήσεις τους και πρόσφατα άρχισα και να οδηγώ. Λες και όλα αυτά δεν ήταν αρκετά, ταξίδεψα με το σύζυγό μου το 1997 στην Ινδία για ένα μήνα. Επέστρεψα καλύτερη από κάθε άποψη.

Θέλω να μοιραστώ με τους αδερφούς και τις αδερφές μου στο Μονοπάτι, αλλά και με τους φίλους μου, τι ανυπέρβλητη ευλογία είναι να έχουμε τη Χάρη και την προστασία του ζωντανού Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, ενός Αγίου που είναι ικανός να πραγματοποιεί θαύματα σαν και ετούτο. Μέσω αυτής της επιθανάτιας εμπειρίας έμαθα να αγαπώ όλον τον κόσμο και να βλέπω την παρουσία του Θεού σε κάθε ύπαρξη. Και τέλος, αντιλήφθηκα πως ο Διδάσκαλος είναι παντοδύναμος. Είναι η προσωποποίηση της κατανόησης και της συμπόνιας.

98. Κάθριν Τόμπιτς

Ήταν την 17η Οκτωβρίου 1989, μόλις λίγους μήνες μετά την αποχώρηση του Διδασκάλου Ντάρσαν Σινγκ Τζι από αυτόν τον κόσμο, όταν στις 5 το απόγευμα ένας ισχυρός σεισμός με επίκεντρο την κεντρική Καλιφόρνια προκάλεσε εκτεταμένες ζημιές στην περιοχή του κόλπου του Σαν Φραν-σίσκο. Η Σάντα Κρούζ όπου μέναμε ήταν μόλις λίγα χιλιόμετρα από-σταση από το επίκεντρο. Ευτυχώς, το σπίτι μας είχε γερά θεμέλια και ήταν χτισμένο σε στέρεο έδαφος και αν και κουνούσε τόσο, που περιμέ-ναμε το ταβάνι να μας έρθει στο κεφάλι, τελικά δεν έπεσε και κανείς μας δεν τραυματίστηκε. Παρόλα αυτά, ο ηλεκτρισμός και οι τηλεπικοινωνίες είχαν διακοπεί και οι μετασεισμοί ήταν ατέλειωτοι. Η κατάσταση ήταν πολύ τρομακτική και συνεχίστηκε για αρκετές ημέρες.

Για να διευκολυνθούν οι τοπικές επείγουσες κλήσεις, η τοπική εταιρεία τηλεφωνίας αμέσως διέκοψε κάθε επικοινωνία με τις γύρω περιοχές. Αυτό έκανε αδύνατη την πληροφόρηση για τους συγγενείς και φίλους που έμεναν σε άλλες περιοχές της χώρας και ανησυχούσαν, μην μπορώντας να μάθουν νέα μας. Αυτό βέβαια επιδείνωνε το άσχημο συναίσθημα της απομόνωσης και νοιώθαμε και μας έκανε πιο ευάλω-τους. Παρόλα αυτά, στις 8:00 το πρωί της επόμενης ημέρας το τηλέφωνο χτύπησε. Περίεργο, σκέφτηκα, ποιος κατάφερε να πιάσει γραμμή; Μείνα-με εμβρόντητοι, όταν ακούσαμε τη χαρούμενη φωνή του Μαχαράτζ Τζι να φτάνει τόσο μακριά, από το Σικάγο. Χαρωπά ρώτησε εάν ήμαστε εντάξει, πώς πήγαιναν τα πράγματα και εάν το σπίτι μας είχε αντέξει από τις δονήσεις. Ρώτησε τι έκαναν οι άλλοι σατσάνγκις της περιοχής (όλοι ήμαστε καλά) και μας ζήτησε να τους διαβιβάσουμε τους χαιρετισμούς και την αγάπη του. Με την ευλογία και την φροντίδα του έγινε ξαφνικά πολύ ευκολότερο το να αντεπεξέλθουμε στην καταστροφή.

Πέρασαν αρκετές ημέρες μέχρι να αποκατασταθούν οι επικοινω-νίες με τον έξω κόσμο. Ο Μαχαράτζ Τζι, όπως φάνηκε, είχε σίγουρα τις δικές του “γραμμές επικοινωνίας”.

99. Ούσα Τσάουχαν

Μυήθηκα από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Μαχαράτζ. Μια φορά που ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ έκανε περιοδεία στην Ινδία, ήρθε και στο Αλιγκάρχ, όπου η οικογένειά μου πήρε την ντάρσαν του, με μπόλικο πρασάντ και μαζί τις ευλογίες του. Μετά την αναχώρησή του, ο μεγαλύτερος γιος μας ήρθε και μας είπε: *«Ο Διδάσκαλος μου είπε πως σύντομα θα έρθει να με πάρει».* Επίσης μας μετέφερε το μήνυμα πως το πρασάντ που ο Διδάσκαλος τού έδωσε έπρεπε να το φυλάξει και να το κατάνάλωσει αργότερα μόνο ο ίδιος.

Μετά από λίγο καιρό η ήδη κλονισμένη υγεία του παιδιού χειροτέρεψε και έγινε πολύ σοβαρή. Τον πήγαμε σε νοσοκομείο. Λίγο πριν αφήσει αυτόν τον κόσμο μας είπε πως οι τρεις Διδάσκαλοι ο Παράμ Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι, ο Μαχαράτζ Νταγιάλ Πουρούς Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ και ο ζωντανός Διδάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ, είχαν έρθει να τον πάρουν για τα εσωτερικά πεδία. Σκεφθήκαμε πως, καθώς δεν είχε πολύ καλή επαφή με το περιβάλλον, ίσως απλώς να μουρμούριζε ασυναρτησίες. Αλλά μετά από λίγο, προφανώς για επιβεβαίωση μας, μάς ανακοίνωσε πως η ώρα ήταν έντεκα το πρωί και πως σε δεκατρία λεπτά θα εγκατέλειπε αυτόν τον κόσμο. Ακριβώς στις 11:13 έκλεισε τα μάτια του και έφυγε ειρηνικά.

Με τη Χάρη του Διδασκάλου αρχικά δε νοιώσαμε συντριβή για τη μεγάλη απώλεια του παιδιού μας, καθώς γνωρίζαμε πως βρισκόταν ήδη με τους Διδασκάλους. Αλλά λίγες ημέρες αργότερα αρχίσαμε να βιώνουμε τον αποχωρισμό. Ήταν αυτές τις ημέρες που ο Μαχαράτζ Τζι μας ξαναεπισκέφθηκε και του διηγηθήκαμε την ιστορία μας. Με τα παρηγορητικά του λόγια προσπάθησε να απαλύνει τον πόνο μας, αλλά γινόταν πολύ δύσκολο να ζήσουμε χωρίς τον γιο μας που ερχόταν κάθε βράδυ στα όνειρά μας. Ο Μαχαράτζ Τζι μας διηγήθηκε την ιστορία της Ράμπια Μπάσρι, τονίζοντας τις δυσκολίες και τα προβλήματα που είχε να αντιμετωπίσει στην ζωή της. Αλλά και πάλι ήταν πολύ δύσκολο για εμάς να γίνουμε αυτό που ήταν η Ράμπια Μπάσρι. Πάντως, αρχίσαμε να αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο στον διαλογισμό περνώντας ώρες ολόκληρες με τον σύζυγό μου διαλογιζόμενοι.

Στην επόμενη συνάντησή μας με τον Μαχαράτζ Τζι, του ζητήσαμε να σταματήσουμε να βλέπουμε το γιο μας στα όνειρά μας, γιατί έκανε την κατάσταση μας πιο δύσκολη. Όπως συγχρόνως τον παρακαλέσαμε και να μας επιτρέψει να δούμε πού είχε πάει, αφότου άφησε το σώμα του. Έτσι, μια μέρα που καθόμουν σε διαλογισμό, είδα το γιο μου ξανά. Ήρθε κοντά μου με το ζωντανό Διδάσκαλο και μου εξήγησε πως ζούσε ειρηνικά. Πήγα μαζί του στα εσωτερικά πεδία, όπου μπόρεσα να δω υπέροχα πράγματα που δε θα μπορούσαν ποτέ να δει κανείς στο φυσικό κόσμο.

Είναι ένα θαύμα πως μετά τον θάνατο του γιου μου, μου επιτράπηκε να δω τόσα πολλά από τα εσωτερικά πεδία, για τα οποία δε βρίσκω λόγια να μιλήσω. Μετά από αυτήν την εμπειρία, η οποία διάρκεσε πάνω από δυόμισι ώρες, ο σύζυγος μου και εγώ μπορέσαμε να αποδεχτούμε το θάνατο του γιου μας. Επίσης, είμαι ανείπωτα ευγνώμων στον αγαθοεργό και φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο που με τη Χάρη Του μας επέτρεψε να δούμε την μεγαλοπρέπεια του εσωτερικού κόσμου.

Μπορέσαμε να δούμε πώς ο Διδάσκαλος βοήθησε το γιο μας να σωθεί από τα νύχια του Καλ και της μάγια κουβαλώντας τον μέσα στην αγκαλιά του. Αν και ο γιος μας δεν είχε κάνει αρκετό διαλογισμό μετά την μύησή του από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ, καθώς απλώς και μόνο συνηθίζαμε να ερχόμαστε στο άσραμ για τις θείες ντάρσαν του Διδασκάλου και τίποτα περισσότερο. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ και ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ επιβλέπουν και προστατεύουν όλους μας.

100. Τζιμ Μπάτλερ

Η γενέτειρά μου είναι στην Τζόρτζια και ένας από του αγαπημένους μου ανθρώπους εκεί είναι ο δρ. Γκριν. Τον συναντώ μόνο κατά την διάρκεια των περιστασιακών μου επισκέψεων στο πατρικό μου, όταν φεύγω από το Τέξας. Ο δρ. Γκριν ειδικεύεται στις φυσικές εναλλακτικές θεραπείες, και είναι επίσης ευλογημένος με το χάρισμα της διόρασης σε πνευματικό επίπεδο: με ανοικτά μάτια βλέπει πέρα από το φυσικό κόσμο.

Όταν τον είδα περίπου εννέα μήνες πριν, αποφάσισα να του μιλήσω για το Διδάσκαλό μου, Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Ανέφερα το θέμα στα πεταχτά. Μου φάνηκε να ενδιαφέρεται, αν και δεν ήμουν και απόλυτα σίγουρος για αυτό.

Αυτόν το μήνα τον επισκέφθηκα ως πελάτης και έφερα ένα από τα βιβλία του Διδασκάλου Ρατζίντερ μαζί μου. Αφού με καλωσόρισε μπήκαμε στο γραφείο του. Κοίταξε το βιβλίο για λίγο και μετά θυμήθηκε την προηγούμενη συνάντησή μας, όταν του είχα πει για τον "φίλο" μου, όπως αποκαλεί τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Τότε ο δρ. Γκριν μου αποκάλυψε πως, δυο ώρες αφότου είχα φύγει εκείνη την ημέρα, ο Διδάσκαλος τού εμφανίστηκε με την πνευματική του μορφή. *«Σοβαρά μιλάς;»*, ρώτησα απορημένος. Μου εξήγησε πως ο "φίλος" μου φορούσε μια λαμπερή ολόχρυση ρόμπα, όπως ήταν καθισμένος στην στάση του λωτού και σιωπηλά τον κοιτούσε. *«Εσύ τι έκανες;»* τον ρώτησα. Το πρόσωπό του φωτίστηκε, καθώς μου έλεγε πως απλώς κοιτούσαν ο ένας τον άλλον για αρκετή ώρα και μετά έσκυψε και υποκλίθηκε στο Διδάσκαλο. *«Εξάλλου τι άλλο θα μπορούσα να είχα κάνει;»*, πρόσθεσε.

Μπήκα στο δωμάτιο της θεραπείας και ο δρ. Γκριν ήρθε λίγα λεπτά αργότερα. Όταν η συνεδρία μου τελείωσε μπήκα σε ένα τρίτο δωμάτιο, για να αλλάξω ρούχα. Καθώς έβγαινα έξω μου λέει: *«Πάλι είδα το φίλο σου. Μόλις μπήκες στον δωμάτιο της θεραπείας, εμφανίστηκε και στεκόταν σε εκείνη τη γωνία εκεί πέρα»* είπε δείχνοντας μια γωνιά του δωματίου. *«Μετά την θεραπεία σου, διάβαζα το βιβλίο, ενώ άλλαζες και εμφανίστηκε ξανά. Για την ακρίβεια δεν στεκόταν κάπου, αλλά φαινόταν σαν να αιωρείται ψηλά στο κενό»* Καταπληκτικό, σκέφθηκα!

Ο δρ. Γκριν μου είπε πως, όταν είχε πρωτοδεί το Διδάσκαλο Ρατζίντερ εννέα μήνες πριν, είχε την εντύπωση πως του εμφανιζόταν για να του αποδείξει πως ήταν γνήσιος Διδάσκαλος. Καθώς έφευγα από το ιατρείο του, ο δρ. Γκριν μου λέει: *«Ένα πράγμα είναι σίγουρο, ο φίλος σου είναι πραγματικός!»*

101. Μάρθα Καρντένας

Επί χρόνια αδημονούσα να βρεθώ σε προσωπική επαφή με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Τελικά, είχα επιτέλους την ευκαιρία να βρεθώ κοντά του, όταν ήρθε στο Εκουαδόρ το 1998. Ήταν υπέροχα! Τα σάτσανγκ, οι διαλογισμοί, όλα ήταν πανέμορφα. Το μόνο πρόβλημα που υπήρχε ήταν πως χιλιάδες άλλοι άνθρωποι ήρθαν να ακούσουν τις ομιλίες του που φυσικά και αυτοί Τον λάτρευαν! Έτσι, μετά τις συναντήσεις όλοι έτρεχαν να μαζευτούν γύρω στον Μαχαράτζ Τζι. Εγώ μέσα από την καρδιά μου εκλιπαρούσα για την δυνατότητα να λάβω προσωπικά τις ευλογίες του. Όμως τα πλήθη αυξάνονταν μέρα με την μέρα και έτσι οι ελπίδες μου έσβηναν. Παρόλα αυτά, η επιθυμία μου έμενε αναλλοίωτη. Δεν άντεχα στη σκέψη πως σύντομα θα έφευγε.

Προς το τέλος της επίσκεψής του, ο Μαχαράτζ Τζι ανταποκρίθηκε στις προσευχές μου πηγαίνοντας όμως πέρα από το φυσικό πεδίο, για να τις πραγματοποιήσει. Ήρθε σε εμένα σε ένα ολοζώντανο όραμα γεμάτος φως και χαρά. Με ένα λαμπερό χαμόγελο μου έδωσε μια ζεστή γλυκιά αγκαλιά γεμάτη αγάπη. Τα όμορφα μάτια του μου έλεγαν πως καταλάβαινε την επιθυμία μου και όπως ακριβώς ένας αγαπημένος πατέρας προσπαθεί να εκπληρώσει τις επιθυμίες της νεαρής κόρης του, έτσι ο Μαχαράτζ Τζι ήρθε κοντά μου, για να καταπραΰνει την καρδιά μου.

102. Σεΐλα Ρότζερς

Πέρυσι βρέθηκα στο πιο αξέχαστο σάτσανγκ που έχω βιώσει στην διάρκεια των τριάντα περίπου χρόνων που ακολουθώ αυτό το Μονοπάτι. Ήμουν για μια γρήγορη επίσκεψη ενός σαββατοκύριακου στο Κέντρο της

Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Σικάγο. Ήταν ώρα να αρχίσει το κυριακάτικο σάτσανγκ και ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι μόλις είχε καθίσει στην εξέδρα. Καθώς η μητέρα, η αδερφή και η νύφη του άρχισαν να τραγουδούν ύμνους, ο Διδάσκαλος άρχισε να μοιράζει την ντάρσαν του στους παρευρισκόμενους. Αργά-αργά κάλυψε το κοινό μετακινώντας τη ματιά του από μπροστά προς τα πίσω και από αριστερά προς τα δεξιά και πάλι πίσω. Καθώς το βλέμμα του Μαχαράτζ Τζι ήρθε προς το μέρος μου, η ματιά του αιχμαλώτισε τη δική μου. Σε κλάσματα δευτερολέπτου είχα τραβηχτεί από το σώμα μου προς το μέρος του, όπως ένα ρίνισμα σιδήρου που έλκεται από έναν ισχυρό μαγνήτη. Από εκείνη την στιγμή και μετά, η προσοχή μου ήταν γαντζωμένη επάνω του.

Καθώς ξεκίνησε η ομιλία, παρατήρησα μια χρυσή λάμψη να βγαίνει από τον Μαχαράτζ Τζι και να ξεδιπλώνεται μερικά μέτρα μακριά του. Ήταν ένα καθαρό, ευχάριστο φως που διαλυόταν απαλά σε ένα λευκό φως, πιο έντονα φωτεινό αλλά όχι εκτυφλωτικό. Γαλήνη και ηρεμία ανάβλυζαν από αυτό το φως που σύντομα γέμισε όλο το δωμάτιο. Κάποια στιγμή μου φάνηκε πως φρέσκο στεγνό χιόνι πρέπει να έπεσε, αφήνοντας τα πάντα καλυμμένα με καθάρια λευκότητα και πως ο ουρανός θα πρέπει να είναι πεντακάθαρος και καταγάλανος, καθώς το φως ανταναβλούσε τόσο έντονα πάνω στο χιόνι. Η λαμπρότητα υπέθεσα πως ερχόταν μέσα από ένα μεγάλο παράθυρο πίσω από την πλάτη του Μαχαράτζ Τζι.

Καθώς το σάτσανγκ προχωρούσε, η εικόνα του εξωτερικού τοπίου έμοιαζε να εισέρχεται και μέσα στο δωμάτιο. Δροσερό λευκό χιόνι υπήρχε τώρα παντού, ενώ ένα υπέρλαμπρο αγνό φως συμπυκνωνόταν σαν χρυσή λάμψη γύρω από τον Μαχαράτζ Τζι. Το φως παρέμεινε καθ' όλη τη διάρκεια του σάτσανγκ. Προς το τέλος της ομιλίας, αν και ο Διδάσκαλος ήταν ακόμα καθισμένος στην εξέδρα, εμφανίσθηκε ταυτόχρονα και στα δεξιά μου, κοντά στο μπροστινό μέρος της αίθουσας, και χαμογελαστός περπάτησε προς το μέρος μου. Φορούσε ένα μακρύ παλτό και ψιλές αντρικές μπότες. Φαινόταν τόσο βασιλικός, τόσο θείας και ευγενικής καταγωγής, που σου έκοβε την ανάσα με την ομορφιά του.

Όταν το σάτσανγκ τελείωσε, δεν είχα απολύτως καμία διάθεση να κουνηθώ. Έκλεισα τα μάτια για να διαλογιστώ και όταν τα άνοιξα για να φύγω, η αίθουσα ήταν άδεια. Βρήκα το Μαχαράτζ Τζι και το γκρουπ στον κάτω όροφο όπου σερβιριζόταν γεύμα. Αφού έφαγα επέστρεψα στην άδεια αίθουσα διαλέξεων. Είχα ξαναπάει σε αυτή την αίθουσα που ήταν πρώην ναός πολλές φορές, αλλά τώρα ακούμπησα και έλεγξα τους τοίχους λες και τους έβλεπα για πρώτη φορά. Ήταν τόσο σκοτεινοί και συμπαγείς. Απόρησα με το μπλε ύφασμα που κρεμόταν πίσω από την εξέδρα και κάλυπτε ολόκληρο τον τοίχο. Αναρωτιόμουν πού να είχε πάει εκείνο το μεγάλο παράθυρο. Ξαφνιάστηκα που είδα πως τα παράθυρα ήταν στενά και πως οι περσίδες ήταν κατεβασμένες. Τότε κατάλαβα πως

το φως δεν μπορούσε να αντανακλάται από χιόνι από έξω. Σε αυτό το σημείο το μυαλό μου άρχισε να επανέρχεται και σκέφθηκα: «Είναι Απρίλης, ο ουρανός είναι γκρίζος και έβρεχε σήμερα. Δεν υπήρχε ούτε ήλιος! Δεν υπήρχε ούτε χιόνι!»

Νοιώθοντας αποπροσανατολισμένη κάθισα σε έναν από τους πάγκους της αίθουσας. Σταδιακά η γήινη λογική άρχισε πάλι να ξεπροβάλει. Όσο περίεργο και αν μοιάζει, τότε μόνο κατάλαβα πως μια ματιά της Χάρης του Μαχαράτζ Τζι με είχε μεταφέρει σε μια άλλη διάσταση. Σε μια περιοχή πιο εκλεπτυσμένη, πιο εξέχουσα, πιο ζωντανή και παλλόμενη από οποιαδήποτε άλλη περιοχή σε αυτόν τον κόσμο.

103. Μαξ Σετιαμπούντι

Αυτή η μαρτυρία γράφεται στο άσραμ στο Δελχί, αφού έχω ταξιδέψει έως εδώ από την Ινδονησία. Είμαι 65 χρονών και γνώρισα το μονοπάτι πριν από εικοσιπέντε χρόνια, αλλά μόλις τώρα είχα επιτέλους την καλή τύχη να λάβω την επαφή με το εσωτερικό Φως και τον Ήχο.

Όταν πρωτοάκουσα για τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι το 1972, του έγραψα για προσωπικές συμβουλές και για την άδεια να λάβω τη μύηση. Έδωσε την έγκρισή του για τη μύηση από έναν τοπικό αντιπρόσωπο. Δυστυχώς, δεν ήμουν ακόμα χορτοφάγος και μέχρι να τα καταφέρω, ο Διδάσκαλος Κιρπάλ είχε εγκαταλείψει το σώμα του. Καθώς τα χρόνια περνούσαν, δεν άντεχα οικονομικά ένα ταξίδι στην Ινδία για να δω τον διάδοχό του, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι και η μύηση δεν προσφερόταν πλέον στον τόπο μου. Απεγνωσμένα για να αποκτήσω μια πνευματική σύνδεση, έλαβα ενός διαφορετικού τύπου μύηση από μια μοναχή, αλλά δεν είχα απολύτως καμία εσωτερική εμπειρία και απογοητεύτηκα. Όταν έμαθα πως και ο Διδάσκαλος Ντάρσαν άφησε αυτόν τον κόσμο, άρχισα να απελπίζομαι. Έγραψα απευθείας στον τωρινό Διδάσκαλο, Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και του εξήγησα πως περίμενα 25 χρόνια. Τον εκλιπαρούσα να μου δώσει την μύηση με τα δικά του χέρια. Και, ευτυχώς, προς μεγάλη μου χαρά, έλαβα θετική απάντηση.

Πούλησα τα υπάρχοντά μου, για να αγοράσω ένα εισιτήριο για την Ινδία και επί τέλους έλαβα τη μύηση στις 15 Σεπτεμβρίου 1997. Ευλογήθηκα με μια υπέροχη εσωτερική εμπειρία και ένοιωσα τρομακτικά απίστευτη αγάπη από το Διδάσκαλο Ρατζίντερ αλλά και από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, που πρώτος προθυμοποιήθηκε να μου δώσει αυτό το δώρο.

Όταν γυρίσω στην Ινδονησία θα έχω ελάχιστα υλικά αγαθά. Δεν θα έχω δικό μου σπίτι, αλλά μπορώ να μένω στο σπίτι του αδελφού μου. Όμως ήδη έχω κάτι ανεκτίμητο. Έχω ένα ζωντανό Διδάσκαλο και το δώρο της αγάπης του. Έχω έναν εσωτερικό οδηγό που θα με συναντήσει

τη στιγμή του θανάτου μου. Για αυτό προσφέρω, εκατομμύρια ευχαριστίες.

104. Μίκαελ Λεβίν

Λέγεται πως μια φωτογραφία ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις, αλλά έμαθα πως η αξία μιας φωτογραφίας ενός Τέλειου Διδασκάλου είναι πολύ πέρα από λόγια. Είχα την τύχη να επισκεφθώ το Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στο Δελχί τον Ιανουάριο του 1990. Ήταν ένα ιερό προσκύνημα για εμένα όχι μόνο στο ζωντανό Διδάσκαλο αλλά και στο Κιρπάλ Άσραμ όπου ο Διδάσκαλός μου, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι είχε ζήσει αλλά και που άφησε αυτόν τον κόσμο. Πενθούσα το φυσικό χαμό του για τους προηγούμενους επτά μήνες. Ήταν μεγάλη η θλίψη μου που δεν τον επισκέφθηκα στην Ινδία, όταν ζούσε. Τώρα είχα έρθει σε αναζήτηση παρηγοριάς και αναγένησης, όπως και με την ελπίδα να γνωρίσω λίγο καλύτερα τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι.

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ήταν άκρως γενναιόδωρος και χαρισματικός μαζί μου. Μέσω των ομιλιών και με τα συμπονετικά θεία του βλέμματα, μου απάντησε όλες τις ανέκφραστες ερωτήσεις και διέλυσε όλες μου τις αμφιβολίες. Γέμισα με μια καραπραϋντική ειρήνη που όμοιά της δεν είχα βιώσει ποτέ.

Ακριβώς πριν την αναχώρησή μου συναντήθηκα με τον Μαχαράτζ Τζι στο γραφείο του. Μετά από λίγο του ζήτησα ευγενικά εάν μου επιτρεπόταν να φωτογραφηθώ μαζί Του. Χαρωπά δέχθηκε να ικανοποιήσει την επιθυμία μου και από μέσα μου πανηγύριζα, καθώς καλούσε κάποιον να μας φωτογραφήσει με την φωτογραφική μου μηχανή. Ο Μαχαράτζ Τζι και εγώ στηθήκαμε και μας έβγαλε τη φωτογραφία. Μετά ζήτησε από τον φωτογράφο να βγάλει άλλη μια, απλώς για να σιγουρευτούμε πως η λήψη θα είναι καλή. Μιλώντας στον φωτογράφο κινήθηκε ακόμα πιο κοντά μου και το τουρμπάνι του τρίφτηκε πάνω στο κεφάλι μου. Ένοιωσα ένα ηλεκτροφόρο ρεύμα χαράς να με διαπερνά καθώς ο φωτογράφος έβγαζε τη δεύτερη πόζα. Τόσο πολύ ανέβηκα από τη σύντομη αυτή επαφή, που παρέμεινα σε κατάσταση εφορίας σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής μου στην Καλιφόρνια.

Όταν οι φωτογραφίες εμφανίστηκαν και κοίταξα στη δεύτερη πόζα, απόρησα από την λάμψη που ακτινοβολούσε το πρόσωπο του Διδασκάλου, αλλά και από την απόλυτη ευτυχία που εκφράζανε τα μάτια μου. Τα γενέθλια του αδελφού μου Στίβ πλησίαζαν και, αν και δεν ήταν μυημένος, αποφάσισα να κορνιζώσω μια μεγάλη μεγένθυση της φωτογραφίας και να του τη στείλω. Από τον καιρό της δικής μου μύησης, λίγα χρόνια νωρίτερα, ο Στίβ ήταν περίεργος να μάθει την αιτία για τις θετικές

αλλαγές στην ζωή μου, αλλά δεν είχε ελκυστεί τόσο, ώστε να ενδιαφερθεί να ανακαλύψει το μονοπάτι.

Ο Στίβ μου είπε πως, όταν έλαβε την φωτογραφία, θαύμασε με απορία το φως και την αγάπη που ανάβλυζε από το πρόσωπο του Διδασκάλου, αλλά και για την αντίστοιχη ευτυχία που αντανακλούσε το δικό μου τρισευτυχισμένο χαμογελαστό πρόσωπο. Πρόσθεσε πως ποτέ δεν με είχε δει τόσο χαρούμενο. Κρέμασε την φωτογραφία στο καθιστικό του και έπιασε τον εαυτό του να τη χαζεύει ξανά και ξανά. Μια μέρα αποφάσισε πως ήθελε να μάθει περισσότερα για τη μυστηριώδη αυτή πηγή χαράς. Άρχισε να διαβάζει τα διδάγματα και έγραψε στον Μαχαράτζ Τζι, για να απαντηθούν οι απορίες του.

Λίγο καιρό αργότερα, συνόδευσα τον αδελφό μου σε σε ένα πρόγραμμα στο κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας κοντά στο Σικάγο. Εκεί συνάντησε τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι για πρώτη φορά και έλαβε τη μύηση. Ο Στίβ χασκογελούσε από χαρά σε όλο το πρόγραμμα. Αργότερα, όταν είχε την ευκαιρία να χαιρετήσει προσωπικά τον Μαχαράτζ Τζι, τον πλησίασε με τα χέρια διπλωμένα σε ένδειξη ευγνωμοσύνης. Ο Μαχαράτζ Τζι με αγάπη κράτησε τα τεντωμένα χέρια του Στίβ μέσα στα δικά του και τα κρατούσε όση ώρα μιλούσαν μεταξύ τους.

Μετά από αυτό το πρόγραμμα, έλαβα μια φωτογραφία που ένας μυημένος έβγαλε με τον αδερφό μου και τον Μαχαράτζ Τζι την ώρα που μιλούσαν. Σε αυτήν την υπέροχη φωτογραφία παρατήρησα την ίδια αγάπη, την ίδια ευτυχία και το ίδιο φως να αντανακλάται στο πρόσωπο του αδερφού μου, με αυτό που αυτός είχε δει στο δικό μου πρόσωπο.

105. Μελίσσα Σίμπσον

Έβλεπα το ίδιο όνειρο για τρεις συνεχόμενες νύχτες. Στο όνειρο αυτό εμφανίζονταν τρεις άνδρες με τουρμπάνια. Με αντιμετώπισαν σαν μέλος της οικογένειάς τους και με βοηθούσαν σε οτιδήποτε και αν έκανα. Τότε, δεν ήξερα ποιοι ήταν αυτοί οι κύριοι.

Περίπου ένα εξάμηνο αργότερα, τον Ιανουάριο του 1995, καθόμουν σε διαλογισμό, όταν το πρόσωπο ενός άνδρα με μια σκούρα γενειάδα και ένα τουρμπάνι εμφανίσθηκε. Δεν ήταν κάποιος από τους τρεις άνδρες που είχα δει στα όνειρα και δε γνώριζα την ταυτότητά του. Λίγες εβδομάδες αργότερα είχα μια συνάντηση με έναν υγειονομικό που ήταν και πνευματιστής. Με ρώτησε ποιος ήταν ο οδηγός που έβλεπε να βρίσκεται κοντά στον δεξί μου ώμο. Του είπα ότι δεν ήξερα, αλλά του περιέγραψα το πρόσωπο που πρόσφατα είχα δει στο διαλογισμό μου. Μου είπε πως η περιγραφή μου ταίριαζε με την εμφάνιση του πνευματικού οδηγού που έβλεπε.

Το Μάιο του ίδιου χρόνου, διαλογιζόμουν στο δωμάτιό μου, όταν το δωμάτιο γέμισε με ένα ουράνιο τόξο από έντονα φωτεινά χρώματα. Ήταν σαν την 4η Ιουλίου χωρίς το θόρυβο. Τα φώτα παρέμειναν για δύο ώρες και η ενέργεια ήταν φανταστική. Όταν τα φώτα άρχισαν να ξεθωριάζουν, ρώτησα: *«Ποιος είσαι; Σε παρακαλώ, μη φύγεις χωρίς να μου πεις το όνομά σου».* Η φωνή απάντησε: *«Είμαι ο Ράτζι και θα με δεις ξανά».* Δεν κοιμήθηκα όλη την νύχτα, αλλά το επόμενο πρωί ήμουν τόσο ξεκούραστη και ανανεωμένη, ώστε ένοιωσα σαν να είχα κοιμηθεί δώδεκα ώρες. Περίπου ένα χρόνο αργότερα έλαβα ένα μήνυμα να τηλεφωνήσω στον αντιπρόσωπο της Επιστήμης της Πνευματικότητας στην Κολομβία. Ήθελε να κλείσει ημερομηνία για αφιερώσεις και υπογραφές βιβλίων εκ μέρους ενός πνευματικού διδασκάλου στο βι-βλιοπωλείο μου, το ‘Dream Catcher’ (ονειροπαγίδα). Όταν συναντήθηκα με τον αντιπρόσωπο, μου έδειξε μια αφίσα με τη φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι και έμαθα ότι επρόκειτο να έρθει στο Πουέρτο Ρίκο. Ήξερα ότι είχα δει αυτόν τον Διδάσκαλο παλαιότερα, αλλά δεν έκανα αμέσως την σύνδεση με την εσωτερική εμπειρία του διαλογισμού. Όταν ανέφερα το όνειρό μου με τους τρεις άνδρες που φορούσαν τουρμπάνια, ο αντιπρόσωπος μού έδειξε φωτογραφίες των τριών προηγούμενων Διδασκάλων, του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι, του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι. Αυτόματα, η αλληλουχία των γεγονότων των δυο προηγούμενων ετών ήρθε στο μυαλό μου και συνειδητοποίησα ότι όλα όσα συνέβησαν υπήρξαν προετοιμασία για την πρώτη μου συνάντηση σε φυσικό επίπεδο με τον πνευματικό μου οδηγό, τον Τέλειο Διδάσκαλο Ρατζίντερ.

Τηλεφωνήσαμε στο Μαχαράτζ Τζι για να συζητήσουμε την επικείμενη επίσκεψή του στο Πουέρτο Ρίκο. Τότε είχα την ευκαιρία να του διηγηθώ την ιστορία μου και ποτέ δε θα ξεχάσω την απάντησή του *«Ο Θεός έχει τους δικούς του τρόπους να μας ενώνει».*

Η επίσκεψη του Διδασκάλου στο Πουέρτο Ρίκο, τον Ιούλιο του 1996, ήταν μια συγκλονιστική περίοδος που ποτέ δε θα ξεχάσω. Κάθε φορά που μοιράζομαι αυτήν την ιστορία ανανεώνω την ευγνωμοσύνη που αισθάνομαι για τους τρεις μεγάλους Διδασκάλους που με έφεραν στα ιερά πόδια του Διδασκάλου μου, του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι.

106. Γιόρα Γιάνγκ

Η επίσκεψη του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι στη Φλώριδα το 1996 ήταν σαν γιορτή. Ανάμεσα στις πάμπολλες, πολύχρωμες και χαρμόσυνες δραστηριότητες ήταν και ένα ταξίδι με καραβάκι που κάναμε μαζί με τον Μαχαράτζ Τζι, στο Μπίσκεϊν Μπέι. Καθώς μαζευόμασταν στην απόβαθρα ο ρυθμός της λατινικής μουσικής ξεσήκωνε τα πνεύματα και ο

ολόλαμπρος ήλιος τόνιζε τα ήδη ζωηρά χρώματα. Μετά από λίγο το καραβάκι βγήκε υπερπλήρες από το λιμάνι.

Το νερό λαμποκοπούσε, καθώς πλέαμε μέσα από το πολυσύχναστο λιμάνι, όπου δυνατός αέρας φυσούσε. Σύντομα σηκώσαμε τα μάτια και είδαμε τον Διδάσκαλο να πηδαλιουχεί την βάρκα. Μας οδήγησε μέσα από τον κόλπο που ήταν γεμάτος με σκάφη όλων των σχημάτων και μεγεθών. Κάποια στιγμή ο ιδιοκτήτης της βάρκας σκέφτηκε ότι το κανάλι ήταν λίγο στενό και παραήταν γεμάτο με σκάφη και έκανε νόημα στον Διδάσκαλο να πάρει το πηδάλιο, αλλά ο Διδάσκαλος τον διαβεβαίωσε ότι ήταν ικανός να πηδαλιουχεί. Όλοι ζητωκραυγάσαμε αυτήν την απόφαση. Όλο το απόγευμα, ένα μικρό απόσπασμα από το Γκουρμπάνι, το οποίο ο άντρας μου ο Μάρκ είχε πρόσφατα μελοποιήσει, κουδούνιζε αδιάλειπτα στο κεφάλι μου. Ήταν ένα μικρό τραγουδάκι, ότι πρέπει για να τραγουδηθεί σε καράβι. Το να μην το τραγουδώ φωναχτά με αυτοσυγκράτηση ήταν όλο και όλο αυτό που μπορούσα να κάνω. Άφησα έτσι τις λέξεις να κουδουνίζουν στο κεφάλι μου.

Εκείνο το απόγευμα ο Διδάσκαλος επέτρεψε σε όλους να μαζευτούμε για ένα απόγευμα με τραγούδια και ποιήματα. Ένας από τους πρόσφατα μυημένους Λατίνους αδερφούς τραγούδησε ένα τραγούδι με τόσο πολύ πάθος που σχεδόν “κατεδάφισε” το οίκημα. Είχα ετοιμάσει και διανείμει μερικά αντίγραφα των στίχων του “καραβίσιο τραγούδι.” Όταν ήρθε η σειρά μου, τραγούδησα τις τέσσερις γραμμές του τραγουδιού τρεις φορές, ζητώντας από όλους να τραγουδήσουμε μαζί, μόλις έπιαναν την μελωδία. Όταν είχα τελειώσει ο Μαχαράτζ Ζί μου ζήτησε να παραμείνω στην θέση μου όρθια, αλλά μετά είπε: *«Όχι, θα κάνουμε κάτι με αυτό το τραγούδι αργότερα.»*

Όταν όλοι μας είχαμε πει τα τραγούδια και τα ποιήματά μας, ο Μαχαράτζ Τζι με κάλεσε στο μικρόφωνο. Ζήτησε να τραγουδήσω το τραγούδι ξανά τρεις φορές, κάνοντας μια μικρή παύση ενδιάμεσα μόλις το ολοκλήρωνα.

Γκουρού, είσαι η βάρκα μου
Μεταφερέ με στην άλλη πλευρά!
Εγώ ίσως σε ξεχάσω
Σε παρακαλώ, εσύ μη με ξεχάσεις!

Αφού το τραγούδησα την πρώτη φορά ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ, με σταμάτησε και με καθαρή φωνή γεμάτη από αφάνταστη γλύκα και τρυφερότητα τραγούδησε με την σειρά του, μια απάντηση στο δικό μου τραγούδι, χρησιμοποιώντας το ίδιο μέτρο και σκοπό.

Αγαπημένη μου, είσαι παιδί του Θεού.
Πηγαίνεις στην άλλη πλευρά.

Ποτέ δε θα σε ξεχάσω!
Σε παρακαλώ, μείνε στο πλευρό μου!

Τα λόγια του Διδασκάλου μας μάς άφησαν όλους άφωνους. Μετά βίας μπορούσα να δω ανάμεσα από τα δάκρυα και το Φως στο δωμάτιο. Ο Διδάσκαλος μού έκανε νόημα να το τραγουδήσω ξανά. Το κοινό ζήτησε από το Διδάσκαλο να τραγουδήσει και εκείνος ξανά την έμμετρη υπόσχεσή του σε μένα.

Εκείνη την νύχτα όλοι μας στο δωμάτιο ξέραμε ότι είτε το αξίζαμε είτε όχι, ο Διδάσκαλός μας δε θα μας εγκατέλειπε ποτέ. Θα μας πάρει πίσω στο Σπίτι μας.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el